HEATED RIVALRY

"The book that got me into hockey romance."
—NPR's *Weekend Edition*

USA TODAY Bestselling Author
RACHEL REID

The Other Shelf Kitap Kanalı

The Other Shelf Sohbet Kanalı

İremucka Favorites Kanalı

Rachel Reid ve Carina Press'ten de temin edilebilir

The Game Chan4ers Serisi

Oyun Değiştirici
Sert Adam Ortak
Hedef Rol Model
Uzun Oyun

Sıcak Rekabet

Rachel Reid

İçinde

Sıcak Rekabet

Hayden ile Akşam Yemeğim

Bu kitap, benim kurbağamın kurbağası olan Matt'e ithaf edilmiştir.

Sıcak Rekabet

İçinde

Önsöz

Birinci Bölüm

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü

Bölüm Beşinci

Bölüm Altıncı

Bölüm Yedinci

Bölüm

Sekizinci

Bölüm

İkinci Bölüm

Dokuzuncu

Bölüm Onuncu

Bölüm On

birinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Onikinci Bölüm

Onüçüncü Bölüm

Ondördüncü

Bölüm Onbeşinci

Bölüm

On Altıncı Bölüm On

Yedinci Bölüm On

Sekizinci Bölüm On

Dokuzuncu Bölüm

Yirminci Bölüm

Yirmi Birinci Bölüm

Yirmi İkinci Bölüm

Dördüncü Bölüm

Yirmi Üçüncü Bölüm Yirmi

Dördüncü Bölüm Yirmi

Beşinci Bölüm Yirmi

Altıncı Bölüm Yirmi

Yedinci Bölüm Epilog

Teşekkürler Yazar

Hakkında

Önsöz

Ekim 2016—Montreal

Shane Hollander, kendini hiç bu kadar kaybetmeye yakın hissetmemişti.

Şimdiye kadar oynadığı en sinir bozucu hokey maçlarından birinin iki periyodunu ve on iki dakikasını dayanmıştı. Montreal Voyageurs takımının ezeli rakibi Boston Bears'a karşı evinde muhteşem bir galibiyet alması gerekirdi. Bunun yerine, maç bitmeden sekiz dakikadan az bir süre kala skor 4-1 Boston lehineyken, yorucu bir aşağılanma yaşıyordu. Shane en az beş güzel gol şansı yakalamıştı. Asla kaçırmaması gereken şutlar atmıştı. Ama kaçırmıştı. Ve Bears, Voyageurs'un hatalarından yararlanmıştı.

Bir adam herkesten daha fazla yararlanmıştı. Montreal'de en çok nefret edilen adam: Ilya Rozanov. Montreal ve Boston NHL takımları arasındaki neredeyse yüzyıllık rekabet, son altı sezonda Hollander ve Rozanov tarafından kişileştirilmişti. Yoğun düşmanlıkları, en uzak ve en ucuz koltuklarda oturan taraftarlar için bile açıktı.

Hollander, yüzleşme çemberinde eğildi ve hakem, Rus oyuncunun maçtaki ikinci golünün ardından puck'ı düşürmeye hazırlanırken Rozanov'la karşı karşıya geldi.

"İyi bir gece geçiriyor musun?" diye sordu Rozanov neşeyle. Ela gözleri, her zamanki gibi saçma sapan konuşurken parıldıyordu.

"Siktir git," diye homurdandı Hollander.

"Hala hat trick yapma şansın var bence," diye düşündü Rozanov, kalın aksanı ve ağızlığı yüzünden İngilizcesi zar zor anlaşılıyordu. "Şimdi mi yapayım, yoksa son dakikaya kadar bekleyim mi? Öyle daha heyecanlı olur, değil mi?"

Hollander dişliğini sıkarak cevap vermedi.

"Kapa çeneni, Rozanov," dedi hakem. "Son uyarı."

Rozanov konuşmayı kesti, ama Hollander'ı sinirlendirmek için daha etkili bir yol buldu: göz *kırptı*.

Ve sonra yüzleşmeyi kazandı.

* * *

"Siktir!" Voyageurs'un dev Haitili-Kanadalı savunma oyuncusu Jean-Jacques Boiziau, sopasını soyunma odasının duvarına fırlattı.

"Yeter artık, J.J.," dedi Shane, ama sözlerinin arkasında gerçek bir tehdit yoktu. Kimseyle kavga etmeye, hatta tartışmaya bile niyeti olmadığını açıkça belirtmek için soyunma odasındaki koltuğuna çöktü.

Shane'in sol kanat oyuncusu Hayden Pike, her zamanki gibi yanındaki bankta oturdu. "İyi misin?" diye sordu Hayden sessizce.

"Tabii," dedi Shane düz bir sesle. Başını arkasına yaslayarak soğuk duvara değene kadar geriye eğdi ve gözlerini kapattı.

Montreal hokey hayranlarını "tutkulu" kelimesiyle tanımlamak yetersiz kalır. Montreal, Voyageurs'u absürt bir noktaya kadar seviyordu. Onların sahası, deplasman takımları için oynaması en zor yerlerden biriydi, çünkü sadece ligin en iyi takımlarından biriyle değil, aynı zamanda ligin en gürültülü hayranlarıyla da karşı karşıya kalıyorlardı. Hayranlar, sevdikleri takıma ne kadar hayal kırıklığına uğradıklarını açıkça belirtmekten de çekinmiyorlardı.

Ancak Montreal taraftarları bu gece olduğu gibi gerçekten yıkıldıklarında, neredeyse sessiz kalıyorlardı. Ve bu, Shane Hollander'ın en sevmediği sesiydi.

"Ne güzel olurdu biliyor musun?" diye sordu Hayden. "*The Purge* filmini biliyor musun? Bir geceliğine hiçbir yasağı çiğneyebildiğin ve bunun hiçbir sonucu olmadığı filmi."

"Bir nevi," dedi Shane.

"Dostum, eğer bu gerçek olsaydı, Rozanov'u öldüresiye dövürdüm."

Shane güldü. O kendini beğenmiş Rus'un suratını pataklamanın en azından biraz tatmin edici olacağına katılmamak mümkün değildi.

Koçları odaya girdi ve olağanüstü bir sakinlikle hayal kırıklığını dile getirdi. Sezonun başındaydılar — bu, Boston'la oynadıkları ilk normal sezon maçıydı — ve çoğu maçta iyi oynamışlardı. Bu bir aksilikti. Devam edeceklerdi.

Sonra basınla yüzleşme zamanı geldi. O anda Shane, odaya aç kurtlar sürüsü girmesini tercih ederdi, ama gazetecilerden kaçınmanın mümkün olmadığını biliyordu. Her maçtan sonra, özellikle de Rozanov'la karşılaştığı maçlardan sonra, hep onunla konuşmak isterlerdi.

Terden sırılsıklam olan formayı başından çıkardı, böylece CCM markalı atletik iç çamaşırı kamera tarafından görülebilecekti. Bu, sponsorluk sözleşmesinin bir parçasıydı.

Etrafında yarım daire şeklinde kameralar, ışıklar ve mikrofonlar oluşturuldu.

"Merhaba arkadaşlar," dedi Shane yorgun bir sesle.

Onlar sıkıcı sorularını sordular, Shane de sıkıcı cevaplar verdi. Ne diyebilirdi ki? Kaybetmişlerdi. Bu bir hokey maçıydı ve bir takım kaybetmişti, o takım da onun takımıydı.

"Rozanov'un az önce senin hakkında ne dediğini bilmek ister misin?" diye sordu gazetecilerden biri neşeyle.

"Güzel bir şey, sanırım."

"Bu gece senin oynamanı dilediğini söyledi."

Muhabir kalabalığı sessiz kaldı. Bekliyorlardı.

Shane burnunu çekip başını salladı. "Üç hafta sonra Boston'da oynayacağız. Ona o maçta *kesinlikle* orada olacağımı söyleyebilirsiniz."

Muhabirler, Hollander ile Rozanov arasındaki geceki sözlerini elde ettikleri için sevinçle güldüler.

Rozanov'un ses kaydını elde ettikleri için sevindiler.

Bir saat sonra, duşunu alıp giyinip nihayet yalnız kaldığında, Shane arabasıyla eve gitti. Westmount'taki penthouse'una değil, kimsenin bilmediği eve.

Shane, Plateau'daki küçük apartman dairesinde yılda sadece birkaç gece geçiriyordu. Tamamen mahremiyetini sağlamak istediğinde gittiği yer orasıydı.

Üç katlı binanın arkasındaki küçük otoparka park etti, arka kapıdan içeri girdi ve hızla merdivenleri çıkarak en üst kata çıktı. Diğer iki katın boş olduğunu biliyordu, çünkü onlar da ona aitti. Alt kat, birkaç saat önce kapanan lüks bir mutfak eşyaları mağazasına kiralanmıştı.

Üçüncü kattaki daire, tam da göründüğü gibiydi: profesyonel bir ev dekoratörü tarafından dekore edilmiş bir demo daire. Teknik olarak, bu daire, bu daireyi ve altındaki daireyi satmak için kullanılacak daireydi. Tabii Shane satmak isterse. Kendine, bunu kesinlikle yapacağını söyledi. Yakında.

Üç yıldan fazladır kendine bunu söylüyordu.

Paslanmaz çelik buzdolabına gitti ve beş şişe biradan birini çıkardı — tertemiz buzdolabında bulunan tek şey buydu. Kapağını açtı ve oturma odasındaki siyah deri koltuğa oturdu.

Sessizce oturdu ve bu tür gecelerde midesinin bulantısını görmezden gelmeye çalıştı. Alkolün en azından kendine duyduğu hayal kırıklığını uyuşturmasına yardımcı olacağını umarak birasını hızlıca içti. Kendi zayıflığına duyduğu tiksinti. Bu karışıklığı düzeltmek için hiçbir şey yapmayacağını bildiği için bu duyguyu köreltmesi gerekiyordu. Altı yıldan fazla bir süredir deniyordu.

Kapı neredeyse kırk dakika sonra çalındı. Shane kendini gitmeye neredeyse ikna edecek kadar uzun bir süre geçmişti. Bu aptallığa bir son vermek için. Ama tabii ki gitmemişti. Ve kapı birkaç saat sonra çalınsaydı bile, Shane hala o koltukta oturmuş, onu bekliyor olacaktı.

Kapıyı açtı. "Neden bu kadar uzun sürdü?" diye sordu sinirli bir şekilde.

"Kutlama yapıyorduk. Bu gece büyük bir galibiyet aldık, biliyorsun."

Shane, uzun boylu, sırıtan Rus adamı daireye almak için geri çekildi.

"Mümkün olduğunca çabuk kaçtım," dedi Rozanov, ses tonu daha az alaycıydı. "Dikkat çekmek istemedim, tamam mı?"

"Tabii."

Ve bu, Rozanov'un ağzı Shane'in ağzına çarpmadan önce Shane'in söylediği son kelimeydi.

Shane, deri ceketini iki eliyle kavradı ve Rozanov'u nefes nefese öperken onu kendine çekti. "Ne kadar vaktin var?" Shane, nefes almak için ayrıldıklarında hızlıca sordu.

"İki saat falan mı?"

"Siktir." Rozanov'u tekrar öptü, sert ve açgözlü bir şekilde. Tanrım, buna ihtiyacı vardı.

Bu korkunç, berbat şeye.

"Bira tadı var ağzında," dedi Rozanov.

"Sen de çiğnediğin o berbat sakız gibi tadı var."

"Sigara içmemem için!"

"Kapa çeneni."

Yatak odasına ulaşana kadar birbirleriyle boğuştular ve manevralar yaptılar, sonra Shane Rozanov'u sertçe duvara itti ve onu öpmeye devam etti. Rakibinin dilinin ağzında tanıdık kayışını hissetti ve kendi dilini, kim bilir kaç kez düzeltilmiş ve değiştirilmiş dişlerin üzerinde kaydırdı.

Bu gece çok şey istiyordu, ama çok şey için zamanları yoktu. Rozanov onu yakaladı ve yatağa itti; Shane, diğer adamın

Adam ceketini yere attı ve tişörtünü başından çıkardı. Rozanov'un boynunda eğri bir altın zincir asılıydı, parlak haç, göğsündeki ünlü (saçma) hırlayan boz ayı dövmesinin ("Rusya için! Bears'ta oynamadan önce yaptırmıştım!") hemen üzerinde, sol köprücük kemiğinin üzerinde duruyordu. Shane daha sonra bununla dalga geçecekti. Şu anda tek yapabileceği, Rozanov'un kıyafetlerini çıkarmasını izlemek ve geç de olsa kendisinin de aynısını yapması gerektiğini fark etmekti.

İkisi de her şeylerini çıkardılar ve Rozanov Shane'in üzerine düştü, onu öperek elini aşağıya doğru hareket ettirip, zaten utanç verici derecede sertleşmiş olan penisini kavradı. Shane, onun dokunuşuna karşılık olarak sırtını kavisledi ve aptalca, çaresiz sesler çıkardı.

"Merak etme, Hollander," dedi Rozanov, dudakları Shane'in kulağına değerek, "Seni istediğin gibi sikeceğim, tamam mı?"

"Evet," diye nefes verdi Shane, rahatlama ve aşağılanma karışımı bir duygu onu sardı.

Rozanov vücudunu aşağı kaydırdı, öpüp, emip, yaladı, ta ki Shane'in penisine ulaşana kadar. Daha fazla alay etmedi. Onu ağzına aldı ve Shane, binada yalnız oldukları için minnettardı, çünkü inlemesi, seyrek dekore edilmiş odada yankılanıyordu.

Gözlemleyebilmek için dirseklerine dayanarak kendini kaldırdı. Bir kısmı uzanıp gözlerini kapatmak ve kendisini bu kadar iyi hissettiren kişinin Ilya Rozanov dışında *biri* olduğuna inanmak istiyordu. Ama çoğu kısmı *tam olarak* kim olduğunu görmek istiyordu.

Rozanov çarpıcı bir adamdı. Her zaman dağınık olan açık kahverengi bukleleri, eğlenceli ela gözlerine ve koyu, kalın kaşlarının üzerine düşüyordu. Güçlü çenesi ve çukur çenesi sakallarla kaplıydı. Gülümsemesi eğri ve tembeldi ve dişlerinin çoğu gerçek olmadığı için doğal olmayan bir beyazlığa sahipti.

Burnu birkaç kez kırıldığı için eğriydi, ama bu lanet şey onu daha da sert göstermişti. Boston'da yaşayan bir Rus için cildi olması gerekenden çok daha altın rengiydi.

Shane ondan nefret ediyordu. Ama Rozanov sakso çekmede gerçekten çok iyiydi ve Shane, nedense, buna razıydı.

Shane *bundan* nefret ediyordu, ama bunu korumak için büyük çaba sarf etmişti ve Rozanov istekli olduğu sürece bunu yapmaya devam edecekti. Hayatları olduğu gibi, bunu elde etmek kolay bir şey değildi. Belki de yedi yıl önce başladıklarında, hayatlarının, ünlü rekabetlerinin şu anda geldiği noktaya ulaşacağını beklemiyorlardı. Belki de şimdiye kadar durmaları gerekirdi. Ama,

yanlış olmasına rağmen, bu rahatlatıcıydı. Bu tanıdıktı. Ve ikisi için de güvenli olabilecek en yakın şeydi.

Hepsi bu kadardı.

Rozanov yetenekli ağzını Shane'in penisine uyguladı ve Shane, iyi donanımlı komodinden kayganlaştırıcıyı yatağın üzerine attı. Rozanov, yaptığı şeyi durdurmadan onu aldı ve Shane'i açmak için parmaklarına biraz döktü.

Bu, Shane'in en sevdiği kısım değildi çünkü kendini çok savunmasız hissediyordu. Her birlikte olduklarında kendini zayıf ve gülünç hissediyordu, ama Rozanov parmaklarını içine soktuğunda bunu en şiddetli şekilde hissediyordu. Sonuç olarak, hazırlık genellikle biraz zaman alıyordu.

Rozanov ise her zaman tamamen rahat görünüyordu. Bu konuda iyiydi ve bunun farkındaydı. Shane'in penisini ağzından çıkarırken, başını yalayarak Shane'in vücuduna bir sarsıntı gönderdi ve "Rahatla, tamam mı? Fazla zaman yok, ama yeterli," dedi.

Shane derin bir nefes aldı ve yavaşça nefesini verdi. Buz üzerindeyken o sesi çok nefret ediyordu, televizyonda gördüğü röportajlarda Rozanov'un onu iğrenç, alaycı bir tonla alay etmesinden nefret ediyordu. Ama burada, bu yatakta, Rozanov'un sesi sabırlı ve nazikti, sesi yumuşaktı ve aksanı kutu gibi İngilizce kelimeleri zarif bir şekilde sarıyordu.

Rozanov güçlü parmaklarıyla onu açarken ve uyluklarının iç kısmına ağzı açık öpücükler kondururken Shane rahatladı. Hazır olduğunda, Shane sessizce Rozanov'a bir prezervatif uzattı, sonra yuvarlanarak ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Rozanov'a bakamıyordu. Bu gece değil. O aşağılayıcı yenilgiden sonra değil.

Rozanov bunu anlamış gibiydi. Onu dikkatlice içeri girdi, geçmişte birçok kez yaptığı gibi sert davranmadı. Yavaş ve düşünceliydi. Shane, Rozanov içeri girerken onu sabit tutan büyük ellerin kalçalarında ve belinde olduğunu hissetti. Hatta Rozanov'un başparmaklarının belinin alt kısmını nazikçe okşadığını hissetti.

"İşte. İstediğin buydu, değil mi?"

"Evet." Çünkü öyleydi. Her zaman istediği şey buydu.

Rozanov hareket etmeye başladı ve Shane çığlık attı. Çok geçmeden pes edip inlemeye, nefes nefese kalmaya ve daha fazlasını istemeye başladı.

"Siktir, Hollander. Sen bunu seviyorsun."

Shane, yüzü kıpkırmızı olduğundan emin olarak, dönerek cevap verdi. Ama bunu inkar edemedi.

.

Shane, binada ikisi dışında kimsenin olmadığını bilmiyor olsaydı, Rozanov onu sikerken ne kadar gürültü yaptığını merak ederdi. Ama burada kendini güvende hissediyordu, bu yüzden kendini bıraktı. Her itişte çığlık attı ve belki de Rozanov'un adını defalarca söyledi.

Shane, kimsenin onları duymadığını umuyordu.

Rozanov uzanıp Shane'in sikini kaygan eline aldığında, Shane boşalmak için çaresizce ona karşı itmeye başladı. Bu, ona neden bundan vazgeçemeyeceğini her zaman hatırlattığı noktaydı. Çok iyiydi.

"Benim için boşalacak mısın, Hollander?"

Hollander yapacaktı. Ve yaptı. Yatağı yumrukladı, yüksek sesle küfretti ve Rozanov'un yumruğunu boşalmasıyla kapladı.

Rozanov arkasında hızlandı ve her itişte Shane'in vücudunda artçı sarsıntılar yarattı. Shane için bu artık dayanılmaz hale gelmişken, Rozanov durdu, haykırdı ve içinde nabız gibi atmaya başladı.

Sonra, yan yana sırt üstü uzandılar ve Shane, tanıdık suçluluk ve utanç duygusunun içini kapladığını hissetti.

"Eh, bu gece *bir şeyde* kazandın," diye düşündü Rozanov.

"Tanrım. Siktir git." Shane kolunu kaldırıp ona orta parmak göstermeye çalıştı, ama Rozanov bileğini yakaladı ve Shane'i göğsünün üzerine çekerek ona yukarıdan bakmasını sağladı. Rozanov, Shane'in bakışlarını karşılarken şakacı sırıtışı kayboldu ve Shane aniden nefes alamadığını hissetti.

"Hâlâ o aptal dövme duruyor, görüyorum," dedi Shane, olan biten her neyse, dikkatini başka yöne çekmek için çabucak.

"Ah," dedi Rozanov, yüzüne yine o iğrenç küçük sırıtış geri dönmüştü. "Seni özlemiş."

Shane burnunu çektirdi.

"Öyle," diye ısrar etti Rozanov. "Ona bir öpücük ver."

Shane gözlerini devirdi, ama başını Rozanov'un göğsüne eğdi. Ancak dudaklarını dövmeye bastırmak yerine, Rozanov'un meme ucunu dişlerinin arasına hafifçe sıkıştırdı ve çekti.

"Siktir," dedi Rozanov, dişlerinin arasından hava emerek.

Özür olarak ve ayrıca Shane bunun onu daha da tahrik edeceğini bildiği için, hassas meme ucunu diliyle okşadı. Rozanov elini Shane'in saçlarına koydu ve dudaklarını tekrar birleştirdi. Uzun, tuhaf bir şekilde şefkatli bir öpücükten sonra, Shane başını kaldırdı ve Rozanov'un yine ona çok ciddi bir şekilde baktığını gördü. Yutkundu, ama Rozanov

saçlarını parmaklarıyla okşarken hiçbir şey söylemedi. Yüzünde hissettiği korkunun görünmemesini umdu.

"Sen çok güzelsin," dedi Rozanov aniden. Çok doğal bir şekilde söyledi.

Shane nasıl tepki vereceğini bilemedi. Birbirlerine böyle *şeyler söylemezlerdi*. Öyle değil.

"*Cosmopolitan'a* göre NHL'nin en seksi erkeği," diye şaka yaptı Shane. Rozanov'la konuşmanın tek yolu buydu, ona küfürler yağdırmak dışında.

"Onlar aptal," dedi Rozanov, büyüsü bozulmuş bir şekilde. "Beni beşinci sıraya koydular. Beşinci!"

"Cömert bir seçim gibi görünüyor."

Rozanov yuvarlandı ve Shane'i yatağa yapıştırdı. Shane ona bakarak güldü.

"Gitmem gerek," dedi Rozanov, gerçekten pişmanmış gibi konuşuyordu. "Önce duş alacağım, sonra otele dönmem gerek."

"Biliyorum."

Birlikte duş aldılar ve Shane, Rozanov'u tatmadan bırakamayacağı için dizlerinin üzerine çöktü. Rozanov, geniş yağmur duşunda Shane'in üzerine eğilirken onayını mırıldandı. Güçlü elleriyle Shane'in başını kavradı ve uzun parmakları ıslak saçlarına dolandı. Shane gözlerini yukarı çevirdi ve Rozanov'un o lanet olası çarpık gülümsemesiyle ona baktığını gördü. Shane hemen gözlerini kapattı ve yanaklarının kızardığını hissetti ve utanç verici bir şekilde kendi penisinin sertleştiğini fark etti.

Sikişmeyi bu kadar çok sevmesi, ağzına sik sokulmasını sevmesi yeterince kötüydü. Ama bunun *bu* orospu çocuğu olması, nadiren de olsa öyle olmadığı zamanlarda Shane'in tatminsiz kalması...

Belki de bu *sadece* uygun olduğu için değildi. Ama bu, Shane'in düşünmek istemediği bir şeydi.

Rozanov'u doruğa getirdi ve sonra çekildi, adamın boşalmasını çenesine, dudaklarına ve muhtemelen boynuna aldı. Kanıtlar hızla yıkandı, giderden aşağı aktı ve Shane duş duvarına yaslanarak oturur pozisyona geri düştü. Ellerini yüzüne sürdü ve dizlerini kendine çekti. Rozanov'un Rusça nefes nefese kaldığını duydu.

"Kahretsin," dedi Rozanov, Shane'in oturduğu yerin karşısındaki fayanslara başını yaslayarak ayakta durmaya devam etti. "Bunu çalışıyor muydun,

Hollander?"

"Hayır," diye homurdandı Shane.

"Hayır mı? Benim için sakladın mı?"

Shane cevap vermedi, bu da onaylamış gibi bir şeydi.

Rozanov güldü. "Seks yapman lazım, Hollander. Birkaç ayda bir hızlı bir seks için beklemek sağlıklı değil."

"Beklemiyorum," dedi Shane. Bu tam olarak yalan sayılmazdı. Açıkçası yüzde yüz heteroseksüel değildi, ama kadınlarla seks yapmak onu *tiksindirmiyordu*. Sadece erkekler kadar onu tatmin etmiyordu.

Özellikle bir erkek.

Ama kadınlar güvenli, kolay ve *her* yerdeydi. Ve belki denemeye devam ederse, tek bir geceden fazlasını birlikte geçirmek isteyeceği birini bulabilirdi. Sonunda bu her neyse ona bir son verebilecek birini.

Rozanov suyu kapattı ve elini uzattı. Shane homurdandı, sonra elini tuttu ve Rozanov'un onu ayağa kaldırmasına izin verdi. Göğüs göğüse durdular ve Shane, Rozanov'un saçlarından omzuna ve göbeğine doğru damlayan suyu izledi.

Rozanov elini Shane'in yüzüne koydu ve başını yukarı kaldırdı. Dudaklarında hafif bir gülümsemeyle ona sevgiyle baktı ve sonra onu öptü.

"Seni mahvettim," dedi Rozanov ayrıldıklarında. "Başka kimse olmaz."

"Siktir git."

"Ağzın ne kadar da
bozuk." "Sakın söyleme."

"Benim ağzımda olmasını tercih ederdim."

"Lanet olsun, Rozanov." Shane diğer adamı duş duvarına itti ve onu agresif bir şekilde öptü. Her zaman böyleydi. Birbirlerini itip kakıyor, küfrediyor ve kontrol için savaşıyorlardı, ta ki ikisinden biri ya da ikisi de pes edip, ikisinin de arzuladığı rahatlamaya izin verene kadar.

"Gitmem gerek," dedi Rozanov, ama bunu söylerken bile dişlerini Shane'in çenesine sürtüyordu.

"Biliyorum."

"Üzgünüm."

"Neden? Umurumda değil. Zaten bitti bu iş, değil mi?"

Rozanov onu öpmeyi bıraktı ve düşünerek ona baktı. "Sanırım öyle."

Duşu terk edip hızla giyindiler. Shane yatağın üstündeki yorganı çıkarıp çamaşır makinesine attı. Burayı bulduğu gibi tertemiz bırakacaktı.

"Üç hafta sonra," dedi Rozanov, kapıda durmuş, çıkmaya hazır bir şekilde.

"Evet."

Rozanov başını salladı ve Shane bununla biteceğini sandı, ama sonra diğer adam sırıttı ve "Bu gece ben miydim?" dedi.

"Neydin?"

"Dikkatini dağıttım. Bu gece buzda."

Shane, onun ne demek istediğini anlamak için bir an bekledi.

"Siktir git."

Rozanov'un gülümsemesi genişledi. "Hiç oynayamadın, sikimi düşünerek, değil mi?"

"İyi geceler, Rozanov."

Rozanov kapıdan çıkarken ona bir öpücük gönderdi ve Shane'i öfkeli ve garip bir şekilde rahatlamış bir halde bıraktı. Birbirlerinden hoşlanmadıklarını hatırlatmak iyi olmuştu.

Shane buzdolabından bir bira daha çıkardı ve kanepeye oturup yorganın temizlenmesini beklemeye başladı. Saat geç olmuştu ve çok yorgundu, ama burada uyumayacaktı. Bu binayı satmak için bir emlakçı ile konuşması gerekiyordu.

Binayı satacak ve Boston'da maçları olduğunda lanet olası otel odasında kalacak, geceleri Rozanov'un çatı katına kaçmayacaktı. Buna bir son verecek ve hayatına devam edecekti.

Bu planı yaparken, parmak uçlarıyla dudaklarını okşadığını fark etti. Diğer adamın dudaklarının dudaklarına bastırdığı anının hatırası hâlâ dudaklarında karıncalanıyordu.

Bunu bitirmek için planlar yapmanın anlamsız olduğunu biliyordu. Bu teklif devam ettiği sürece, Shane asla hayır diyemeyecekti.

Birinci Bölüm

Birinci Bölüm

Aralık 2008—Regina

Ilya Rozanov, otelin otoparkındaki dondurucu soğukta takım otobüsüne doğru ağır adımlarla yürüdü. Takım arkadaşlarının çoğu gibi, o da Kuzey Amerika'ya ilk kez geliyordu. Bu durumun kendisini daha fazla etkileyeceğini düşünmüştü, ama Saskatchewan, New York City'ye benzemiyordu. Burada, soğuk ve hokeyden başka odaklanacak bir şey yoktu ve bunlar Rusların çok aşina olduğu iki şeydi.

Noel'e iki gün kalmıştı, ama dünyanın en iyi genç hokey oyuncuları için Noel, Dünya Gençler Hokey Şampiyonası anlamına geliyordu. Ilya için ise bu, Shane Hollander'ı nihayet ilk elden görme şansı anlamına geliyordu.

On yedi yaşındaki Kanadalı fenomen hakkında çok şey söylenmişti. Ilya, hokey dünyasında o kadar büyük bir heyecan yaratan bu ismi duymaktan bıkmıştı, Moskova bile bu heyecandan kaçamayacak kadar yakındı. Hem Ilya hem de Hollander, önümüzdeki Haziran ayında yapılacak NHL giriş draftına katılmaya hak kazanmıştı ve şimdiden birinci ve ikinci sıradan seçilecekleri tahmin ediliyordu. Bu iki seçimin beklenen sırası, kime sorduğuna bağlıydı.

Ilya cevabını biliyordu.

Shane Hollander ile hiç tanışmamıştı. Onunla hiç oynamamıştı. Ama onu yok etmeye kararlıydı.

Önce Hollander'ın kendi ülkesinde Rusya'yı altın madalya zaferine taşıyacaktı. Ardından Moskova'da takımını şampiyonluğa taşıyacaktı. Ve sonra, elbette, draftta ilk sırada seçilecekti. Bu yıl Ilya Rozanov'un yılıydı. On iki yaşından beri, 2009 her zaman dünya sahnesine çıkması beklenen yıldı. Hiçbir Kanadalı rakip bunu değiştiremezdi.

Rusya takımı, Kanada takımının antrenmanının sonuna doğru planlanan antrenmanları için buz pistine geldi. Ilya, bazı takım arkadaşlarıyla birlikte durup Kanadalıların antrenmanlarını izledi. Antrenman formaları üzerinde isimler yazmıyordu

, bu yüzden yardımcı koçunun soyunma odasına gitmesini söylemeden önce Hollander'ı seçemedi. Antrenman pistindeki program çok yoğundu.

Zamboni buz pistini temizler temizlemez, onlar da buz pistine çıktılar. Buz pisti küçüktü ve biraz da eskiydi. Asıl maçlar şehir merkezindeki büyük arenada oynanacaktı. Tribünlerde birkaç kişi oturmuş, Rus takımının antrenmanını izliyordu. Bunlar şüphesiz birkaç scout, Rusya'dan gelmiş birkaç aile üyesi ve birkaç yerel hokey hayranıydı.

Antrenmanın ortasında, Ilya ceza sahasının birkaç sıra üzerinde oturan, Kanada milli takımının şapkası ve ceketini giyen genç bir adam fark etti. Yanında, muhtemelen ebeveynleri olan bir adam ve bir kadın oturuyordu. Buzdan bakınca kesin olarak anlaşılmasa da, Ilya onun Hollander olabileceğini düşündü. Annesi Japon ya da öyle bir şeydi, değil mi? Bunu bir yerde okuduğuna emindi...

"Bize katılır mısın, Rozanov?" koçu buzun ötesinden Rusça bağırdı.
Ilya döndü ve takım arkadaşlarının koçun etrafında toplanmış olduğunu görünce utandı.

Hollander'ın -eğer o Hollander'sa- onları izlemesinden hoşlanmamıştı. Ya da belki hoşlanmıştı. Belki Hollander turnuvada onunla karşılaşacağı için gergindi. Belki kendini tehdit altında hissediyordu.

Öyle olmalıydı.

Antrenmandan sonra Ilya hızlıca duş alıp giyindi. Buz pistine geri dönüp camın arkasında durarak tribünlere baktı. Hollander ve ailesi gitmişti. Slovakya takımı antrenman için buz pistine çıkmıştı.

Ilya omuz silkti ve bir otomat makinesine doğru yürüdü. Kendine bir şişe kola aldı ve otobüse binmeden önce dışarı çıkıp hızlıca bir sigara içip içemeyeceğini düşündü.

Rusya Takımı parkasının fermuarını çenesine kadar çekti ve yan kapıdan dışarı çıktı. Dışarısı çok soğuktu. Kendini tuğla binanın duvarına yasladı, kolayı ceketinin cebine koydu ve bir sigara ile çakmağı çıkardı.

"Sigara orada içmelisin," dedi biri. Ilya tüm kelimeleri anlamak için bir an zaman harcadı.

Dönüp baktığında, artık kesinlikle Shane Hollander olduğunu tanıdığı kişiyi gördü. Çok belirgin bir görünüşü vardı. Bazı özellikleri açıkça

annesi gibiydi — simsiyah saçlar ve çok koyu renk gözler — ama babası biraz sıradan, Anglo-Avrupalı bir kökenliydi. Ancak cildi kusursuzdu.
Dikkat dağıtıcı derecede. Pürüzsüz ve bronz tenliydi ve en çarpıcı özelliği burnu ve elmacık kemiklerinde bulunan koyu çillerdi.

"Ne?" dedi Ilya. Tek kelime bile aksanıyla aptalca geliyordu. "Sigara içme alanı şurada." Hollander, uzak bir köşeyi işaret etti.
park yerinde, büyük bir kar yığınının yanında. Orası çok rüzgarlı görünüyordu.

Ilya duvara yaslandı ve sigarasını yaktı. *Kahrolası ülke*. İçeride sigara içememesi yetmezmiş gibi, sigara içmek için karın içine oturmak zorunda mıydı?

"Sigara içtiğine şaşırdım," dedi Hollander.

"Tamam," dedi Ilya, dudaklarının arasından uzun bir duman bulutu üfleyerek. Rahatsız edici bir sessizlik oldu, sonra Hollander tekrar konuşmaya çalıştı.

"Seninle tanışmak istedim," dedi ve elini uzattı. "Shane Hollander." Ilya ona baktı ve sonra dudaklarının biraz seğirdiğini hissetti.

"Evet," dedi. Sigara dudaklarının arasında sıkışmış haldeyken Hollander'ın elini sıktı.

"İzlemesi harika bir oyuncusun," dedi Hollander.

"Biliyorum." Hollander, Ilya'nın aynı şekilde karşılık vermesini bekliyorsa, çok uzun bir süre beklemesi gerekecekti.

Ilya başka bir şey söylemeyince, Hollander konuyu değiştirdi. "Ailen de burada mı?"

"Hayır."

"Oh. Zor olmalı. Noel ve diğer şeyler yüzünden."

Ilya bu kadar çok kelimeyi çevirmek için biraz uğraştı, sonra "Sorun yok" dedi. Hollander ellerini ceketinin ceplerine soktu. "Hava soğuk, değil mi?" "Evet."

Birlikte, yan yana duvara yaslandılar. Ilya, kendisinden on santim kadar kısa olan Hollander'a bakmak için başını tuğlaya yasladı. Onu izlemek çok ilginçti. Soğuktan yanakları kızarmış, pembe dudaklarının arasından beyaz bulutlar halinde nefesleri çıkıyordu.

"Gelecek yıl bunlar Ottawa'da olacak. Benim memleketim," dedi Hollander.

Ilya sigarasını bitirip izmariti yere attı. Bu adam onunla konuşmaya çok kararlı göründüğü için, çaba göstermeye karar verdi. "

Ottawa daha heyecanlı mı?"

Hollander güldü. "Buradan mı? Bilmiyorum. Biraz. Burası da aynı derecede soğuk." "Ailen burada."

"Bunun için mi? Evet. Buradalar. Nereye gidersem gideyim, her zaman beni izlemeye gelmeye çalışırlar."

"Senin için ne güzel."

"Evet. Biliyorum. Harikalar."

Ilya buna ekleyecek bir şey bulamadı, bu yüzden sessiz kaldı.

"Gitmeliyim. Beni bekliyorlar," dedi Hollander. Duvardan uzaklaştı ve Ilya'ya döndü. Ilya'nın gözleri o lanet çillere takıldı. Hollander tekrar elini uzattı.

"Turnuvada iyi şanslar," dedi.

Ilya elini sıktı ve gülümsedi. "Seni yendiğimizde bu kadar dostça davranmayacaksın."

"Öyle bir şey olmayacak."

Ilya, Hollander'ın buna gerçekten inandığını biliyordu. O, altın madalya kazanacak ve NHL'nin bir numaralı draft seçimi olacaktı, çünkü o lanet olası hokey prensiydi.

Belki Hollander, Ilya'nın da kendisine şans dilemesini bekliyordu, ama Ilya sadece elini indirdi ve pistin içine geri dönmek için arkasını döndü.

* * *

Arabada Shane, ailesine Ilya Rozanov ile konuştuğunu söyledi. "Nasıl biri?" diye sordu annesi.

"Biraz pislik," dedi Shane.

* * *

Turnuvanın final maçı bittiğinde, Kanada takımı bir kez daha aşağılanmaya maruz kaldı. Ruslar kutlamayı bırakıp sıralandılar, böylece takımlar birbirlerinin ellerini sıkabildiler — o anda Shane'in kalbinde hissetmediği bir sporcu ruhu gösterisiydi bu.

Birincisi, Rus takımı *kirli* oynamıştı. Onlara karşı oynamaktan nefret etmişti.

Diğer bir yandan, Ilya Rozanov gerçekten çok iyiydi. Sinir bozucu derecede iyiydi. Ve turnuva boyunca, medya rakipliklerini güçlendirmek için

Shane basını görmezden gelmeye çalıştı, ama basının onun nefretini körüklediği de mümkündü.

El sıkışma sırasına geldiğinde, etraflarında kamera flaşlarının patladığını gördü. Rozanov'un gözlerinin içine bakarak kısa ve öz bir şekilde "Tebrikler" dedi.

Rozanov sırıttı ve "Draftta görüşürüz" dedi.

Shane'in boynuna, onun için ölü bir fare kadar değeri olan gümüş madalya asıldı. Rus milli marşının çalınmasını saygıyla dinledi, düşmesine izin vermediği hayal kırıklığı gözyaşlarını geri tutarak gözlerini kırptı ve sonunda buz pistinden ayrılmasına izin verildi.

Böyle olmaması gerekiyordu. Ülkesini kendi ülkesinde altın madalyaya taşımalıydı. Ulusun beklentisi buydu.
Kanada'nın umutları on yedi yaşındaki omuzlarına yüklenmişti ve o hepsini hayal kırıklığına uğratmıştı.

Rozanov ile her yüzleşmesinde, Rus oyuncu onun gözlerinin içine bakıp sırıtıyordu. Shane kimse tarafından kolayca sarsılmazdı, ama o lanet sırıtış her seferinde dengesini bozuyordu.

Belki de, hayatı boyunca herkesten üstün bir seviyede oynadıktan sonra, Shane sonunda kendine denk bir rakip bulmuştu.

Bunun hepsi bu kadar olduğuna emindi.

İkinci Bölüm

Haziran 2009 — Los Angeles

"Shane, Ilya'ya biraz daha yaklaşabilir misin lütfen?"

Shane, fotoğrafçı için ona yaklaşırken Ilya Rozanov'un kolunun kendi koluna değdiğini hissetti.

"Mükemmel. Tamam, gülümseyin çocuklar."

Shane'in gözleri kamera flaşlarıyla bombardımana tutuldu. Ocak ayından bu yana birkaç santim daha uzamış gibi görünen Rozanov'a sıkıca yapışmış duruyordu. Rozanov'un sağında, Phoenix tarafından üçüncü sırada draft edilen devasa Amerikalı savunma oyuncusu Sullivan vardı.

Rozanov birinci sıradan seçilmişti.

Shane, Dünya Gençler Şampiyonası'ndan bu yana geçen altı ayı Ilya Rozanov'a biraz... takıntılı... geçirdi. Kariyer açısından oldukça fazla ortak noktaları vardı. İkisi de kendi takımlarının kaptanıydı ve bu sezon takımlarını şampiyonluğa taşımışlardı. İkisi de lig ve playoff MVP'si seçilmişti ve ikisi de kendi liglerinin gol krallığı sıralamasında birinciydi. Aralarındaki tek fark, Shane'in evinde gümüş madalya, Rozanov'un ise altın madalya olmasıydı.

Ve şimdi Shane yine ikinci olmuştu. Hayatı boyunca hokeyde hep birinci olan Shane.

Bu lanet herif.

Her şey o kadar da kötü değildi. Shane, ligin en efsanevi takımı olan Montreal Voyageurs tarafından seçilmişti ve bu takım, Shane'in memleketi Ottawa'dan sadece iki saatlik sürüş mesafesindeydi. Hem Fransızca hem de İngilizce'yi akıcı bir şekilde konuşan ve Ottawa taraftarı olarak büyümüş olmasına rağmen Voyageurs'a her zaman büyük saygı duyan Shane için bu çok uygun bir seçimdi. Ama yine de ikinci sırada seçilmek canını yakmıştı.

Günün dramasına, Rozanov'un Montreal'in ezeli rakibi Boston Bears tarafından seçilmiş olması da eklenmişti. Shane, kariyerinin artık kaçınılmaz olarak Rozanov'unkine bağlı olacağını biliyordu. Eğer ikisinden biri

Batı Konferansı'ndaki bir takım tarafından seçilmiş olsaydı, belki de rekabet hiç başlamayacaktı. Ama bu çok yoğun olacaktı.

Bu, Shane'in Rozanov'a karşı kibar davranamayacağı anlamına gelmiyordu.

"Tebrikler," dedi ve fotoğrafçılar işlerini bitirince Rozanov'un elini sıkmak için döndü.

Rozanov'un gülümsemesinde belirgin bir kendini beğenmişlik vardı.

Rozanov, "Teşekkür ederim" derken gülümsemesinde belirgin bir kendini beğenmişlik vardı.

Rozanov Shane'i tebrik etmedi. Bunun yerine, Shane'in omzuna, sanki küçükler liginde başarısız olan bir çocuğu teselli eder gibi, lanet olası bir şekilde vurdu. Shane onun dokunuşundan çekildi ve "tebrikler"den çok daha kaba bir şey söylemek üzereydi, ama ikisi de hemen röportaj için zıt yönlere çekildiler.

Shane, otele dönene kadar Rozanov'u bir daha görmedi. Lobi, takım elbiseli atletik genç erkeklerle doluydu, ama Rozanov o kalabalıkta bile göze çarpıyordu. Oradaki en uzun boylu erkeklerden biriydi ve koyu lacivert takım elbisesiyle vücudunu saran, *GQ dergisi* mankeni gibi görünüyordu.

Shane kendini kısa hissetti. Geçen ay on sekiz yaşına girmişti, ama kendini çocuk gibi hissediyordu.

Rozanov da on sekiz yaşına girmişti. Daha geçen hafta. Shane bunu biliyordu çünkü ona takıntılıydı.

O gece, özel otel odasında (gururlu ailesi koridorun karşısındaydı), Shane uyuyamadı.

Yorucu bir gün geçirmişti ve evet, NHL tarafından seçilmişti. Hayatı boyunca uğruna çalıştığı şeyi başarmıştı. Ve ikinci sırada seçilmek, surat asacak bir şey değildi.

Somurtmuyordu. Aslında değil. Sadece... rahatsızdı. Bir şeyden.

İçini çekip yataktan kalktı. Bir eşofman ve spor ayakkabı giyip otelin spor salonuna indi. Belki biraz egzersiz yaparak zihnini boşaltabilirdi.

Spor salonu şükürler olsun ki boştu. Shane iki koşu bandından birine çıktı ve hafif bir tempoda koşmaya başladı. Kulaklık takmadı; sadece makinenin sesine kendini kaptırdı.

Spor salonuna başka birinin girdiğini fark etmedi. Yanındaki koşu bandına başka bir adam çıktığında yalnız olmadığını anladı.

Ilya Rozanov ona hızlıca başını salladı ve Shane'in yanında koşmaya başlarken odanın önündeki beyaz duvara döndü.

Shane, Rozanov'un varlığını görmezden gelmeye çalıştı. Bunda tuhaf bir şey yoktu; o da uyku sorunu yaşıyor olmalıydı. Ya da belki de her zaman

spor salonuna gidiyordu. Ya da belki saat farkı onu rahatsız ediyordu. Ya da belki...

Rozanov makinesinin hızını artırdı. Shane'e hiç bakmadı. Shane kindar ve rekabetçi olduğu için kendi makinesinin hızını artırdı... Rozanov'unkinden biraz daha hızlı.

Bir dakika içinde Rozanov da aynı şeyi yaptı, çıtayı yükseltti ve Shane'in ona yetişmesini sessizce bekledi. Shane ona baktı ve Rozanov'un dudaklarında hafif bir gülümseme gördü. Shane başını salladı ve kendi gülümsemesine karşı koydu. Hızı artırdı.

Sessiz bir savaşın içinde, ikisi de makinelerinin sınırlarını zorlayana kadar bu şekilde devam ettiler. Rahat olabileceklerinden çok daha uzun süre sprint hızında koşuyorlardı ve Shane'in tüm vücudu protesto edercesine yanıyordu. Ama Rozanov durana kadar durmak ya da hızını kesmek istemiyordu. Rozanov *sigara içiyordu*, lanet olsun. Shane onu yenebilirdi.

Ama Rozanov pes edecek gibi görünmüyordu.

Bir iki dakika daha bu hızda devam ettiler ve Shane sonunda elini acil durdurma düğmesine vurdu ve sendeleyerek indi. Nefes nefese arka duvara yaslandı, sonra kayarak yere oturdu. Rozanov kendi makinesini durdurdu ve destek için konsola tutunuyordu.

"Siktir," diye hırıltıyla konuştu Shane. Rozanov güldü ve yere otururak Shane'in yanına geldi, köşeye sıkışıp Shane'e dik olarak oturdu.
Rozanov'un gri, kolsuz gömleği terden sırılsıklam olmuştu. İkisi de bacaklarını önlerine uzatmış oturuyorlardı; Rozanov'un spor ayakkabıları neredeyse Shane'in ayak bileğine değiyordu.

Rozanov, Shane'in beklediğinden daha ilginç bir hareketle nemli saçlarını eliyle taradı. Rozanov çok... *erkeksiydi*. Shane bebek yüzlü ve kısaydı, düzgün sakal bırakamıyordu ve göğsünde neredeyse hiç kıl yoktu. Rozanov neredeyse onunla aynı yaştaydı, ama sanki yetişkinliğe geçiş için sihirli bir çizgiyi aşmış gibi görünüyordu.

Shane hızla bakışlarını yere çevirdi ve egzersizden kızaran yüzünün kızarıklığını gizlemesini umdu.

"Ne boktan bir gün, ha?" dedi Rozanov. "Evet.

Kesinlikle."

"Hayal ettiğin her şey oldu mu?"

Shane onun gözlerinin içine baktı. "Neredeyse." Rozanov

gülümsedi. "Büyük gününü mahvettiğim için üzgünüm."

"Siktir git."

"Montreal güzel, değil

mi?" "Evet."

"Boston güzel mi?"

"Tabii. Evet. Oraya sadece birkaç kez gittim, ama güzel bir kasaba."

Rozanov başını salladı.

Bir süre sessiz kaldılar, sonra Rozanov spor ayakkabısının tabanıyla Shane'in ayak bileğine hafifçe vurdu. "Hey. Birbirimizi sık sık göreceğiz."

Shane bir dakika düşündü. "Oh. Evet. Montreal ve Boston sık sık birbirleriyle maç yapıyorlar."

"İlginç olacak."

Rozanov su şişesinden uzun bir yudum aldı. Shane, kendi şişesini getirmeyi unuttuğu için sadece boğazının hareketini özlemle izliyormuş gibi yaptı. Rozanov'un gırtlağı sallanmayı bırakıp dudakları koyulaşıp parıldayana kadar Shane bakakaldığını fark etmedi. Dudaklar hafifçe kıvrıldı ve Rozanov kolunu uzatarak Shane'e şişesini uzattı.

"Oh. Ben iyiyim. Teşekkürler."

Rozanov şişeyi ona doğru salladı ve Shane onu aldı. Suya ihtiyacı vardı. Reddetmek aptalca olurdu.

Parmak uçları kısa bir süre birbirine değdi. Shane şişeyi dudaklarından uzaklaştırdı ve hızla ağzına su sıçrattı. Rozanov onu izledi.

Shane bunu ilk kez hissetti. Sanki odadaki hava yoğunlaşmış gibiydi. İçinde her şey vızıldıyor ve gerginleşiyordu, sanki bir uçaktan atlayacakmış gibi.

Rozanov'un bir şey hissedip hissetmediğini bilmiyordu. Ama o anda Shane *bir şey* istiyordu. Ne olduğunu bile bilmiyordu.

Su şişesini geri verdi ve bu sefer Rozanov'un parmaklarının Shane'in bileğini bilerek okşadığını yemin edebilirdi. Sanki sonsuza kadar süren bir andı, ama muhtemelen bir saniyeden azdı.

Shane, Rozanov'un ona tekrar dokunmasını istedi.

Shane ona dokunmak istedi.

Belki de Shane onu *öpmek* istiyordu.

Shane hızla ayağa kalktı. "Ben yatmaya gidiyorum. Sanırım... görüşürüz, değil mi?"

Rozanov yerden ona baktı. "Beni sık sık göreceksin."

Shane başını salladı ve olabildiğince hızlı bir şekilde odadan çıktı. Odasına dönene kadar bekledi ve sonra kendini çılgına çevirdi.

Bu da neydi böyle?

O hiç... Tanrım, onun bir *kız arkadaşı* vardı. O...

Senin senden ayrılmasını umduğun bir kız arkadaş. Seni seçtirmek için bu seyahate bile gelmedi.

Evet, bu doğruydu. Ama o yeni bir yaz işine başlamıştı...

Ve sen de şu ana kadar bütün gün onu hiç düşünmemiştin. Onu henüz aramamıştın bile.

Evet, tamam. Belki onunla işler pek yolunda gitmiyordu, ama o, onun birlikte olduğu tek kız değildi.

Şu anda yarı sertleşmişsin. Spor salonunda başka bir erkekle oturmaktan.

Tamam, bunu açıklayamadı.

Ama duşa girip mastürbasyon yapabilir ve kız arkadaşını ya da *herhangi* bir kızı düşünmeye çalışabilirdi. O kırmızı, ıslak dudaklar, koyu sakallar ve ela gözler dışında herhangi bir şeyi...

Shane Hollander, hayatının geri kalanında, NHL draft gününü Ilya Rozanov'u düşünerek mastürbasyon yaparak bitirdiği gerçeğiyle yaşamak zorunda kalacaktı.

Üçüncü Bölüm

Aralık 2009 — Ottawa

Ilya, otel odasındaki alarm saatinin kırmızı parlayan rakamlarının 11:56'dan 11:57'ye geçmesini izledi.

Oda tamamen karanlıktı. Oda arkadaşı, takımın yarısı ile birlikte koridorun sonunda, televizyonda Amerikan Yeni Yıl kutlamalarını izliyordu.

Ilya da o odadaydı. Black Eyed Peas'in performansını izlemiş, cips yemiş ve takım arkadaşlarıyla şakalaşmıştı.

Sonra yalnız kalmak istedi. 11:58.

Ottawa'nın Shane Hollander'ın memleketi olduğu şüphe götürmez bir gerçekti. Burası Shane Hollander çılgınlığıyla doluydu. Yüzü ve çilleri her yerdeydi: gazetelerde, televizyonda, otobüslerde, afişlerde, binaların yanlarında.

Tabii ki Hollander Kanada'nın başkentinden geliyordu. Tabii ki şehir de onun kadar zararsız ve sıradandı.

Takımları henüz birbirleriyle oynamamıştı ve muhtemelen altın madalya maçından önce de oynamayacaklardı. Finalde Kanada ve Rusya karşılaşmazsa bu şok edici bir sürpriz olurdu.

11:59.

Ilya bu yaz Boston'a taşınacaktı. Amerika'ya. Rusya'dan hiç birkaç haftadan fazla uzak kalmamıştı. NHL kariyerine başlayacaktı. Zengin ve ünlü olacaktı. Ailesinden uzakta, kendi başına bir hayat sürecekti.

Gece yarısı.

"Mutlu Yıllar," diye mırıldandı kendi kendine.

Yatağa oturdu ve komodininin üzerindeki nikotin sakızı paketini aldı. Bir parça ağzına attı ve çiğnerken kaşlarını çattı. Dışarıda havai fişek sesleri duyuyordu ve takım arkadaşları etrafındaki odalarda tezahürat yapıyordu.

Gerçek bir sigara içmek istiyordu. Biriyle sevişmek istiyordu.

Otelin spor salonuna inip Shane Hollander'ı koşu bandında bulmak istiyordu.

Ama Shane Hollander bu otelde kalmıyordu. Shane Hollander muhtemelen onu çok seven mükemmel memleketinde arkadaşları ve ailesiyle birlikte Yeni Yılı kutluyordu.

Altı ay önce, Los Angeles'taki otelin spor salonunda, Ilya neredeyse kendini rezil edecekti. Muhtemelen her zamanki kendini beğenmiş çekiciliğiyle bunu örtbas edebilirdi, ama Hollander'la flört etmeye çok yaklaşmıştı. Ya da belki de onu duvara dayayıp öpmeye.

Mesele şu ki, Hollander'ın bundan nefret edeceğinden o kadar da emin değildi.

Ilya insanları okumakta çok kötü olmasaydı - ki kesinlikle öyle değildi - Hollander muhtemelen ona karşılık öpüşürdü.

Ve, Tanrım, bu düşünce draft gününden beri Ilya'nın aklını kurcalıyordu.

Ilya, kabaca tahminine göre, o günden beri düzinelerce kadınla yatmıştı. Kesinlikle, lanet olası ezeli rakibine takıntılı olmak için hiçbir nedeni yoktu. Ya da ezeli rakibinin çillerine. Ya da koyu renk gözlerine. Ya da kendini zorladığında yanaklarının kızardığına.

Siktir. *Her neyse.* Rusya turnuvada şu ana kadar yenilgi almamıştı. Kanada da yenilgi almamıştı. Sadece bir takım sonuna kadar bu şekilde kalacaktı. Ilya'nın çiller ve kibar Kanadalı erkeklerden daha önemli şeyler düşünmesi gerekiyordu.

* * *

Shane, ikinci ve son Dünya Gençler Şampiyonası'nın memleketinde düzenlenmesinden daha mutlu olamazdı. Noel'i ailesiyle, Yılbaşı gecesini ise takım arkadaşlarıyla otelde geçirmişti. Ailesi her zamanki gibi tüm maçlara gelmişti ve birçok arkadaşını ziyaret etme fırsatı bulmuştu.

Turnuva boyunca harika bir ruh hali içindeydi ve olağanüstü bir hokey oynuyordu.

Ve şimdi altın madalya maçının arifesindeydik ve Kanada, üst üste ikinci yıl Rusya ile karşılaşacaktı.

Shane ise Ilya Rozanov ile karşılaşacaktı.

Turnuva boyunca Rozanov'u hiç görmemişti. Kanada ve Rusya takımları farklı pistlerde antrenman yapıyor ve ayrı otellerde kalıyordu. Bu maç, ikisinin ilk karşılaşması olacaktı.

Ama Shane, Rusya'nın oynadığı her maçı izlemişti. Ve Rozanov'un video görüntülerini incelemişti. Ve bu sefer onu yenmeye kararlıydı.

Altı ay önce o otel spor salonunda Rozanov'un ona su şişesini uzattığında parmaklarıyla eline dokunduğunda hissettiği duyguyu neredeyse tamamen unutmuştu. Kızarmış cildini ya da nemli buklelerinin ela gözlerine düşüşünü neredeyse hiç düşünmemişti.

O an... adrenalin patlamasıydı. Yarışmanın heyecanının ardından, koşu bandında ellerinden gelenin en iyisini yaptıktan sonra yere uzanmışlardı. Draft gününün duygusal iniş çıkışlarıyla aşırı yüklenmiş beyninde bir arıza olmuştu. Yorgun ve kafası karışmıştı ve beyni tüm bunları saçma bir şeye dönüştürmüştü.

Shane o geceden sonra hayatına normal şekilde devam etmişti. Kız arkadaşından ayrılmıştı, ama bu zaten gecikmiş bir karardı.

Değişen bir şey daha vardı: Shane kendini erkekleri *fark etmeye başlamıştı*. Takım arkadaşlarını, arkadaşlarını ya da onlardan birini değil. Sadece... havaalanındaki Starbucks'taki bir adamı. Ya da birkaç hafta önce Kingston'daki marketin mısır gevreği reyonunda gördüğü adamı.

Ya da *Friday Night Lights*'ta oynayan adam.

Ama kızlardan hoşlanmadığı da söylenemezdi. Kızlar ona *çok* ilgi duyuyordu ve milyoner bir süperstar olmak üzere olduğu için kendilerini ona atıyorlardı. Yani, evet, kızlarla birlikte oluyordu. Bir sürü kızla.

En az iki kızla. Kız arkadaşından ayrıldığından beri. Tam anlamıyla seks değil. Ama seksle ilgili şeyler.

Temmuz ayından beri kesinlikle iki farklı kızla oral seks yapmıştı. Ve bundan zevk almıştı. Başını geriye yaslayıp gözlerini kapatarak.

Ve Ilya Rozanov'un koyu, ıslak dudaklarını ya da çarpık gülümsemesini hiç düşünmemişti.

* * *

"İkinci olmaktan sıkıldın mı?" Rozanov sırıttı.

"Bu oyunu kazanacağım," diye homurdandı
Shane. "Takımda 'ben' diye bir şey yoktur,
değil mi?" "Sikimi yala'da 'ben' vardır."
Rozanov, yüz yüze gelmek için eğilirken kaşlarını kaldırdı.
"Gümüşte de 'ben' var," dedi.

Shane, yüz yüze karşılaşmayı kazandığından emin oldu. Ve kırk saniye sonra gol atmak için tam olarak olması gereken yerde olduğundan emin oldu.

Ve takımının maçı kazanmasını sağladı.

* * *

Tüm küstahlığı ve alaycı tavırlarına rağmen, Ilya hokeyi çok ciddiye alıyordu. Ve kaybetmekten nefret ediyordu.

Ama bu sefer kaybetmişti. Ve gümüş madalya ile Rusya'ya geri dönecekti. Bundan gurur duymuyordu.

Rusya'ya dönmek istemiyordu. Kuzey Amerika'da kalmak ve hayatının yeni bir aşamasına başlamak istiyordu. Muhtemelen hiçbir maçı izlememiş olan babasının, altın madalya getiremediği için onu utandırmasını istemiyordu. Artık babasıyla yaşamak ya da kimseye bağımlı olmak istemiyordu. Zengin, ünlü ve sevilen biri olmak, spor arabalarla dolu kocaman bir garajı olmak istiyordu. Pahalı kıyafetler, güzel kadınlar ve popüler gece kulüpleri istiyordu. Ailesinin ve ülkesinin yükünden kurtulmak istiyordu. Kendisi olmak istiyordu.

Buz üzerinde, maçın sonunda el sıkışmak için sıraya girerken, Hollander Ilya'nın gözlerine bakmıştı. Sadece bir saniye sürmüştü, ama sanki etraflarındaki her şey donmuş ve sessizliğe bürünmüş gibi hissetmişti. Hollander'ın nemli, terli eli Ilya'nın nemli, terli elini kavramış ve gözleri kilitlendiğinde, Ilya'nın parmaklarını hafifçe sıkmıştı.

O bakış ve o sıkışma, Ilya'ya pek çok şey anlatmıştı.

Biliyorum.

Zirvede tek başımıza durmamız gerekiyordu, ama her zaman birlikte olacağız. Kimse bize ulaşamayana kadar tırmanmaya devam edeceğiz, ama her zaman birlikte olacağız.

Hollander'ın gözlerinde özür dileme ifadesi yoktu, ama sevinç de yoktu. Ve Ilya, sıradaki son Kanadalı oyuncuyla el sıkıştığında, kendi kendine sırıtıyordu. Çünkü yakında Shane Hollander ile arasındaki gerçek savaş başlayacaktı.

Ve sabırsızlanıyordu.

Dördüncü Bölüm

Temmuz 2010 — Toronto

Shane, en büyük hokey ekipmanı şirketlerinden biri olan CCM ile kazançlı bir sponsorluk anlaşması imzalamıştı. Henüz NHL'de tek bir maç bile oynamamıştı, bu yüzden oldukça heyecanlıydı.

Sonra CCM'nin Rozanov ile de sözleşme imzaladığını öğrendi.

Ve *sonra* ikisiyle birlikte bir reklam kampanyası başlatmak istediklerini öğrendi. Birlikte.

Böylece Shane, Temmuz ayında bir Çarşamba günü Toronto banliyölerinde karanlık, neredeyse boş bir buz pistinde buldu kendini. Bir aydan biraz fazla bir süre sonra antrenman kampına katılacaktı. Ocak başında düzenlenen Dünya Gençler Şampiyonası'ndan beri Rozanov'u görmemişti.

Buz pistinin etrafına spot ışıkları yerleştirilmişti ve çok etkileyici bir aydınlatma yaratıyordu. Günün iki bölümü olacaktı: önce ayrı ayrı ve birlikte fotoğraf çekimi yapacaklardı, ardından televizyon reklamları için pistte kayacak ve gösterişli sopa hareketleri yapacaklardı.

Shane fotoğraf çekimlerine ve genel olarak kameraların kendisine odaklanmasına alışmaya başlamıştı. Bu, alıştığından daha büyük bir prodüksiyon gibi görünüyordu. Sanki bir filmde başrol oynuyormuş gibi hissediyordu.

Başrol oyuncusu gibi.

Ekibin hazırlıklarını tamamlamasını beklerken buz pistinde birkaç tur attı. Tabii ki baştan aşağı CCM ekipmanı giymişti, göğsünde normalde takım logosu olması gereken yerde büyük bir CCM logosu bulunan özel siyah forma da dahil. Arkasında adı ve numarası, 24, yazıyordu.

Shane makyaj yapmıştı ve bu ona tuhaf gelmişti. Fotoğraf çekimi başlamadan önce hiç terlememesi gerekiyordu. Beklerken kaymayı bırakıp bankta oturmasının daha iyi olacağına karar verdi. Ekibin ışıklandırma ayarlarıyla uğraşmasını izledi.

Birkaç dakika sonra, bankın ucunda Rozanov'un varlığını hissetti. Dönüp baktığında, onun orada durduğunu gördü, iri,

yakışıklı durduğunu gördü, o da makyaj yapmıştı.

"Çok güzelsin," diye alay etti Rozanov. "Bir oyuncak bebek gibi." "Sen de makyajlısın."

Rozanov tahtaların üstüne yaslandı ve sırıttı. "Evet, ama ben yakışıklı değilim."

Shane gözlerini devirdi. Daha önce birkaç kez, genellikle oyunlar sırasında, "güzel çocuk" olarak adlandırılmıştı ve bundan nefret etmişti. Bu sefer de nefret etmeyi *diledi*.

Makyajlı, özenle şekillendirilmiş saçları ve bu dramatik ışıklandırma altında Rozanov güzel görünmüyordu. *Muhteşem* görünüyordu. Shane, Rozanov'un ne kadar *erkeksi* olduğuna bir kez daha hayret etti ve sinirlendi. Keskin çene hattı, Shane'in yüzünde hâlâ bulunan bebek yağlarının hiçbiri olmayan yanaklarını çerçeveliyordu. Gözleri ise parıldayan... bir şey gibiydi. Shane, o kadar çok altın ve yeşil tonuna sahip bir mücevher düşünemiyordu.

Fotoğraf çekimi Shane'in beklediğinden çok daha uzun sürdü. Çoğunlukla buz üzerinde durup, CCM hokey sopalarını çeşitli pozisyonlarda tutuyorlardı. Birkaç fotoğrafı birlikte çektiler, ama çoğu ayrı ayrıydı. İki kişinin yüz yüze poz verdiği bir fotoğrafla çekimi bitirdiler. Yüzleri birbirine birkaç santim uzaklıkta, birbirlerinin gözlerine bakarak, sonsuza kadar sürecekmiş gibi gelen bir poz verdiler.

"Gülmemeye çalışın, beyler," dedi yönetmen. "Zor olacağını biliyorum."

Shane'in endişelendiği şey gülmek değildi. Rozanov'un yüz hatlarının bulanıklaşması için gözlerini gevşetmesi gerekiyordu, sadece adamın dudaklarına bakmaktan kaçınmak için. dudaklarına bakmaktan kaçınmak için gözlerini gevşetmesi gerekiyordu.

"Gözlerine biraz daha yoğunluk katabilir misin, Shane?"

Shane gözlerini kırpıştırdı ve sanki gerçek bir oyunmuş gibi Rozanov'a bakmaya çalıştı. Ama gerçek bir oyunda bu pozisyonu sadece birkaç saniye tutması gerekirdi. Bu çok garipti.

Rozanov'un dudağının seğirdiğini gördü, sonra iri Rus burun kıvırdı ve gülmeye başladı. Shane de dayanamadı ve kıkırdamaya başladı.

"Sadece birkaç saniye daha, çocuklar. Lütfen."

"Üzgünüm," dedi Shane, yüzünü tekrar sert bir bakışa çevirmeye çalışarak. İşe yaramadı. Rozanov'a bakar bakmaz, iki adam da tekrar gülmeye başladı.

"Tamam, muhtemelen yeterince çekim yaptık. Biraz ara verip film çekimlerine geçelim."

"Bu senin hatandı," dedi Shane, bankın üzerine kayarken.

Rozanov başını salladı. "Senin yüzünün suçu. Beni güldürdü."

Shane omzuyla ona çarptı.

Çekimler çok daha kolaydı. İkisi de CCM kaskları ve vizörleri takıp bir saat kadar gösterişli bir şekilde kayarak dolaştılar — muhtemelen gerekenden biraz daha rekabetçi bir şekilde. Shane, nihai reklam filmini görmek için sabırsızlanıyordu. Biraz müzik ve seslendirme eklenince, muhtemelen oldukça havalı görünecekti.

Yönetmen ikisine de teşekkür etti ve iki hokey oyuncusu, kirli soyunma odasında duş alıp giyinmek için bırakıldı.

Shane hızla soyundu ve duşa girdi. Duş, çoğu buz pistinde olduğu gibi, koridorun iki yanında birbirine bakan bir sıra duş başlığı bulunan ortak bir duştu. Acele ederse, Rozanov gelmeden duştan çıkabilir belki.

Ama şansı yoktu.

Shane saçını ıslatmışken Rozanov duşlara girdi ve *neredeyse tam karşısına* dikildi. Shane'in gözleri Rozanov'un sol göğsündeki büyük ayı dövmesine takıldı. Kesinlikle çok komikti. Ayrıca, adamın hiç çıkarmadığını tahmin ettiği altın haçı da fark etti.

Zincir, Rozanov'un uzun boynunun tabanını okşuyordu, haç ise kaslı göğsünde rahatça duruyordu.

Shane hızla gözlerini yere çevirdi. Hayatı boyunca, tıpkı bu odadaki gibi odalarda yüzlerce erkekle duş almıştı. Bu oyunun bir parçasıydı. Daha önce hiçbir takım arkadaşına bakmamıştı. Bu... düşünülemez bir şeydi.

Yine yukarı baktı ve Rozanov'un ona sırtını döndüğünü gördü. Shane, çıplak, dalgalı kasları çaresizce izlemek zorunda kaldı. Gözleri Rozanov'un geniş omuzlarından sırtındaki kaslara, incelen beline ve...

Shane'in yüzü kızardı. O... neden başka bir erkeğin kıçına bakmak istesin ki? Bu çok tuhaftı.

Ama *gerçekten* etkileyici bir kıçtı. Başkalarıyla karşılaştırdığı için değil tabii. Her şey... mükemmeldi. Rozanov yüzünü suyla yıkarken, kalçalarındaki kaslar gerildi ve Shane donakaldı.

Ve tahrik oldu. *Gözle görülür şekilde* tahrik oldu. Duşta. Rozanov'la birlikte.

Rozanov'un geri döndüğünü fark etmeden önce, kalınlaşan penisine dehşetle bakacak zamanı oldu.

Rozanov, Shane'in kasıklarına bir göz attı ve kaşlarını kaldırdı.

"Siktir git," diye homurdandı Shane. "Önemli bir
şey değil." "Gördüğün hoşuna gitti mi, Hollandalı?"

"Hayır. Öyle değil... Başka bir şey düşünüyordum." Shane ölmek istedi. Hiç de inandırıcı gelmediğini biliyordu.

"Başka bir şey mi?"

Shane o zaman duştan çıkmalıydı. Yeterince temizdi. Bu işkence gibiydi.

Ama Rozanov, Shane'in durumuna *hiç* yardımcı *olmayan* bir şekilde ona sırıtıyordu. Ve Shane hareket edemiyor gibiydi. Rozanov onunla dalga geçiyordu, ama yüzüne yumruk atmıyordu.

Ve gitmiyordu da.

Shane en azından Rozanov'dan gözlerini kaçırabilmeyi diledi, ama büyülenmiş gibiydi. Rozanov onu merakla inceliyor ve belki de ona yaptığı etkiyi zevkle *izliyor* gibiydi.

"Senin için beni baskı altında tutacak başka bir lanet şey daha," diye
düşündü Shane. O kadar utanç içindeydi ki,
Rozanov'un kendi penisinin şişmeye başladığını fark etmedi.

Rozanov'un yüzündeki gülümseme kaybolmuştu. Gözleri, Shane'in fotoğraf çekimi sırasında karşılaştığından çok daha yoğun bir bakışla doluydu.

Shane buradan çıkmalıydı. Bu çok tuhaftı. Ne olursa olsun, bunu kesinlikle yapamazdı.

Ama Rozanov elini karnından aşağıya doğru kaydırdı ve kendi penisini kavrayarak yavaşça, sertçe okşadı.

Shane, akan suyun sesini bastıramayacak kadar yüksek bir sesle nefesini tuttu.

"Ne düşünüyordun?" diye sordu Rozanov, sesi alçaktı.

Shane yutkundu. Boğazı kurumuştu. "Seni," dedi
sessizce.

Rozanov onu duydu ve sırıttı. Kendine bir kez daha okşadı. "Bana dokunmak mı istiyorsun, Hollander?"

Shane aslında sadece Rozanov'un mastürbasyon yapmasını izlemek
istiyordu. Ama... "Burada olmaz," diye kekeledi Shane. "Biri girebilir."

Rozanov başını salladı ve kendini bıraktı. Dönüp suyu kapattı.
Shane, kalbi çarparak Rozanov duştan çıkana kadar bekledi, sonra kendi suyunu kapattı. Ne oluyordu böyle? Rozanov, Shane'e kendisiyle... ikisinin...

Kahretsin. Shane buradan çıkmalıydı. Duş odasının fayans duvarını kırıp oradan kaçabilir miydi acaba?
Rozanov'la tekrar yüzleşmektense her şey daha iyiydi.

Sakinleşmek için birkaç derin nefes aldı. Bunu yapabilirdi. Rozanov'la mantıklı bir şekilde konuşup bu işi bitirebilirdi. Kararlı bir şekilde, havlusunu beline sıkıca sardıktan sonra soyunma odasına geri döndü.

Rozanov çoktan yarı giyinmiş, gömleksiz bir şekilde banklardan birinde oturuyordu.

"Bak," Shane yere bakarak dedi, "o şey... hiç olmamış gibi davranabiliriz, tamam mı?"

"Sen de bunu mu istiyorsun?"

Shane'in cevabı çok daha hızlı olmalıydı. "Evet. Yani... evet. Tabii ki."

Rozanov ayağa kalktı ve Shane'in tam karşısına geçene kadar odayı geçti. "Sen kötü bir yalancısın."

Shane ona somurtarak baktı.

"Oda numaran ne?" diye sordu Rozanov. "On dört

on," dedi Shane, çok hızlı bir şekilde.

Rozanov'un ağzı yukarı doğru kıvrıldı. "Bu gece... belki saat dokuz civarında... 1410 numaralı odanın kapısını çalarsam?"

Shane sesini sabit tutmak için çabaladı. "Kapıyı açabilirim." Rozanov

gülümsedi. "Kapıyı çalabilirim."

* * *

Shane, akşamını otel odasında deli gibi korkarak geçirdi.

Seçeneklerini değerlendirdi. Ayrılabilirdi. Rozanov kapıyı çaldığında orada olmamak için birkaç saatliğine dışarı çıkabilirdi. Bu mantıklı bir hareket olurdu.

Kalabilir ve Rozanov'un kapıyı çalmasını görmezden gelebilir. Bunda tatmin edici bir şey olabilir. Ona biraz güç verebilirdi.

Kapıyı çaldığında açabilir, onu içeri davet edebilir ve bu saçma sapan... yanlış anlaşılmayı konuşabilirlerdi. Sonra sonsuza kadar ayrı yollara gidebilirlerdi.

Ya da... kapıyı açabilir ve akşamı Rozanov'un vücudunu ağzıyla keşfederek geçirebilirdi.

Shane bunu düşünmekle bile kızardı. Bunu gerçekten *isteyemezdi*, değil mi?

İkinci seçeneği tercih etmeye karar vermişti: Rozanov ile konuşacaktı. Sezon başladığında işlerin tuhaflaşmaması için bu konuyu bir an önce halletmeleri gerekiyordu. Oda zaten mükemmel bir şekilde düzenli olmasına rağmen, yine de odayı topladı. Hiçbir neden yokken gömleğini daha güzel bir gömlekle değiştirdi. Dişlerini fırçaladı, diş ipi kullandı ve ağız gargarasıyla çalkaladı. Çünkü Rozanov ile konuşacaksa, ağız kokusu olması kabalık olurdu.

Saçını biraz düzeltti. Telefonunu sessiz moduna aldı.

Sadece orada oturup kapıya bakıyormuş gibi görünmemek için televizyonu açmaya karar verdi.

Bir beyzbol maçını açtı ve sesi kısık hale getirdi. Tavan ışığını kapattı ve tüm lambaları yaktı. Aynada kendini kontrol etti. Tekrar.

Saat dokuzdan yedi dakika sonra kapı çalındı. Shane, Rozanov'un ona şaka yapmadığından emin olmak için gözetleme deliğinden baktı.

Sadece Rozanov vardı. Yalnızdı.

Shane televizyonu kapattı, çünkü televizyonun açık olması birdenbire aptalca gelmişti. Kapıyı açtı ve Rozanov'u içeri aldı.

Rozanov da görünüşüne biraz özen göstermiş gibi görünüyordu. Siyah düğmeli bir gömlek giymişti, geniş yakasından altın zinciri Shane'e göz kırpıyordu. Genelde dağınık buklelerden oluşan saçları biraz düzeltilmişti, ancak bir tutam saç kaçmış ve Rozanov'un alnına sevimli bir şekilde düşmüştü.

"Cesaretin kırılmış olabilir diye düşündüm," dedi Rozanov sinir bozucu derecede açık sözlü tavrıyla.

"Hayır," dedi Shane. "Yani, sadece konuşmak istiyorum. Şey hakkında... bilirsin." "Biliyorum. Evet."

"Uh, oturmak ister misin? Belki?"

Rozanov ona doğru bir adım attı. "Pek değil."

O kadar yakındı ki Shane onun vücudunun ısısını hissedebiliyordu. Ya da belki de hayal ediyordu.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi Shane zayıf bir sesle.

"Ne?" dedi Rozanov, Shane'in çenesinin altına parmağını sokup yukarı doğru kaldırarak. "Bu mu?"

Ağzını Shane'in ağzına yaklaştırdı ve Shane paniğe kapıldı. Rozanov'a karşı sert bir tavır sergiledi, dudaklarını sıkıca kapattı, gözlerini açtı. Ama Rozanov ısrar etti. Shane, Rozanov'un dilinin ucunun dudaklarının kenarlarını izleyerek içeri girmeye çalıştığını hissetti. Uzun parmaklar saçlarına dolandı ve Shane teslim oldu. Dudaklarını ayırdı ve gözlerini kapattı, Rozanov öpücüğü derinleştirdi, dudaklarının arasına girerek dilini Shane'in diline bastırdı.

Shane daha önce hiç bir erkekle öpüşmemişti ve parçalanmakta olan beyninin bir köşesinde Rozanov'un da öpüşüp öpüşmediğini merak etti. Rozanov kesinlikle ne yaptığını biliyor gibiydi.

Shane, sanki alarm zilleriyle doluymuş gibi hissediyordu. Sanki paniği bir şekilde tüm oteli uyandıracakmış gibi. Sadece bir erkeği öpüyor olsaydı, kendini kontrol edebilirdi. Ama özellikle *bu* adamı öpmek o kadar saçma ve yanlış, yanlış, yanlıştı ki...

Ama penisi öyle düşünmüyor gibiydi, özellikle de Rozanov dizini bacaklarının arasına sıkıştırıp uyluklarını Shane'in uyarılmış penisine sürtünce. Shane inledi ve Rozanov başını daha da geriye eğdi, boyunu kullanarak Shane'in açık ağzına sertçe indi.

Shane ne yapacağını bilemiyordu. Tereddütle avuçlarını Rozanov'un göğsüne kaydırdı. Shane'in parmakları meme uçlarına dokunduğunda Rozanov'un hafif bir inilti çıkardığını duydu ve bu küçük ses Shane'in kalan tüm iradesini kaybetmesine neden oldu.

Rozanov'a sert ve çılgınca öpücükler verdi, daha fazlasını istiyordu ama tam olarak ne isteyeceğini bilmiyordu. Rozanov onu duvara sıkıştırdı ve Shane'in gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Son düğmeyi açtığında, Shane'in elini tutup kasıklarına bastırdı. Ve, oh, Shane'in eli Ilya Rozanov'un sikindeydi. Shane, Rozanov'un kot pantolonuna karşı gerilen sert uzunluğu hissedebiliyordu ve çıldırmamak için mücadele ederken kendi sikinin daha da sertleştiğini hissetti.

Rozanov'u kot pantolonun üzerinden kavradı ve ne istediğine dair net bir fikir aklına geldi. Kot pantolonun engelini ortadan kaldırmak istiyordu. Rozanov'un penisini görmek, onu tutmak ve kendisine bastırıldığını hissetmek istiyordu, ki bu *garipti*. Bunu istememeliydi. Bunların hiçbirini istememeliydi.

Ve yine de...

Bir hedef göz önünde bulundurarak, Shane Rozanov'un fermuarını açtı ve elini içeri soktu. Shane elini kalın, pürüzsüz uzunluğun etrafına doladığında, Rozanov keskin bir nefes aldı ve onu öpmeyi bıraktı. İki adam da Shane'in elinin Rozanov'un pamuklu külotunun altında hareket etmesini izlemek için aşağı baktılar.

Shane, Rozanov'un penisinin ucunun bel bandından dışarı çıktığını görebiliyordu ve aniden onu öpmek için vahşi bir dürtü hissetti. Dilini yarığa bastırıp onu tatmak istedi.

Siktir. Bu gerçekten eşcinselceydi.

Rozanov ise rahatsız görünmüyordu. Aksine, kendi gömleğini çıkarıyor ve eliyle Shane'in yüzünü okşamaya çalışıyordu. Shane gözlerini yukarı çevirdi ve Rozanov karanlık gözleriyle ona bakıyordu, ağzı gevşek ve dudakları şişmişti. Yüzü saf arzuyla doluydu.

Shane donakaldı, Rozanov başparmağını Shane'in dudakları üzerinde gezdirdi ve sonra nazikçe içeri itti. Shane gözlerini kapattı ve parmağı ağzına aldı, dilini parmağın etrafına doladı. Bunu ne kadar doğal yaptığını, bu hissi ne kadar sevdiğini görünce şok oldu. Rozanov'un nefesinin kesildiğini duydu ve Shane başı dönmeye başladı. Daha ne kadar ayakta durabileceğinden emin değildi. Rozanov'un ona izin vereceğini merak etti... onu isterse...

Shane, Rozanov'un başparmağını bıraktı ve yavaşça dizlerinin üzerine çöktü.

"Siktir," diye Rozanov'un mırıldandığını duydu. Shane bunun geri dönüşü olmayacağını biliyordu, ama muhtemelen o çizgiyi çoktan aşmışlardı; istediğini alması daha iyi olurdu. Titreyen ellerle Rozanov'un kot pantolonunu ve külotunu indirdi ve ağzını kalın, sert penisine hizaladı. Nefes aldı ve çok dikkatli bir şekilde dilini penisin başına bastırdı.

"Evet, Hollander..." diye tısladı Rozanov.

Tadı... deri gibiydi. Shane, ne yapacağını hiç bilmeden dilini başının etrafında yavaşça gezdirdi. Her şeyde mükemmel olmayı severdi. Bu tür şeylerle ilgili tek deneyimi alıcı tarafta olduğu için, o kızların yaptıklarını taklit etmeye çalıştı. Rozanov'u ağzına daha derine aldı ve bu çok *garip bir* his verdi. Bir an öylece kaldı, dili Rozanov'un penisinin ağırlığıyla düzleşmişti. Komik göründüğünü biliyordu.

Rozanov'un ifadesi, gülünç bir şey izlediğini göstermiyordu. Shane'in yüzünü büyük eliyle tuttu ve gözlerini kısarak ona baktı. Rusça bir şeyler mırıldandı ve sonra "Şu haline bak" dedi.

Shane'in yüzü kızardı. Aklından rollerinin tersine döndüğü bir görüntü geçti. Rozanov dizlerinin üzerine çöküp Shane'i ağzına alsa nasıl görünürdü? Shane bunu hiç öğrenecek miydi?

Shane istemeden inledi, bu da Rozanov'u titretti. Başparmağı Shane'in elmacık kemiğini okşadı ve Shane gözlerini kapattı ve ağzını hareket ettirmeye başladı. Emdi ve yaladı, ağzında bir penis olması hissine alışmaya çalıştı. Aklı teknik ve tüm bunların tam olarak ne anlama geldiği konusunda endişelenerek hızla çalışıyordu. Ama sonra Rozanov'un parmakları Shane'in saçlarına dolandı ve Shane bunun çok *seksi* olduğunu hatırladı. Yatak odasında tek başına tam da bunu hayal ettiğini, sonra utanmış olsa da.

Rozanov'un penisi etrafında içini çekti ve başını hafifçe salladı, diline değen sert etin kayışında kendini kaybetti. Berbat bir iş çıkardığından emindi ve Rozanov aniden "Dur! Dur. Dur." diye bağırınca korkuları doğrulandı.

Shane hızla çekildi ve gözlerini sıkıca kapatmış, yüzünü buruşturmuş Rozanov'a baktı.

"Üzgünüm," dedi Shane. "Ben... Ben hiç..."

Rozanov güldü. "Sorun değil. Öyleydi..." Elini salladı, sanki aradığı İngilizce kelimeyi fiziksel olarak yakalamaya çalışıyormuş gibi. "Çok... fazlaydı."

"Oh." *Gerçekten mi?* Shane neredeyse hiçbir şey yapmadığını düşünüyordu.

"Sadece... ah... çok, um..."

Ezici? Yoğun? Yanlış? Shane birkaç kelime düşünebiliyordu, ama Rozanov'un ne hissettiğini tahmin etmek istemiyordu.

"Çok," diye bitirdi Rozanov. Sonra sinirli bir ses çıkardı. "Hayır. Aklıma kelime gelmiyor."

Shane dizlerinin üzerine çökmüş halde kalmanın aptalca olduğunu düşündüğü için ayağa kalktı. Ayağa kalktığında Rozanov'a merakla baktı. "Bunu... düşündün mü?"

Rozanov çarpık bir gülümsemeyle omuz silkti. "Sorunları

severim." Shane güldü. "Sanırım bulduk."

"Sen bunu yapmadın," dedi Rozanov açıkça. "Bir erkekle." "Hayır.

Sen yaptın mı?"

Rozanov ona baktı ve Shane, ona güvenip güvenemeyeceğine karar verdiğini anladı, sonra da güvenmezse zaten çok geç olduğunu fark etmiş olmalıydı. Başını salladı. "Rusya'da. Koçumun oğluyla."

Shane kekeledi. "Vay canına. Sen belayı seviyorsun! Takımda mıydı?"

"Hayır. Hokey oyuncusu değildi."

"Kimse... öğrendi mi?"

Rozanov başını salladı. "O asla söylemezdi. Ben de asla söylemezdim. Güvendeydik."

"Güvenli," diye tekrarladı Shane. Hiç de güvenli gelmiyordu. "Sadece eğleniyoruz. Ciddi bir şey değil.

Ne... ne var?" "Merak mı?"

Rozanov gülümsedi. "Evet. Meraklı. Ve *sen* beni meraklı yapıyorsun." "Oh."

Eğilip Shane'in kulağına ağır aksanlı İngilizcesiyle fısıldadı, "*Seni* meraklandırıyor muyum?"

Rozanov, Shane'i birçok şey hissettiriyordu: kafası karışık, öfkeli, korkmuş, tahrik olmuş ve evet, meraklı.

"Tabii ki," dedi Shane, biraz sinirli bir şekilde.

"Benim sikimi emmek hoşuna gitti mi?"

"Oh, *o* İngilizce kelimeleri biliyor musun?"

Rozanov Shane'in kulağının altını yaladı ve Shane nefesini tuttu. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu Rozanov tekrar.

Shane tükürüğünü ve gururunu yuttu. "Evet."

"Yatağa uzanıp biraz daha yapmana izin vereyim mi?" "Bana *izin* mi?"

Rozanov, Shane'in boynuna doğru kıkırdadı. "Ben iyi biriyim."

Shane onu itti ve Rozanov dizlerinin etrafında pantolonuyla geriye doğru sendeledi.

Yatağa geriye doğru yuvarlanırken güldü.

Artık aralarında biraz mesafe olduğu için Shane, Rozanov'un neredeyse çıplak vücudunun tüm ihtişamını görebiliyordu. Rozanov bu ilgiden hoşlanıyor gibiydi ve kaslı kollarını başının üzerine uzattı, sırıtarak uzun gövdesini geriye doğru eğdi. Göğsünde koyu kahverengi kıllar vardı ve bu kıllar göbek deliğinden, Shane'in tükürüğüyle hala ıslak olan, sallanan ereksiyonuna kadar uzanıyordu.

Rozanov oturdu ve pantolonunu, ayakkabılarını ve çoraplarını tamamen çıkardı. Shane'in gözleri, öne doğru eğildiğinde karın kaslarının kasılma şekline ve kalın, kaslı uyluklarına takıldı.

Shane bir kez daha kendini çok genç hissetti. Çok çocuksu. Hâlâ giyinik olduğunu fark etti ve bunu değiştirmesi gerekip gerekmediğinden emin değildi.

Rozanov onun yerine karar verdi. "Bu biraz... adil değil." Elini havada, ikisi arasında ileri geri hareket ettirdi.

"Senin...

"*Da*. Evet. Seni görmek istiyorum."

"Beni zaten gördün. Duşta." "Daha iyi
görmek istiyorum."

Shane hızla kıyafetlerini çıkardı. Diğer erkeklerin yanında çıplak olmak ona yabancı bir şey değildi, ama bu durumun tanıdık bir yanı yoktu. Bir an iç çamaşırlarıyla durdu, sonra kızarmamaya çalışarak onları da çıkardı.

Shane kollarını açarak durdu. *Ee?*

Rozanov sırıttı ve kendi göğsünü işaret ederek elini salladı. "Ne kadar
pürüzsüz." "Bak..."

"Yüzücü gibi."

"Ben... bu doğal bir şey, tamam mı?"

"Evet. Buraya gel." Rozanov yanındaki yatağı okşadı.

Shane derin bir nefes aldı ve yatağa geçti. Rozanov'un yanına sırtüstü uzandı, ne yapacağını bilemiyordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Rozanov.

"Bilmiyorum."

"Hayır mı?" diye sordu Rozanov ve ona doğru eğilip onu öptü. "Hiçbir şey mi?"

"Ben..."

"Peki ya..." Rozanov avucunu Shane'in ereksiyonuna bastırdı ve parmaklarını nazikçe etrafına doladı. "Tamam mı?"

Shane başını salladı. Ilya Rozanov'un, bir erkek, bir hokey oyuncusu, *rakibi* olan Shane'in penisini eliyle kavraması şaşırtıcı derecede normaldi.

"Rahatla," dedi Rozanov ve onu tekrar öptü. Eli, kayganlaştırıcı kullanmadan Shane'i dikkatlice okşadı ve Shane büyülenmişti. Rozanov'un yumuşak, aksanlı sözleri, nazik elleri ve kendinden emin öpücükleri, onu tuzağa düşürmek için bir araya gelmişti.

Duygular ve şehvetle başı dönen Shane, Rozanov'un omzuna hafifçe bastırarak onu sırt üstü yatırdı. Sonra, kendini vazgeçirmeden önce, Shane vücudunu aşağı kaydırdı ve penisini tekrar ağzına aldı. Yeteneklerinden emin değildi, ama ne istediğini biliyordu. Rozanov'u tatmin etmek istiyordu. Onu parçalamak istiyordu.

Çenesini gevşetip Rozanov'u olabildiğince derine aldı. Yanlışlıkla onu ısırmaktan korktuğu için, muhtemelen gerekenden daha fazla ağzını açtı ve dilini çok kullandı. Dikkatsiz ve çok ıslaktı, ama Rozanov'un cesaret verici seslerini duyabiliyordu.

Shane gözlerini yukarı çevirdiğinde, Rozanov'un dirseklerine dayanarak onu büyük bir ilgiyle ilk oral seksini yaparken izlediğini gördü.

Shane, Rozanov'un penisinin tabanını eliyle kavradı ve ağzına ulaşana kadar yukarı doğru okşadı. Rozanov kıvrılıp inlediğinde, Shane bunu tekrarladı ve onu sert ve hızlı bir şekilde okşadı.

"Hollander... lanet olsun." Rozanov Rusça konuşmaya başladı ve Shane ne dediğini anlamadı, ama ağzına boşalmasını kaldırabilecek durumda olmadığından, muhtemelen yolundan çekilmesi gerektiğini düşündü.

Tam zamanında çekildi. Rozanov, Shane'in ağzının yerine kendi elini sikine koydu ve boşalana kadar sertçe okşadı.

Shane şaşkınlıkla bakakaldı. Bu, hayatında gördüğü en seksi şeydi. Rozanov yatağa geri yığıldı ve zor nefes alıyordu. "Fena değil, Hollander," dedi.

Shane hala Rozanov'un karnındaki pisliğe bakıyordu. Kendi penisi demir gibi sertleşmişti. Rozanov'un üzerine boşalana kadar kendini okşamayı düşündü. Rozanov'un ağzını ona koymasını düşündü...

"Tamam. Peki. İyi geceler," dedi Rozanov ve kalkmak için hareket etti.

Shane'in ağzı açık kaldı ve öfkelenmek üzereyken, Rozanov'un şakacı, çarpık gülümsemesini fark etti.

"Siktir git," dedi Shane.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı?" diye sordu Rozanov masumca.

Shane ona sert bir bakış attı. Rozanov kıkırdadı ve komodinden birkaç mendil alıp midesini biraz silmeye başladı.

"Uzan," diye talimat verdi Rozanov.

Shane öyle yaptı. Rozanov onun üzerine çıkıp onu öptü. "Sen benim bir pislik olduğumu düşünüyorsun," dedi Rozanov.

"Sen pisliğin *tekisin.*"

"Seni öyle bırakmazdım." "Öyle mi?"

Onu tekrar öptü. "Hayır."

Öpüşürken Rozanov elini uzattı ve Shane'in penisini kavradı. Shane ağzına doğru nefesini tuttu.

"Sana nasıl yapılacağını göstereyim," diye mırıldandı Rozanov.

Shane'in vücudunu öperek aşağı doğru indi, bu o kadar iyi hissettirdi ki Shane hakaret edildiğini unuttu. Shane'in penisine ulaştığında, Rozanov onu selamladı.

dilinin tüm yüzeyi ile uzun ve yavaş bir yalama hareketi yaptı, sanki lanet olası bir dondurma külahı falanmış gibi.

"Tanrım." Shane titredi.

Rozanov başını yaladı ve emdi, dilini yarıkta gezdirdi ve Shane'i tehlikeli bir şekilde zaten sınırın eşiğine getirdi. Otel yatağının yorganını kavradı ve dayanmaya çalıştı. Rozanov bu işte şaşırtıcı derecede iyiydi. Koçunun oğluyla kaç kez buluşmuştu? Shane dikkatini vermesi gerektiğini hissetti - belki notlar almalıydı - ama beyni odadan çıkmıştı.

Shane elini uzattı ve Rozanov'un altın kahverengi buklelerini parmaklarıyla okşadı. Parmaklarını yanağındaki sakallara, keskin çene hattına doğru kaydırdı. Shane geçmişte gerçekten seksi kızların onu emmesini izlemekten zevk almıştı, ama bu şimdiye kadar yaşadığı her şeyin ötesindeydi. Dilini, dudaklarını ve - tanrım, *dişlerini* - nasıl kullanacağını çok iyi bilen bu iri, yakışıklı adamın, sanki performansına madalya verilecekmiş gibi onu çalıştırmasını izlemek...

"Ah, tanrım. Rozanov! Ben..."

Rozanov'un yolundan çekilmesini bekliyordu, ama onun yerine onu daha sert emdi ve Shane ağzına boşaldı.

Shane'in ağzından bir dizi anlamsız kelime döküldü. "Kahretsin. Özür dilerim. Aman Tanrım. Çok üzgünüm. Siktir. Vay canına. Tanrım."

Rozanov hiç acele etmeden çekildi ve elinin tersiyle ağzını sildi. Shane'in gevezeliklerine güldü. "Üzgün mü? Neden üzgün?"

Shane histerik bir kahkaha attı. "Bilmiyorum! Ben sadece... Senin bunu yapacağını beklemiyordum..."

Rozanov, Shane ona postayı getirdiği için teşekkür ediyormuş gibi omuz silkti. "Benim için sorun değil."

Shane, Rozanov'u düzgün bir şekilde halletmeye bile çalışmadığı için kendini aptal hissetti. Bu adam her fırsatta ondan üstün gelmeye kararlıydı.

Rozanov, Shane'e sırtını dönerek yatağın kenarına oturdu. Boynunu çevirdi ve çenesini boş boş ovuşturdu. Shane oturdu ve bacaklarını yatağın diğer tarafına salladı. İki eliyle yatağı kavradı ve yere baktı. İçinde yine panik dalgası yükseldiğini hissetti.

Rozanov'un nefesini verdiğini duydu, bu nedense Shane'i güldürdü. Durumun absürtlüğü onu etkiliyordu.

"Gülüyorsun."

"Evet, şey... tüm bu olay biraz çılgınca." "Sigara

içmek istiyorum," dedi Rozanov.

"Otelde sigara içmek yasak."

"Biliyorum. Aptal ülke." Rozanov iç geçirdi. "Önemli değil. Bears bana bırakmamı söyledi. Sigara içmemeye çalışıyorum."

"Oh. Bu iyi. Sigara içmek sağlığa zararlıdır."

"Öyle mi?" Shane, Rozanov'un gözlerini devirdiğini *duyabiliyordu*.

"Şey, um..." Shane, Rozanov'a sırtını dönük olarak konuştu. "Bu oda dışına çıkmayacak, tamam mı?"

"Sence ben bunu insanlara söyler
miyim?" Shane bunu içtenlikle
şüphe ediyordu. "Hayır." "Hayır."

Rozanov ayağa kalkarken yatağın hareket ettiğini hissetti.

Shane, ona kalmasını söylemek için aptalca bir dürtü hissetti. Kollarında uykuya daldığını hayal etti ve *ne halt yiyorsun?* Az önce yaptıkları şey, her şeyden önce, büyük bir hataydı. Birlikte olmak söz konusu olduğunda, Shane daha uygunsuz birini seçemezdi. Ve bunu unutsak bile, bunun hızlı, bağlanmadan yapılan bir sevişmeden daha fazlası olduğunu iddia etmek için hiçbir neden yoktu. Ve Shane neden bunu iddia etmek *istesin* ki?

Öyle yapmadı. Rozanov'un otel odasından çıkmasını istedi. Bunun hiç olmamış gibi unutmak istedi. Ona uzanmak istemedi. Onu yatağa geri çekmek istemedi. Az önce yaptıkları her şeyi iki ya da üç kez daha yapmak istemedi.

Rozanov giyinmeyi bitirdiğinde, Shane'e şakacı, çarpık bir gülümseme attı. Shane iç çamaşırını giymeyi başarmıştı, ama onun dışında hala çıplaktı.

"Yarın sabah erken saatte uçağım var," dedi Rozanov. Sesinde belki bir özür tonu vardı. Ya da belki Shane hayal görüyordu.

"Tamam."

Rozanov başını salladı. "Görüşürüz."

"Evet," dedi Shane garip bir şekilde. "Buzda görüşürüz, sanırım." "Evet."

Shane onu bir kez daha öpmek istedi, çünkü bir daha böyle bir fırsatı asla bulamayacağından emindi. Ama Rozanov çoktan kapıyı açmıştı.

"Hoşça kal, Hollander."

"Hoşça kal," dedi Shane kapalı kapıya.

Beşinci Bölüm

Eylül 2010—Montreal

Shane rutin bir adamdı.

Her sabah saat altıda uyanır ve hemen on kilometrelik koşuya çıkardı. Ardından (yeni) dairesine dönüp bir dizi barfiks, şınav ve mekik yapardı. Sonra esneme hareketleri yapar, kendine bir smoothie ve bagel hazırlar, bunları *SportsCenter* izlerken yerdi. Ardından duş alırdı.

Günün geri kalanı, programında ne varsa ona göre şekillenirdi. Nadiren planlanmamış bir günü olurdu.

İlk NHL antrenman kampını tamamlamış ve 2010-2011 sezonu için Montreal Voyageurs kadrosunda kendine bir yer sağlamıştı. Bu sürpriz değildi, ama yine de kendisiyle gurur duyuyordu. Ertesi gün sezon öncesi maçlarına başlayacaktı. Montreal şehri onu çoktan sıcak bir şekilde kucaklamıştı. Heyecanlıydı.

Televizyonda, *SportsCenter* sunucuları Ilya Rozanov hakkında konuşuyorlardı.

Shane, iki ay önce Toronto'daki otel odasında yaşadıkları... karşılaşmadan... bu yana Rozanov'u görmemiş ya da onunla konuşmamıştı. Onu hiç düşünmediğini söylemek isterdi, ama bu gerçeklerden çok uzak olurdu.

Aniden, Rozanov'un yüzü ekranı doldurdu. Shane yüzünün biraz kızardığını hissetti, ki bu çok saçmaydı çünkü yalnızdı ve o ışıltılı ela gözlerin ya da o eğlenceli, eğri büğrü gülümsemenin karşısında değildi.

Televizyonu büyülenmiş bir şekilde izliyordu, ama röportajın tek kelimesini bile dinlemiyordu. Rozanov'un ironik bir tonla "Bears bu sezon benden memnun kalacak. Elli gol atacağım" dediğini duyana kadar kendinden geçmişti.

"Elli gol mü?" diye sordu şaşkın röportajcı.

"Dalga mı geçiyorsun?" diye sordu Shane evde. "Evet. Şubat sonuna kadar," dedi Rozanov.

Shane burnunu çektirdi. Bu adamın cüretkarlığı karşısında şaşkına dönmüştü. Sezon daha başlamadan, Bears'ta ne kadar süre oynayacağını bile bilmeden, bu sezon elli gol atacağını mı ilan ediyordu? On dokuz yaşındaki bir çaylak olarak?

Shane, en azından kendisi de aynı sayıda gol atmayı hedefliyordu, ama bunu kesinlikle *açıklamayacaktı*. Tanrım, yeni takım arkadaşları onun hakkında ne düşünecekti? Onun kendini beğenmiş küçük bir pislik olduğunu düşüneceklerdi, işte bu kadar. Ve Shane başarılı olamazsa, tam bir aptal gibi görünecekti.

Ama Rozanov, cesurca, sakin bir şekilde, belki dört ya da beş çaylak oyuncunun başardığı şeyi yapma niyetini açıklıyordu. Hiç mi? Tarihte?

Saçma. Sinir bozucu.

"Bu ilk sezonda Shane Hollander'ı geçme baskısı hissediyor musun?" diye sordu muhabir.

"Kim?"

Siktir git Rozanov.

Rozanov doğrudan kameraya baktı ve Shane donakaldı. *Seni göremiyor, aptal*.

Rozanov'un kameraya göz kırptığını gördü ve Shane'in gözleri kısıldı. Takımları nihayet karşılaştığında bu pisliği susturacaktı.

* * *

Bu fırsat bir ay sonra geldi.

Hollander ve Rozanov'un ilk karşılaşması öncesindeki heyecan, Shane'e biraz fazla gelmişti. İkisi de sadece on dokuz yaşındaydı ve NHL kariyerleri henüz birkaç haftalıkti. Kimsenin ne olmasını beklediğini tam olarak bilmiyordu.

Montreal, Boston'ı ağırlıyordu. Shane, maç günü öğle yemeğinde ailesiyle buluştu. Ailesi her iç saha maçına geliyordu, ancak bu gün Shane'in ne kadar gergin olduğunu bildikleri için Ottawa'dan biraz erken gelmişlerdi.

"Lig her zaman pazarlama açısından bir fırsat arar, Shane," dedi babası. "Bu da diğer maçlar gibi sıradan bir maç."

"Biliyorum." Makarnasını karıştırdı. Rozanov ile karşılaşmaktan neden bu kadar gergin olduğunu bilselerdi, anne babasının ne diyeceğini hayal bile edemiyordu. Baskıya dayanabilirdi. Hayatı hokeydi ve bu konuda son derece iyiydi. Normalde bir rakibe karşı kendini kanıtlama fırsatını iple çekerdi.

Gidip durumu garip hale getirmek zorundaydın, değil mi Hollander?

"Drapeau bu gece maça çıkacak mı?" diye sordu Shane'in annesi. "Son maçta sol tarafı zayıftı. Yaralı mı?"

"O iyi," dedi Shane küçük bir gülümsemeyle. Hırslı ve bilgili hokey hayranlarının olduğu bir ülkede, Yuna Hollander en üst sıralarda yer alıyordu. Ailesi Japonya'dan göç etmişti, ama Yuna Montreal'de doğup büyümüştü. Oğlunun sevdiği Voyageurs tarafından seçilmesinden daha mutlu olamazdı.

Shane, Yuna ve David Hollander'ın tek çocuğuydu ve ona tüm dünyadaki desteği vermişlerdi. Shane onları seviyordu ve ne kadar şanslı olduğunu biliyordu. Onlar olmasaydı kesinlikle şu anda bulunduğu yerde olmazdı.

Shane, ligdeki çoğu oyuncunun ebeveynlerinin neredeyse her iç saha maçına gelmediğini biliyordu, ancak ebeveynlerinin bu kadar yakınında yaşadığı için minnettar olduğunu itiraf etmekten utanmıyordu. Gençlik hokeyini Kingston'da oynamıştı ve bu şehir Ottawa'ya yeterince yakındı, bu yüzden orada oynadığı maçların çoğunda da ebeveynlerini görmüştü. Onlardan uzaklaşmaya hiç ihtiyaç duymamıştı.

Belki de tek çocuk olduğu içindi, ya da belki de ebeveynlerinin onu bugünkü konumuna getirmek için ne kadar zaman, para ve enerji harcadıklarını bildiği içindi.

Ayrıca, onları seviyordu.

"O dairede kanepenin yanında bir lamba lazım," dedi annem, hiç beklemediğim bir anda.

"Ne?"

"Oturma odan. Çok karanlık. Evdeki çalışma odasındaki lambayı ister misin? Bizim ihtiyacımız yok."

"Sorun değil anne. Sen sakla. Ben bir tane alırım."

"Yuna! O bizim eski mobilyalarımıza ihtiyaç duymuyor! O bir milyoner!"

"Bu güzel bir lamba!" diye tartıştı. "Artık güzel şeyler yapmıyorlar." "Paran varsa, her şeyi yaparlar," dedi babam.

"Bir dahaki sefere geldiğinizde lamba almaya gidebiliriz anne."

Bu onu memnun etmiş gibiydi. "Arkadaşlarını eve davet ettin mi?" diye sordu.

"Bir tane. Hayden. Bilirsin..."

"Hayden Pike. Çaylak. Sol kanat. Drummondville için Quebec liginde oynamıştı," diye hatırladı annem. "Evet."

"Evet. Diğer arkadaşlarla dışarı çıkmadan önceki gece burayı kontrol etmek için uğradı."

"İyi bir çocuğa benziyor," dedi annem. "Röportajını izledim." "O çok havalı. Aslında şimdiye kadar herkes çok iyiydi."

Babam güldü. "Tabii ki öyleler! Sana sahip oldukları için çok şanslılar."

"Ben de takımdaki diğer çocuklar gibiyim."

Ailesi birbirine baktı ama hiçbir şey söylemedi. Shane konuyu kapattı. Onların kendisiyle ne kadar gurur duyduklarını biliyordu.

"Neyse," dedi babası, "ne hakkında konuşuyorduk? Rozanov mu? Rozanov için endişelenmiyoruz, değil mi?"

“O kirli bir oyuncu,” diye homurdandı annem.

"O *iyi* bir oyuncu, hepsi bu." Shane iç geçirdi.

"Sen kadar iyi değil. Hiçbir konuda," dedi annem kararlı bir şekilde. "O benden daha iri."

"Sen ondan daha hızlısın."

"Belki."

"Ve sen bir lidersin. İyi bir genç adamsın. Rozanov ise bir pislik."

Shane güldü. "Evet, biliyorum."

O benden daha iyi oral seks yapıyor. Bu düşünce Shane'in beynine çarptı ve hızla su bardağını yakaladı, neredeyse devirecekti.

Annesi gözlerini kısarak baktı. "Ne oldu sana Shane? Genelde bu kadar gergin olmazsın."

"Hiçbir şey! Sadece bu gece kazanmak istiyorum. Hepsi bu."

Bu doğru bir şey gibi görünüyordu, çünkü o gülümsedi. "Öyle olacak. Ilya Rozanov'u siktir et, tamam mı? Bu geceki mantran bu olabilir."

Ya da yapmayacağım.

Shane zorla gülümsedi. "Tabii. Siktir et onu."

* * *

"Tamam, siktir et," dedi Koç LeClaire. "Rozanov, sahaya çık ve Hollander'la yüzleş. Onlara istediklerini verelim."

Rozanov bariyerin üzerinden atladı ve yüzleşme çemberine doğru yöneldi. NHL maçında ilk kez Hollander ile aynı buzda bulunuyordu.

Rakibine ulaştığında rahat bir şekilde "Shane Hollander," dedi. "Rozanov."

Ilya dudaklarını hafifçe kıvırarak küçük bir gülümseme oluşturdu. Hollander'ın yüzü sertleşti ve hafifçe başını salladı.

Kalabalık çok gürültülüydü. Bu şehir çılgındı. "Onları

hayal kırıklığına uğratacak mısın, Hollander?"

"Hayır."

Yüzleşmek için eğildiler.

Ilya, ağız koruyucusu olmasaydı keşke diye düşündü, çünkü dilini kullanarak dikkatlerini dağıtacak ve seksi bir şey yapmak isterdi.

Muhtemelen Hollander'ı rahatsız etmektense puck'a daha fazla odaklanmalıydı, çünkü ilk yüzleşmeyi kaybetti. Ve bu, asla geri alamayacağı bir şeydi.

* * *

Ilya, Montreal'deki otel odasının tavanına somurtarak baktı. Hollander'a karşı ilk maçı kaybettiği için kendine kızgındı, takımına değil, *kendine*.

Öfkesini nasıl kontrol edeceğini bilmiyordu. Telefonunun çalması için en uygun an değildi.

Arayan, lanet olası kardeşi Andrei'ydi.

"Ne var?" dedi Ilya, nazik davranmayı bir kenara bırakarak. Andrei sırf sohbet etmek için aramıyordu.

"Bu gece maçın var mıydı?"

"Evet," dedi Ilya sertçe. Çek Cumhuriyeti'nden takım arkadaşlarının aileleri her maçı internetten izliyordu.

"Oh. Kazandın mı?"

"Ne istiyorsun?"

Andrei sessiz kaldı. Ilya'nın kalbi sıkıştı.

"Babam...?" "İyi. Neden iyi olmasın ki?"

Ilya'nın çenesi sıkıldı. Kardeşi, babalarında bir sorun olmadığını istediği kadar iddia edebilirdi, ama durumun böyle olmadığı giderek daha açık hale geliyordu. Şimdilik Andrei'nin yalanlarını görmezden gelmeye karar verdi.

"O zaman paraya mı ihtiyacın var?" diye sordu Ilya. Andrei'nin aramasının tek olası nedeni buydu.

"Sadece... çok fazla değil. Mesela... yirmi bin?"

"Yirmi bin! *Dolar mı?*"

Kardeşi güldü. "Ruble değil. Tabii ki dolar."

"Ne için lan?"

"Hayat için," kardeşi belirsiz bir şekilde cevapladı. "Buranın nasıl bir yer olduğunu biliyorsun."

Kardeşinin nasıl biri olduğunu biliyordu. Ya kötü bir yatırım yapıyordu ya da çoktan kötü bir yatırım yapmıştı. Ya da kumar oynuyordu. Ya da bir polis memurunun yapmaması gereken başka bir şey.

"İki ay önce sana on bin verdim. O paralar nerede?" "Hayat, Ilya. Dediğim gibi."

"Hayat. Tabii."

"Bunu karşılayamayacağın için değil. İmza bonusunun ne kadar olduğunu biliyorum." "Eminim biliyorsundur." Bu, muhtemelen Ilya'nın kariyerinde Andrei'nin takip etmeye zahmet ettiği tek kısımdı.

"Önemli olmasaydı sormazdım, Ilya."

Ilya telefona gözlerini devirdi. Hayır diyebilirdi. Hayır demeliydi. O pislik kardeşine hiçbir şey borçlu değildi.

Ama hayır derse, babası onu arayıp aile ve iyi bir evlat olmakla ilgili nutuk atacaktı. Ilya Andrei'den ne kadar nefret etse de, o hala kardeşi idi. Ama bu son kez olacaktı.

"Parayı gönderirim. Ama bir daha isteme." "Şimdi gönderebilir misin? Orada saat kaç?"

"Ne? Hayır! Siktir git, yarın gönderirim. Yatmaya gidiyorum." "Peki. İyi geceler o zaman."

"Rica ederim."

Andrei telefonu kapattı. Ilya telefonunu yatağa attı.

Televizyonu açtı ve ekranı Shane Hollander'ın yüzü dolduruyordu. Terli, kızarmış ve mutluydu. Soruları mükemmel bir Fransızca ile cevaplıyordu. Ilya, çizgi film kötü adamı gibi konuşmadan basit bir İngilizce cümle bile kuramıyordu. Aptal aksanından nefret ediyordu. Pislik ailesinden nefret ediyordu.

Shane Hollander Fransızca konuşuyordu, nefesi kesilmiş, gülümsüyordu, terden sırılsıklamdı ve saçları her yöne dağılmıştı. Yanakları pembeydi, dudakları koyu ve ıslaktı. Kendisiyle çok gurur duyuyor gibi görünüyordu.

Ilya, midesindeki garip hissin sadece kıskançlık olduğunu kendine söyledi, ama bunun çok daha kötü bir şey olmasından korkuyordu.

Altıncı Bölüm

Ocak 2011 — Nashville

Ilya anahtar kartını üçüncü kez okuttu ve otel odasının kapısı nihayet açıldı. İçeri girer girmez, All-Star takımının akşam yemeğinde içtiği içkilerin etkisiyle keyifli bir şekilde sarhoş olmuş halde, kollarını iki yana açarak kral boy yatakta uzandı.

Aynı konferansta oynadıkları için Hollander ile aynı takımda olacağını ummuştu, ancak lig bu yıl bir değişiklik yapmaya karar vermiş ve Kuzey Amerikalı oyuncuların bir takım, Avrupalı oyuncuların ise diğer takımda oynamasına karar vermişti. Nedeni belli değildi. Lig, Rozanov/Hollander rekabetinden yeterince yararlanamıyordu.

Ilya, Şubat sonuna kadar elli gol atma sözünü yerine getirmeye çok yakındı. Şimdiden otuz sekiz gol atmıştı.

Hollander ise kırk bir gol atmıştı.

Lanet Hollander.

Ilya onu o akşam lobide görmüştü, ama hepsi o kadardı. Hiç konuşmamışlardı. Ondan bir selam bile almamıştı.

Ilya, Hollander'ın şu anda ne yaptığını merak etti.

Otel barında sevimli kızlar var mıydı acaba? Hollander kendi odasında, yatağında uzanıyor muydu?

Ilya'nın ne yaptığını merak ediyor muydu?

Shane Hollander neden bu kadar zorluydu? *Bir kez* birlikte olmuşlardı. Aylar önce. Açıkçası bu bir hataydı. Büyük, saçma bir hata. Ya da en azından unutulması gereken bir şey. Önemli bir şey değildi.

Buz üzerinde oyuna odaklanmak oldukça kolaydı. Ilya, Hollander'a karşı oynamayı gerçekten *seviyordu*. Asla ona *söylemezdi*, ama Hollander gerçekten çok iyiydi. Ilya'nın alışık olmadığı şekillerde ona meydan okuyordu. Hollander'dan puck'ı almayı seviyordu. Onu yere çarpıştırmayı seviyordu.

tahtalar. Etrafında kaymayı çok severdi. Ona hakaret etmeyi çok severdi çünkü öfkeyle gözleri küçülür ve pembe dudakları sevimli bir şekilde kıvrılırdı. Öfkeli bir kedi yavrusu gibi.

Tamam. Oyuna odaklanmak hiç de kolay değildi.

Ve maçlardan sonra... ve maçlar arasındaki tüm günlerde... Ilya, Hollander'ın sevimli tavırları ve sevimli, çocuksu gülümsemesiyle röportaj yapmasını izlemek zorunda kalıyordu. Ilya, onun diğer takımlara karşı oynadığını izliyor ve kusursuz, hesaplı zarafetiyle nasıl hareket ettiğini izliyordu. Ilya, basın toplantılarında onun mükemmel İngilizce ve mükemmel Fransızca arasında zahmetsizce geçiş yaptığını duyuyordu. Ilya, Toronto'daki o otel odasında ağzının ne kadar istekli olduğunu düşündüğünde...

Hollander'ın telefon numarası bile yoktu. Yarın

akşam onu görecekti.

* * *

Shane basın toplantısını bekliyor olmalıydı.

Cumartesi sabahı, All-Star Beceri Yarışması'nın yapıldığı gün, NHL'nin halkla ilişkiler ofisinden birinden bir telefon almıştı ve ona o öğleden sonra kısa bir basın toplantısı yapılacağını söylemişti. Saat ikide. Sadece o ve Ilya Rozanov olacaktı.

"Neden?" diye sordu Shane.

"Bu senin ilk All-Star maçın! İkiniz de efsanevi bir çaylak sezonu geçiriyorsunuz! Ayrıca basın ikinizi bir araya getirme fikrine bayılıyor."

Shane biraz kızarmıştı.

Şimdi ise yükseltilmiş bir masanın arkasında oturmuş, gazeteciler ve kameralarla dolu bir odaya bakıyordu. Bu kısım ona çok tanıdık geliyordu ve Shane'e herhangi bir stres yaratmıyordu. Yanında oturan iri Rus adam — masanın üstüne koydukları ön kollarının neredeyse birbirine değecek kadar yakın oturuyorlardı — Shane'in ağzının kurumasından ve (muhtemelen) fark edilebilir kekelemesinden sorumluydu.

"Ilya," dedi bir muhabir, "sezon başında Şubat sonuna kadar elli gol atacağını açıklamıştın. Şu ana kadar otuz sekiz gol attın. Sözünü tutabileceğini düşünüyor musun?"

Rozanov cevap vermek için bir an durdu. Shane, İngilizce kelimeleri anlamaya çalışıyor mu diye merak etti.

"Evet," diye cevapladı Rozanov sonunda. Daha fazla ayrıntıya girmeyeceği anlaşılınca, dağınık bir kahkaha duyuldu.

"Shane, bu yıl şimdiden kırk bir gol attın. Rozanov'u geçip elli gole ulaşacak mısın?"

"Ben böyle şeyleri pek düşünmem," dedi Shane dikkatlice. "Bu bir takım sporu ve takımım iyi gittiğinde mutlu oluyorum. Ben sadece katkıda bulunmaya çalışıyorum."

Rozanov, gazetecilerin tepkisini görmemeleri için başını eğmiş ve beyzbol şapkası takmıştı, ama Shane onun yanında gözlerini devirdiğini *hissedebiliyordu*.

"Ilya, bu All-Star maçında Avrupalı bir takımla oynamak nasıl bir duygu?"

"İyi. Mükemmel. Soyunma odası her zamankinden daha mantıklı."

Daha fazla kahkaha.

Shane, Rozanov'un başparmağıyla işaret parmağının eklemini yavaşça ovuşturmasını izledi. Muhtemelen bunu yaptığının farkında bile değildi. Rozanov'un elleri güzeldi...

Sorular gelmeye devam ediyordu ve hepsi de Shane'in beklediği gibi sorulardı. Soruları cevaplamak için elinden geleni yaptı ve hatta yanındaki Rozanov'un profiline bir göz attı. All-Star Game beyzbol şapkasının altından bukleleri çıkmıştı ve çenesi sakallarla kaplıydı. V yakalı bir tişört giyiyordu ve Shane, kumaşın altında kaybolan altın zincirinin parıltısını görebiliyordu.

Shane başını aniden gazetecilere çevirdi.

Suyundan bir yudum aldı ve sandalyesine yaslandı. Artık Rozanov'u ve masanın üzerine eğilmiş halini daha iyi görebiliyordu. Shane, tişörtün ince kumaşının altında sırt ve omuz kaslarının gerildiğini görebiliyordu.

"Shane?"

"Affedersiniz?" Shane gözlerini öne çevirdi.

Toronto Star'dan kısa bir soru: Gelecekte Ilya *ile* All-Star takımında oynamak ister misiniz?

"Oh. Tabii. Evet. Yani..." Derin bir nefes aldı. "Ilya harika bir oyuncu." "Ilya?

Aynı soru?"

"Hollander benim başlangıç merkezi olmamı sorun etmezse. Evet."

Shane gözlerini devirdi ve oda kahkahalarla doldu. Ellerini birleştirip önündeki masanın üzerine koydu ve bir sonraki soruyu beklerken mikrofonuna yaslandı.

Roza'nın dirsekleri de masanın üzerindeydi. Sol dirseği neredeyse Shane'in sağ dirseğine değiyordu. Shane, aralarındaki dar boşlukta elektrik akımı olduğunu yemin edebilirdi. Kolundaki tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

“Montreal ve Boston, üç sezondur playofflara katılamıyor. Kariyerinizin bu kadar erken bir aşamasında bile, takımlarınızın mirasını geri kazanma baskısı hissediyor musunuz?”

Shane kolunu ovuşturdu ve kaşlarını çattı. Başını çevirdiğinde Ilya'nın kendisine baktığını gördü ve yüzünden Shane'in bu soruyu yanıtlamasını beklediğini anladı. Rozanov muhtemelen kelimelerin sadece yarısını anlamıştı. Shane, dürüst olmak gerekirse, bunun oldukça aptalca bir soru olduğunu düşündü.

"Şey," dedi. "Rozanov adına konuşamam, ya da Boston'da durumun nasıl olduğunu bilmiyorum, ama Montreal'deki taraftarların takımlarını sevdiklerini ve kesinlikle bizim durumu tersine çevirmemizi, playofflara geri dönmemizi ve birkaç kupa kazanmamızı beklediklerini biliyorum. Ve ben de aynen öyle hissediyorum. Yani... Sanırım cevabım, kendime zaten yüklemediğim bir baskı hissetmediğimdir."

Bunun onu tatmin edeceğini umuyordu. Ne yazık ki, muhabir Rozanov'un soruyu anlamakta zorlandığını fark etmedi ve "Ilya?" dedi.

"Ah," dedi Rozanov. "Hollander'ın dediği gibi. Evet."

Odaya şakacı bir gülümseme attı ve herkes tekrar güldü.
Shane ona baktı ve Rozanov onun gözünü yakaladı ve göz kırptı. Shane gülümsemesini bastırmak için dudaklarını sıktı.

Masanın altında, Rozanov'un ayağının kendi ayağına dokunduğunu hissetti. Bu, dünyadaki en masum temas olsa da, Shane'in kalbini durdurmaya yetti.

Basın toplantısı sona erdi. Her iki adam da ayağa kalktı ve oda, kayıt ekipmanlarını toplayan düzinelerce insanın yarattığı kaosla doldu. Shane, Rozanov'a elini uzattı ve Rozanov elini sıktı. Shane elini bıraktığında, Rozanov parmaklarını yavaşça Shane'in avucunda gezdirdi.

"Görüşürüz Hollander," dedi, ses tonu olması gerekenden çok daha imalıydı.

Shane yutkundu. "Evet. Sonra görüşürüz."

* * *

Shane, buz üzerinde bir an durup her şeyi sindirdi. NHL All-Star Beceri Yarışması, All-Star

ve yıldızların kendilerini en hızlı patenci veya en sert şutör olarak gösterme ve kanıtlama şansıydı. Rahat ve eğlenceli bir geceydi ve kimse bunu çok ciddiye almıyordu, ama o *buradaydı*, lanet olsun. O bir çaylaktı ve NHL All-Star'dı. Kendisiyle biraz gurur duyabilirdi.

Her iki takımın tüm oyuncuları artık buz üzerindeydiler ve kendi takımlarının yedek kulübelerinin önünde toplanmışlardı. Bazı oyuncular, etkinliklerinin çağrılmasını beklerken diz çökmüşlerdi. Diğerleri ise ayakta durmuş, sadece bu hafta sonu için bir araya gelen takım arkadaşlarıyla sohbet ediyorlardı. Lig, Shane ve Rozanov'un bir yarışma etkinliğinde karşı karşıya gelmelerini istediğini hiç de ince bir şekilde ifade etmemişti. Bu etkinlik, şut isabetliliği yarışması oldu.

Rozanov ilk olarak başladı. Ağda, her köşede bir tane olmak üzere dört adet köpük hedef tahtası vardı ve bunlar kale direklerine sabitlenmişti. Zamanlayıcı başladığında, amaç mavi çizgiden atışlarla dört hedefi de olabildiğince hızlı bir şekilde vurmaktı. Lig rekoru yaklaşık yedi saniyeydi.

Düdük çaldığında Rozanov hiç vakit kaybetmedi. İlk iki atışıyla üstteki iki hedefi vurdu, sonra bir sonraki atışını kaçırdı, ardından dördüncü ve beşinci atışlarıyla alttaki iki hedefi temiz bir şekilde vurdu.

Sekiz saniye.

Shane başını salladı ve Rozanov'un seyircilere gösteriş yapmasını izledi. Rozanov, sopasını tüfek gibi tutarak buz üzerinde kaydı ve kirişlere ateş ediyormuş gibi yaparak yeteneklerini kutladı.

Shane, Rozanov'un yerine mavi çizgide kaymaya başladı ve Rozanov tam önünde durdu. "Kusura bakma, Hollander."

"Sence bunu yenemez miyim?"

Rozanov sadece göz kırptı ve Shane'i geçerken hafifçe dürttü. Shane kalabalığın coşkulu tepkisini duydu.

Siktir et. Siktir et *onu.* Shane bunu yapabilirdi. Gözleri kapalı bile bunu yapabilirdi.

Düdük çaldı ve Shane hedeflerine kilitlendi. Dört mükemmel atışla her birinin parçalanışını izledi.

Altı. Nokta. Yedi. Saniye.

Kalabalık çılgına döndü. Shane kollarını başının üzerine kaldırdı ve muhtemelen gereğinden fazla ve sportmence olmayan bir şekilde kutladı, ama lanet olsun, bu *çok iyi* hissettirdi.

Takım arkadaşlarının yanına kayarken Rozanov'a sırıttı. Rozanov artık gülümsemiyordu, ama gözlerindeki bakış...

Shane kızardı ve dikkatini takım arkadaşlarına çevirdi.

Yarışmaya katkısını tamamlayan Shane, artık rahatlayıp diğerlerinin birbirleriyle mücadele etmesini izleyerek keyiflenebilirdi. Bankın önündeki çizgiyi yavaşça geçerek iki takımın buluştuğu yere doğru ilerlemesinin kasıtlı olmadığını söylemek isterdi, ama bu yalan olurdu. Ve bu yolculuğu yapan tek kişi o değilmiş gibi görünüyordu.

Shane, yedek kulübesinin ucundaki tahtaya rahatça yaslandı ve birkaç metre ötesinde duran adama değil, en sert şut için yarışan oyunculara odaklanmış gibi davrandı.

"Aferin, Hollander," dedi Rozanov yavaşça.

"Teşekkürler."

"Dün gece eğlendin

mi?" "Dün gece mi?"

"Takım arkadaşlarınla. Bir yerde akşam yemeği yedin mi? Sarhoş oldun mu?"

Shane buza baktı. "Oh. Evet. Eğlenceliydi. Peki ya sizler?"

"Çok eğlendik. Kanadalılar ve Amerikalılar yoktu. Mükemmeldi." "Ah."

Gözlerini Rozanov'un yüzüne çevirdi. Beceri yarışmasında kimse kask takmıyordu, çünkü gerçek bir vücut teması yoktu ve Shane, onun keskin çenesinin profilini ve yumuşak buklelerini hayranlıkla seyredebilirdi.

"Bu gece erken yatacağım. Sanırım," dedi Rozanov aniden.

Shane'in ağzı biraz kurudu. "Oh?"

"Evet."

Sessizce durup buz üzerindeki aksiyonu izlediler. Yüksek sesli müzik çaldı ve kalabalık bir başka rekorun kırılmasıyla coştu.

Rozanov eğildi. Shane'in kulağına nefesini üfleyerek, alçak sesle "On iki yirmi bir" dedi.

Shane'in vücudu titredi ve titremesi geçmeden Rozanov ortadan kayboldu. Shane, onun buz üzerinde kayarak Rus bir oyuncuyla konuşmaya gittiğini izledi.

Shane, kızarmadığını umuyordu.

"Rozanov ne istiyordu?" diye sordu Pittsburgh'un savunma oyuncusu Liam Casey.

"Hiçbir şey," dedi Shane çabucak. "Sadece saçma sapan konuşuyor, bilirsin." "Adam tam bir pislik."

"Evet," dedi.

* * *

Kapı çalındığında Ilya hiç şaşırmadı.

Geç olmuştu. Gece yarısını geçmişti. Neredeyse iki saattir odasına dönmüştü.

Ilya kapıyı açar açmaz Hollander odaya girdi. Sanki her an biri içeri dalacakmış gibi dönüp kapı mandalını kapattı.

Korkmuş görünüyordu.

"Dışarıda hayalet mi var?" diye sordu Ilya, eğlenerek.

"Hayır. Siktir git. Bu çok tehlikeli ve sen de bunu biliyorsun."

"Öyle mi? Biz hiçbir şey yapmıyoruz ki."

Hollander ona sert bir bakış attı. Koyu renkli gözlerinde öfke ve şehvet karışımı bir ifade vardı. Ilya rol yapmayı bırakmaya karar verdi.

"Yine de geldin," dedi.

"Evet," dedi Hollander, sesi gergin ve zoraki bir cesaretle doluydu. "Sanırım geldim."

Ilya başını salladı, sonra Hollander içinden küfretti ve ona öpüşmek için üzerine atıldı. Ilya'nın tişörtünü sıkıca kavradı ve onu kendine çekti.

Ilya, Hollander'ın dilinin sıcak dokunuşuna inledi. Hollander'ın başının arkasındaki saçlarını sertçe çekerek başını geriye doğru eğdi ve öpücüğü derinleştirdi.

Ayrıldılar ve Hollander ona baktı, gözleri vahşi ve koyu saçları dağınıktı, sessizce talimat bekliyordu.

"Diz çök," dedi Ilya yumuşak bir sesle, sadece ne yapacağını görmek için.

Hollander'ın ona siktirip gitmesini söyleyeceğini bekleyen Ilya, onun akıcı bir hareketle yere çökmesini izlerken nefesi kesildi. Bakışları Ilya'nın üzerinde kaldı. Her zaman keskin olan gözleri, şimdi arzu ile bulanıklaşmıştı ve Ilya'nın eşofmanının şişkinliğine burnunu sürtüp ağzıyla okşamak için öne eğildi.

"Tanrım, Hollander," diye nefes nefese, Ilya, Hollander'ın saçlarını nazikçe çekerek, Ilya'nın ereksiyonunun üzerinde gergin duran kumaşa sıcak, ağzı açık öpücükler kondurdu. Hollander parmaklarını Ilya'nın beline sokup, Ilya'nın penisi serbest kalana kadar aşağı çektiğinde, başı dönüyordu ve istediği kadar kontrolünü kaybetmişti.

Hollander tereddüt etmedi. Dilini boyunu boyunca yukarı doğru sürükledi, sonra dudaklarını başının etrafına doladı ve aşağı doğru indi. Ilya akıllıca bir yorum bile yapamadı. Sadece nefesini tuttu ve başını geriye attı, tamamen

Hollander'ın buna olan ihtiyacından tamamen etkilenmişti. Şu anda İngilizce kelimeleri zihninde canlandırma yeteneği kesinlikle yoktu.

Hollander elini uzattı ve parmaklarını açarak Ilya'nın tişörtünün eteğinin altına kaydırdı. Ilya ipucunu anlayıp tişörtünü başından çıkarana kadar tişörtü yukarı doğru itti. Hollander'ın ağzı ondan hiç ayrılmadan, dikkatlice eşofman altından çıktı ve elini Hollander'ın başının arkasına koydu. Onu çok sıkı tutmamaya dikkat etti. Bu kontrol değildi, Ilya sadece ona dokunmak istiyordu. Hollander açıkça arzuladığı şeye teslim olurken, ipeksi saç tellerinin parmaklarının arasından kaymasına izin vermek istiyordu.

Hollander onu emirken elleri dolaşıyordu. Dokunuşları hafif ve meraklıydı, parmak uçları Ilya'nın uyluklarını, kalçalarını ve kıçını keşfederken onu neredeyse gıdıklıyordu. Ilya, Hollander'ın onunla ne kadar ileri gitmeye hazır olduğunu merak etti. Son görüşmelerinden bu yana başka bir erkekle bir şey yapıp yapmadığını merak etti. Ağzının çaresiz, beceriksiz hareketleri ve ellerindeki hafif titreme, yapmadığını gösteriyordu.

Ilya'nın muhtemelen onu bu şekilde gören tek kişi olduğu —tüm lanet dünyada, o güzel pembe dudakların onun penisini sardığını hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilen tek kişi olduğunu...

Ilya Rusça küfretti ve geri çekildi. Hollander'ı gömleğinin önünden yakaladı ve onu kaldırdı, onu yatağa atmadan önce sertçe öptü. Bu gece ona ne kadar vereceğini bilmek istiyordu.

Hollander ona baktı, dudakları koyu, ıslak ve aralıktı. Saçları her yere dağılmıştı. Ilya orada durup, göz teması kurmadan, onun spor ayakkabılarını çıkarmasını izledi. Hollander, sanki gezegendeki en formda insanlardan biri değilmiş gibi, ağır ağır nefes alıyordu.

Ilya dudağını ısırdı ve onun gömleğini çıkarmasını izledi. Birkaç saniye içinde Ilya yatakta vücuduyla onu örttü ve açgözlülükle öpmeye başladı.

Ilya hep böyle olmuştu. Seksi severdi ve tehlikeli olduğunda, birlikte olmaması gerektiğini *bildiği* biriyle olduğunda daha da çok severdi. İster koçunun oğlu, ister kardeşinin kız arkadaşı, ister takım arkadaşının kız kardeşi olsun, Ilya kötü fikirlere karşı koyamazdı.

Ve Shane Hollander çok *kötü* bir fikirdi. En *kötü* fikir. Her açıdan yanlış bir fikir. İki adam. İki NHL oyuncusu, yakında ligin en büyük iki yıldızı olmaya hazır. Neredeyse yüz yıldır birbirlerinden nefret eden rakip takımların iki acımasız rakibi.

Üstelik Ilya bu adamdan nefret ediyordu. Onun yakışıklı yüzünden, mükemmel İngilizcesinden, mükemmel Fransızcasından, sevgi dolu ebeveynlerinden, kibar tavırlarından ve milyon dolarlık gülümsemesinden nefret ediyordu. Onun ciddiyetinden, *samimiyetinden* nefret ediyordu. O, ligin yıldızlarından beklediği her şeye sahipti.

Ilya onun aptal ağzını öptü, aptalca küçük iç çekişlerini yuttu ve saçlarında sinir bozucu parmaklarını hissetti. Geri çekildi, böylece saçma sapan çillerle dolu korkunç yüzüne bakabilirdi.

Siktir.

Ilya, onu düşünmemesi için tekrar öptü. Onu sikmek istiyordu. Tanrım, Hollander ona sikmesine izin verir miydi?

Çılgınca öpüştüler, yuvarlanıp sırayla birbirlerinin üzerine çıktılar ve bu sırada Hollander'ın kıyafetlerinin geri kalanını çıkardılar. Ilya vücudunu öperek aşağı doğru indi ve onu ağzına aldı. Hollander'ın kalçaları yataktan sıçradı, Ilya'yı neredeyse üzerinden atacaktı, ama Ilya tutundu. Onu emdi ve ondan çıkardığı çaresiz seslerin tadını çıkardı.

Parmaklarını Hollander'ın testislerinin altına doğru kaydırdı. Bir parmağını büzülmüş deliğine dokundurdu ve bir tepki bekledi. Hollander'ın vücudu yatakta hareketsiz kaldı, bu yüzden Ilya deliğinin etrafında hafif daireler çizdi, sadece rahat bir öneri olarak.

Hollander'ın gerginleştiğini hissedebiliyordu. Artık tamamen sessizdi. Ilya ağzını ondan çekti ve yüzüne baktı.

"Hiç yaptın mı?" diye sordu Ilya.

Hollander başını salladı. "Yapmak

ister misin?"

"Bilmiyorum."

"Korkuyorsun."

"Hayır! Hayır,

korkmuyorum." "Korkman

normal."

Hollander yüksek sesle nefes verdi. "Korkmuyorum," dedi tekrar.

"Hiç kendine dokundun mu?" diye sordu Ilya, parmağını tekrar daireler çizerek, "buraya?"

Hollander'ın yüzü kıpkırmızı oldu ve Ilya sırıttı.

"Tanrım," diye mırıldandı Hollander.

"Utanıyorsun." "Peki!"

"Kıçınla oynamıyor musun? Bu seni eşcinsel mi yapıyor?" "Aman Tanrım..."

"Seni daha gey yapan şeyin ne olduğunu biliyor musun?" "Rozanov... kes sesini..."

"Benim sikimi emmek. Bir dakika önce bunu yapıyordun."

Hollander doğruldu. "Onunla oynadım, tamam mı? Ben... benim bir... şeyim var." "Bir şey mi?"

"Bir dildo! Tamam mı?"

Ilya acı verecek kadar sert bir şekilde sırıttı. "Ne renk?" "Siktir git!"

"Büyük mü?"

"Gidiyorum."

Hollander yataktan kalkmak için hareket etti. Ilya hızla onu örttü ve tekrar yatırdı. Onu bileklerinden tuttu ve Hollander onu itmek için yarı yürekli bir girişimde bulundu, ancak Ilya onu öptüğünde durdu.

"Seni sikmek istiyorum, Hollander," dedi Ilya kulağına.

Hollander titredi ve Ilya onun evet diyeceğini düşündü, ama onun yerine, "Ben... hayır. Yapamam. Burada olmaz," dedi.

Ilya cevabını düşündü ve başını salladı. Burada olmaz. NHL oyuncularının, medyanın ve hayranların çevresinde olduğu bir otelde olmaz. Ilya ona ilk kez girdiğinde ikisinin de olabildiğince sessiz olması gereken şu anda olmaz...

"Tamam," dedi Ilya, boğazını ısırarak. "O zaman bir dahaki sefere."

Hollander burnunu çektirdi, ama umutla gülümsüyordu. "Bir dahaki sefere mi?" Ilya omuzlarını silkti. "İki hafta sonra Montreal'de oynayacağız."

"Bu, yapabileceğimiz anlamına gelmez... Yani, nasıl yapacağız? *Nereye* gideceğiz?" "Sen evsiz misin?"

"Hayır."

"O zaman..."

"Ne yani? Otelden gizlice kaçacak mısın? Takım arkadaşlarına ne diyeceksin?"

"Lanet olası gerçeği! Sevişmeye gidiyorum! Oynadığımız her şehirde olduğu gibi!" Hollander kaşlarını çattı. "Oh."

"Evet. Oh."

"Yani... maçtan sonra evde seni beklememi mi istiyorsun?" Hollander'ın sesi gergindi, sanki bir şeye kızmış gibiydi.

Ilya gözlerini devirdi. Zaten neden şu anda konuşarak zaman kaybettiklerini hiç anlamıyordu. "Evet! Beni bekle. Senin evine gelip seni sikeceğim."

Hollander yine utanmış görünüyordu. "Orası bir apartman dairesi," diye mırıldandı. "Tanrım! Tamam! Seni apartman dairenizde becereceğim. Artık asıl konuya dönebilir miyiz?
"

"Evet." Hollander kaşlarını çattı.

"Ama..." "Ama?"

"Duşta. Su her şeyi bastırır..." Rozanov homurdandı, ama aslında bu iyi bir fikirdi.

"Evet," dedi, yataktan fırlayarak ayağa kalktı, "ama acele et lan."

Hollander yanından geçerken onu itti ve banyoya doğru yönlendirdi. Suyu açtı ve suyun ısınmasını beklerken, Ilya kapalı kapıya yaslanarak onu öptü, ta ki Hollander onu itip Ilya'yı duşa çekene kadar. Ilya'yı fayanslara çarptı ve onu öperken bir eliyle onun penisini kavradı. Ilya ağzına gülümsedi. Bu, onun istediği Shane Hollander'dı: rekabetçi, agresif.

"Ellerin çok yumuşak," dedi Ilya. "Bir kızın elleri gibi."

"Siktir git."

Ilya güldü. Hollander, ellerinin ne kadar güçlü ve erkeksi olduğunu kanıtlamak istercesine onu daha sertçe sıktı.

Ilya kendi dudağını ısırdı ve rakibini kızdırmayı bıraktı. Şimdilik. Hollander'a uzandı ve duşta birbirlerini çılgınca ve sertçe tatmin ettiler, su sesinin İngilizce ve Rusça küfürlerini bastırmasına izin verdiler.

Hollander işleri bittiğinde hızla giyindi. Ilya beline bir havlu sararak Hollander'ın ne diyeceğini bekledi.

"Şey..."

Ilya hiçbir şey söylemedi. Bekledi.

"Montreal hakkında konuştuğumuzu biliyorum... ama..."

Ilya kollarını kavuşturdu ve duvara yaslandı.

"Muhtemelen yapmamalıyız," diye bitirdi Hollander. "Hayır mı?"

"Hayır. Yani... tabii ki, değil mi?"

Ilya, Hollander'ın nemli saçlarını gergin bir şekilde eliyle taramasını izledi.

"Bu aptalca," dedi Hollander, Ilya'dan çok kendine. "Bu aptalca. Neden bunu yaptık bilmiyorum. Yine."

Ilya yavaşça ona doğru yürüdü. Ona ulaştığında, elini yüzünün yanına koydu ve gözlerinin içine bakabilene kadar başını eğdi. "Telefonunu ver."

"Telefonumu mu?" diye sordu Hollander

zayıf bir sesle. "Evet."

Hollander cebinden telefonu çıkardı ve Ilya'ya uzattı. Ilya telefonu aldı ve Hollander'ın rehberine Lily adıyla numarasını kaydetti. Hollander bunu görünce burnunu çektirdi.

"Kim olmalıyım?" diye sordu ve Ilya'nın telefonunu komodinden aldı. "Shannon mu?"

"Jane," dedi Ilya.

"Tanrım," diye mırıldandı Hollander yazarken.

"Hayır. Sadece Jane."

Hollander, telefonunu geri verirken ona sert bir bakış attı. "Bu bir evet değil, bilgin olsun," dedi.

"Olacak."

Hollander başını salladı, ama Ilya onun gülümsemek için kendini zorladığını anlayabilirdi. "Yarın iyi şanslar," dedi Hollander.

"Tabii."

Hollander kapıyı açmak için döndü, ama durdu. "Hey, şey... dışarı bir bakıp, etrafta kimse var mı diye kontrol eder misin?"

Ilya onun sözlerini tam olarak anlayamadı. "Anlamadım?"

"Sadece... bir bak da koridor boş mu diye. Kimsenin senin odandan çıktığımı görmesini istemiyorum!"

Ilya kapıyı kafasını dışarı çıkaracak kadar açtı. "Boş." Hollander

derin bir nefes aldı. "Tamam. Peki... hoşça kal."

"İyi geceler."

Hollander başını salladı. Ve çıktı.

Yedinci Bölüm

Şubat 2011—Montreal

Elli dakika koşu bandında koştu ama Shane hala zihnini sakinleştiremiyordu.

Brossard'daki Voyageurs antrenman pistine yakın olan dairesinde çok güzel bir spor salonu vardı. Bazı genç oyuncular diğer genç takım arkadaşlarıyla daire veya ev paylaşıyordu, ancak Shane yalnız yaşamayı tercih ediyordu. On altı yaşından beri yoğun ilgi altında olduğu için, çalabildiği her özel anı kendine saklamaya çalışıyordu. Ayrıca, takım arkadaşlarıyla zaten tehlikeli bir çizgide yürüyordu; hokey dünyasındaki statüsü, takım arkadaşlarının kıskançlığını çekmesine neden oluyordu. Onlardan herhangi biriyle birlikte yaşarsa, gerginliğin daha da artacağından emindi.

Shane, koşu bandında vücudunu zorlarken, o gece Toronto ile oynanacak maça odaklanması gerekiyordu. Bunun yerine, Shane'in *evine* gelip...

Düşünmesi gereken çok şey vardı. Ilya Rozanov onu bir otel odasında tatmin etmişti. *Yine*. Ilya Rozanov, takımının bir sonraki Montreal seyahatinde (gelecek hafta!) takımın kaldığı otelden gizlice kaçıp Shane'in *dairesinde* buluşmak ve onu *sikmek* istiyordu.

Ilya Rozanov *onu sikmek* istiyordu.

Shane bu fikirden hem korkmuş hem de inkar edilemez bir şekilde tahrik olmuştu. Bu fikirden

bu fikir onu *son derece* tahrik etmişti.

Ama bu, bunun gerçekten *çok* kötü bir fikir olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

Shane, bir erkekle cinsel ilişkiye girmenin kendisi için hiç sorun olmadığını kabul etmişti. Tamam. Bir süredir bunu kendinde sezmişti ve belki de Rozanov, bunu onda gören ve ona biraz deneme şansı sunan ilk erkekti. Belki de Shane'in asıl yapması gereken, birlikte vakit geçirebileceği *başka* bir erkek bulmaktı.

Ama *bu* kim olacaktı?

Burası *Montreal*'di. O *Shane Hollander'dı*. Kariyeri planladığı gibi giderse, bu durum daha da imkansız hale gelecekti. Cinsel yönelimi hakkında - ne olursa olsun - herhangi bir söylenti çıkmasını kesinlikle istemiyordu. NHL artık kapsayıcıymış gibi davranmayı seviyordu, ama Shane buz pistinde ve soyunma odasında durumun nasıl olduğunu biliyordu. NHL'de hiç açıkça eşcinsel olduğunu açıklayan bir oyuncu olmamıştı ve homofobik hakaretler o kadar yaygındı ki Shane bunun olabileceğini hayal bile edemiyordu. İlk olarak kim açıklansa, çok cesur olması gerekecekti. Bu kesinlikle Shane olmayacaktı.

Rozanov hakkında emin olduğu bir şey vardı: kimseye söylemeyecekti. Shane kadar kaybedecek çok şeyi vardı.

Shane'in anlayabildiği kadarıyla, üç seçeneği vardı: Erkeklerle sevişmeyi tamamen unutmak ve sadece kadınlarla devam etmek; Dikkatli ve sabırlı olabilecek erkekleri, hatta tek *bir* erkeği bulma riskini göze almak; Rozanov'la olan her ne halt oluyorsa devam etmesine izin vermek ve fazla düşünmemeye çalışmak.

Açıkçası ilk seçenek en mantıklı olanıydı. Kesinlikle en güvenli olanıydı.

Aynı zamanda en itici olanıydı.

Siktir.

Shane koşu bandını soğuma hızına düşürdü ve su şişesini aldı.

Evet. Hayır. Tamam. Rozanov ile olan bu saçmalığı kesinlikle bitirmeliydi. NHL'ye girmişti ve umduğu gibi çok etkileyici bir kariyerin başlangıcındaydı. Devasa bir skandal, işleri başlatmak için muhtemelen en iyi yol değildi. Ve Shane, bu durum devam ederse bunu gizli tutmanın bir yolunu göremiyordu.

Neden böyle bir şeyi *düşünüyordu* ki? Ilya Rozanov ile uzun süreli gizli bir ilişki mi? Aptal beyninin bir kısmı bunu mu umuyordu?

Hayır. Kesinlikle buna bir son verecekti. Bu sadece Shane'in on dokuz yaşında olmasıydı. On dokuz yaşındaydı, azgındı ve bir yıldız sporcu için garip bir şekilde yalnızdı. Rozanov kendini *hazır hale* getirmiş olması, Shane'in bunu kabul etmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Kararından memnun olarak koşu bandından indi ve barfiks barına yöneldi. Bu çok kolay olacaktı. Rozanov ona adresini sormak için mesaj atacak, Shane de *hayır diye* cevap yazacaktı.

Gelecek hafta — Montreal

Lily: Adresine ihtiyacım var.

Shane: Hayır.

Shane, Rozanov'un mesajına verdiği hızlı ve net cevaptan çok memnun olarak telefonuna sırıttı.

Rozanov'un mesajına verdiği hızlı ve net cevaptan çok memnundu.

Lily: Siktir git. Ne oldu? Shane:

Seni ilgilendirmez. Lily: Peki.

Senin kaybın.

Shane sırıtmayı bıraktı. Kanepesine sertçe oturdu ve yeni lambasını yaktı. Bears, yarın öbür gün şehre gelecekti. O akşam geç saatlerde maç yapacaklardı ve sonra...

Shane düşünerek dudağını ısırdı. Rozanov'u *görmek* istemediği için değil. Dürüst olmak gerekirse, All-Star hafta sonundan beri bu konuyu takıntılı bir şekilde düşünüyordu. Sadece ezeli rakibinin evine gelmesini istemiyordu. Bu, aşılması çok zor bir sınır gibi görünüyordu.

Cevap yazdı. Başka bir yerde buluşabilir miyiz?

Gönder tuşuna basarken utançtan kızardı. Tanrım, neden olduğu gibi bırakamadı ki? Rozanov'u başarıyla reddetmişti. Neden ona tekrar güç vermişti ki?

Lily: Nereye?

Shane: Bilmiyorum!

Lily: Bir yer bul. Bana haber ver.

Shane, Rozanov'un tüm bu konuda bu kadar rahat olmasına sinirlenmişti. Bu hiç adil değildi. Neredeyse *"Unut gitsin*" diye cevap yazacaktı, ama bunun yerine ayağa kalktı ve telefonunu cebine koydu.

Bunu çözecekti.

* * *

Shane: 1822.

Lily: ?

Shane: Oda numarası.

Lily: Tamam... oda nerede?

Shane: Senin kaldığın otelde.

Lily: Görüşürüz.

Shane, otel odasındaki kral boy yatakının ucuna oturdu. Sonra ayağa kalktı. Ardından tekrar oturdu.

Bu çok aptalcaydı. Neden böyle bir şey yapıyordu ki? Boston takımının kaldığı otelde (onların kaldığı katın birkaç kat üstünde olsa da) bir oda rezervasyonu yapıp, *hoşlanmadığı* bir adamla birlikte olmak için mi? Eğer yakalanırlarsa, bu ikisinin de kariyerleri için yıkıcı olabilir.

En azından, *çok* utanç verici olurdu.

Shane ayağa kalktı ve aynaya gitti. Dişlerini kontrol etti ve yerinden çıkmış bir saç telini yerine itti.

Kapısı sertçe çalındı. Sesin yüksekliği onu ürküttü, hızla odanın diğer ucuna geçip kapıyı açtı. "Tanrım. *Herkesin* dikkatini çekmeye mi çalışıyorsun?"

Rozanov odaya girdi. Beyzbol şapkası gözlerinin üzerine çekilmişti. Shane kapıyı hızla kapatıp kilitledi. "Gerginsin," dedi Rozanov.

Bu bir soru değildi. "Hayır," diye yalan söyledi Shane.

"Sadece seks, Hollander," dedi Rozanov.

"Biliyorum."

Rozanov beyzbol şapkasını çıkardı ve kahverengi bukleler, sırıtan yüzünün etrafına dağınık bir şekilde döküldü. Göğsünde küçük bir Nike logosu olan kömür grisi bir tişört ve siyah eşofman altı giyiyordu. Shane koyu mavi pantolon ve çizgili kaşmir kazak giyiyordu ve kendini gülünç hissediyordu.

"Güzel görünüyorsun," dedi Rozanov. Sesi, bir iltifat etmekten ziyade sadece bir gerçeği belirtir gibi düzdü. *Güzel görünüyorsun. Dışarısı soğuk. Bu otel büyük.*

"Teşekkürler," dedi Shane, çünkü *bir şey* söylemek zorundaydı. "Aşırı giyinmişim gibi hissediyorum."

"Evet. İkimiz de öyleyiz," dedi Rozanov ve yüksek bilekli spor ayakkabılarını çıkarmak için eğilmeden önce tişörtünü başından çıkardı.

Shane'in gözleri, Rozanov'un altın haçının dizleri ile göğsü arasındaki boşlukta sallanışına takıldı; ince zincir, boynunun arkasında parıldıyordu.

Rozanov tekrar ayağa kalktığında, Shane bunun neden kötü bir fikir olduğunu tam olarak hatırlayamadı.

"Buraya gel," dedi Rozanov.

"Hayır. *Sen buraya* gel."

Rozanov sırıttı, başını salladı ve Shane'e doğru adım attı.

Shane bir adım öne çıkmış olmalıydı, çünkü ikisi birbirlerine çarptılar. Bir saniye sonra, Shane duvara yaslanmış, Rozanov ise onun ağzına saldırıyordu. Shane onu geri itti ve o gece Montreal'in maçı kazandığını hatırladı. Rozanov bu durumdan en azından biraz kızmış olmalıydı ve Shane, Rozanov'un öfkesini ondan çıkardığını hissetti. Shane'in bununla bir sorunu yoktu. Parmaklarını Rozanov'un pazılarına batırdı ve onu kendine çekti. Ayağını Rozanov'un bileğine doladı, Rozanov homurdandı ve uyarı yapmadan Shane'in uyluklarını yakaladı ve onu duvara kaldırdı, böylece Shane'in daha uzun boylu adamın beline bacaklarını dolamaktan başka seçeneği kalmadı.

Shane'in buna kızması gerekirdi, ama bunun yerine nefesini kesip Rozanov'u daha da çılgınca öptü.

"Seni aynen böyle sikebilirim," diye homurdandı Rozanov. "Lanet olası duvara karşı. Hoşuna gider mi, evet?"

Shane bunu ister *miydi*? Muhtemelen.

"Bu gece değil," diye devam etti Rozanov, ağzını Shane'in kulağına yaklaştırarak. "Bu gece sana nazik davranacağım."

Shane ona siktirip gitmesini söylemek istedi, ama Rozanov boğazını öpüyor, hassas cildini dişleriyle kazıyordu, bu yüzden yerine, görünüşe göre olduğu gibi hevesli bir fahişe gibi başını duvara geriye attı.

Rozanov'un boğazına karşı kıkırdadığını hissetti ve sonra Shane kendini duvardan çekilip, lanet olası bir çocuk gibi yatağa *taşınırken* buldu!

"Beni indir, pislik!"

"Şşşş."

"Yürüyebilirim!"

Rozanov'un büyük elleri odayı geçerken Shane'in kıçını kavradı. Shane, Rozanov'un omuzlarından geri itti ve o çarpık gülümsemeyi ve o şakacı gözleri görebildi.

"Beni indir."

Rozanov döndü ve Shane'i yatağa bıraktı. Shane ona öfkeyle baktı. Ona azarlamak üzereydi, ama üzerinde dikilen uzun boylu, çıplak göğüslü, kaslı vücut dikkatini dağıttı. Shane aniden yatakta kendini çok küçük hissetti, ki bu çok saçmaydı — kendisi 1,78 metre boyunda ve kaslı bir vücuda sahipti. Ama Rozanov, hala giyinik olan Shane'e, ilk ısırığını nereden alacağına karar vermeye çalışır gibi bakıyordu ve Shane kendini... savunmasız hissetti.

Ve *bu durumdan* hoşlanıyordu.

Rozanov eşofman altını aşağı kaydırıp çıkardı ve sadece siyah boxer şortu, altın zinciri ve aptal ayı dövmesi ile yatağın ucunda durdu. Shane'in gözleri hemen şortun içine ve altında sıkışmış sert uzunluğa kaydı. Ayrıca Rozanov'un devasa uyluklarının şortun bacaklarından dışarı çıktığını, gergin kumaştan sert kasların dışarı çıktığını fark etti.

Rozanov eğildi ve Shane'in uzanmış bacaklarının arasına, tehlikeli bir şekilde kasıklarına yakın bir yere dizini sertçe dayadı. Shane, Rozanov üzerine eğilip tekrar ağzını ele geçirirken, gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde yukarı baktı. İki büyük el Shane'in göğsüne kondu ve süveterinin üzerinden onu okşadı.

"Bu yumuşak," diye mırıldandı Rozanov.

"Kaşmir," dedi Shane aptalca. "Evet.

Çıkar onu."

Öyle yaptı. Rozanov durdu ve Shane'in iç çamaşırlarına kadar soyunmasını izledi.

Shane orada yatarak Rozanov'un onu tekrar örtmesini, üzerine ağırlığını bastırmasını bekledi, ama Rozanov bunun yerine parmak uçlarını Shane'in bacaklarından birine hafifçe sürükleyerek cildini gıdıkladı ve her bir tüyünü diken diken etti. Shane'in derisinin külotunun bacağına kaybolduğu yere kadar bir yol çizdi ve sonra durakladı. Shane, içinden bir elektrik akımı geçiyormuş gibi hissetti. Kendi penisinin şortunda seğirdiğini, dikkat çekmek için yalvardığını görebiliyordu. Dudaklarını ısırdı ve bekledi.

Rozanov başını eğdi ve Shane'in karnını öptü. Bunu defalarca yaptı, dudakları parmak uçları kadar nazik ve alaycıydı. Shane keskin bir nefes aldı. Rozanov bu konuda nasıl bu kadar iyiydi?

Rozanov'un ağzı Shane'in meme uçlarından birini buldu ve onu nazikçe ısırdıktan sonra yaladı. Shane kıvrandı ve Rozanov, Shane'i tutmak için elini

Shane'in uyluğunu kavradı ve onu sabit tuttu. Shane, ellerinin büyüklüğüne bir kez daha hayran kaldı.

Rozanov ağzını Shane'in ağzına geri döndürdüğünde, *sonunda* elini Shane'in külotunun üzerinden ereksiyonuna doğru kaydırdı. Shane, Rozanov'un ağzına utanç verici bir ses çıkardı.

"Her şeyi getirdin mi?" diye sordu Rozanov.

"Evet," dedi Shane. Her şeyi getirdiğinden oldukça emindi. Kayganlaştırıcı ve prezervatif, değil mi?

"Aferin
oğlum."

"Siktir git."

"Evet."

Elini Shane'in şortunun içine soktu ve ereksiyonunu dışarı çıkardı. Shane, elini ikisinin vücutlarının arasına soktu, böylece elini Rozanov'un şortunun ön kısmında gezdirebilecekti.

Rozanov onu sertçe öptü ve Shane'in başına bir elini koyarak kendini desteklerken, kasıklarını Shane'inkine sürttü.

Shane, Rozanov'un kalçalarının ve pelvisinin kendisine sürtünmesinden inledi.

Beni becerecek.

Bütün vücudu gerildi. Rozanov bunu fark etti.

"Rahatla," diye Shane'in kulağına fısıldadı. "Bunu seveceksin."

"Evet," dedi Shane, sesi gergindi. "Sadece..."

Rozanov, külotunu hızlıca çıkarmak için bir anlığına ondan uzaklaştı. Shane de aynısını yaptı. Gözlerini Rozanov'a çevirdiğinde, onun penisinin büyüklüğü onu şaşırttı. Elbette daha önce görmüştü ve makul bir boyutta olduğunu biliyordu, ama şimdi ona bakarken, bir şekilde içine girmesi gerektiğini düşününce...

Yüzünde endişesi okunuyor olmalıydı. Rozanov güldü. "Sığacak."

Shane şiddetle kızardı, bu da Rozanov'u daha çok güldürdü.

"Güven bana. Malzeme nerede?"

Rozanov'un penisine dehşetle bakmaktan başka bir şey yapabileceği için minnettar olan Shane, uzanıp komodinin çekmecesini açtı. "Benim, şey, kayganlaştırıcım var. İnternetten sipariş ettim. Bunun için en iyisi olması gerekiyor."

"Göt sikmek için mi?"

Shane gözlerini devirdi. "Tüm seks partnerlerine böyle tatlı sözler mi söylüyorsun?" "Ben çok çekiciyimdir." Shane'den şişeyi aldı ve inceledi.

"Prezervatifim de var," dedi Shane. Çekmeceden bir şerit çıkardı.

Rozanov kaşlarını kaldırdı. "Sence bu kadar yeter mi?" "Tamam, bak..."

Rozanov o seksi, lanet olası çarpık gülümsemesini gösterdi ve Shane de güldü. Rozanov'un parmaklarına bol miktarda kayganlaştırıcı sürdüğünü, sonra da o parmakları Shane'in penisine doladığını izledi.

"Oof," diye homurdandı Shane. "Soğuk! Biraz ısıtabilirdin!" "Şşş. Rahatla."

Shane ona akıllıca bir cevap vermek istedi, ama Rozanov başparmağını Shane'in yarık üzerinde gezdirince bu cevap dilinde eridi.

İkisi de Rozanov'un bir damla sıvı çıkana kadar yarıkla oynadığını izledi. Sıvıyı Shane'in penisinin başına sürdü ve Shane'in parmakları yatağı kavradı.

Rozanov diğer eliyle Shane'in testislerini nazikçe yuvarladı ve çekti. Çok kendinden emindi, ama aynı zamanda çok dikkatliydi. Bu kombinasyon Shane'i arzuyla titretmeye başladı.

"Lütfen," diye fısıldadı.

"Lütfen ne?" diye sordu Rozanov kaşlarını kaldırarak.

"Bilmiyorum," diye cevapladı Shane dürüstçe.

"Lütfen sana dokunabilir miyim... buraya?" diye sordu Rozanov, parmakları Shane'in testislerinin altından geçerek...

"Evet," dedi Shane. Gözlerini kapattı ve başını yastığa yasladı.

"Bunun nasıl yapıldığını biliyor musun, Hollander?"

Pek sayılmaz. "Evet. Tabii." Bir gözünü açtı. "Bunu daha önce yaptın mı?"

"Evet."

"Koçun oğluyla mı?"

Rozanov omuz silkti. "Tabii. O da onlardan biriydi." "Oh."

"Kızlarla da, Hollander. Kızlarla hiç yapmadın mı?"

Shane, bir kızla karmaşık bir şey yapmak istememişti. Ya da işleri uzatacak bir şey.

"Hayır," dedi.

Rozanov iki elini de durdurdu. "Daha önce seks yaptın, değil mi?" diye sordu.

"Evet! Tanrım!"

"Tamam." Rozanov, Shane'in penisini okşamaya devam etti ve parmaklarını Shane'in deliğine yaklaştırdı.

"Gerçekten yapmadığımı mı düşünüyorsun?" Shane

öfkelendi. Rozanov omuz silkti.

"Ben bol bol seks yaptım, Rozanov. Çok fazla."

"Peki."

Shane, Rozanov'un eğlenmiş gibi görünmesinden hoşlanmamıştı.

Ama Rozanov parmaklarına daha fazla kayganlaştırıcı döküp Shane'in deliğini okşamaya başladığında hoşuna gitti. Nefesini içine çekti ve tüm vücudu titredi.

"Sadece rahatlayın, Bay Çok-Seks," dedi Rozanov. "Sizin benim için hazır olmanızı sağlayacağım."

Shane ona kızgın bir bakış atmak istedi, ama aslında Rozanov'un gösterdiği özen onu bir şekilde etkilemişti. Yine de Shane en az yüzde otuz beş oranında korkmuştu.

Rozanov, Shane'in deliğini parmaklarıyla nazikçe okşarken, aynı zamanda Shane'in penisini tembelce okşuyordu. İkisi bir arada harika hissettiriyordu. Shane, vücudunun tuttuğu gerginliğin büyük bir kısmını bıraktığını hissetti ve içinden geçen iyi hislerin üzerinde biraz süzüldü. O kadar iyiydi ki, Rozanov'un ona dokunduğu yerden utanmayı neredeyse unutacaktı.

"İyi mi?" diye sordu

Rozanov. "Mmm..." Shane iç

geçirdi.

Sonra Rozanov'un parmağının ucunun içine girdiğini hissetti ve buna tepki olarak kendini sıktı.

"Üzgünüm." Shane yüzünü buruşturdu, sonra nefes aldı.

Bunun nasıl yapıldığını biliyordu. Biraz... deneme yapmıştı. Kendi üzerinde. Bahsettiği dildo ile. Ama o zamanlar yalnızdı. Özeldi. Bu ise...

"Sorun değil," dedi Rozanov alçak, yatıştırıcı bir sesle. "Yavaş olacağız, tamam mı?"

"Teşekkürler," diye mırıldandı Shane.

Özel dildo seanslarının bir diğer özelliği de Shane'in bu konuda biraz... kötü olmasıydı. En azından, bir şeyleri yanlış yaptığına oldukça emindi. Mutlaka *kötü* hissettirmiyordu. Ama akıllara durgunluk verecek kadar da iyi değildi.

Rozanov başını eğdi ve Shane'in penisini ağzına aldı. Shane kendini rahatlamış hissetti; Rozanov'un dilinin her dokunuşu onu gerginliğini unutmasını sağladı. Rozanov parmağını biraz daha derine sokarken, Shane yavaş ve düzenli nefesler aldı ve sonra...

Oh.

Shane sırtını kavisledi ve nefesini tuttu. "Vay canına!"

Rozanov ağzını ondan çekti ve sırıttı. "İyi, değil mi?"

Parmak ucuyla Shane'in prostatı olması gereken yeri tekrar ovuşturdu. Shane daha önce yalnızken bunu kendisi de denemişti, ama Rozanov tam olarak nerede olduğunu ve ne yapması gerektiğini biliyor gibiydi.

Shane gözlerini sıkıca kapattı ve dudağını ısırdı. Aksi takdirde, inlemek gibi utanç verici bir şey yapacaktı. Rozanov'un ağzının penisine dokunması ve parmağının içinde olması, daha önce hiç hissetmediği bir şeydi. Ve bu böyle devam ederse, Rozanov'un onu sikmesi için yeterince uzun süre dayanması imkansızdı.

"Sen... sikmelisin. Sadece... bir dakika bekle," diye Shane boğuk bir sesle söyledi. Rozanov hemen durdu. "Tamam mı?" diye sordu.

"Evet. Evet... çok tamam. *Fazla* tamam."

"Ah."

Rozanov, bu ara vermeyi kendi ereksiyonuna birkaç tembel vuruş yapmak için bir fırsat olarak kullandı. Shane onu izledi ve Rozanov'un penisinin ne kadar absürt derecede büyük göründüğünü bir kez daha fark etti.

"Buna gerek yok," dedi Rozanov, Shane'in yüzünü fark ederek. "Ben istiyorum," dedi Shane çabucak. Çok çabucak.

Rozanov başını salladı ve kayganlaştırıcı ile prezervatifleri aldı. Kendini hazırladıktan sonra dikkatini Shane'e verdi. Shane, iki parmağın girişine bastırdığını hissetti, sonra parmaklar içeri girdi. Bu sefer yanma hissi daha azdı.

"Kendini okşa," diye talimat verdi Rozanov.

Shane başını salladı ve itaat etti.

Rozanov, hırıltı gibi düşük bir ses çıkardı. "Dön," dedi.

Shane ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü, çünkü bu iş böyle yapılıyordu, değil mi? Bundan oldukça emindi. Bir keresinde, utanıp dizüstü bilgisayarını kapatmadan önce, yaklaşık kırk saniye eşcinsel pornosu izlemişti. Şimdi, sadece araştırma amacıyla da olsa, biraz daha dayanmış olmayı diledi.

Rozanov'un elleriyle uyluklarını kavradığını hissetti ve dizleri yatağın ucuna gelene kadar geri çekildi. Rozanov bir ayağını Shane'in dizinin yanındaki yatağa koydu ve elini Shane'in kalçasına sıkıca yerleştirdi.

Ve sonra Shane hissedebildi; Rozanov'un çok büyük, küt kafalı penisi deliğine çarpıyordu. Gözlerini sıkıca kapattı ve acıya hazırlandı.

Rozanov yavaş ve dikkatli bir şekilde içeri girdiğinde, Shane'in tüm vücudu yine de titredi. Acı vardı, ama Shane'in beklediği kadar keskin değildi. Basınç en ezici duyguydu. İnanılmaz derecede dolu hissetti ve Rozanov tamamen içeri girdikten sonra nasıl hareket edeceğini hayal edemedi. Shane, Rozanov'un içinde *sıkışıp* kalacağına dair ani ve korkunç bir düşünceyle sarsıldı. Tanrım, 911'i falan aramak zorunda kalacaklardı!

Shane nefes almaya zorladı kendini ve Rozanov'un takım arkadaşları izlerken doktorların onları ayırmaya çalıştığı görüntüleri zihninden uzaklaştırdı.

"Tamam mı?" Rozanov tekrar sordu. Shane'in sırtını yavaşça ve yatıştırıcı bir şekilde okşadı.

"Evet," dedi Shane. Sesi gergin geliyordu.

Rozanov biraz geri çekildi, sonra bu sefer daha da derine itti. "Siktir," diye inledi Shane. "Vay canına."

Cesaretlenen Rozanov hareketi tekrarladı. Ve tekrar.

Sonra Rozanov kalçalarını biraz ayarladı ve bir sonraki itişte Shane'in prostatına çarptı, ona bir zevk dalgası gönderdi.

"Tanrım. Evet! Siktir. Devam et."

"Devam edeceğim. Merak etme."

Shane artık acı hissetmiyordu ve korkmuyordu. Rozanov ona girerken, Shane ona karşı itmeye başladı, Rozanov bunu daha sert gitmesi için bir davet olarak algıladı. İtmeleri hızlandı, yatak sallanmaya başladı ve Shane kendini tutmaya çalışırken kolları titremeye başladı. Shane'in dayanabileceğini düşündüğünden daha fazlasıydı, ama bunu istiyordu. Buna bayılıyordu.

Rozanov'un parmakları Shane'in kalçalarına iz bırakacak kadar sertçe batıyordu. Shane'i kendine doğru çekerek ona sertçe giriyordu.
Shane, çığlık atmamak için parmak eklemlerini ısırmak için elini ağzına götürdü.

İnsanların seks konusunda bu kadar çılgın olmasının sebebinin bu olduğunu anladı. Daha önce hiç kimseyle böyle hissetmemişti. Ve tabii ki, on dokuz yaşındaki Ilya Rozanov, bir seks tanrısı gibi kendine güvenen ve yetenekli bir şekilde sevişiyordu.

Shane, elini ağzından çıkarıp penisine dolayabilmek için şansını denedi. Keşke bir havlu ya da başka bir şey sermiş olsaydı diye düşündü — otel yatağının her yerine boşalacaktı. Bunun için kendini kötü hissedeceğini biliyordu, ama şu anda bu konuda bir şey yapabilecek kadar değil.

"Evet. Hadi, Hollander," diye homurdandı Rozanov. Zavallı otel hizmetçilerini hiç umursamayan Rozanov.

"Siktir," diye dişlerini sıktı Shane. Ve o kadar sert boşaldı ki, çoğu yukarı fırlayıp göğsüne çarptı. Kendi orgazmından o kadar sersemlemişti ki, Rozanov'un gerginleşip arkasında hareketsiz kaldığını neredeyse fark etmedi. Rozanov homurdandı ve *Shane'in vücudunun içine* boşaldı. Prezervatife, ama yine de. Shane'in vücudu bunu gerçekleştirmişti ve o bu gerçeği tam olarak kavrayamıyordu.

Sonra, Shane'in dehşetine, Rozanov onun üzerine yığıldı, Shane'i ve göğsündeki pisliği çoğunlukla temiz olan yatak örtüsüne bastırdı.

"Şimdi yatak tamamen kirlendi," diye şikayet etti Shane, kendini durduramadan.

"Ne?" Rozanov uykulu bir sesle dedi. "Kapa çeneni."

Shane gözlerini kapattı ve üzerinde duran Rozanov'un ağırlığının tadını çıkardı.

Sonunda Rozanov yuvarlanarak indi ve temizlenmek için banyoya gitti. Shane dikkatlice sırt üstü döndü, yarın oturmakta zorlanacağı acıyı şimdiden hissediyordu.

Rozanov odadan güvenli bir şekilde çıktıktan sonra, Shane tavana aptalca sırıttı. Bugüne kadarki en başarılı cinsel deneyiminin Ilya Rozanov ile olması, belki de olması gerekenden daha mutluydu.

Bu deneyimi bir daha nasıl yaşayabileceğini düşününce gülümsemesi kayboldu. Çünkü Rozanov'un onu sikmesine izin vermeye devam edemezdi. Bu açıktı. Ve bunu yapacak başka erkekleri nasıl güvenli bir şekilde bulabileceğinden emin değildi.

"Duşa gir, Hollander," dedi Rozanov banyodan çıkarken. "Ben giyinip gideceğim."

"Oh," dedi Shane. *Tabii ki* gidecekti. Shane ne bekliyordu ki? Ayağa kalktı. "Evet. Tamam. Şey..."

Rozanov, Shane'in omzuna oldukça küçümseyici bir şekilde elini koydu. Dudakları sinir bozucu küçük bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Eğlenceliydi," dedi.

"Evet, şey. Teşekkürler, sanırım."

Rozanov başını salladı, sonra dağınık giysilerini toplamak için döndü. Shane banyoya gitti ve kapıyı arkasından kapattı.

Shane duştan çıkıp havluyla banyodan çıktığında, Rozanov gitmişti. Dağınık çarşaflar dışında adamdan hiçbir iz kalmamıştı. Shane onlara yüzünü buruşturdu, sonra üst çarşafı çekip yere attı. Otel hizmetçilerinin her zaman bundan daha kötü şeylerle uğraştığını düşündü.

Büyük bir bahşiş bırakacaktı.

Islak havluyu kirli yatak örtüsünün yanına bıraktı ve giyindi. Geceyi burada geçirecekti. Odaya getirdiği her şeyi aldığından emin olduktan sonra, hizmetçiye vermek üzere komodinin üzerine elli dolarlık bir banknot bıraktı ve dairesine geri dönmek üzere ayrıldı. Yalnız başına.

Sekizinci Bölüm

Haziran 2011 — Las Vegas

Daha yakın bir yarış olamazdı.

Las Vegas'ta NHL Ödülleri gecesi vardı ve herkesin konuştuğu tek şey, Yılın Çaylağı ödülünü kimin kazanacağıydı. Shane Hollander ve Ilya Rozanov, elliden fazla gol atmıştı. Aslında, her ikisi de tam olarak altmış yedi gol atmıştı. Her ikisi de takımlarının yıllar sonra ilk kez playofflara ulaşmasına yardımcı olmuştu, ancak her ikisi de ilk turda elenmişti. İki oyuncu, tüm sezon boyunca ligin en çok konuşulan oyuncuları olmuş ve hangisinin daha iyi oyuncu olduğu konusunda taraftarlar ve basın arasında şiddetli tartışmalar başlatmıştı.

Shane, bu soruyu kesin olarak cevaplamanın imkansız olduğunu biliyordu, ancak Yılın Çaylağı seçilmek kesinlikle iyi hissettirecekti.

Rozanov onda bir şeyleri ortaya çıkardı. Shane, takımın en iyi oyuncusu olmak zorunda olan türden bir adam değildi — o zaten her zaman *en iyisiydi*. Belki de sorun buydu. Belki de Shane, Ilya Rozanov gelmeden önce biraz sıkılmıştı.

Rozanov birçok şeydi, ama sıkıcı değildi. Shane'i buz üzerinde sinirlendiriyor, buz dışında da telaşlandırıyordu. Shane ona çapraz vuruş yapmak, sonra da öperek iyileştirmek istiyordu. Onu unutmak istiyordu, ama aynı zamanda her maçta ona karşı oynamak istiyordu. O...

Bu lanet olası Yılın Çaylağı ödülünü kazanmak istiyordu.

Rozanov'un yüzüne bunu sürmek istiyordu.

Rozanov'un yüzüne kendini sürtmek istiyordu.

Sahnedeki Kanadalı rock grubu nihayet şarkısını bitirdi ve B sınıfı bir ünlü, elinde bir zarfla sahneye çıktı.

İşte bu kadar.

Shane'in annesi elini oğlunun koluna koydu. O da en az Shane kadar gergindi. Belki de daha da fazla.

Shane ona zayıf bir gülümseme attı ve bekledi.

* * *

Sonrasındaki resepsiyon, profesyonel hokey oyuncularıyla dolu bir Vegas otel ziyafet salonunda bekleneceği gibi gürültülüydü. Çoğu adam oldukça sarhoştu, ama Shane, Nevada'da yasal olarak içki sipariş edebilecek yaşta olsa bile sarhoş olamazdı, çünkü onu sırtına vurup tebrik eden insanların bitmek bilmeyen geçit töreniyle karşı karşıyaydı. Bazıları saçlarını bile karıştırdı.

Shane'in o gece görmediği tek kişi Ilya Rozanov'du.

Shane gizlice bütün gece onu aramıştı. Biriyle konuşurken yarısı kadar zamanını onların omuzlarının üzerinden bakarak geçirmişti. Rozanov'un boyuna bakılırsa kolayca fark edilmesi gereken altın kahverengi bukleleri hiç görmemişti.

Rozanov'un odasına geri dönmüş olabileceğini düşündü.

Bu düşünce Shane'i kızdırdı. Ne bebek gibi adam. Rozanov kazanmış olsaydı, Shane burada, bu odada, onu tebrik etmeye hazır olurdu. Rozanov ilk NHL Ödülleri'ni otel odasında somurtarak geçirmek istiyorsa, bu Shane'in sorunu değildi.

Ya da belki de otel odasında gizlice sarhoş olup sonra partiye gelmek istiyordu. Rozanov burada içki sipariş edecek yaşta da değildi.

"Roz'u gördün mü?" diye birden biri ona sordu. Shane irkildi.

Sanki zihni okunmuş gibi hissetti.

"Hayır!" dedi, çok hızlı bir şekilde. Ve gereğinden fazla kızardı. Nefes aldı. "Rozanov'un nerede olduğunu nereden bileyim?"

Toronto'nun forveti olan adam omuz silkti. "Sizler çocuk masasında falan birlikte oturuyor olabilirsiniz diye düşündüm."

"Hayır," dedi Shane. "Onu görmedim. Hiç."

"Tamam, peki. Tebrikler, evlat." Shane'in omzunu sıktı ve yanından geçip gitti.

Oda sıcaktı. Çok fazla insan vardı. Birçoğu ceketlerini ve kravatlarını çıkarmıştı. Alkolün yardımı olmadan buradaki atmosferi tahammül etmek gittikçe zorlaşıyordu.

Shane odada anne ve babasını aradı. Babasını bir sandalyede çökmüş halde, Shane'in Sprite olduğundan emin olduğu bir içecek içerken gördü. Shane'in annesi, ünlü bir kaleciyle konuşuyor gibiydi.

"Biraz hava almaya çıkacağım," dedi Shane babasına. "Sadece bir dakika. Hemen dönerim."

"Tabii," dedi babası. Yorgun görünüyordu. "Zaten birazdan anneni yatma vaktinin geldiğini ikna etmeye çalışacağım."

"İyi şanslar," dedi Shane gülümseyerek.

Odayı terk eder etmez, Shane, neredeyse boş olan koridorda engelsizce akan klimanın rahatlatıcı etkisini hissetti. Bir dakika boyunca duvara yaslanıp nefesini verdi.

Rozanov'un hangi odada olduğunu merak etti.

Hayır, diye düşündü. *O lanet olası bir bebek ve hiçbir şeyi hak etmiyor.*

Rozanov gerçekten o kadar üzülmüş müydü? Normalde çok sakin ve soğukkanlı biriydi. Shane, Rozanov'un partiye gelip herkese kaybetmeyi umursamadığını göstereceğini düşünürdü.

Rozanov'un şu anda nerede olamayacağını biliyordu: kumarhanelerde. Barlarda. Odasında olabilir. Ya da...başkasının odasında. Ya da kendi odasında başka biriyle.

Shane kaşlarını çattı. Saatini kontrol etmek için smokin ceketinin cebinden telefonunu çıkardı. Sabahın ikisi olmuştu. Las Vegas'ta saatin bir önemi yoktu.

Shane daha önce Las Vegas'a hiç gelmemişti. Bir gece önce uçarak gelmişti ve henüz hiç gezintiye çıkmamıştı. Muhtemelen fırsatı da olmayacaktı, çünkü yarın öğleden sonra uçacaktı. Otele giriş yaparken, otelin çatı katından şehrin muhteşem manzarasını seyredebilecğini söylemişlerdi. Huzursuz hissediyordu ve partiye geri dönmek istemiyordu, bu yüzden manzarayı seyretmeye karar verdi.

Asansörle en üste çıktı. Asansörde onunla birlikte gürültücü, sarhoş üç kız vardı. Asansör yukarı çıkarken kendini arka köşeye sıkıştırdı ve parlayan kat numaralarına gözlerini dikti.

"Aman Tanrım! Bugün düğün günün mü?" diye sordu kızlardan biri aniden.

"Anlamadım?"

"Smokin," dedi kız. "Bugün evlendin mi?" "Oh. Hayır."

"Onun *yüzüğü* yok," diye fısıldadı arkadaşlarından biri.

Hepsi kıkırdamaya başladı.

Shane gözlerini kapıların üzerindeki numaralara çevirdi. Yeterince hızlı hareket etmiyorlardı.

"Strat-speeeer'a mı gidiyorsun?" diye sordu ilk kız.

"Nereye?"

"Strat-o-sphere," dedi kız, daha yavaş bir şekilde.

"Um."

"Stratosphere," diye açıkladı arkadaşlarından biri. "Çatıda bir bar var." "Çatıda bir bar mı var?"

Hepsi tekrar güldü. "Çok tatlısın," dedi arkadaşı. Başlarını salladılar ve biraz daha kıkırdadılar. "Bizimle bara gel!"

"Gidemem. Üzgünüm." Tanrım, bu asansör yolculuğu çok uzun sürdü.

Sonunda tepeye vardıklarında, kızlar onu unutmuştu. Asansörden çıkıp sağa döndüler, muhtemelen çatı barının yönüne doğru. Shane sola döndü.

Bardan çok fazla gürültü geliyordu. Titreyen müzik ve sarhoşların yüksek sesli konuşmaları. Çatının diğer tarafında, şehri gören sessiz bir köşe vardı. Shane'in tahminine göre burası normalde düğünler için kullanılan bir yerdi. Şu anda boştu.

Neredeyse boştu.

Shane onu ilk başta görmedi. Tamamen siyah smokin giymiş, başı korkuluğa eğilmiş olan Rozanov, karanlığa karışmıştı. Sonra başını kaldırdı ve beyaz bir duman bulutu çıkardı.

"Atlamaya değmez," dedi Shane, hemen arkasına geçerek.

Rozanov döndü. Shane'i gördüğüne hiç şaşırmamış gibiydi. Sigara içti, sonra gergin bir sesle, "Parti bitti mi?" dedi.

"Hayır. Sadece biraz hava almam gerekiyordu."

Rozanov nefes verdi. Duman yüzünün etrafında dönüp durduktan sonra çölün gökyüzüne yükseldi. "Senin için ne heyecan verici bir gece."

"Sanırım."

Rozanov gözlerini devirdi. *"Sanırım."*

"İkimizden birine de gidebilirdi." "Sana

gitti."

"Evet, bilirsin. Bu tür şeyleri nasıl karar verdiklerini kim bilir?" Shane neden böyle şeyler söylediğini bile bilmiyordu. Hiçbir şey için özür dilemesi gerekmiyordu. O lanet olası kupayı hak etmişti. "Yani bütün gece burada somurtacak mısın? Kazanmam seni o kadar mı rahatsız etti?"

Rozanov bir nefes daha çekti ve manzaraya döndü. Shane'in duyamadığı bir şey söyledi.

"Ne dedin?" diye sordu Shane, yanına gelip korkuluğa yaslanarak.

"Her şey seninle ilgili değil, Hollander." Bunu söylerken Shane'e hiç bakmadı. Sesi kızgın değildi. Sadece... yorgun ve üzgün geliyordu.

Shane onun profilini inceledi. Kendi öfkesi kayboldu ve kendini Ilya Rozanov'u umursarken buldu, bu tuhaf bir duyguydu. "Öyleyse ne var?"

Rozanov sigara izmaritini yere attı ve ayağıyla ezdi. Hiç mizah içermeyen bir şekilde biraz güldü. "Ne istiyorsun, Hollander?"

"Hiçbir şey. Sadece biraz hava almak istedim. Manzarayı görmek için."

"Peki," dedi Rozanov, önlerindeki havayı eliyle süpürürcesine, "manzara burada."

Shane'in gözleri, altlarında uzanan şehir ışıklarının oluşturduğu battaniyeye çevrildi, ancak kısa sürede Rozanov'un yüzüne geri döndü. Rozanov'un çenesinin sıkıldığını ve gözlerinin sertleştiğini gördü.

"Rusya'ya geri dönüyorum. Üç gün

içinde." "Oh."

İkisi de uzun süre sessiz kaldılar. Shane, Rozanov'un ona söyleyecek başka bir şeyi olup olmadığından emin değildi. Israr etmemeye karar verdi. Arkadaş değillerdi ki.

"Geri dönmeliyim," dedi Shane, birkaç dakika şehri seyrettikten sonra. "Ailem hala partide olabilir."

"Ailen," dedi Rozanov. "Doğru."

"Sanırım... Sanırım gelecek sezon görüşürüz."

Shane elini uzattı. Rozanov eline baktı. Sonra başını sola ve sağa çevirerek etraflarına baktı.

Bir saniye sonra, Shane kendini korkuluktan itilmiş, duvara yaslanmış buldu. Rozanov'un ağzı sertçe onun ağzına bastırılmıştı ve elleri kollarını sertçe kavradı, parmakları pazılarına gömüldü.

Shane panikledi. Bu çok tehlikeliydi. Ve aptalcaydı. Ve kafa karıştırıcıydı. Ve...

Shane de aynı öfkeyle ona karşılık verdi. Çünkü böyle bir şey yapan bu adamı siktir et. Bütün gece lanet bir çatıda saklanıp, karanlıkta

lanet olası bir sigara içmek gibi, en kötü klişe kalp hırsızı gibi. Shane'in tamamen hak ettiği bir ödülü kazandığı için kendini kötü hissettirmek. Ve sonra, bir anda, Shane'i duvara doğru itip, Shane'in dudakları olmadan ölecekmiş gibi onu öpmek. Shane'in duyuları, ona bastırılan sert kaslar, sigara tadı ve ağzındaki Rozanov'un dilinin kaygan sıcaklığıyla dolana kadar onu öpmek.

Ne halt yiyorsun sen?

Shane, Rozanov'un yakasını tutup onu geri itti. Burada bunu yapamazlardı. Kesinlikle.

Shane çılgınca etraflarına baktı. Kimse yoktu. Ama, Tanrım, *olabilirdi*.

Rozanov Shane'e tekrar öpüşmek için eğildi, ama Shane ondan kaçtı.

"Hayır," dedi. "Olmaz. Burada olmaz. Senin neyin *var*?"

Rozanov, Shane'in midesini altüst eden o çarpık gülümsemesini attı.

"Yapamayız," dedi Shane. Ciddiydi, ama bunu söylemek ona acı veriyordu. "Gitmem gerek. Sen de yatmalısın, Rozanov."

Gülümseme kayboldu.

"Gelecek sezon görüşürüz," dedi Rozanov. Sonra dönüp asansörlere doğru yürüdü.

Shane, birlikte aşağı inmek zorunda kalmamak için birkaç dakika bekledi.

Gelecek sezon. Gelecek sezon farklı olacaktı. Aralarındaki bu aptalca şeyi bitirip oyununa odaklanacaktı.

İkinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Aralık 2013 — Pennsylvania üzerinde 36.000 fit yükseklikte

Tık. Tık. Tık. Tık.

Ilya, aralarında boş bir koltuk olmasına rağmen Ryan Price'ın ayağının yere vurma sesini duyabiliyordu. Ilya kulaklık takmış ve çok gürültülü bir *Hızlı ve Öfkeli* filmi izliyor olmasına rağmen.

Ilya yanına baktı. Price'ın dizi zıplıyordu ve bacağına dengelediği, açık ve ters duran kitapçığı sallıyordu. Price her iki kol dayanağını da sıkıca tutuyordu ve gözleri kapalıydı. Durumu kötü görünüyordu.

Ve o kitabı kesinlikle yere düşürecekti. Ve sonra okuduğu yeri kaybedecekti.

Ilya iç geçirdi, filmi duraklattı ve kulaklıklarını çıkardı. Price'ı çok iyi tanımıyordu. Kimse tanımıyordu; o bu sezonun başında takıma katılmıştı. Devasa bir savunma oyuncusuydu, ama buz üzerindeki gerçek pozisyonu enforcer'dı. Görevi, daha yetenekli oyuncuların kimse tarafından rahatsız edilmemesini sağlamaktı. Ilya kendi başının çaresine bakabilirdi, ama Price gibi oyuncularla oynamak, bunu yapmak zorunda olmadığı anlamına geliyordu.

Ilya buz üzerinde küfürler savurur, diğer oyuncuların sinirine dokunur ve sonra Ryan Price onların yumruklarını yemeye başlardı. Ilya için oldukça iyi bir anlaşma.

"Price," dedi. "Kitabın." Cevap
yoktu.

"Price," dedi Ilya tekrar. Hala cevap yoktu, bu yüzden Ilya uzanıp koluna dokundu. "İyi misin?"

Price'ın gözleri birden açıldı ve hafifçe sıçradı, bu da kitabının yere düşmesine neden oldu. Ilya, kitabın düşüşünü dehşetle izledi. Başarısız olmuştu.

"Üzgünüm," dedi Price. "Ayağımı mı
vuruyordum?" "Evet."

"Üzgünüm," dedi Price tekrar. "Sadece, şey, uçarken gergin oluyorum. Bazen."

"Ah." Ilya eğilip kitabı aldı. Geri vermeden önce kapağına bir göz attı. *Yeşil Çatıların Anne'si*. Bu kızlar için yazılmış bir çocuk kitabı falan değil miydi? "Yerinizi kaybettiniz."

Price ince bir gülümsemeyle, "Önemli değil. Daha önce okudum. Sadece... Uçakta rahatlamak için yanımda getiriyorum," dedi.

Ilya bu adamı anlayamıyordu. Ilya'dan bile daha uzundu ve çok daha iriydi, omuzlarına kadar uzanan kızıl saçları ve sakalıyla bir motosiklet çetesi üyesi gibi görünüyordu. Tek yumrukla bir adamı nakavt edebilirdi. Ligdeki en sert rakiplerden bazıları Price ile dövüşmekten korkuyordu.

"Kızıl saçları yüzünden mi?" diye sordu Ilya. Price'ı anlamıyordu, ama en azından sakinleşmesine yardımcı olmaya çalışabilirdi. *"Yeşil Çatılı Anne" mi?*

Price, onun neyden bahsettiğini hiç anlamamış gibi ona baktı ve sonra güldü. Sessiz ve tedirgin bir gülümsemeydi, ama yine de bir gülümsemeydi. "Evet, belki."

Ilya, Price'ın bu sezon NHL'de dördüncü sezonunu geçirdiğinden emindi, ama o zaten üç farklı takımda oynamıştı. Soyunma odasında sessiz, buz üzerinde korkutucu ve uçakta açıkça sinirleri bozuktu, bu yüzden Ilya onun kolayca arkadaş edinemediğini düşündü.

"Her uçuşta böyle misin?" diye sordu Ilya. Bunun nasıl bir şey olduğunu hayal edemiyordu. Price uçmaktan nefret ediyorsa, kesinlikle yanlış mesleği seçmişti.

Price başını salladı. "Her uçuşta değil. Yani, evet, her zaman gerginim, ama her zaman bu kadar kötü değil." Yanakları kızardı, sanki normalden daha fazla korktuğunu itiraf etmek istememiş gibi. Kuzey Carolina'nın Raleigh kentinden Montreal'e gidiyorlardı, çok uzun bir uçuş değildi, ama kalkış sırasında türbülans olmuştu. Belki de fark buradaydı. Ilya bu konuyu konuşmak istemiyordu ve Price'ın da istemediğini düşündü.

Böylece iPad'ini işaret etti. "*Fast Five.* İzledin mi?" "Evet. Sanırım. Banka kasası kovalamaca sahnesi olan film mi?"

"Evet. En iyisi o." Ilya, aralarındaki boş koltuğu açmak için masayı indirdi ve iPad'ini üzerine koydu. Tek bir kulaklığı vardı, ama her zaman altyazıları açardı. Bu, İngilizcesini geliştirmekte yardımcı oluyordu.

Price'a kulaklığı uzattı, tamamen dalmış bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacı olabileceğini düşündü.

"Oh, uh..." Price, gür saçlarını eliyle taradı. "Sorun değil.

Pilot düşeceğimizi söylerse sana haber veririm."

Şaka riskliydi, ama işe yaradı. Price burnunu çekip kulaklığı aldı. "Teşekkürler."

Filmi izlediler, Price dinledi, Ilya okudu ve Price'ın bacağı uçuşun geri kalanında hareketsiz kaldı. Hatta uçuş görevlisinden bir kola istedi, bu iyiye işaretti.

Ilya film diyaloglarını okumaktan yorulduğunda, pencereden dışarıdaki karanlığa bakmaya başladı. Aslında, filmle *dikkatini* dağıtmaya çalışıyordu, çünkü Montreal'e gitmek onu her zaman gergin yapıyordu. Bu sinirden değil, başka bir şeydi. Belki de beklenti. Heyecan demek istemiyordu.

Yarın akşam sezonun ikinci maçını oynayacaklardı.
Montreal, Ekim ayında sezonun açılış maçı için Boston'daydı. Boston uzatmalarda kazanmıştı ve Hollander, Montreal'in kaldığı otelin aşağısındaki sokakta Ilya'nın rezervasyon yaptığı odaya geldiğinde çok kötü bir ruh halindeydi.

Ilya, Hollander'ın kızgın olmasını severdi. Hollander'ın hayal kırıklığını Ilya'nın vücudunda çıkarmasını severdi. Ilya'nın ağzını sikerken ona küfür etmesini severdi.

Ilya, *Fast and the Furious* filmiyle bu tür düşüncelerden uzaklaşmaya çalışıyordu. Çünkü Hollander ile olan bu berbat durumu düşünmek, kendisine karşı oldukça tiksinti duymasına neden oluyordu. Ayrıca rahatsız edici bir şekilde tahrik oluyordu, bu da kendisine karşı *daha fazla* tiksinti duymasına neden oluyordu.

Evet. Çok sağlıklı. "Roz, uyanık

mısın?"

Ilya başını kaldırıp önündeki koltuğun üzerinden bakan Cliff Marlow'un yüzüne baktı. Cliff ondan bir yaş küçüktü, biraz aptaldı ve muhtemelen Ilya'nın en iyi arkadaşıydı.

"Hayır," dedi Ilya, ifadesiz bir yüzle.

"Montreal'de bir kızla konuşuyorum. Birkaç haftadır Instagram'da birbirimize mesajlar gönderiyoruz. Kız çok seksi.
Bir bak." Telefonunu Ilya'nın yüzüne doğru uzattı. Ekranda gerçekten de seksi bir kadın vardı.

"Aferin," dedi Ilya.

"Yarın akşam maçtan sonra buluşmak istiyor. Hokey oyuncularına bayılıyor ve arkadaşını da getirebileceğini söyledi. Sen de gelmek ister misin?"

Hayır, teşekkürler. Otel odasında Shane Hollander'ı sikmekle meşgul olacağım.

"Yarın gece sokağa çıkma yasağı var. Ertesi sabah erken saatte uçağın var, değil mi?" diye hatırlattı Ilya.

"Evet, biliyorum, ama..." Cliff telefonuna özlemle baktı. "Onu görmem lazım. Belki ben sadece... Hayır. Biliyor musun, Ilya? Tamamen dürüst olacağım: Muhtemelen sokağa çıkma yasağını çiğneyeceğim. Havaalanına giden otobüsü kaçıracağım da değil."

"Ben yardımcı kaptanım, gerizekalı. Sokağa çıkma yasağını çiğneme planını bana anlatma."

"A'nın 'asshole' (pislik) anlamına geldiğini
sanıyordum." "Komik."

"Yani, yarın akşam benimle çıkmayacak mısın?"

"Hayır. Ama eğlenmene bak."

"Eskiden eğlenceli olduğunu hatırlıyorum, Roz."

"Ben çok eğlenceliyim." *Sokağa çıkma yasağı başlamadan önce bir saat boyunca eğleneceğim.*

Cliff, filmi dikkatle izleyen ve onu hiç fark etmemiş gibi görünen Price'a başını salladı. Cliff'in yüzünde bir soru işareti vardı ve Ilya bu sorunun ne olduğunu hiç bilmiyordu. Cliff, pislik herif olduğu için, Price'ın görüşünü engellemek için elini yüzünün yanına koydu ve "*Tuhaf adam, değil mi?"* diye dudaklarını oynattı.

Ilya omuz silkti. Belki Ryan Price tuhaftı, ya da belki de insanların ondan beklediği gibi biri değildi. Ilya kesinlikle bunu başkasına yükleyecek durumda değildi.

Ertesi akşam — Montreal

"Şu anda sana söylüyorum," dedi J.J., "eğer lanet olası Rozanov bu gece sana sataşırsa, onu ortadan kaldırırım."

Shane omuz yastıklarını başının üzerinden geçirdi ve yerine sabitlemeye başladı. "Rozanov'un peşine düşersen, Ryan Price *senin* peşine düşecek."

"Siktir et Price'ı. O aptal piçi ağlayarak geldiği yere geri göndereceğim."

"Nova Scotia, sanırım."

"Sadece söylüyorum..." J.J., vurgulamak için Shane'e dizliklerini doğrulttu. "...Rozanov sana sorun çıkarırsa, onu bitiririm. Price olsun ya da olmasın."

Shane, J.J.'nin göstermeye çalışmadığı korkuyu kibarca görmezden geldi. J.J. ligin en büyük oyuncularından biriydi ve kavgada kendini savunabilirdi, ama Ryan Price tam bir teröristti.

Fiyat, Boston'a karşı oynanan bu maçları ekstra gergin kılan şeylerden sadece biriydi. Montreal, kış boyunca hokey takımıyla heyecanla çınlayan bir şehirdi; her ev sahibi takımın maç günü havada elektrik *hissedilebilirdi*. Ve Boston şehre geldiğinde, Shane şehirdeki herkesin kendisi kadar gergin olduğunu hissederdi. Vücudundaki her hücre, buzun üzerine çıkıp Rozanov ile yüzleşmek için yanıp tutuşuyordu. Maçlar bittiğinde ise, farklı bir ihtiyaçla titriyordu.

Yüksek sesli bir kahkaha Shane'in düşüncelerini böldü. Hayden telefonunu yüzüne doğru uzattı. "Hey, dışarıdaki taraftarların ne yaptığına bak."

Twitter'da paylaşılan bir videoda, arena dışında bir grup insan Ilya Rozanov'un kuklasını yakıyor gibi görünüyordu.

"Bu biraz fazla oldu," dedi Shane.

J.J. telefonu aldı. "Ha! Bu şu anda mı oluyor?" "Birkaç
dakika önce," dedi Hayden.

"Harika. Bayıldım."

Hayden telefonunu geri aldı ve ekrana baktı. "Manken yeterince çirkin yapılmamış."

Tabii, Hayden. "Muhtemelen Boston'da benim kuklamı yakmışlardır," dedi Shane.

"Oh evet! Kesinlikle yakmışlardır. Dur, YouTube'a bakayım..."

"Hayır, olmaz. Şu anda hokey maçını kazanmaya odaklanmaya çalışıyorum. YouTube yok, lütfen."

Takımın halkla ilişkiler müdürü Marcel soyunma odasına girdi ve Shane iç geçirdi.

"Shane," dedi Marcel. "NBC seninle konuşmak istiyor. Sorun var
mı?" "Tabii ki yok. Bir saniye içinde gelirim."

Yayıncılar her zaman maçlardan önce, özellikle Boston'a karşı oynanan maçlardan önce Shane ile konuşmak isterlerdi. Soyunma odasının dışındaki koridora doğru yürürken, "Montreal bu gece kazanmak için ne yapmalı?" sorusuna yeni ve heyecan verici bir cevap bulmaya çalıştı.

* * *

"Son soru, Shane: Montreal bu gece kazanmak için ne yapmalı?"

Shane, bu soruyu kesinlikle beklemediğini göstermek için en iyi "düşünen" yüzünü takındı. "Puku kaleye atmak, şut çekmek, ceza sahasından uzak durmak..." *Maç bitmeden rakip takımdan daha fazla gol atmak.* "Bu gece formumuz iyi, herkes sağlıklı, bu yüzden Boston'a kesinlikle zor anlar yaşatacağımızı düşünüyorum."

"Teşekkürler Shane, bu gece iyi şanslar."

"Teşekkürler Chris."

Shane bu röportajları kıskanmamaya çalışıyordu. Sık sık röportaj yapması gerektiğinde, izleyen çocukları düşünürdü. Eskiden maçlardan önce ve sonra televizyonda en sevdiği yıldızların röportajlarını izlemeyi çok severdi.

Soyunma odasına geri döndüğünde, telefonunu eline alıp ailesine kısa bir mesaj gönderdi. Her maçtan önce onlara mesaj atardı.

Bir mesajın onu beklediğini gördü ve bu mesaj ailesi tarafından gönderilmemişti.

Lily: Bir saatte kaç kez boşalabilirsin?

Ne. Lanet. Olsun.

Bu, Rozanov için bile çok pis bir numaraydı. Maçlardan *önce* birbirlerine mesaj atmazlardı. Özellikle de böyle bir şey hakkında.

Kesinlikle cevap yazmayacaktı. Ve kesinlikle jock strap'inde sertleşmeyecekti.

Siktir. *Sertleşmişti*. Ve şimdi cevap yazıyordu.

* * *

Ilya, Hollander'ın cevabını görünce neredeyse boğulacaktı.

Jane: Bilmiyorum. İki kez olabilir mi?

Ne kadar saf! Ne kadar dürüst ve tatlı.

Ilya: Seks mesajlaşmada çok kötüsün. Jane: Bu kelimeyi sana kim öğretti? Ilya: Annen.

Tamam, bu oldukça aptalcaydı. Ama Hollander annesini çok seviyordu ve bu muhtemelen onu rahatsız *ederdi.*

Jane: Dur. Maçtan sonra sana mesaj

atarım. Birkaç saniye geçti.

Jane: Şanslıysan.

Ilya burnunu çektirdi. Hollander muhtemelen bu iğnelemeyle kendiyle gurur duyuyordu.

Ilya: Şu anda sertleşmiş misin?

Cevap yoktu. Neyse. Ilya, bu mesajlarla sınırı aştığını biliyordu, ama Hollander'ı kızdırmak çok eğlenceliydi. Onu Montreal'in soyunma odasında, kimsenin görmemesi için telefonunu çantasına falan sokarken kızardığını hayal edebiliyordu.

Hollander'ın daha sonra, bir otel odasında karşılaştıklarında hala buna kızgın olmasını umuyordu.

* * *

Ilya, taksi şoförünün onu bıraktığı terk edilmiş görünümlü üç katlı binaya kaşlarını çattı. Adresi tekrar kontrol etti ve Hollander'ın kendisine gönderdiği mesajla aynı olduğunu doğruladı. *Ne oluyor lan?*

Hollander'ın tek talimatı, Ilya'nın binanın arkasına geçmesi, ona mesaj atması ve kapıda beklemesi idi. Ilya da öyle yaptı, ürkütücü bir binanın arkasındaki karanlık ve boş bir arsada öldürülmeyi düşünmemeye çalışarak. Hollander'ın içinde şeytani bir yan olduğuna inansaydı, Ilya kendisine şaka yapılacağını düşünürdü.

Ilya mesajı gönderdikten bir dakika sonra arka kapı açıldı ve karşısına çıkan Hollander, sanki
S.W.A.T. ekibinin üzerlerine çullanmasını beklermiş gibi etrafına gergin bir şekilde bakıyordu.

"İçeri gir," dedi. Ilya onun yanından geçerek loş ışıklı merdiven boşluğuna girdi ve Hollander kapıyı arkalarından kilitledi.

"Burası neresi?" diye sordu Ilya.

Cevap vermek yerine, Hollander iki eliyle onu sertçe itti. "Maçtan önce bana mesaj attığın için siktir git, pislik!"

Ilya sırıttı. "Sertleştin, değil mi? Ne kadar sürdü? Bütün maç boyunca mı?"

Hollander ona öfkeyle baktı, sonra "Beni takip et" dedi.

Onları çok fazla merdiven çıkarak en üst kata çıkardı ve sonra bir anahtarla başka bir kapıyı açtı. Kapı açıldığında, büyük bir çatı katı dairesi ortaya çıktı, sadece

Görünüşe göre kısmen bitmiş. Duvarlar yeni sıvalı gibi görünüyordu ve henüz boyanmamıştı. Bir duvara yaslanmış bir merdiven ve yanında açık bir alet kutusu vardı. Mutfak alanında yepyeni bir tezgah ve dolaplar vardı, ancak hiçbir alet yoktu.

"Burası senin evin mi?" Ilya, Hollander'ın evine hiç gitmemişti. Daha önce hep otel odalarında kalmıştı. Bu fikir onu heyecanlandırdı.

"Hayır. Yani, burada yaşamıyorum. Ama evet, bu ev

benim." "Buraya taşınacak mısın?"

"Hayır. Sadece bir yatırım, ya da her neyse. Ve burasının buluşmak için güvenli bir yer olabileceğini düşündüm."

Hollander utandığında çok sevimli oluyordu.

"Sikişecek bir yerimiz olsun diye bir bina mı satın aldın, Hollander?"

Ilya, onun sert görünmeye çalıştığını düşündü, ama yanaklarının kızarması bu etkiyi bozuyordu. "*Hayır*. Bu bir *yatırım*. Binayı yenilettiriyorum, sonra da daireleri satacağım. Ana kattaki ticari alan için de şimdiden bir kiracı buldum."

"Vay canına. Tam bir iş adamı."

Hollander kollarını kavuşturdu. Bu onu daha korkutucu göstermedi. "Yeterince soru sordun. Buraya konuşmaya gelmedik."

"Evet. Beni nereye istiyorsun? O merdivene mi? Şuradaki odun yığınına mı?"

"Burada, aptal."

Hollander odayı geçip başka bir kapı daha açtı. Bu kapı...

...tamamen bitmiş bir yatak odası. Gerçekten çok güzel bir yatak odası.

"Ben, şey, yatak odasını öncelikli yaptım. Ve banyoyu. Böylece biz..."

Ama Ilya, Hollander'ın cümlesini bitirmesine izin vermedi. Hollander'ın kollarını tuttu, onu en yakın duvara itti ve öptü.

Hollander onlara lanet olası bir *bina* satın almıştı.

Ilya, bütün yaz boyunca, bu yıl Hollander'ın ilişkiyi bitireceğinden emindi. Ama geçen yaz da aynı şeyi düşünmüştü, çaylak sezonları sona erdiğinde Hollander, Las Vegas'ta bir çatı katında öpüştükten sonra Ilya'yı itip kakmıştı. Ama ikinci sezonda takımları ilk kez karşılaştığında, Ilya ona bir otel odası numarası mesaj attı ve Hollander yirmi dakika sonra ortaya çıktı.

"Sigara içiyordun," diye şikayet etti Hollander, öpüşmelerini keserek.

"Sadece bir tane."

"Sigara içmemen gerekiyor."

"Konuşmaman gerekiyor." Ilya, Hollander'ın göğsünü itti ve onu sırt üstü yatağa yatırdı. Ilya bir an durup ona baktı — kızarmış yanaklarına, dağınık saçlarına ve tişörtünün yukarı kaymış olduğu açıkta kalan deriye. Sonra Ilya üzerine atladı.

Bir süre her zamanki kavgacı tarzlarıyla öpüştüler. Hollander, Ilya'yı yere yatırıp ağzına saldırmak için yuvarlandı, ama Ilya onu ters çevirip kontrolü yeniden ele geçirdi. Gömlekler çıktı, sonra pantolonlar, sonra çoraplar ve iç çamaşırları.

"Bir saat," diye mırıldandı Ilya. Şimdi üstteydi, Hollander'ın köprücük kemiğini ısırıp yalıyordu. "Sonra gitmem gerek."

"O zaman acele et lan."

Ilya, Hollander'ın cildine gülümsedi. O tam bir velet gibiydi. Ilya kendini kaldırdı ve Shane'in beline bindi, uyluklarıyla biraz fazla sıkı bastırdığından emin oldu. Kendi sikini eline aldı ve yavaşça, düşünceli bir şekilde okşadı. "Bunu istiyor musun, Hollander?"

Ve, aman Tanrım, Ilya Hollander'ın kafasında bir savaşın döndüğünü *görebiliyordu*. Ona siktirip gitmesini ve ölmesini söylemek istediğini görebiliyordu, ama daha da önemlisi, Hollander'ın alt dudağını nemlendirmek için dilini çıkardığını görebiliyordu.

"Bunu çok mu istiyorsun, Hollander?" Ilya öne doğru kayarak vücudunu Hollander'ın yüzüne yaklaştırdı. Ağzına. Hollander'ın göğsü altında inip kalkıyordu ve karanlık, yoğun gözleriyle Ilya'ya dik dik bakıyordu. "Sorun yok," dedi Ilya yatıştırıcı bir sesle. Penisinin başını Hollander'ın dudaklarına dokundurdu. "Alabilirsin. Al."

"Senden nefret ediyorum."

"Evet. Biliyorum. Göster bana."

"Siktir," diye fısıldadı Hollander, sanki kendine. Sonra dudaklarını ayırdı ve Ilya'nın yarıklarından nemi yaladı.

Ilya'nın eli uzandı ve başlığı kavradı. Güzel ve sağlam bir başlık gibi görünüyordu. Ne kadar sağlam olduğunu çok geçmeden öğreneceğini tahmin ediyordu.

Hollander, Ilya'nın penisinin başını çılgınca uzun bir süre alay etti, ama lanet olsun, ne gösteriydi ama. Ilya, Hollander'ın gözlerinin, penisin başını ağzına alırken kapanışını izledi. Dili etrafında dönerek,

altını okşadı ve sonra yarık içine daldı. Bu çok iyi ve yetersizdi.

Hollander, Ilya kadar bu açıdan rahatsız olmuş gibi homurdandı ve onu yatağa itti, sonra Ilya'nın sikini tekrar ağzına aldı. Bu sefer Hollander, Ilya'nın sikini iyice yaladı, başını hızlı bir ritimle sallıyordu ve Ilya buna çok uzun süre dayanamayacaktı. Tabii, kendilerine ayrılan bir saatlik sürede Hollander'ı sikmek istiyorsa.

Ama Hollander pes etmiyordu. Ilya'nın testislerini tam doğru miktarda baskı uygulayarak çekiştirdi ve Ilya, Hollander'ın ereksiyonunun uyluğunda kaymasını hissedebiliyordu.

"Hollander..." diye uyardı. Çok hızlı, çok yükseğe uçuyordu.

Hollander inledi, ya da belki Ilya'nın penisi etrafında bir kelime oluşturmaya çalışmıştı, ama bunun tek yaptığı, Ilya'nın şu anda hiç ihtiyacı *olmayan* titreşimler yaratmaktı.

"Siktir. *Siktir.* Durmalısın. Eğer seni sikmemi istiyorsan..."

Hollander ağzını Ilya'nın sikinden çekti, ama sonra hareketsiz kaldı. "Siktir. Tanrım. Siktir."

Ilya, uyluğuna ıslaklık sıçradığını hissetti. Hollander'ın vücudu birkaç kez sarsıldı ve sonra yüzünü Ilya'nın omzuna gömdü. *"Siktir."*

"Hollander?"

"Üzgünüm," diye inledi. "Buna inanamıyorum... Sen *bana dokunmadın* bile bana dokunmadın bile!"

Ve Ilya sadece... güldü. Çünkü bu çok komikti. "Bana gülme

lan."

"Uzun zaman oldu mu?" diye alay etti Ilya.

Hollander alnını Ilya'nın omzuna dayadı ve yüzünü tamamen sakladı. "Kapa çeneni."

Ama Ilya daha da çok güldü. Hollander da ona katılıyana kadar güldü, sonra ikisi de birbirlerine sarılıp gözlerinden yaşlar akıncaya kadar güldüler.

"En hızlı atış yarışmasını kazanabilirsin."

Hollander göğsüne hafifçe yumruk attı. Ilya yana yuvarlandı ve Hollander'ı yanındaki yatağa attı. "Çok kötü. Seni sikmek istiyordum. Hala istiyor musun?"

"Sanırım yapamam. Tekrar ereksiyon olmaktan çok utanıyorum."

"Bu bir meydan okuma mı?"

"Hayır. Ama... yaptığım şeyi bitirebilir miyim?"

Ilya tekrar sırt üstü uzandı ve kollarını başının arkasında kavuşturdu. "Devam et."

Hollander öyle yaptı, ama bu sefer çok daha az telaşlıydı ve acele etmedi. Ilya her saniyesinden zevk aldı.

Ilya, Hollander'ın şimdiye kadar penisini saran en yetenekli ağız olduğunu söylese yalan söylemiş olurdu. Ama o çok... memnun etmek için istekliydi. Bu konuda iyi olmak için çok kararlıydı. Ilya için.

Hollander'ın şu anda onu emişinde çok tatlı bir şey vardı - sanki sadece işini bitirmeye çalışmıyordu, oysa Hollander çoktan orgazm olmuştu. Ilya'yı mutlu etmekten gerçekten zevk alıyor gibiydi.

Ilya, Hollander'ın yanında her zaman kendini iyi hissederdi. Başkalarıyla olduğundan daha iyi olduğunu söylemek istemiyordu, ama bu... farklıydı. Ve bunun sebebi sadece Hollander'ın erkek olması değildi. Ilya, Hollander dışında bir erkekle birlikte olmamıştı... Hmm. Bir yıldan fazla. Neredeyse iki yıl mı? Ama sebebi bu değildi.

Hollander ona baktı, Ilya gülümsedi ve saçlarını okşadı. Saat ilerliyordu ve Ilya gerçekten gitmesi gerekiyordu, bu yüzden Hollander'ın başını nazikçe tuttu ve Ilya'nın ihtiyaç duyduğu ritmi yakalaması için ona rehberlik etti ve... işte. Evet. Oh, lanet olsun...

"Çok iyi, Hollander. Aynen böyle. Beni boşalt."

Hollander inledi ve parmaklarını Ilya'nın uyluklarına gömdü, Ilya'nın belirlediği ritmi ağzıyla sürdürdü. Yaklaşan boşalmanın tanıdık, heyecan verici baskısı Ilya'nın vücudunu sardı — durdurulamaz bir coşku — ve gözlerini sımsıkı kapattı.

"Boşalacağım. Oh, lanet olsun, Hollander."

Hollander ağzını çekip yerine elini koydu. "Görmek istiyorum."

Birkaç saniye sonra, Ilya patladı. Vücudunu beyaz sıcak bir orgazm sararken, her zamankinden çok daha yüksek sesle bağırdı.

"Kahretsin, Hollander," Ilya tekrar konuşabildiğinde nefes nefeseydi. "Öldüm. Beni öldürdün."

Hollander şimdi oturmuş, Ilya'nın karnındaki pisliğe bakıyordu. "Bu gerçekten çok ateşliydi."

"Evet."

"Kimsenin seni duyamayacağı boş bir binada olduğumuz için mutluyum."

Sonra Ilya, utançtan yanaklarının kızardığını hissetti. Genelde boşalırken böyle bağırmazdı.

Bunu düşünmek istemedi, bu yüzden "Gitmem gerek" dedi.

"Tamam."

On beş dakika sonra, merdivenlerin altında Ilya'nın taksisinin gelmesini bekliyorlardı.

"Güzel bir bina," dedi Ilya, çünkü sessizliği sevmiyordu. "Burada yaşamak istemiyor musun?"

"Hayır. Ama tadilat biraz zaman alabilir, bu yüzden muhtemelen bunu... bunun için kullanabilirim. Bir süreliğine." Yine sessizlik oldu, sonra Hollander, "Olimpiyatlar için heyecanlı olmalısın. Rusya'da." dedi.

"Evet." Ilya heyecanlıydı. Ama ülkesinin, babasının beklentilerini düşünmek midesini ağrıtıyordu. Ve sigara içmek istiyordu.

"Hayatım boyunca Olimpiyatları hayal ettim," dedi Hollander. "Sabırsızlanıyorum."

"Neyi? Bronz madalyayı mı?"

"Siktir git."

Ilya güldü. "Hey, hiç sebepsiz yere boşaldığını hatırlıyor musun?"

Hollander ona öfkeyle baktı, ama Ilya onun gülmemeye çalıştığını anlayabilirdi. "Aman Tanrım. Cehenneme git."

"Harika bir numara."

"Taksin dışarıda olmalı, değil mi?"

Ilya elini kapıya koydu, ama kapıyı açmadan önce eğilip Hollander'ın dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdu.

"İyi geceler, Hollander." "İyi
geceler."

Ilya, oteline dönen taksi yolculuğu boyunca aptal gibi sırıtıyordu.

Onuncu Bölüm

Şubat 2014 — Soçi, Rusya

"Shane Hollanderrrrrrr!"

Shane, arkasında adının bağırıldığını duyunca neredeyse sıçrayacaktı. Arkasını döndü ve ona yaklaşan iki tanıdık yüz gördü: Carter Vaughan (bağırıyordu) ve Scott Hunter (bağırmıyordu). Scott, ABD erkek hokey takımının kaptanıydı ve Carter, hem burada hem de New York'ta Admirals takımında oynayan takım arkadaşıydı.

Shane, Soçi'de sahilde tek başına yürüyüş yapıyordu. Günün geri kalanında ve gece boyunca boş vakti vardı ve ne yapacağına karar veremiyordu. Ailesi Rusya'ya seyahat etmeyi düşünmüş, ancak sonunda vazgeçmişti. Birincisi, seyahat düzenlemeleri ve konaklama kabus gibiydi. Shane, bunun gerçekten zahmete değmeyeceğini onlara ikna etmiş ve gençliğinden beri uluslararası turnuvalarda yarıştığını izlediklerini belirtmişti. Belki aşırı temkinli davranıyordu, ama bu Oyunlar öncesinde olası güvenlik endişeleriyle ilgili birçok makale çıkmıştı ve o, anne babasını güvende tutmak istiyordu.

Shane, Soçi'ye gelmeden önce ne bekleyeceğini hiç bilmiyordu. Daha önce Rusya'ya hiç gitmemişti ve bu abartılı gösterinin Rozanov'un vatanını en iyi şekilde temsil ettiğinden emin değildi. Rozanov'un hissettiği baskıyı sık sık merak ediyordu. Olimpiyatlara katılmak, Shane için kendi ülkesinde olmasa bile yeterince heyecan verici ve stresliydi.

Carter ve Scott ona yetiştiğinde, "Naber çocuklar?" dedi. "Burada bir plaj olacağını biliyor muydunuz? Burası ne lan?"

Carter güldü. "Hayır! Burada palmiye ağaçları var! Kışın Rusya'nın soğuk olacağını sanıyordum."

"Dün geceki galibiyetin için tebrikler," dedi Scott. Scott çok iyi biriydi. Carter da iyiydi, ama Scott sanki gerçekten iyi bir melek gibiydi.

hokey oynuyordu. Melek gibi *görünüyordu*: sarı saçlı, mavi gözlü, model ve belki de itfaiyeci olan bir Navy SEAL gibi yapılıydı.

"Teşekkürler. Oldukça kolay bir galibiyetti, ama kabul ediyorum."

"Bu ilk maçlar hep kolaydır. Sırada kim var, Scotty? Fiji mi?"

Scott ona kaşlarını çattı. "Danimarka. Ve kimsenin bu konuda kibirli olmasını istemiyorum."

"Evet, efendim," diye alay etti Carter.

Carter, koyu teni ve kahverengi gözleriyle Scott'a hiç benzemiyordu, ama o da en az onun kadar çekiciydi. Aradaki fark, Carter'ın çekici olduğunu *bilmesiydi*. O, iyi anlamda bir odayı ele geçiren türden bir adamdı. Herkes onu severdi.

"Konaklama nasıl?" diye sordu Shane. "Dalga mı geçiyorsun?"

diye sordu Carter. "Ben bir *portatif* yatakta yatıyorum..." "O bir tek

kişilik yatak," diye düzeltti Scott.

"Her neyse. Lanet olası bir ikiz yatak, diğer iki ikiz yatağın arasına sıkışmış. Birinde lanet olası bir ahmak horluyor." "Ben horlamam."

"Diğerinde Sully var, Eric Sullivan, o çocuğu tanımıyorum bile ama Scott'tan bile daha iri. Sochi Four Seasons'ı bulmak istiyorum."

Shane güldü. "J.J. ve takım arkadaşın Greg Huff ile aynı odada kalıyorum."

"Huff fazla yer kaplamıyor," dedi Carter, "ama J.J. bir
dev gibi."

"O da yatakları pek sevmiyor."

"Bu gece ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu

Scott. "Hız pateni izleyeyim diye düşündüm."

Scott'ın yüzü aydınlandı. "Öyle mi? Bu harika olur. Erkekler artistik buz pateni kısa programının da bu akşam olduğunu gördüm."

"Oh, doğru. Muhtemelen tıklım tıklım olacak." "O lanet

herifler buraya gelmekle cesur davranıyorlar, biliyor

musun?" "Cesur mu?" diye sordu Scott.

Carter sesini alçaltıp sahile göz gezdirdi. "Evet, eşcinsel oldukları için, değil mi? O adamların bazıları burada gerçekten hayatlarını riske atıyorlar. Çok cesurlar."

"Doğru," dedi Scott. Bakışlarını okyanusa çevirdi. Shane, Rusya'nın eşcinselliğe karşı yasalarını biliyordu, ama bu tür şeyleri fazla düşünmemeye çalışıyordu. Sadece Olimpiyatların tadını çıkarmak, kazanmak istiyordu.

altın madalya kazanıp eve dönmekti. Ama şimdi, Ottawa'dan biraz birlikte antrenman yaptığı, erkekler hız pateni takımında olan ve Shane'in eşcinsel olduğunu bildiği Dev'i düşünüyordu. O da buradaydı. Korkmuş muydu? Korkmuş olmalıydı.

"Bu oyunlarda plaj voleybolu olmalı!" dedi Carter neşeyle. "Kadınlar plaj voleybolu. Kış Olimpiyatları'nın tam da ihtiyacı olan şey, değil mi?"

Shane başını salladı, ama hala Dev'i düşünüyordu. Ve

Rozanov'u.

Rozanov kendi başının çaresine bakabilirdi. Burası onun eviydi. Nasıl güvende kalacağını bilirdi.

"Hâlâ bizimle misin, Hollander?"

Shane gözlerini kırpıştırdı ve Carter ile Scott'a baktı. "Pardon. Ne dedin?"

"Atletler köyündeki McDonald's'ı kontrol edecektik.
Eğlenceli olabilir diye düşündük. Bize katılmak ister misin?"

"Şey, sanırım ben..." Rozanov'a mesaj atayım mı? Onu görmeye çalışayım mı? Kayakla atlama sporcusunu patlattığı için tutuklanmadığından emin olmak için mi? "Odama gidip biraz dinlenmek istiyorum. Hala jet lag etkisindeyim, anlarsın ya?"

"O odada dinlenebilir misin?" Carter güldü. "O zaman iyi şanslar. Numaram sende var mı?"

"Evet, aldım. Sonra görüşürüz."

Shane ayrılırken çok hızlı yürümemeye çalıştı, ama birdenbire Rozanov'la iletişime geçmek için can atmaya başladı. Tek sorun, onu nerede bulacağını bilmiyor olmasıydı.

Bir mesaj attı. İyi vakit geçiriyor musun?

İşte. Bu havalı ve rahattı. Sadece dostça bir "Hey, ikimiz de Olimpiyatlardayız! Eğlenceli, değil mi? Ayrıca, hapiste misin?"

Bütün gece cevap bekledi, ama cevap gelmedi.

* * *

Olimpiyatlar saçmalıktı.

Ilya bütün hafta boyunca gergindi. Rus medyasına gülümsediği ve tüylerini diken diken eden hükümet yetkilileriyle sohbet ettiği günler geçmişti. Ülkelerinin liderini sorgusuz sualsiz destekleyen ve Ilya'nın da aynısını yapmasını bekleyen erkekler ve kadınlar. Ilya eğlenmeye hiç vakit bulamamıştı; maçına odaklanacak vakti bile zar zor bulmuştu.

Ve bu belliydi.

Rus erkek hokey takımı tam bir felaketti. Bu tür uluslararası turnuvalar her zaman garip geçerdi, oyuncular birbirleriyle nasıl oynayacaklarını bilmeyen süperstarların oluşturduğu bir "rüya takım" oluşturmak için bir araya getirilirdi, ama bu takım özellikle umutsuzdu. Çok fazla ego vardı. Kendi ülkelerinde olmanın getirdiği aşırı baskı, soyunma odasında ve buz pistinde sinirleri gerginleştiriyordu. Çok fazla aptalca ceza alınıyor, çok az gol atılıyordu.

Madalya yarışından çoktan elenmişlerdi ve bu utanç verici bir durumdu. Ilya sadece her şeyin bitmesini ve eve gidebilmeyi istiyordu.

Boston'u ne zaman evi olarak görmeye başlamıştı?

Bu gece Ilya'nın saçma sapan bir galaya katılması isteniyordu (zorunluydu), bu da hükümetin yabancı devlet adamlarına hava atmak için bir fırsattı. Tam da onun dayanamayacağı türden bir etkinlikti.

Daha da kötüsü, babasının da orada olacağıydı. Bu hafta ona sadece Rusya'yı ne kadar hayal kırıklığına uğrattığını söylemek için konuşan babası, sanki onunla gurur duyuyormuş gibi ünlü oğlunu balo salonunda sergileyecekti.

Ama önce Ilya'nın babasının otel odasına gitmesi bekleniyordu. Keşke reddedebilecek kadar güçlü olsaydı.

Öyle değildi. Bu yüzden saat altıdan beş dakika önce otel odasının kapısını çaldı, çünkü babasının gözünde beş dakikadan fazla erken gelmek geç kalmak anlamına geliyordu.

Kapı açıldı ve Grigori Rozanov, tüm korkutucu ihtişamıyla karşısındaydı. Tam polis üniforması giymişti ve Ilya, yüzünü kaplayan gri sakalının arkasından bile onun sert kaşlarını çatmış halini görebiliyordu. Ilya'dan neredeyse elli yaş büyüktü.

Ilya'yı odaya almak için kenara çekildi. Ilya'nın yün paltosunu çıkarmasını bekledi ve sonra inceleme başladı. Ilya, ceza bekleyen titreyen bir çocuk gibi orada dururken, babasının gözleri onu baştan aşağı süzdü. Ilya'nın smokininde *hiçbir* sorun yoktu. Klasik siyah, mükemmel dikilmiş ve papyonu kusursuzdu. Hatta yıllardır yapmadığı kadar yakından tıraş olmuştu. Ama babası bir şeyler bulacaktı.

Grigori sonunda "Saçını kestirmen lazım" diye karar verdi. Ilya geçen sezon saçlarını uzatmıştı, ama bu gece geriye taramıştı.

"Evet, efendim."

Babası, sanki saçlarını Ilya'nın kafa derisine geri korkutup geri çekebilecekmiş gibi, bir dakika daha saçlarına kaşlarını çatarak baktı, sonra odayı geçip bara doğru yürüdü. İki bardağa votka doldurdu ve birini oğluna uzattı.

"Bakan bu akşam seninle görüşmek istiyor."

İçişleri Bakanı'nı kastettiği belliydi. Patronu.

"Onur duyarım," diye yalan söyledi Ilya. Votkayı bir dikişte içip kendine dört beş bardak daha doldurmak istiyordu.

"Seninle görüşmek istemesi senin için bir onur olmalı. Dün geceden sonra."

Ilya yanağının içini ısırdı.

"Letonya'ya yenilmek," diye devam etti babası. "Bunun olmasına nasıl izin verdin? Utanmıyor musun?"

"Utanıyorum, baba."

Babası elini salladı. "Hiç de yeterli değil. Amerikan liginde disiplin öğretmiyorlar. Artık dikkatsizsin. Gençken çok umut vaat ediyordun, bu çok yazık."

Ben sadece yirmi iki yaşındayım. Dünyanın en iyi hokey oyuncularından biriyim.

"Şu anda hiç olmadığım kadar iyi bir oyuncuyum. Takım sadece iyi bir uyum içinde çalışamıyor."

Yanlış bir şey söyledim.

"Sen kaptansın, değil mi? Takım birlikte çalışmıyorsa bu kimin suçu?"

Koçun mu?

Ilya hiçbir şey söylemek yerine yere baktı ve babasının konuyu değiştirmesini bekledi.

Grigori yaklaştı, votkasını masaya koydu ve gereksiz yere Ilya'nın papyonunu düzeltmeye başladı. "Aagh. Bunu sana kim bağladı? Annen mi? O bunu doğru düzgün yapmayı bilmiyor."

Ilya donakaldı. Nefesi boğazında takıldı ve mümkün olduğunca sakin bir sesle konuşmak için zorlukla yutkundu. "Hayır, baba. Annem öldü. Hatırlamıyor musun?"

Sonra Grigori donakaldı ve Ilya, gözlerini kırpıp başını sallamadan önce gözlerindeki şaşkınlığı görebildi. "Evet, tabii ki. Biliyorum. Üvey anneni düşünüyordum."

"Peki Polina bu gece nerede?" diye sordu Ilya, babasının bariz yalanını görmezden gelerek.

"Evde." Başka bir açıklama yoktu. Tamam. Ilya zaten umursamıyordu.

Babası Ilya'nın papyonunu bıraktı ve yakasını düzeltti.

"Gitmeliyiz," dedi Ilya. Grigori kaşlarını çattı. "Evet..."

"Galaya," diye ekledi Ilya. "Olimpiyatlar için. Beni bakana tanıştıracaksın."

Grigori başını kaldırdı, gözleri parladı. "Bunu biliyorum!" Oğlundan uzaklaştı ve dolap kapısını açtı. Askıdan paltosunu aldı ve giydi.

Ilya babasını sevmiyordu, ama onun kötüye gitmesini izlemekten nefret ediyordu. Grigori'nin beyni tamamen gitmiş ve artık kendinden geçip gelmenin utancını yaşamak zorunda kalmamış olsa daha kolay olur muydu diye düşündü.

"Benimle gel, Ilya. Ve bu gece uslu dur. Ülkenize Ülkenize verdiğin utancı telafi etmeye çalış."

Ona acımayı zorlaştırıyordu. "Tabii ki. Öyle yapacağım."

Ilya babasını koridordan asansörlere doğru takip ederken, cebindeki telefonunun titrediğini hissetti. Hızla ekrana baktı.

Jane: İyi vakit geçiriyor musun?

Shane aptal Hollander'ın kendisiyle iletişime geçmeye çalışmasına hiç ihtiyacı yoktu. Burada değil. Şimdi değil.

Mesajı görmezden geldi ve telefonunu cebine geri koydu.

* * *

Shane, İsveç ile Finlandiya maçı sırasında Rozanov'u alt tribünün en üstünde dururken gördü. Yalnızdı ve takım ceketinin yerine uzun, siyah bir yün palto giymişti. Yakası dikilmişti. Elleri cebindeydi.

Shane, Kanada takımının ceketini ve örgü şapkasını giyiyordu. Bir sonraki molada, koltuğundan kalkıp tribünün çevresinde dolaştı ve Rozanov'un yanına geldi.

"Selam," dedi Shane.

Rozanov ona baktı ve başını salladı. "Burada olmaz," dedi sert bir sesle. "Hayır, ben... Sadece nasıl olduğunu görmek istedim."

"İyiyim. Git. Otur."

Shane kaşlarını çattı. Rozanov yorgun görünüyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve yüzü çok solgundu. Ama en dikkat çekici ve endişe verici

değişiklik gözleriydi. Rozanov'un ela gözlerini her zaman dans ettiren o eğlenceli ışıltı... yok olmuştu. Sönmüştü.

"Ben..."

"Biz... hiçbir şey değiliz. Burada değil, Hollander." Rozanov'un gözleri, sanki bir tehdit arıyormuş gibi etrafta dolaşıyordu. Shane, Rozanov'un rahatsız göründüğünü ilk kez görüyordu.

"İyi misin?" diye sordu Shane. Arena'nın gürültüsünün üstüne çıkmamak için olabildiğince sessizce konuştu.

"Lütfen git."

"Mesajıma cevap vermedin ve ben de düşündüm ki..." Birdenbire Shane'in bu cümleyi bitirebileceği tüm seçenekler aptalca geldi. *Tehlikede olduğunu düşündüm. Hapiste olduğunu düşündüm. Üzgün olduğunu düşündüm.*

"Hayır, sıkıcı mesajına cevap vermedim. Şimdi gidecek misin?"

Rozanov pislik gibi davranıyordu, ki bu yeni bir şey değildi, ama bunu kasten yapmıyor gibiydi. Aslında Shane, Rozanov'un onun kalmasını gerçekten istediğine bahse girerdi. Bir kucaklamaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Ama tabii ki Shane onu burada kucaklamayacaktı, bu yüzden sadece başını salladı ve uzaklaştı. Zaten Rozanov hakkında düşünecek zamanı yoktu; Kanada ertesi akşam çeyrek finalde Amerika'yla ya da Finlandiya bu maçı kaybederse İsveç'le oynayacaktı.

Rozanov ve takımı işleri bitmişti. Shane bunun çok kötü bir his olduğunu biliyordu. Rusya takımı... berbat oynamıştı. Bu Rozanov'un suçu değildi, ama Shane onun kendini suçlayacağını biliyordu. Shane de kendi takımı olsaydı kendini suçlardı.

Shane koltuğuna döndüğünde Rozanov gitmişti.

On Birinci Bölüm

Haziran 2014 — Las Vegas

Sezonun sonunda, lig Rozanov ve Hollander'dan NHL Ödülleri'nde birlikte sunum yapmalarını istedi. Lig sevimli bir davranışla, onlara En Sportif Oyuncu ödülünü sunmalarını istedi.

Shane smokinini giymiş olarak sahne arkasında bekliyordu. Yalnızdı. Rozanov'un nerede olduğu kimse bilmiyordu. Üç dakika sonra birlikte sahneye çıkmaları gerekiyordu.

"Rozanov nerede?" diye panikleyen yönetmen sordu.

"Bilmiyorum," dedi Shane. "Biz, şey, pek konuşmuyoruz."

Yönetmen küfrederek uzaklaştı.

Shane yalan söylememişti. Olimpiyatlarda kısa bir sohbet ettiklerinden beri, buz pistinin dışında Rozanov ile hiç konuşmamıştı. Bronz madalya maçına bile çıkamamanın utancı, Rozanov'un Shane'e bakmak istememesine, onunla konuşmak, ona dokunmak, onu öpmek istememesine neden olmuş gibiydi.

Shane ona acımıştı, ama sonra Rozanov Olimpiyatlarda bu kadar feci bir şekilde kaybetmenin utancını, kendisini ve Bears takımını Stanley Kupası'na kadar götüren bir itici güç haline getirdi.

Shane, Hayden ve takımları üçüncü turda elendikten sonra Montreal'de kalan diğer bazı oyuncularla birlikte final maçını izlemişti. Shane kıskançlıktan hasta olmuştu, ama Ilya Rozanov'un kupayı başının üzerine kaldırıp *bağırmasını* izlerken inkar edilemez bir gurur da duymuştu. Rozanov bağırıp dururken yüzünden gözyaşları akıyordu ve Shane bunun, o yıl NHL'deki en iyi takımın en iyi oyuncusu olmanın gururundan daha fazlası olduğunu anlamıştı. Rozanov birine bir şey kanıtlamıştı.

Shane, Rozanov'un içten duygularının patlamasını izlerken kendi gözlerinde de yaşlar olduğunu fark edince şok olmuştu. Sanki her nefes alışında

Kafasına bir bardak tutan Rozanov, birine "Siktir git, siktir git. Ben yaptım. Siktir git" diyordu.

Belki Shane'e. Ama öyle düşünmüyordu. Öyle olmamasını umuyordu.

En son *gerçekten* konuştukları zaman, neredeyse altı ay önce, Olimpiyatlardan önceydi ve Shane aslında pek konuşmamıştı. Yaptığı şey, Rozanov'un onu otel odasının ortasında dizlerinin üzerine çökertmesine ve Shane'in gözleri yaşarana kadar ağzını sikmesine izin vermekti.

Shane şimdi gömleğinin yakasını çekiştiriyor ve kızarmasını engellemeye çalışıyordu. "Beni mi arıyorsun?" tanıdık bir ses arkasında yavaşça konuştu.

Shane hızla döndü ve smokin içinde *çok yakışıklı* görünen Ilya Rozanov ile karşı karşıya geldi. Geçtiğimiz sezon saçlarını uzatmıştı ve o gece saçlarını geriye tarayıp küçük bir topuz yapmıştı. Avrupalı bir manken gibi görünüyordu.

"Siktir, Rozanov. Ne oluyor lan? Beş saniye sonra çıkacağız!" "Elli saniye. Sorun yok."

"Sahne arkasında herkes seni ararken kalp krizi geçiriyor, bu senin için önemli mi?"

"Pek değil."

Shane'in elleri yanlarında yumruk haline geldi. "Neredeydin sen?"

"Meşguldüm."

"Öyle mi? Kiminle?"

Rozanov sadece sırıttı. "Çıkıyoruz."

Sahneye doğru büyük adımlarla yürüdü ve Shane aptalca onu yakalamaya çalışırken geride kaldı. *Siktir et onu. Beş aydır bir mesaj bile atmadı ve şimdi hiçbir şey olmamış gibi seksi ve sinir bozucu davranacak mı?*

Podyuma çıkıp, takım arkadaşlarına saygı duymanın önemi hakkında aptalca şakalar yaptılar. Shane o anda Rozanov'dan nefret ediyormuş gibi davranmak zorunda kalmadı.

Herkes çok güldü. Shane'in dişlerini sıkarak konuşması, komikliği daha da artırdı.

"Hey," dedi Rozanov, "ödülü vermeden önce bir selfie çekebilir miyiz?" "Ne?" diye sordu Shane. Her şey senaryonun bir parçasıydı.

"Sadece çabuk bir tane. Yani, bu bir daha ne zaman olacak ki, değil mi?" "Tamam, ama çabuk ol."

Rozanov kolunu Shane'in omuzlarına doladı ve onu kendine doğru çekti. Herkes güldü. Rozanov telefonunu uzattı ve Shane'in fark ettiği kadarıyla en az altı hızlı fotoğraf çekti.

"Numaranı ver. Sana gönderirim." "Olmaz,"
dedi Shane ciddi bir ifadeyle.
Kahkahalar.
Rozanov, Shane'in omuzlarından kolunu çekmekte gecikti. Sonunda çektiğinde, parmaklarını Shane'in ensesine dokundurdu ve Shane'in tüm tüyleri diken diken oldu.
Shane, penisinin biraz şiştiğini hissetti ve içinden ona küfretti.
Adayları okudular, kazanan kişiye ödülünü verdiler ve Shane mümkün olduğunca çabuk sahneden indi. Sahne arkasında küçük bir tuvalet bulana kadar yürümeye devam etti. İçeri girdi ve kapıyı kilitlemedi.
Otuz saniye geçmeden Rozanov içeri girip kapıyı kilitledi. Shane'i duvara sıkıştırdı. Shane *öfkeliydi*; Rozanov'un gözlerinin içine bakarak ilk hamleyi yapmasını bekledi.
"Ee?" dedi Rozanov.
"Ee ne?"
Yere doğru işaret etti. "Sikimi emmeyecek misin?" Shane'in gözleri
kısıldı. "Siktir git! Neden *sen benimkini* emmiyorsun?" "Hmm." Shane'in
sıkılmış çenesini parmağıyla okşadı, o kadar nazikçe ki...
Shane'in gözlerini kapatmasına ve dudaklarını istem dışı aralamasına neden oldu. "Belki nazikçe sorarsan."
Shane ona siktirip gitmesini söylemek istedi. Ama bunun yerine, utanç verici bir şekilde, kendini "Lütfen" derken buldu.
Rozanov kaşlarını kaldırdı. "Bu kirli banyo zemininde diz çökmemi mi istiyorsun? Daha nazik olmalısın, Hollander."
"Lütfen," diye dişlerini sıkarak söyledi Shane. "Diz çök ve sikimi em. Lütfen."
Rozanov, Shane'in smokin pantolonuna baskı yapan ereksiyonunun olduğu yere avucunu bastırdı, Shane nefesini kesip başını duvara yasladı. Rozanov eğildi ve dudaklarını Shane'in kulağına değdirdi.
"Hayır."
Shane'i bıraktı ve geri çekildi. "Ne?" Shane
kekeledi.
"Hayır. Burada sana hiçbir şey yapmayacağım. Dışarı çıkıp koltuklarımıza oturacağız, sonra da partiye gideceğiz. Ve *sonra*, bütün gece bekledikten sonra, benim otel odama geleceksin. Ve ben belki de sikini emmekten daha fazlasını yapacağım."
Shane başı dönüyordu. Ve kızgındı. Ve Rozanov'un İngilizcesinden biraz etkilenmişti. Gerçekten çok yol katetmişti.

"Beni gerçekten böyle bırakacak mısın?"

"Evet. Şimdilik."

"Peki," diye homurdandı Shane.

"Ah," dedi Rozanov alaycı bir sempatiyle. "Bir anlaşma yapalım: Eğer bu gece MVP olursan, sana oral seks yaparım, seninle sevişirim... ne istersen."

Shane yutkundu. "Peki ya *sen* kazanırsan?"

Rozanov'un yüzünde kötücül bir gülümseme belirdi. "Sana haber veririm."

Elini kapı koluna koydu ve çıkmak üzereyken hızla dönüp Shane'in ceketinin önünü tuttu. Onu sertçe öptü, sonra bıraktı.

"Bu gece iyi şanslar," dedi. Ve sonra gitti.

* * *

Shane partiden olabildiğince erken ayrıldı. Keşke daha geç kalacak iradeye sahip olsaydı, Rozanov'u bekletebilseydi. Keşke Rozanov'u ekebilecek güce sahip olsaydı.

Saatlerdir gergindi, yarı sertleşmiş ve arzuyla titriyordu. Normalden biraz fazla bira içmişti ve beyni sadece bir an önce boşalmak istediğine odaklanabiliyordu.

Rozanov'un oda numarasını içeren bir mesaj vardı ve birkaç dakika önce onun partiden ayrıldığını görmüştü. Sahne arkasında tuvalette konuştuklarından beri birbirleriyle konuşmamışlardı.

Rozanov kazanmıştı. Elbette kazanmıştı. Ve şimdi Shane, onun kendisinden tam olarak ne istediğini öğrenmek zorundaydı.

Her şeyi yapmışlardı... değil mi? Shane, bu noktada her şeyi yaptıklarından oldukça emindi. Oral seks: tamam. Mastürbasyon: elbette. Seks: evet, ama sadece Shane pasif olarak. Shane, Rozanov'un bunu değiştirmek isteyeceğini düşünmüyordu. En azından öyle umuyordu.

Shane, kapıya yaklaşırken Rozanov'a bir mesaj attı ve kapıya varmadan hemen önce kapının açıldığını duydu. Hızla içeri girdi.

Rozanov, ödül töreninin yapıldığı Las Vegas kumarhanesinde devasa bir süit rezervasyonu yaptırmıştı. Şu anda süitin ortasında duruyordu, smokininin çoğunu çıkarmıştı. Üzerinde sadece şık, siyah pantolon ve yarısı düğmeleri açılmış gömleği vardı. Ayakları çıplaktı. Shane,

papyonunu çıkarıp cebine koymuştu, ama biraz daha acele etmesi gerekiyordu.

"Beni tebrik etmeye mi geldin?" dedi

Rozanov. "Sanırım."

Rozanov, "*Ee?"* der gibi kollarını açtı.

"Tebrikler," dedi Shane düz bir sesle.

"Teşekkürler. Şimdi kıyafetlerini çıkar."

Shane, Rozanov'un ona bu konuda yardım etmesini umuyordu, ama itaat etti ve takım elbisesinin her bir parçasını dikkatlice kanepenin arkasına astı. Rozanov kendi kıyafetlerini çıkarmadı. Sadece cam masaya yaslandı, kollarını kavuşturdu ve Shane'i izledi.

"Biz... Yani, pencereler var." *Çok* fazla pencere vardı.

"Biz on altıncı kattayız." "Evet,

ama..."

Rozanov masadan kalktı ve elini havaya kaldırarak Shane'e onu yatak odasına kadar takip etmesini işaret etti.

Shane iç çamaşırlarıyla kalmıştı. Yatak odasına vardığında, Rozanov pencerelerin perdelerini çekmeye başlamıştı bile.

"Yatağa," diye talimat verdi, Shane'e bakmadan.

Shane, Rozanov'un planladığı şeyden dolayı çok gerginmiş gibi görünmemek için devasa yatakta rahat ve gevşemiş gibi görünmeye çalıştı. Rozanov'un da yatağa katılmasını bekliyordu, ama Rozanov odadan çıktı.

Çok uzun bir süre ortada yoktu. Geri döndüğünde elinde berrak bir sıvı dolu bir bardak vardı. Yatağın ucundaki duvara yaslı bir sandalyeye oturdu ve bir yudum aldı.

"Mm. Bu otelden çok etkilendim. Bu votkayı bulmak pek kolay değil."

"Tamam," dedi Shane sabırsızca.

"Kendine dokun."

"Ne?"

"Bana gösteriş yap. Seni izlememe izin ver."

"Sen... *ne?*"

"Bu benim özel gecem, Hollander. Seni izlemek istiyorum."

Shane'in her yeri kızardı. "Ben... ben hiç..."

Rozanov sırıttı. "Öyle olacağını tahmin etmiştim. Öyleyse..." içkisini tutmayan eliyle bir hareket yaptı. "Bana göster. Kendine nasıl dokunuyorsun,

Shane Hollander?"

Siktir.

Shane itiraz etmek istedi, ama külotu son bir dakikada penisinin ne kadar heyecanlandığını *hiç* gizlemediği için, itirazının zayıf olacağını düşündü.

"O zaman bana da biraz votka ver," dedi. "Bunun için fazla ayığım."

Rozanov başını salladı. "Hayır. Votkayı sonra içebilirsin. Ödül olarak."

"Siktir git."

Rozanov güldü. "Votka iyidir! Hadi ama. Zavallı sikine bir bak, Hollander. Ona biraz ilgi göster, olur mu?"

Shane ona öfkeyle baktı, ama Rozanov sadece uzun bacaklarını çaprazlayıp sandalyesine yaslandı, son derece rahattı.

"Gözlerini kapat," diye önerdi. "Yalnız olduğunu hayal et. Nasıl başlıyorsun?"

Shane nefes verdi ve gözlerini kapattı. Köşede sırıtan Rus'u görmezden gelmeye çalışırken, gergin bir şekilde elini karnına koydu. Cildini yavaşça ovuşturarak sinirlerinin uyanmasını sağladı.

Rozanov'un sandalyesinde kıpırdadığını duydu. Shane'in dudakları hafifçe kıvrıldı; belki de burada hala biraz gücü vardı.

Avuç içini düzleştirip, şortundaki şişkinliğin üzerinde elini yavaşça ve kasıtlı olarak gezdirdi. Alçak, utanmaz bir inilti çıkardı ve elini daha aşağı kaydırarak testislerini avuçladı.

Rozanov bir gösteri istiyorsa, ona lanet olası bir gösteri sunacaktı.

Birkaç dakika boyunca külotunun kumaşı üzerinden kendini okşadı, ereksiyonunun hatlarını vurgulamaya özen gösterdi. Zaten bundan zevk almaya başlamıştı; korkusu unutulmuştu.

Gözlerini açtı ve Shane'in kasıklarına bakarak dudaklarını aralayan Rozanov'a doğrudan baktı.

"Hadi, Hollander," dedi düşük bir sesle. "Göster bana."

Shane kalçalarını kaldırdı, başparmaklarını bel bandına taktı ve iç çamaşırını uyluklarına kadar indirdi. Penisi sert ve parlak bir şekilde serbest kaldı.

"Okşa," diye talimat verdi Rozanov. "Benim için boşal."

Shane parmaklarını penisinin etrafına doladı, ama okşamak yerine, başparmağını birkaç kez penisinin üzerinde gezdirdi.

"Çekmecede kayganlaştırıcı var," dedi Rozanov. "Yatağın

yanında." "Mm. Getir bana*." İşte. Siktir git, Rozanov.*

Rozanov itiraz etmeden ayağa kalktı ve yağ şişesini aldı. Şişeyi Shane'e uzattı, ama Shane uzanıp almaya çalıştığında Rozanov şişeyi geri çekti. Shane'in öfkeli bakışına gülerek şişeyi yatağın üzerine attı.

"Nasıl bir his olduğunu bilmek ister misin?" diye sordu Rozanov, sandalyesine geri otururken.

"Ne nasıl hissettirir?"

Öne eğildi ve bir köpekbalığı gibi sırıttı. "Kupa. Stanley Kupası'nı tutmanın nasıl bir his olduğunu bilmek ister misin?"

"*Siktir git*."

Rozanov güldü. "Zaten tarif edemem. İmkansız." "Yakında kendim öğreneceğim," diye homurdandı Shane.

"Tabii ki. Şimdi, nasıl hoşuna gittiğini göster bana, Hollander."

Shane, bu isteğin neredeyse tatlı olduğunu düşündü. Düşünceli. Külotunu tamamen çıkardı ve şişeyi aldı. Yağı doğrudan penisine damlatarak gösteriş yaptı.

Rozanov, Shane'in bu sırada konuşkan olacağını düşünüyorsa, Shane'i pek tanımıyormuş demektir. Shane iki kelime bile etse şaşırırdı.

Yavaş, tembel hareketlerle kendini okşadı. Gözlerini tekrar kapattı ve zevkin her yerini kaplamasına izin verdi. Diğer eliyle aşağı uzandı ve testisleriyle oynadı. Nefes nefese ve inleyerek yataktan biraz kalktı.

Rozanov'un da kendini okşamaya başlayıp başlamayacağını merak etti. Gözlerini araladı ve Rozanov'un sadece izlemekten mutlu olduğu görünüyordu. Ama şimdi öne doğru eğilmişti ve biraz kızarmış görünüyordu.

Shane iki gözünü de açtı. Yataktan kalkıp, lanet olası dizlerinin üzerinde Rozanov'un oturduğu yere sürünmek istedi. Pantolonunun üzerinden onun sikini okşamak istedi. Buradan görebildiği o şişkinliğe açık ağzını bastırmak istedi.

Bu düşünceler Shane'in elinin hızlanmasına neden oldu. Bozuk bir "ah" sesi çıkardı ve ayaklarını yatağa düz bir şekilde koydu, bacaklarını açtı, dizlerini bükdü.

"Kendini aç," dedi Rozanov. "Parmaklarını kullan."

Oh, lanet olsun. Shane hem utanmış hem de heyecanlanmış hissetti. Yağlayıcıya uzandı.

"Evet. Kendini benim için açmanı görmek istiyorum." "Beni becerecek misin?" Shane zorlukla konuştu. "Göreceğiz."

Shane işe koyuldu.

Böyle yatakta uzanmak inkar edilemez bir şekilde aşağılayıcıydı, Shane'in parmakları kendi kıçına iki eklem derinliğinde girerken, Ilya Rozanov sakin bir şekilde votkasını yudumlarken, sanki daha sonra bununla ilgili sınava girecekmiş gibi her şeyi izliyordu.

Bu durumu daha da utanç verici hale getirebilecek tek şey...

"Lütfen," diye nefes nefese kaldı

Shane. *Yalvardı*. "Lütfen ne?"

"Ben... ihtiyacım var..."

Rozanov'un soğukkanlılığını kaybetmeye başladığını anlayabilirdi. Yutkunduğunda adem elmasının keskin bir şekilde sallandığını, dişlerini alt dudağına geçirdiğini görebiliyordu.

"Neye ihtiyacın var, Hollander?"

"*Sana.* Beni sik. Lütfen."

Rozanov derin bir nefes aldı, sonra ayağa kalktı ve bardağını yan sehpaya koydu. Yavaşça son düğmelerini açtı ve gömleğini arkasına düşürdü. Yatağın ucuna doğru yürüdü ve Shane, hayal ettiği gibi ona doğru emekledi. Yüzü Rozanov'un smokin pantolonundaki şişkinliğe ulaşana kadar yatak üzerinde emekledi. Orayı burnuyla okşadı ve ağzıyla yaladı, Rozanov ise parmaklarını Shane'in saçlarına gömdü ve Rusça bir şeyler mırıldandı.

Shane, Rozanov'un cesaret verici mi yoksa saygı dolu mu bir şey söylediğini bilmiyordu. Ya da belki Shane'e fahişe diyordu. Shane o anda kendini biraz fahişe gibi hissetti. *Vahşi* hissediyordu. Rozanov'un sikini bir anda her yerinde hissetmek istiyordu. Hemen boşalmak ya da saatlerce boşalmamak istiyordu. Rozanov'u öpmek ve belki de bu kadar kibirli bir pislik olduğu için ona yumruk atmak istiyordu.

Ve tüm bunları istediği için kendinden nefret ediyordu. Ama durmaya yetecek kadar değil.

Asla durmaya yetmeyecek kadar.

Rozanov'un pantolonunu açtı ve iç çamaşırıyla birlikte ayak bileklerine kadar indirdi. Ağzını Rozanov'un penisine doladı ve rahatlamış bir şekilde inledi.

"Benim için çok iyi. Şu haline bak."

Shane, bunu bu kadar çok sevdiği için kendinden nefret ederek, bir kez daha utanç verici bir inilti çıkardı.

Rozanov, Shane'i yatağa itmeden önce birkaç dakika boyunca onun emmesine izin verdi. Elini havada çevirdi.

"Dön," dedi.

Shane söyleneni yaptı ve kıçını havaya çok hevesli bir şekilde kaldırdı. Prezervatifin açılma sesini duydu ve sonra Rozanov onu bir kenara attığında boş ambalajın yere düştüğünü gördü. Rozanov, kayganlaştırıcıyı sürerken ağır ağır nefes alıyordu ve Shane, Rozanov'un soğukkanlılığını ve sakinliğini kaybetmesini çok seviyordu.

Rozanov, Shane'in omuz bıçakları arasına güçlü bir eliyle sertçe vurdu ve onu yatağa bastırdı. Shane, istediğinden daha yüksek sesle, muhtemelen imkansız bir şey olmasına rağmen daha fazlasını istiyordu. Ilya Rozanov için bu kadar çaresiz olmak utanç verici olsa da.

O kadar sert boşaldı ki, gerçekten *bağırdı*. Bunu başka bir kelimeyle ifade etmek mümkün değildi.

Ve bir kez daha, otel çarşaflarını mahvetmişti.

Kendi orgazmının sesi kulaklarında hala çınlarken, Rozanov'un arkasında donup kaldığını ve çığlık attığını hissetti. Sonra Rozanov'un alnı Shane'in sırtına bastırıldı ve iki adam da nefes almaya çalıştı.

"Tanrım, Hollander," diye nefes nefese Rozanov, yanına sırt üstü yığıldı. Saçları küçük at kuyruğundan düşmüş, nemli bir dalga halinde alnına yapışmıştı.

Shane dikkatlice sırt üstü döndü ve çarşafların üzerindeki ıslak lekeyi aralarında bıraktı. "Votka içmeye ne dersin?"

Rozanov güldü. "Evet. Bana bir dakika ver."

Shane sırıttı. Bu geceyi düşündüğünde en azından biraz utanç ve mahcubiyet duyacağını biliyordu, ama o anda başı dönüyordu.

Rozanov sonunda yataktan kalktı ve banyoda temizlendikten sonra Shane'e nemli bir bez ve buz gibi bir bardak votka getirdi. Kendine bir sigara ve çakmak aldı.

Sırtını başlığa dayayarak oturdu, bir bacağını büküp diğerini uzattı. Hâlâ çıplaktı, sadece altın zinciri ve haçı takılıydı. Sigara yaktı ve Shane ona bu konuda nutuk atacak gücü bile yoktu. Özellikle de o kadar seksi göründüğü için.

Bunun yerine, Shane iğrenç olan votkasını yudumladı. Aslında bira dışında pek bir şey içmezdi. En azından dili için soğuktu.

"Yakında geri dönecek misin?" Shane, sadece sohbet etmek için sordu. "Geri mi?"

"Rusya'ya. Yaz için."

Rozanov uzun bir duman püskürttü. "Evet." "Oh."

Bir an sessiz kaldılar, sonra Shane dayanamayıp sordu: "Neden?" Rozanov omuz silkti. "Orası benim evim."

"Ama... oraya gitmeyi *seviyor* musun?"

Rozanov cevap vermedi. Sigara içmeye devam etti ve gözlerini kapattı.

"Uyumalıyım," dedi sonunda.

"Oh. Evet. Ben de... Zaten gitmem gerek." "Evet."

Ah. Shane'in beklediği utanç duygusu ortaya çıkmıştı. Banyoda temizlendi, sonra ana odaya gidip kıyafetlerini aldı. Pantolonunu ve gömleğini giydi, smokinin geri kalanını da taşıdı. Rozanov yatak odasından çıkmadı.

"Görüşürüz," diye seslendi Shane.

"Hoşça kal, Hollander," diye cevapladı Rozanov diğer odadan.

Ve Shane ayrıldı. Odasına döndüğünde, öpüşmediklerini fark etti. Ayrıca, dehşetle, bundan pişman olduğunu da fark etti.

Üçüncü Bölüm

On İkinci Bölüm

Ekim 2016 — Philadelphia

Ilya, bir adamı vücudunun ağırlığıyla yere bastırıyordu.

Adam iriydi, neredeyse Ilya kadar uzundu ve ona agresif bir şekilde karşı koyuyordu. Ilya, adamın bacaklarının arasına dizini sıkıştırarak onu sıkıca yerinde tuttu.

"Siktir git, pislik," diye homurdandı adam. Ilya ona daha sertçe yaslandı.

"Tamam, bırak onu, Rozanov," dedi hakem. "Hemen geri çekilmezsen holding faulü çalacağım."

Ilya diğer adamın formayı bıraktı ve masumca ellerini kaldırdı. "Siktiğimin herifi," diye homurdandı diğer adam. Ilya'yı itip kayarak uzaklaştı. "Bu hiç hoş değildi," diye bağırdı Ilya arkasından.

Ilya, bankete doğru kayarken kalabalığın yuhalamalarını ve alaylarını duyabiliyordu.

Siktir git, Rozanov!

Sen bir korkaksın, Rozanov! Rusya'ya geri dön, pislik herif! Vb.

Ilya kendi kendine gülümsedi. Aslında bunu seviyordu. Yolda olmayı ve Kuzey Amerika'daki ev sahibi taraftarları hayal kırıklığına uğratmayı seviyordu. Hakaretleri, yuhalamaları ve en çok da takımının performansından o kadar hayal kırıklığına uğramış ki yuhalamaya bile tenezzül edemeyen kalabalığın sesini seviyordu. Nefes nefese, aşağılanmış bir kalabalık. Bu, Ilya'nın en sevdiği sesti.

Philadelphia'daki seyirciler hala gürültülüydü. Bu şehri susturmak kolay değildi. Bu gece, arzuladığı o muhteşem, yıkıcı sessizliği elde etmek için ekstra çaba sarf etmesi gerekecekti.

Brad Hammersmith'in yanındaki bankta oturdu. Brad deneyimli bir forvetti. Ayrıca yaklaşık yüz yaşındaydı.

"Arkadaş mı ediniyorsun?" diye sordu
Hammersmith. "Hokey oynuyorum."
Hammersmith burnunu çektirdi.
Oyun durduğunda, Philadelphia'nın bir savunma oyuncusu bankın yanından kayarak geçti. "Böyle devam et de ne olacağını gör, Rozanov," diye tehdit etti.
"Ne olacağını biliyorum. Takımım kazanacak."
"Siktir git, Rozanov."
Hayatının en iyi oral seksini yapacağım, tatlım. Ilya ona göz kırptı. "İbne,"
diye homurdandı diğer oyuncu.
Ilya omuz silkti. Bu yarı yarıya
doğruydu. Belki yüzde otuz kadar
doğruydu.
O anda, skorboard ekranlarında o gece oynanan Montreal-Ottawa maçının önemli anları gösteriliyordu. Hollander az önce bir gol atmıştı. Tabii ki.
Ilya, Hollander'ın hızlı bir pas alıp, onunla tanınan imkansız bir isabetle gol attığı görüntüyü izledi. Ilya, onun takım arkadaşlarıyla kucaklaşmasını ve yüzünün geniş, sevinçli bir gülümsemeyle aydınlanmasını izledi. Ilya, Philadelphia'daki yedek kulübesinde kendini de biraz gülümserken buldu.
Artık bu gece *iki* gol atması gerekecekti.

Ekim 2016 — Montreal

"Jackie hamile."
Shane, Montreal Biodome'daki Saint Lawrence Körfezi ekosisteminin ortasında aniden durdu. "*Yine mi?*" dedi.
Hayden güldü. "Tanrım,
teşekkürler." "Üzgünüm! Yani,
tebrikler."
Hayden ona eğlenceli bir bakış attı. "Evet, benim için çok mutlu görünüyorsun."
Shane, Hayden'ın bir yaşındaki oğlunu ittiği bebek arabasını işaret etti, ardından dokunmatik akvaryuma bakan üç yaşındaki ikiz kızları işaret etti. "Şey, demek istediğim..."
"Evet," diye iç geçirdi Hayden. "Biliyorum. Ama Jackie mutlu. Yani... çok sıkılıyor, değil mi?"
Yakındaki, sendeleyen bir çocuğun ebeveyni onlara sert bir bakış attı.

"Özür dilerim," dedi Hayden hızla kırgın kişiye. Sonra Shane'e, "Sözlerime dikkat etmeliyim. Jackie hep öyle diyor," dedi.

"Mesleğimizin tehlikesi," dedi Shane.

"Biliyorum, ben... Hey! Jade, tatlım, kız kardeşine su sıçratma! Evde küfür kavanozu falan yapmam lazım."

"Bunu karşılayabileceğini sanmıyorum."

Çocuğu ve eşi olmayan Shane, takım arkadaşları arasında azınlıkta olan biriydi. Çoğu erkek yirmi beş yaşından önce evlenmişti. Hayden, Jackie ile sadece bir yıl çıktıktan sonra yirmi bir yaşında evlenmişti. Shane, onların tanıştığı gece oradaydı. Hayden, Shane ve birkaç arkadaşını bir kulübe götürmüş ve orada gelecekteki karısıyla tanışmıştı. Shane ise oradan ayrılıp, hayatının en utanç verici cinsel deneyimlerinden birini, Olivia mıydı, Ophelia mıydı, adı neydi, çok sabırlı bir kadınla yaşamıştı.

Ama Jackie harikaydı. Hayden onunla evlenerek iyi bir seçim yapmıştı. İkizlerine Jade ve Ruby isimlerini vermek biraz tuhaf bir *seçim* olsa da, çocukları çok sevimliydi.

"Bizimle geldiğin için teşekkürler," dedi Hayden, oğlunun, Arthur'un yere düşürdüğü emziği almak için eğilerek. Hayden emziği gömleğiyle hızlıca sildi ve Arthur'un ağzına geri soktu. Shane, Hayden'ın görmediği bir tiksinti ifadesiyle yüzünü buruşturdu. "Jackie'nin kız kardeşi ziyarete geldi ve alışveriş falan yapmak istediler."

"Yemin kavanozu," dedi Shane.

"Doğru. Alışveriş *falan*. Neyse, bu üç canavarla bir yere gitmek zor, yardımın için teşekkürler."

"Ne demek, dostum."

Shane içtenlikle eğleniyordu. Biodome, kalabalığın içinde kaybolabileceği iyi bir yerdi. İnsanlar hayvanlara ve kendi çocuklarını kontrol etmeye o kadar dalmışlardı ki, odadaki diğer yetişkinlere bakmaya bile zahmet etmiyorlardı. Shane ayrıca daha iyi uyum sağlamak için bir beyzbol şapkası ve sade siyah bir ceket giyiyordu. Şu ana kadar işe yarıyordu.

"Oh, lanet olsun... Yani, bak... Ruby denizyıldızı çalmaya çalışıyor gibi görünüyor." Hayden bebek arabasının tutamağını Shane'e doğru itti. "Al, bir saniye Arthur'a sen bak, tamam mı?"

Shane cevap veremeden, dokunma tankına ve ikizlere doğru koşmaya başladı.

Shane bebek arabasının önüne diz çöktü ve uykulu gözlü küçük çocuğa gülümsedi. "Selam dostum," dedi. "Eğleniyor musun?"

Arthur elini uzattı ve Shane'in beyzbol şapkasının önünü tuttu.

"Hadi penguenleri görmeye gidelim!" dedi Hayden. Her iki kolunun altında birer ikizle geri dönmüştü.

"Penguenler!" diye bağırdılar kızlar aynı anda.

"Penguenler!" Shane, ellerini çırparak ve kızların heyecanını taklit etmeye çalışarak dedi.

Hayden homurdandı. "Tamam çocuklar. Ağabeyiniz Shane'i takip edin."

Kızları yere indirdi ve ikisi de Shane'in ellerini tuttular. Shane'in kalbi sıkıştı. Ellerinin çok *küçüktü*.

Antarktika odasında, Hayden ve Shane bebek arabasını yanlarına park edip bir bankta oturabilirken, ikizler penguenleri görmek için cama koştular.

"Jackie'nin bir arkadaşı var..." dedi Hayden.

Oh, Tanrım. Yine başlıyoruz.

"Hayır," dedi Shane.

"Biliyorum, ama dinle. O çok güzel ve havalı bir kız. Yoga eğitmeni. Sen yogayı seversin, değil mi?"

"Eminim harika biridir, ama şu anda kimseyle çıkmak istemiyorum."

"Neden lan... Yani, neden olmasın ki? Gençsin, zenginsin, ünlüsün, sen... sen gibisin."

Shane ona flörtöz bir bakış attı. "Hayden, beni çekici buluyor musun?" "Bak dostum. Eğer kadın olsaydım, sana yapışır kalırdım."

Shane güldü. Aslında, Hayden Pike'ın peşinde olması daha kötü senaryolar da aklına geliyordu. Ama bunu *ona* söylemeyecekti. Ayrıca Hayden en iyi arkadaşıydı. Sarışın saçları, yeşil gözleri ve çukur çenesi bir yana, ona karşı hiçbir zaman platonik duygular dışında bir şey hissetmemişti.

"Bu arkadaşım," Hayden tekrar denedi. "Adı Samantha. Onu gerçekten seveceğini düşünüyorum."

Shane yüzünü ellerine gömdü, neredeyse kendi beyzbol şapkasını düşürecekti. "Lütfen bana randevu ayarlamayı bırak, Hayd."

"Sadece senin mutlu olmanı istiyorum! Ve benim çektiğim acıyı anlayabilmen için yüz tane çocuğun olmasını istiyorum!"

Shane ellerini yüzüne sürdü ve başını kaldırıp Jade ve Ruby'nin camın önünde birbirlerini itip kakıştıklarını gördü.

"Siktir et. Bunu durdurmam lazım," diye homurdandı Hayden, onlara doğru yürümeye başlamıştı bile.

Shane iç geçirdi. "Babanı aşk hayatıma karışmamasını söyle, tamam mı Arthur?" Ama Arthur uykuya dalmıştı.

Shane, Hayden'a erkeklerden hoşlandığını söylediğini hayal etti. Hayden'ın onu dışlamayacağını biliyordu. Hayden belki de *dünyayı* çok *iyi tanıyan* biri değildi, ama bağnaz da değildi. En kötü ihtimalle, aralarındaki ilişki biraz garipleşirdi. Belki de garipleşmezdi, ama Shane bunu öğrenmek için riske girmek istemiyordu. Zaten bunun için bir neden yoktu. Shane muhtemelen bir gün hoş bir kızla tanışacak ve yerleşecekti, o zaman erkeklere olan ara sıra duyduğu çekicilik önemsiz hale gelecekti.

Hayal gücü dolaşmaya devam etti ve Hayden'a, çaylak sezonlarından beri Ilya Rozanov ile birlikte olduğunu söylediği bir senaryo canlandırdı. Hayden'ın yüzündeki varsayımsal ifade Shane'i yüksek sesle güldürdü. Hızla ağzını kapattı ve uyuyan çocuğun garip bir ses çıkardığını ima edercesine Arthur'a döndü.

"Affedersiniz, siz Shane Hollander mısınız?"

Shane başını kaldırdı ve iki genç kızın kendisine bakakaldığını gördü. "Erm..." dedi yumuşak bir sesle.

"Aman Tanrım! Sen *misin*! Seninle bir selfie çekebilir miyim?"

"Burası biraz karanlık," dedi Shane. Hayden'ın dikkatini çekmeye çalıştı. Burada hayranlarıyla selfie çekmeye başlarsa, bu iş hiç bitmezdi.

"Lütfen?" Kızlar şimdi ikisi de dudaklarını büküyordu.

Shane iç çekmekten kendini alıkoydu. O anda başka bir şey yapmıyordu ki. "Tabii. Adın ne?"

Kızlar sevinçle parladı. "Aman Tanrım, teşekkürler! Seni çok seviyorum! Ben Emma."

"Ben Jessica."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Emma ve Jessica."

Emma'nın iPhone ekranına sığacak şekilde poz verdiler. Emma fotoğraf çekerken Hayden geri döndü. "Uh-oh," dedi.

Shane, Hayden'ın şu anda küçük fotoğraf çekimine doğru dönmüş olan düzinelerce kafayı kastettiğini anlaması sadece bir saniye sürdü.

Tahmin ettiği gibi, kızlar ona teşekkür edip uzaklaşır uzaklaşmaz, bir adam ve oğlu Shane'e yaklaştı. Sonunda, hayranlarıyla fotoğraf çektirip, yanlarında bulunan her türlü nesneyi imzalamak için yirmi dakika boyunca Antarktika odasında mahsur kaldı.

Sözde hayranları olan bir adam ve oğlu Shane'e yaklaştı. Shane özür dileyerek ayrılmak istediğinde, çıkışta Hayden'ı buldu.

"Şu pislikler," diye homurdandı Hayden. "Onlar

hayranın, Hayden."

"*Beni* tanımadılar bile!"

Shane güldü ve sırtına bir şaplak attı. "İstersen seninle bir selfie çekilirim."

"Seninle asla arkadaş olmamalıydım."

Shane gülümsedi ve bebek arabasını geçirebilmesi için kapıyı onun için tuttu.

"Cidden!" Hayden devam etti. "Egom bunu kaldıramıyor dostum! Sanki lanet olası güneşle arkadaş olmak gibi bir şey. Bekle, bütün çocuklar bende mi? Burada kaç çocuk var?"

"Üç. Ruby senin arkanda saklanıyor."

"Tamam." Hayden nefes verdi. "Bir tane daha olacağına inanamıyorum."

"Sadece bir tane olduğuna emin misin?"

Hayden'ın gözleri dehşetle doluydu. "Şaka bile yapma, Hollander."

Ekim 2016—Washington

Ilya otel yatağına uzandı ve 2017 Audi Spyder'ın çeşitli özelleştirme seçeneklerine dokunarak eğlendi. Zaten 2015 model bir Spyder'ı vardı, yani yeni bir taneye *ihtiyacı* yoktu.

Ama Vegas Yellow'da bir tane yoktu...

Televizyon ESPN kanalına ayarlanmıştı, ama o pek dikkatini vermiyordu. En azından, *Shane Hollander* adını duyana kadar.

Bu, 24 saat yayın yapan spor kanallarının yayın süresini doldurmak için kullandıkları aptalca haberlerden biriydi, hayranlar için Hollander'ın buz pistinin dışındaki hayatına küçük bir bakış.

Televizyonda Hollander, devasa bir gölün sakin mavi sularıyla çevrili bir tür iskelede duruyordu. Kıyıları kalın yeşil ormanlar çevreliyordu.

"Sezonun yoğunluğu bittiğinde, Shane Hollander dinlenmek ve iyileşmek için buraya, 5000 metrekarelik göl kenarındaki kulübesine gelir."

Ilya doğruldu. Hollander'ın ev dediği bir yeri hiç görmemişti. "Burası dünyadaki en sevdiğim yer," dedi televizyondaki Hollander. "Bunu birkaç yıl önce bitirdim. Ailemin yazlığı, çocukluğumda yazları geçirdiğim yer, şurada." Kameranın sağ tarafını işaret etti. "Bu bina bitene kadar yazlarımı hala orada geçiriyordum."

"Awww, ne kadar tatlısın Hollander," dedi Ilya, gözlerini devirerek.

Hollander'ın gölde tek başına kano yaptığı, doğayı seyrederek sakin ve aptalca görünüyordu. Görüntülerde, bu yerin ruhunu iyileştirdiğini veya başka aptalca şeyler söylediği sesi duyuluyordu.

Kır evinin bazı odalarının geniş çekimleri vardı. Deri koltuk takımı ve çok Kanadalı görünümlü ekose desenli yastıklar ve battaniyelerle donatılmış geniş, yüksek tavanlı bir oturma odası; ortasında büyük bir ada bulunan modern, lüks bir mutfak; bir bilardo masası ve bir bar; göle bakan, tavandan tabana pencerelerle donatılmış bir spor salonu.

Sonra, hiçbir uyarı olmadan, Hollander'ın iskelede yoga yaptığı bir görüntüye geçtiler.

"Geçen yıl yogaya başladım ve bunun odaklanmama gerçekten yardımcı olduğunu düşünüyorum, ayrıca esnekliğimi de kesinlikle artırdı." Hollander'ın sesi, onun saçma bir pozda durduğu uzun bir çekimde duyuldu.

"Tanrım, sen çok sıkıcısın," diye mırıldandı Ilya. Hollander gerçekten esnek görünüyordu.

Segment biraz daha devam etti. Hollander, ebeveynlerinin yakınında bir yerinin olmasının kendisi için ne kadar önemli olduğunu anlattı. Onlara yeni bir kulübe inşa etmeyi teklif ettiğini, ancak onların reddettiğini söyledi. Bunu söylerken güldü. Güldüğünde burnu kırıştı ve Ilya'nın midesi bulandı.

Ilya, Hollander'ın o kulübede hiç kimseyle sevişip sevişmediğini merak etti. Muhtemelen. Muhtemelen kano yaparken tanıştığı hoş, sağlıklı bir kızla. Ya da her neyse.

Ilya da bu aptalca şeylerden birini çekmişti. Kamera ekibini, Avrupa spor arabaları koleksiyonunu sakladığı garaja götürmüştü. Bu bölüm, Hollander'ınkiyle kesinlikle farklı bir havaya sahipti.

Ancak altı sezondan fazla bir süredir durum böyleydi: Shane Hollander sağlıklı, kahramanca bir sevgiliydi, Ilya Rozanov ise sinir bozucu bir rock yıldızıydı. Herhangi bir NHL analistine göre, ikisi birbirinin tam zıttıydı ve

bu nedenle sonsuza kadar çatışmaya mahkumdu ve bu süreçte hokey hayranlarını ikiye bölüyordu.

Öyle olması gerekiyordu. Shane ve Ilya neredeyse her açıdan zıt *karakterlerdi*, ancak Ilya'nın içinde Hollander'a karşı bir çekim olduğunu inkar etmesi gittikçe zorlaşıyordu. Onunla olan ilişkilerinden kurtulmak yerine, her biri onu *daha da çok* istemesine neden oluyordu.

Bu çok tehlikeli bir durumdu.

On Üçüncü Bölüm

Kasım 2016 — Boston

"Çıkıyor musun?" Hayden, otel yatağında televizyon izlerken sordu.

"Evet. Birazcık. Bir arkadaşla buluşacağım."

"Sen öyle diyorsan." Hayden sırıttı. Shane yutkundu ve yüzünde hiçbir şey belli etmemeye çalıştı. İçinde utanç, korku ve beklenti ile kaynıyordu.

"Sadece bir arkadaş," dedi
Shane. "Seni
beklemeyeceğim."

"Öyle değil..." Shane gözlerini kapattı ve kendini sakinleştirdi. "O tür bir arkadaş değil. Yakında dönerim."

Hayden onu bir an inceledi. "Bu çok kötü. Sevişmen lazım."

"Ben iyiyim." Shane ceketini giydi ve odadan çıkmadan önce aynada hızlıca kendine bir baktı.

Bunu yapmamalıydı.

O sabah Boston'a varmışlardı ve öğleden sonra kısa bir antrenman yapmışlardı. Maç yarın öğleden sonraydı, yani bütün akşam boş vakti vardı.

Rozanov, otelden taksiyle kısa bir mesafede bulunan bir binada yaşıyordu. Geçen sezon Boston'daki buluşmalarını otel odalarından Rozanov'un çatı katına taşımışlardı. Shane o zaman bu fikre karşı çıkmış, Rozanov'un binasına girerken görülme riskini almak istemediğini söylemişti. Bu konuda haklı olarak endişelenmişti ve hâlâ da endişeleniyordu, ama asıl itirazı —sesini çıkarmadığı—onların yaptıkları şeyi daha... kişisel göstermeyi istememesiydi. Otel odalarında veya Shane'in yatırım amaçlı mülkünde buluşmak bir şeydi, ama Shane her Rozanov'un *evine* gittiğinde, dünyasının biraz daha eğildiğini hissediyordu. Bu, altı yıldır tırmanmaya çalıştıkları kötü fikirler dağına

altında bir yanlışlık katmanıydı.

Binanın önündeki merdivenlerdeyken mesajı gönderdi. Buradayım.

Kapı tıklandı ve içeri girdi, asansörle en üst kata çıktı.

Kendine, bu gece Rozanov ile konuşacağını söyledi. Bu işi bitireceğini ve sonra otele geri döneceğini söyledi. Yıllar boyunca kendine verdiği bu sözü kaç kez bozduğunu çoktan unutmuştu.

Rozanov, düşük bel eşofman altı giymiş ve üstsüz bir şekilde kapıyı açtı. Shane içinden küfretti. Rozanov'la sadece konuşma düşüncesi aklından tamamen çıktı.

Shane penthouse'a girer girmez, Rozanov arkasını dönüp yatak odasına doğru yürüdü. Ona tek kelime etmedi. Shane ayakkabılarını çıkardı, ceketini yere attı ve onu takip etti.

"Bu da ne lan?" Shane yatak odasına girerken sordu. "Artık benimle konuşmuyor musun? Beni köpek gibi peşinden takip etmemi mi bekliyorsun?"

"Şşş," dedi Rozanov. Shane'in başını yukarı kaldırdı ve onu açgözlülükle öptü. Shane hemen teslim oldu, dilini diğer adamın ağzına soktu ve ellerini onun eşofmanının arkasına kaydırdı.

Shane, birbirleriyle konuşmaları için tek bir neden bile bulamıyordu. Artık yoktu. Rozanov dilini emip Shane'in gömleğini göğsünden yukarı kaydırırken yoktu.

Gömlek çıktı ve Shane, Rozanov'u yatağın ucuna oturması için yatağa itti. Shane dizlerinin üzerine çöktü ve Rozanov'un eşofman altını indirdi. Zaman kaybetmek istemiyordu.

Rozanov iç çamaşırı giymiyordu ve penisi zaten yarı sertleşmişti.

Shane onu ağzına aldı.

"Tanrım, Hollander," dedi Rozanov. Elini Shane'in yüzünün yanına koydu. "Bekleyemedin, değil mi?"

Shane gözlerini kapattı. Utanması gerekirdi, ama Rozanov'un diline karşı sertleşmesini seviyordu. Bunu yaparken hiç itaatkar hissetmiyordu. Rozanov'u inlemelere ve Rus küfürlerine indirgemekten hoşlanıyordu. Ve, Tanrı yardımcısı olsun, bunu özellikle burada, Rozanov'un evinde yapmaktan hoşlanıyordu. Onun *yatak odasında*.

İlişkileri tuhaftı. Açıkçası. Shane bunun normal olmadığını biliyordu.

Gerçekler şöyleydi: İkisi de dünyanın en büyük hokey yıldızlarıydı ve nedense ikisi de birbirleriyle sevişmekten zevk alıyordu. Tamamen hemfikir oldukları diğer bir konu da, birbirleriyle sevişmekten zevk aldıklarını kimsenin bilmemesi gerektiğiydi. Erkeklerle sevişmekten hoşlandıklarını kimsenin bilmemesi en iyisi olurdu, ama süperstar rakiplerin birbirlerinin siklerini çok iyi tanıdıkları kesinlikle ortaya çıkmamalıydı.

Rozanov, Shane'in gözünün hemen altındaki yanakındaki çilleri başparmağıyla okşadı.

"Dur," dedi Rozanov alçak sesle. "Yeter. Dur." Shane çekildi
ve bekledi.

"Bu gece sana bakmak istiyorum, sanırım. Sen üstte misin?" diye sordu
Rozanov. "Tamam," dedi Shane, ama bu istek onu tedirgin etti. Genellikle
Rozanov
onu arkadan, yatakta ya da duvara yaslayarak aldı. Shane, Rozanov'un başka biri olduğunu (ya da öyleymiş gibi davranarak) taklit edebilirdi.

Shane hızla geri kalan kıyafetlerini çıkardı. Rozanov, Shane'in sertleşmiş, dokunulmamış penisine bir anlığına kaşlarını kaldırdı. Shane kızardı. "Kapa çeneni," diye mırıldandı.

Rozanov sırıttı ve yatağın üzerine geri kaydı, çıplak ve ellerini başının arkasına koyarak uzandı. Shane de sırıtmaktan kendini alamadı. Bu çok tuhaftı, ama belki bir saat kadar öyle olmadığını taklit edebilirlerdi. Belki sadece seks yapmak isteyen iki erkek olabilirdiler.

Rozanov kendi uyluklarına vurdu, bir davet, ve Shane ona gitti. Daha sonra,
sevişirken, Shane elini düz bir şekilde
Rozanov'un göğsü. Rozanov o eli kendi eliyle kapattı, bu Shane'i şaşırttı. Rozanov, Shane kendini okşamaya başladığında izlemek dışında, gözlerini onun yüzünden hiç ayırmadı.

Shane, gözlerindeki donuk bakışı ve ağzının açık kalışını gördü ve onu daha sert bir şekilde becerdi.

"Siktir," diye homurdandı Rozanov ve uyarıda bulunmadan ikisini de ters çevirdi, böylece üstte kaldı, Shane'in bacaklarını tutarken ona bakarak çılgınca içine girip çıkmaya başladı. Haçlı zinciri ikisinin arasında sallanarak Shane'in göğsünü sıyırıyordu.

Shane'in orgazmı sert ve ani oldu. Boşalması sonsuz gibi görünüyordu, göğsüne ve hatta boğazına kadar sıçradı.

"Evet, tatlım," diye inledi Rozanov ve Shane, Rozanov da boşalmadan önce bu sevgi sözcüğüne şok olma fırsatı bile bulamadı. Her şey bittiğinde, Shane'in üzerine dirseklerinin üzerine çöktü ve onu dağınık bir şekilde öptü.

Banyoda sırayla temizlendiler. Shane yatak odasına geri döndüğünde, odanın ortasında, yerde duran giysi yığınının yanında aptalca durdu. Muhtemelen gitmesi gerekiyordu.

Ama Rozanov yatağında uzanmış, yanındaki yatağı okşuyordu, bu yüzden Shane yanına gitti. Rozanov'un yanına sırt üstü uzandı, ona dokunmadan, tavana bakarak Rozanov yanına dönüp dirseğiyle kendini destekleyene kadar bekledi, sonra Rozanov ona baktı.

Shane, en son birlikte olduklarında hissettiği aynı endişeyi hissetti. Rozanov'un ona bakışında biraz fazla... hassas... bir şey vardı. Ve Rozanov'un parmaklarının Shane'in kısa saçlarını taraması ve yüzünü kaplayan çillerin izini sürmek için aşağı doğru kıvrılması çok yatıştırıcı bir şeydi.

Shane her zaman çillerinden nefret etmişti. Ünlü olduğunda, birçok kadının çillerini çok seksi bulduğunu öğrenince şaşırmıştı. Ya da en azından sevimli buluyorlardı. Rozanov'un çillerine bir tür hayranlık duyuyor gibi görünmesi onu daha da şaşırtmıştı.

Rozanov eğilip Shane'in saçlarına, yüzüne ve boğazına öpücükler kondurdu. Öpücükler baştan çıkarıcı ya da ateşli değildi. Hafif ve bir nevi... hayranlık doluydular. Shane'in gözleri kapandı, aniden çok uykulu hissetti ve Rozanov'un kendine Rusça bir şeyler mırıldandığını duydu, sözcüklerin çenesinin altındaki derisini gıdıkladığını hissetti.

"Hm?" Shane uzak bir sesle sordu.

"Kalabilirsin," dedi Rozanov.

"Kalmak mı?"

"Burada kal. Bu gece."

Shane gözlerini açtı. Rozanov yine ciddi bir şekilde ona bakıyordu.

"Burada kalmamı mı istiyorsun?"

Rozanov az önce sorduğu sorunun farkına varmış gibiydi, çünkü yüzü değişti ve omuz silkti, zoraki bir gülümseme takındı. "Seninle işim henüz bitmedi."

"Oh." Bu daha tanıdık geliyordu. "Kalamam. Bunu biliyorsun."

"Kalabilirsin. Maç yarın öğleden sonra. Sabah antrenmanı yok."

"Hayden'a söyledim..."

Rozanov gözlerini devirdi. "Hayden annen mi?"

"Hayır. Ama o... beni bekliyor. Bir arkadaşımla buluşacağımı söyledim."

Rozanov burnunu çektirdi. "Bu bir yalandı."

Shane buna güldü. "Evet. Peki."

Rozanov, burnu Shane'in yüzüne birkaç santim kalana kadar eğildi. "Kal."

Shane kalamazdı. Kalamayacağı muhtemelen milyonlarca neden vardı.

"Tamam," dedi.

Rozanov gülümsedi ve onu öptü. Uzun süre yatakta kaldılar, sadece... öpüşerek. İşleri gerçekten kızıştırmadan. Ve bu yeni bir şeydi. Shane, Rozanov'u öpmeyi gerçekten seviyordu, ama bu hoşgörülü bir davranış gibi görünüyordu. Ve tehlikeli.

"Aç mısın?" diye sordu Rozanov. "Ne için?"

"Yiyecek."

Shane ona baktı ve Rozanov güldü. Yataktan atlayıp ayağa kalktı. "Hadi bir şeyler yiyelim."

Rozanov eşofmanını tekrar giydi ve bu sefer şifonyerinden bir tişört alıp üzerine giydi. Shane yerden kendi kot pantolonunu ve tişörtünü aldı ve onu mutfağa kadar takip etti.

"Zencefilli gazoz var. Onu seversin, değil mi?"

"Evet, severim." Shane ona tuhaf bir şekilde baktı. Shane, buz pistindeki performansını etkileyebilecek hiçbir şey yapmak istemediği için sık sık içki içmezdi. Yıllar içinde, bira yerine zencefilli gazoz içmeye alışmıştı. Ama bunu Rozanov'a hiç söylememişti.

Rozanov'a zencefilli gazozu sevdiğini nereden bildiğini ya da neden satın alacak kadar önemsediğini sormak yerine, "Yemek sipariş etmek ister misin, yoksa..." diye sordu.

"Ton balıklı sandviç sever misin?"

"Bana ton balıklı sandviç yapar mısın?"

Rozanov omuz silkti. "Kendime bir tane yapıyorum. İki tane yapabilirim. Zencefilli gazoz buzdolabında."

Shane'in zencefilli gazozu içmesini gerçekten istiyor gibiydi. Shane buzdolabından bir tane alırken, zehirli olup olmadığını merak etti.

Rozanov tezgahın üzerine konserve ton balığı, baget ve peynir dilimlerini koyarken, Shane buzdolabına yaslanıp NHL'deki süperstar arkadaşının kendisine sandviç hazırlamasını izledi.

"Bu maçtan sonra Florida'ya mı gidiyorsun?" diye sordu Rozanov, sanki cevabı bilmiyormuş gibi.

"Evet. Orada birkaç maç var. Sonra Dallas'a ve St.
Louis."

Rozanov başını salladı. "Bu hafta burada kalacağız. Sonra bir süre batıya gideceğiz. Zencefilli gazoz olur mu? Yeterince soğuk mu?"

"Evet, harika. Teşekkürler."

Rozanov memnun görünüyordu. Shane, onun ton balığı, mayonez ve limon suyu karışımını baget dilimlerine dikkatlice dağıtmasını izledi. Bu evcil sahne tuhaftı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamışlardı.

Sandviçler fırına girdi ve Rozanov buzdolabından bir şişe kola aldı. Shane, kola'nın Rozanov'un en sevdiği içecek olduğunu bildiğini fark etti. Belki de yıllar boyunca, hiç çaba sarf etmeden birbirleri hakkında bir şeyler öğrenmişlerdi.

"On dakikaya hazır olur," dedi Rozanov. Mutfaktan çıkıp oturma odasındaki kanepeye oturdu. Televizyonu açtı, Buffalo ile Chicago maçı yayınlanıyordu.

Shane kanepenin karşı ucuna oturdu. İlk önce kanepenin yanındaki deri koltuğu düşünmüştü. Birbirlerine karşı ne hissediyorlarsa hissetsinler, onlar *sevgili* değillerdi. Çıplak ve birbirlerine yapışıkken nasıl davranması gerektiğini biliyordu, buz üzerinde ona karşı nasıl oynaması gerektiğini de biliyordu, ama giyinik halde takılmak onun için bilinmeyen bir alandı.

"Tanrım," dedi Rozanov, Buffalo oyuncusunun ceza kutusuna götürülmesini izlerken. "O adamı tanıyor musun? Ryan Price'ı?"

"Yani, sadece ona karşı oynadığım için. Ve, bilirsin, onunla kavga etmek istemediğim için." Price iri ve çok sert biriydi. "Onunla oynadın, değil mi?"

"Evet. Sadece bir sezon. O... senin düşündüğün gibi biri değildi." "Ne demek istiyorsun?"

"Sessiz biri. Arkadaş edinmez, gerçekten. Ama kötü biri değil.
Sadece... tuhaf. Bir nevi."

"Her sezon takas ediliyor gibi görünüyor. Böyle bir durumda arkadaş edinmek zor olur."

"Muhtemelen yine transfer olmayı umuyordur. Buffalo berbat bir yer."

"Kesinlikle öyle."

Bir dakika daha sessizce izlediler ve sonra Shane sordu, "Oynamak için en sevdiğin şehir hangisi? Deplasmanlarda?"

Rozanov düşündü. "New York'u seviyorum. Çünkü orası New York. Orada benden nefret ediyorlar."

"Her yerde senden nefret ediyorlar."

"Florida'da beni seviyorlar. Orada Boston taraftarları var. Sen?"

"Ottawa'yı seviyorum, çünkü benim memleketim. Toronto'yu da, takımlarımız arasındaki geçmiş nedeniyle. Ve tabii, sıcak olan her yeri de seviyorum."

"Los Angeles iyidir. Güzel kadınlar vardır." Shane, bunu söylerken Rozanov'un ona gizlice baktığını fark etti.

"Tabii. Evet," dedi Shane. "Aslında her yerde güzel kadınlar var." "Zengin ve ünlü olduğunda, evet."

Bir an sessiz kaldılar. Maç reklam arasına girdi.

"Bir kız vardı," dedi Rozanov. "New York'ta. Şehre geldiğimde onu görürdüm."

"Görürdün mü?"

"Evleniyor."

"Oh." Shane zencefilli gazoz şişesine baktı. "Bu konuda... üzgün müsün?"

"Ne? Hayır." Rozanov, onun sorusuna gerçekten şaşırmış ve belki de eğlenmiş gibiydi. "Öyle değildi. Sadece... New York'ta yatacak güvenilir bir kadın olması uygun geliyordu. Orada üç takımla maç yapacağımız için, sık sık oraya gidiyoruz."

"Sence New York'ta seninle yatmaya razı olacak tek kadın o mu?" Shane alaycı bir şekilde sordu.

Rozanov sırıttı. "Sanırım birini bulurum."

Yine bir sessizlik oldu. Shane, Rozanov'un kendisinden de benzer bir bilgi paylaşmasını beklediğini merak etti. Aslında bunu yapamazdı, bu yüzden "Bu kadar... tanınmış olmak zor geliyor, anlıyor musun? Biriyle yatmak zor oluyor. Bazen." dedi.

"Evet. Güvenilir birinin olması iyidir." Shane

ona küçük bir gülümseme gösterdi. "Öyledir."

Rozanov başını salladı ve mutfağa gitmek için ayağa kalktı. "Bekle," dedi. "Buraya getireceğim."

Shane, az önce konuştukları konuya değil, televizyona odaklandı. Rozanov, ton balığı sandviçleri, patates cipsi ve dereotu turşusunu özenle düzenlediği iki tabakla geri döndü.

"Bir içki daha ister misin?" diye sordu.

"Hayır, gerek yok." Shane, Rozanov'un ikisine akşam yemeği hazırladığına inanamıyordu. Bir an için dehşetle fark etti ki, bunu çok sevimli bulmuştu.

"Beğendin mi?" Rozanov, bir dakika sessizce yemek yedikten sonra sordu.

"Ne? Ton balığı sandviçleri mi?"

"Hayır. Kızlar."

Shane hazırlıksız yakalanmıştı. "Oh. Tabii. Evet. Onları seviyorum. Elbette." Bu kekemelik, Shane'in aklına ilk gelen cevapla uyuşmuyordu, o da şuydu: *pek sayılmaz*.

"Kızlarla ilgili hiçbir şey duymadım," dedi Rozanov açıkça.

"Eh, bu özel bir konu."

"Tabii. Özel."

"Ben birçok şeyi özel tutarım!" dedi Shane. İkisi arasında elini salladı ve ekledi, "Belli ki."

Rozanov bir an cevap vermedi. Sonra televizyona dönerek, "Kızları severim," dedi.

"Evet, tabii ki."

"Ama seni de seviyorum."

"Ne şanslıyım," diye mırıldandı Shane.

"Tabii ki bir insan olarak değil," diye alay etti Rozanov. "Ama ağzın çok güzel." Dereotu turşusundan imalı bir ısırık aldı.

O anda Rozanov'un telefonu çaldı. Ekrana baktı ve Rusça bir şeyler mırıldandı. "Bunu cevaplamam lazım. Üzgünüm."

"Sorun yok," dedi Shane, çünkü elbette sorun yoktu.

Rozanov ayağa kalktı ve odadan çıktı, Rusça konuşan kişiye cevap verdi. Shane, kafası karışık bir şekilde kanepede yalnız kaldı.

Gerçek şu ki, bir kadınla başarılı bir ilişki yaşadığını düşündüğü bir deneyimi hiç olmamıştı. Kadınlarla oldukça fazla deneyimi vardı, ama kadınlarla yaşadığı cinsel ilişkilerin hiçbirinin gerçekten harika olduğunu düşünemiyordu. Kızların bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Belki de bir hokey yıldızı ile yataktan heyecanlanıyorlardı ve bu, onun yarı yürekli çabalarından dikkatlerini dağıtmaya yetiyordu.

Sikişmeyi pek sevmezdi; sikilmeyi *severdi*. Shane, birlikte olduğu kadınlardan kendisine dildo kullanmalarını istemekten hep utanırdı, bu yüzden kadınları sikme eylemini az çok zorla *katlanmaya* çalışırdı. Yeterince tahrik olduğunda, bir şekilde zevk almaya başlayabilirdi. Bu, bir amaca ulaşmak için bir araçtı — onun aradığı amaçla aynı amaç.

kiminle birlikte olduğu ya da onunla ne yaptıkları önemli değildi. Açıkça çok atletikti ve kadınlar bunu takdir ediyor gibiydi, bu da muhtemelen onun olabildiğince çabuk bitmesini istediği gerçeğini örtbas ediyordu. En azından öyle umuyordu; bir kadının takdir edilmediğini hissetmesinden nefret ederdi. Onunla birlikte olmaktan zevk almadıklarını düşünürse, tamamen dururdu.

O oral seksi tercih ediyordu. Bir kadın onun aletini emdiğinde, gözlerini kapatıp hayal etmesi kolaydı... herhangi birini... dudakları onun aletini saran birini. Sorun, onun karşılık vermekten pek hoşlanmamasıydı. Pisliğin teki olmadığı için *yapardı*, ama bunun için kendini gerçekten motive etmesi gerekiyordu ve bu konuda neredeyse kesinlikle berbat biriydi. Takım arkadaşlarının, am yalamayı sanki dünyadaki cennete en yakın şey gibi anlatmalarını duymuştu. Shane bunu hiç anlamamıştı.

Ama belki de henüz doğru kızla tanışmamıştı. Kendine sürekli bunu söylüyordu. Bu ona tamamen mantıklı geliyordu; henüz yatak odasında bir kadın tarafından aklının başından alınmamış olması, bunun imkansız olduğu anlamına gelmezdi. Bir yerlerde, ona birlikte olduğu zamanki gibi hissettirebilecek bir kız olmalıydı...

Rozanov kanepeye geri otururken tekrar "Üzgünüm" dedi. "Babam." "Oh."

Shane, her şeyin evde yolunda olup olmadığını sorması gerektiğini biliyordu sorun olup olmadığını sorması gerektiğini biliyordu, ama şu anda tek bir düşünce onu meşgul ediyordu:

Kimse bana Ilya Rozanov'un hissettirdiği gibi hissettiremiyor.

Ve Shane'in hissettiği dehşet muhtemelen yüzüne yansımıştı, çünkü Rozanov "Her şey yolunda mı?" diye soran oydu.

"Ne? Evet. Tabii ki. Şey... baban iyi mi?"

"Evet," dedi Rozanov, biraz fazla hızlı ve ilgisiz bir şekilde. "İyi."

"O...?"

"Yemiyorsun," dedi Rozanov, Shane'in önündeki sehpada neredeyse hiç dokunulmamış yemek tabağını işaret ederek.

"Üzgünüm. Yemek güzel. Ben sadece... oyuna dalmıştım."

Rozanov başını salladı. Tekrar maçı izlemeye başladılar ve bu sefer Shane yemeğini bitirdi. Yemek yerken Rozanov'a sürekli bakıyordu, sanki onu ilk kez görüyormuş gibi.

Tanrım. Ne oluyor lan?

Maç bitti ve yayın, devam eden Batı Konferansı maçına geçti. Rozanov tabakları kaldırdı ve geri geldiğinde Shane ile koltuğun kolu arasına sıkıştı. Hafifçe döndü

ve Shane'i kollarının arasına aldı, onu kendi göğsüne yaslayarak dinlenmesini sağladı. Shane şaşırdı, ama isteyerek gitti. Çok isteyerek.

Rozanov'un evinde, onun yaptığı yemeği yedikten sonra, hokey izlerken, böyle ona yaslanmak... Bu tam da yapmamaları gereken şeydi. Bu, *çiftlerin* yaptığı bir şeydi.

Ama Rozanov'un göğsü çok sıcaktı ve sağlamdı, Shane kulağını dayadığı yerde kalbinin atışını duyabiliyordu. Rozanov'un parmakları boş boş saçlarıyla oynuyordu, bu da Shane'i uykulu ve mantıksız bir şekilde mutlu ediyordu.

Sonunda Rozanov diğer elini Shane'in uyluğuna kaydırdı ve kot pantolonunun üzerinden onu avuçladı. Büyük, yetenekli eliyle onu okşadı ve Shane'in penisi hızla tepki verdi. Şişkinlik kot pantolonunu yırtacak gibi olunca, Rozanov fermuarının düğmesini açtı ve dikkatlice fermuarı indirdi. Shane iç çamaşırını tekrar giyme zahmetine girmediğinden, penisi dışarı çıktı ve Rozanov onu sinir bozucu bir hızda tembelce okşamaya başladı.

Shane, Rozanov'a karşı kıvrandı, hatta hızını artırması için kalçalarını biraz ileri itti. Rozanov'un eşofmanının içinde hissedebildiği şişkinliğe sırtını sürttü, bunun diğer adamda biraz daha aciliyet uyandırmasını umuyordu. Rozanov yemi yutmadı. Çılgınca nazik ve sabırlıydı, hatta Shane'in saçlarına hafif öpücükler basmaya başlamıştı.

Shane, neden Rozanov'un sürmesine izin verdiğini bilmiyordu. Kendini döndürdü ve Rozanov'u sertçe öptü. Bu açıda Shane ondan daha uzundu ve parmaklarını Rozanov'un saçlarına geçirebilir, başını geriye çekebilir ve istediği kadar kuvvetle ağzına saldırabilirdi. Ani saldırganlığı Rozanov'dan tatmin edici bir inilti çıkardı ve Shane daha fazlasını istedi; ondan kaç tane inilti ve tıslama çıkarabileceğini görmek istedi.

Dizini kanepenin arkası ile Rozanov'un kalçası arasındaki dar alana sıkıştırdı ve kendini Rozanov'un kucağına bastırdı. Uyluklarıyla onu sıktı, Rozanov'u yerinde tutarken penisini Rozanov'un karnına sürttü.

"Neden buna bu kadar ihtiyacım var?" Shane, Rozanov'un dudaklarına bu sözleri fısıldadı ve diğer adamın duymadığını umdu.

"Neyi istiyorum?" Rozanov, bilmiyormuş gibi sordu.

Shane cevap vermedi. Bunun yerine, kalçalarını kaldırarak Rozanov'un bel bandını aşağı çekip penisini dışarı çıkardı.

"Siktir, Hollander."

Rozanov'un başı koltuğun koluna düştü ve Shane bu fırsatı değerlendirerek boynunu öpüp yaladı ve ısırdı. Sonra ikisinin de sikini eline aldı ve okşamaya başladı.

"Evet. Yap şunu," diye inledi Rozanov.

Kuru ve biraz sertti, ama Shane'in istediği tam da buydu.
Rozanov eline doğru eğildi ve Shane bunun onun da istediği şey olduğunu biliyordu. Ağızlarını tekrar birleştirdi ve Rozanov'u çılgınca öptü.

"Bekle." Rozanov, Shane'in bileğini tuttu ve öfkeli okşamalarını durdurdu. Shane'in elini yüzüne çekti ve eline tükürdü. Bu iğrenç bir hareketti. Ama Shane yüzünü buruşturmak ya da ona sızlanmak yerine, bunu absürt bir şekilde tahrik edici buldu.

Tükürük çok fazla kayganlık sağlamadı, ama o zamana kadar Shane'in penisi bunu telafi edecek kadar ıslanmıştı. Alnını Rozanov'un omzuna dayayarak daha hızlı okşadı. Shane çok yakındı ve Rozanov'un kalçalarını itip Rusça gevezelik etmesinden anlaşıldığı kadarıyla, o da çok geride değildi.

"Hoşuna gitti mi?" diye homurdandı. "Benim için boşalacak mısın, Rozanov?"

"Beni boşalt, Hollander."

Shane nefesini tuttu, okşamaları çılgınca ve özensiz hale geldi ve çok yakındı...

"Hadi," diye dişlerini sıkarak söyledi.

Sonra Rozanov çok sakinleşti ve "Tanrım. Shane..." dedi ve sıcak patlamalarla boşaldı, Shane'in elini kapladı ve Shane'in bu kayganlığı kullanarak neredeyse anında boşalmasına izin verdi, nefes nefese Rus aksanıyla söylenen ilk isminin sesi hala kulaklarında çınlıyordu.

Birbirlerine sarıldılar, kalplerinin hızla atmasını beklerken ikisi de ağır ağır nefes alıyordu. Ama Shane, kalbinin hiç durmayacağını düşünüyordu.

Shane. Bana Shane dedi.

Rozanov'un yüzünü görebilmek için geri çekildi ve Shane'in hissettiği aynı dehşetle ona bakan gözlerini görünce şok oldu.

"Ilya," dedi, fısıltıdan biraz daha yüksek bir sesle.

Ilya cevap vermedi. Bunun yerine, dudaklarını Shane'in dudaklarına bastırdı ve özür dilercesine, kontrolsüz bir şekilde onu öptü.

Oh hayır. Oh lanet olsun. Oh hayır.

Ayrıldıklarında, Ilya alnını Shane'in alnına dayadı ve ikisi birlikte nefes aldılar. Shane, Ilya'nın yüzünü ellerinin arasında tuttu ve Ilya

sırtını okşadı.

Shane bir şey söylemeli miydi? Aslında burada hiçbir şey itiraf edilmemişti. Büyük açıklamalar yoktu. Soru sorulmamıştı.

Shane, Ilya'dan ayrıldı ve ayağa kalktı. "Gitmeliyim."

Bu yetersiz bir ifadeydi. Shane oradan hemen gitmesi *gerekiyordu*. Hemen. Ilya'dan uzaklaşarak geriye doğru sendeleyerek, beceriksizce kot pantolonunu giydi. *Kahretsin, iç çamaşırımı nereye bıraktım?*

"Gitmek mi?"

"Evet... Ben... uh, kalmamalıyım. Kalamam. Kalamayız. Bu..."

Ilya kanepede yer değiştirdi, bir kolunu arkaya uzatıp ayak bileğini dizine koydu, son derece rahat bir şekilde. "Bu hiçbir şey değil, Hollander."

Hollander. Bana Shane dedin. "Biliyorum. Sadece... sabah takım toplantısı vardı. Unuttum."

Bu, Ilya'yı güldürdü. Sıcak bir gülüş değildi. "Takım toplantısını mı unuttun? Tabii."

Shane çoktan kapıya gelmiş, ayaklarını spor ayakkabılarına sokuyordu. İç çamaşırı umurunda değildi; gitmesi gerekiyordu. "Ton balıklı sandviç için teşekkürler. Şey..."

Ilya yüksek sesle iç geçirdi ve kanepeden kalktı. Shane olduğu yerde donakaldı, Ilya yavaşça ona doğru yürürken dehşetle ona bakıyordu. Ona ulaştığında, Shane'in tişörtünün eteğini aşağı çekerek düzeltti. "İyi geceler o zaman."

Shane, Ilya'nın yoğun bakışlarıyla karşılaştı. Gözleri ona kalması için *meydan okuyordu* ve, tanrım, Shane bu meydan okumayı kabul etmek istiyordu.

"İyi geceler," dedi Shane, fısıltıdan biraz daha yüksek bir sesle. Eğilip yerde duran paltosunu aldı, sonra ayağa kalkıp elini kapı koluna koydu. Son bir kez Ilya'ya bakmak için döndü.

Ilya'nın gözleri sıcaklığını kaybetti ve kaşları çatıldı, sanki Shane'in gerçekten gidiyor olduğunu yeni fark etmiş gibi. Sonra, aynı hızla, yüzünü soğuk kayıtsızlık ifadesine geri döndürdü.

Shane onu öpmek istedi, ama bunun yerine kapıyı açtı ve koridora fırladı. Asansörlerin önünden geçip doğrudan merdiven boşluğuna yöneldi, Ilya'nın kapısının önünde oyalanmak istemiyordu. On altı kat merdiveni koşarak indi, kendini baştan çıkaran şeyden olabildiğince uzaklaştırmaya çalışıyordu. Aşağıya indiğinde, bir an merdiven boşluğunun duvarına yaslandı.

Ne oluyor?

Bu kötüydü. Bu gerçekten çok kötüydü. Shane'in kalbi hızla atıyordu ve bunun nedeni merdivenleri inmiş olması değildi. Her hücresi o merdivenleri tekrar çıkıp Ilya'nın kollarına atılmak istiyordu. Ona sarılmak, onunla yatmak ve *onunla uyanmak* istiyordu.

Bu yüzden Shane, Ilya'nın binasından çıkıp, otel odasına güvenli bir şekilde dönene kadar yürümeye devam etti.

Panik içinde, Hayden'ı uyandırmamaya yeterince dikkat etmedi. Odaya girer girmez, yatak başındaki lamba açıldı.

"Nasıl gitti?" Hayden uykulu bir şekilde sırıtarak sordu. "Aşık oldun mu?"

"Hayır!" *Hayır! Tanrım.* "Duş alacağım."

"Neden? Yapmadığın seksi yıkamak için mi?" "Siktir
git Hayden."

"Oh, siktim. Birkaç kez. Boş oda için teşekkürler."

İğrenç.

Shane banyoya girip duş aldı ve özel olarak çıldırdı.

On Dördüncü Bölüm

Kasım 2016 — Montreal

"Hollander. Şu anda ne halt ediyorsun?"

Shane telefonuna kaşlarını çatarak baktı. Arayan takım arkadaşı J.J. Boiziau'ydu.

J.J. *her zaman* arardı, mesaj *atmazdı*. "Hiçbir şey.

Neden sordun?"

"Siktir et. Hemen şehir merkezine gel. Arkadaşım Francois, hani şef olan? Restoranında mesai sonrası küçük bir parti veriyor ve dinle, burada çekilen X-Squad filminin oyuncuları da orada olacak!"

"Hepsi mi?"

"Bilmiyorum lan! Yeterince var! O filmde çok *seksi* kızlar var dostum! Arabana bin lan. Restoranı biliyorsun, değil mi? Djon-Djon?"

"Uh. Tabii. Beni bir kez oraya götürmüştün, değil mi?"

Shane'in ilk içgüdüsü J.J.'ye daveti için teşekkür etmek, ama evde kalacağını söylemekti. Ancak geçmiş tecrübelerinden, J.J.'ye hayır derse, akşam boyunca her saat başı arayıp neyi kaçırdığını anlatacağını biliyordu.

Ayrıca, Shane'in yapacak daha iyi bir işi de yoktu. Televizyonda Boston hokey maçının sonunu izlemek ve Ilya Rozanov'a karşı beslediği yeni keşfedilen duygularından dolayı sessizce paniklemek dışında yapacak hiçbir şeyi yoktu. Kesinlikle dikkatini başka bir şeye yöneltmesi gerekiyordu.

Daha güzel kıyafetler giyip Mile End'e gitti. Salı gecesi geç saatlerdi ve sokaklar sakindi. Restoranın yakınında bir park yeri buldu ve SUV'sinden soğuk havaya çıktı.

Sokaktaki çoğu yer kapalıydı ya da kapanmak üzereydi, ama köşedeki Haiti esintili şık restoranın ışıkları yanıyordu. Kapıdaki tabelada restoranın kapalı olduğu yazıyordu, ama Shane kapıya ulaşamadan kapı onun için açıldı.

İçeride müzik, kahkahalar ve sıcaklık vardı. Küçük mekan kalabalıktı ve bir şey çok lezzetli kokuyordu.

"Hollander! Evet, kaltak! Buraya gel!"

J.J. odadaki herkesten daha uzundu. Boyu 2 metre, kilosu 113 kilodan fazlaydı ve vücudu tamamen kaslarla kaplıydı. Cildi çok koyu renkti ve kalın bir Fransız aksanı vardı. J.J. ile Shane'in fiziksel olarak arasındaki kontrast neredeyse komikti. Shane ondan tam 25 santim daha kısaydı ve yaklaşık 32 kilo daha hafifti.

J.J. ayrıca *gürültücüydü*. Ve konuşmayı severdi. Hangi odada olursa olsun, herkesin ilgisini üzerine çekerdi. Fransızdı, modaya düşkündü, yemek ve şarabı severdi; Montreal'in mükemmel ünlüsüydü. Herkes onu severdi.

Birkaç takım arkadaşı dışında, Shane partide kimseyi *tanımıyordu*, ama kalabalığın içinde birkaç film yıldızını kesinlikle tanıdı. Shane oldukça ünlüydü — hokey dünyasında son derece ünlüydü — ama bu topluluk içinde o bile biraz hayran kalmıştı.

Bara doğru ilerledi, barmen kapanış saatinden sonra bile insanlara hizmet etmekte hiçbir sorun yaşamıyor gibiydi. İnce, çekici, esmer tenli adam, yıldız konuklar için özenle hazırlanmış kokteyller yapıyordu.

"Bir bira alabilir miyim?" diye sordu Shane, Fransızca. "Ne varsa onu verin."

"Shane Hollander burada ne isterse alabilir," dedi adam seksi bir gülümsemeyle. Shane'e bir bira doldurdu ve önündeki bardak altlığına koydu.

"Teşekkürler," dedi Shane. Barın üzerine on dolarlık bir banknot koydu. Barmen ellerini kaldırdı ve "Mekanın ikramı," dedi. "Oh. Öyleyse sizde kalsın."

Adam gülümseyerek başını salladı. "Bu bir onurdur."

Shane de gülümsedi ve elini uzattı. "Shane," dedi. "Lütfen." "Maxime," dedi adam, elini sıkarak.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Maxime. Gecen iyi geçiyor mu?"

"Bu kalabalıkta mı? Dalga mı geçiyorsun? Rose Landry burada dostum!" "Cidden mi?" diye sordu Shane. Omzunun üzerinden, neredeyse istemeden kalabalığın içinde ünlü aktrisi aradı. Ne yaptığını fark edince hızla Maxime'e döndü.

Maxime sırıtıyordu. Shane omuz silkti ve ona sırıttı. Rose Landry'yi görmek isterdi, ama Maxime'i izlemekten de bir şekilde zevk alıyordu.

Maxime'e bakmaktan hoşlanıyordu. Bu durumun bariz hale gelmeden önce aralarına biraz mesafe koymaya karar verdi.

Geceyi J.J.'nin onu odanın içinde dolaştırmasına izin vererek geçirdi. Küçük grupların arasında durup onların şakalarına güldü; kendisi pek şaka yapmadı. Barı kaçındı ve sonunda bir köşede boş bir masa buldu. Gitmeye hazırdı, ama bir anlığına oturmak istedi.

"Lütfen aç olduğunu söyle," dedi bir kadın sesi. Shane başını kaldırdı ve koyu, parlak saçlı, pahalı görünümlü bir bluz ve aynı derecede pahalı görünümlü bir kot pantolon giymiş zayıf bir kadın gördü.

Rose Landry.

"Şef bana bu börekleri verdi, çok lezzetli görünüyorlar ama hepsini yiyemem," dedi ve Shane'in yanındaki koltuğa oturdu. Masaya, Haiti usulü tuzlu morina börekleriyle dolu bir tabak koydu. Ona gülümsedi, bir tane aldı ve ağzına attı. Gözleri şaşkınlıkla büyüdü.

"Aman *Tanrım*! Bunlar çok lezzetli! Sen de biraz yemelisin." Konuşurken geç kalmış bir şekilde elini ağzına götürdü. Sonra kendine güldü.

"Üzgünüm," dedi, yuttuktan sonra. "Ben bir domuzum. Bu arada, ben Rose," dedi, mükemmel manikürlü elini uzattı.

Shane gülümsedi ve elini sıktı. "Shane," dedi. "Tanıştığımıza memnun oldum. Senin hayranınım."

"Peki," dedi, biraz eğilerek, "benim de *senin* büyük hayranın olduğumu bilsen şaşırır mıydın?"

"Hokeyi sever misin?" diye sordu Shane.

"Michigan'da doğup büyüdüm," dedi. "Tabii ki hokeyi seviyorum!"

"Oh! Peki... teşekkürler."

"Rica ederim. Bir börek ye, Shane Hollander."

Shane, kabinde oturup (lezzetli) morina börekleri yerken zamanın nasıl geçtiğini fark etmedi. Rose ile konuşmak çok kolaydı. Şaşırtıcı bir şekilde. Her ikisi de çocukluklarının yazlarını geçirdikleri göl kenarındaki kulübeler hakkında konuşarak yakınlaştılar. Rose'un üniversitede hokey oynamış ve sonra mühendis olmuş bir ağabeyi vardı. Rose'un ailesi, Shane'in ailesi gibi devlet memuruydu.

"Daha önce Montreal'e gittin mi?" diye sordu Shane.

"Bir kez. FBI ile teröristler arasındaki berbat bir filmde rol almıştım. Adını bile hatırlamıyorum."

"Under Dark."

"Aman Tanrım. Sus. *İzledin* mi?"

Shane omuz silkti ve sırıttı. Film gerçekten çok kötüydü. "Çok uçarım. Çok film izlerim."

"Neyse ki sadece küçük bir roldü. Ama o zaman Montreal'de sadece bir hafta kaldım. Ve yaz mevsimiydi."

"Kışın burası biraz farklıdır."

O eğildi ve şakacı bir komplo kurarcasına fısıldayan bir sesle, "Michigan'ı hatırladın mı? Kış beni korkutamaz." dedi.

Midesinde bir heyecan hissetti. Yanaklarının biraz ısındığını hissetti ve sonra olabildiğince yumuşak bir sesle sordu: "Peki, bu sefer bir süre şehirde kalacak mısın?"

Gülümsemesi, onun gerçekte ne sorduğunu tam olarak anladığını gösteriyordu.

Gecenin sonunda, iletişim bilgilerini paylaştılar ve ikisinin de programı uygun olduğunda akşam yemeği için buluşmak üzere gevşek bir plan yaptılar. Shane restorandan adımlarında hafif bir zıplama ile ayrıldı. Bu, bir kadınla kurduğu en iyi bağlantıydı... şimdiye kadar. Rose'u sevmişti. Onu daha iyi tanımak istiyordu. Onunla daha fazla zaman geçirme fikri onu heyecanlandırıyordu.

Ve Rose çok güzeldi. Bu çok açıktı.

Ama Shane en çok onunla konuşmayı seviyordu. Komikti ve çok soru soruyordu, ama hiçbiri Shane'i rahatsız etmiyordu.

Shane bir kızdan hoşlanmıştı!

Arabada eve giderken, standartlarının ne kadar saçma sapan yüksek olduğuna gülüyordu.

Aralık 2016 — Detroit

Ilya, Detroit'teki otel odasında tek başına uyandı. Evet, Detroit'teydi.

Oda arkadaşının terk ettiği yatağa, sonra da saate baktı.
Saat sekiz buçuktu.

Nefesini verip gözlerini ovuşturduktan sonra oturdu. Carmichael'ın çoktan kalkıp odadan çıkmış olması hiç de şaşırtıcı değildi. O adam tam bir

sabah insanıydı ki, iğrençti.

Ilya üzerine bir eşofman giyip kahve ve kahvaltı sandviçi almak için otel lobisindeki Starbucks'a gitti. Takım arkadaşlarından ikisi, Cliff Marlow ve Victor St-Simon, bir masada oturuyorlardı.

"Roz! Bunu görmelisin. Çıldırırsın dostum!" diye bağırdı Cliff.

Ilya, onun için neyin bu kadar ilginç olabileceğini hayal bile edemiyordu. Masaya doğru yürüdü ve Victor, ona görmek için telefonunu uzattı. Başlıkta, "*Rose Landry, NHL yıldızı Shane Hollander ile çıkıyor mu?"* yazıyordu.

"Hayır," diye yanıtladı Ilya hemen. Takım arkadaşlarına şok olmuş gibi değil de, daha çok küçümseyici bir tavırla yanıt verdiğini umuyordu.

"Değil mi?" Cliff güldü. "O süper dev bir film yıldızı! Hokey sezonu sırasında onunla nasıl tanışmış olabilir ki?"

"Montreal'de bir film çekiyor," dedi Victor. "İsimsiz kaynaklara göre, ortak bir arkadaşlarının partisinde tanışmışlar."

Ilya burnunu çektirdi.

"Fotoğraflar var," dedi Victor. "Bak."

Telefonunu tekrar uzattı ve Ilya onu aldı. Shane'in güzel, siyah saçlı film yıldızı ile akşam yemeği yerken çekilmiş dört paparazzi fotoğrafını kaydırdı. Fotoğraflardan birinde Shane gülüyordu.

Ilya somurtarak telefonu Victor'a geri verdi.

"Muhtemelen hiçbir şey," dedi.

Ocak 2017 — Boston

Hiçbir şey değildi. Haftalar geçtikçe, Shane ve Rose Landry'nin birlikte çekilmiş paparazzi fotoğrafları internete düşmeye başladı. İkisi birlikte yürürken, birbirlerine gülümserken, restoranlardan birlikte çıkarken, *öpüş*ürken çekilmiş fotoğraflar.

Yanağından. Sadece yanağından. Hâlâ bir şey olmayabilirdi.

Ilya sabit bisikletinin direncini artırdı. Ne önemi vardı ki? Hollander neden güzel bir kadınla çıkmasın ki? Rozanov iki gece önce güzel bir kadınla yatmıştı. Ve ondan önceki gece de bir başkasıyla.

Mesele şu ki... Hollander bunu *yapmazdı*. Ilya, Hollander'ın kendisi dışında başka insanlarla seks yaptığını varsayıyordu, ama bununla ilgili hiçbir kanıt yoktu. Her halükarda bu konuyu fazla düşünmek istemiyordu.

Hollander'ın bir kadınla arka arkaya randevulara çıktığını kesinlikle hiç görmemişti. Basının dikkatini çekecek kadar sık bir kadınla görülmüştü.

Hollander'ın bir kız arkadaşı
vardı. Belki de Hollander *aşık*
olmuştu.

Ilya, uylukları ağrıyana kadar bisikleti sürdü. Durdu ve su şişesinden uzun bir yudum aldı.

Aralarındaki bu saçma durumun sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyordu. Sadece... uygun bir durumdu. Belki de artık bitmişti. Ne olmuş yani?

Boston gelecek hafta Montreal'de oynayacaktı. Ondan sonraki hafta All-Star Maçı vardı. Hollander onu... görmezden mi gelecekti?

Ilya takım spor salonundan çıkarken, diğer bisikletlerden birine ayak parmağını çarptı. Bir dizi Rusça küfürler savurdu ve su şişesini duvara fırlattı. Suyun siyah ve altın rengi halıya sızmasını izlerken nefesini kontrol etmeye çalıştı.

"Tanrım," dedi Cliff koşu bandından inerken. "Senin neyin var lan?"

"Hiçbir şey," diye homurdandı Ilya. "Ayağımı çarptım." Su şişesini almaya tenezzül etmeden odadan aceleyle çıktı.

Hayley, diye düşündü kendi kendine. Hayley'e mesaj atıp bu gece bir planı olup olmadığını soracaktı. Hayley'i seviyordu. Eğlenceliydi ve siyah saçlıydı.

Ve çilli.

Bir hafta sonra — Montreal

Boston maçı bittikten bir saat sonra Shane'in telefonu çaldığında, arayanın Ilya olmasını bekliyordu.

Arayan Rose'du.

Bu gece bizimle dışarı çık. Ultraviolet'te olacağız.

Shane, endişe ve rahatlamanın karışık bir duygusuyla kaplandığını hissetti. Ilya'ya mesaj atsaydı ona ne diyeceğini bilemiyordu. Eğer onu görmek isteseydi...

Çünkü Shane'in artık bir kız arkadaşı vardı. Bir nevi.

Ve kız arkadaşı, onunla ve arkadaşlarıyla birlikte bir kulübe gitmesini istiyordu. Shane gece kulüplerinden nefret ediyordu. Kendine asla birkaç kadehten fazla içki içmeye izin vermezdi, bu da dans pistinde rahat hissetmesi için yeterli değildi.

Ama kız arkadaşı, muhteşem, film yıldızı kız arkadaşı, onunla dans etmeye gitmesini istiyordu. Ve bu, erkek arkadaşların yaptığı bir şeydi. Değil mi?

Ve takım arkadaşlarının onunla çıkmasıyla ilgili alaylarına katlanmak zorunda kalırsa - geçen hafta Shane, soyunma odasındaki dolabında yaklaşık altmış gül içeren dev bir buket bulmuştu, bu çok pahalı ve aptalca bir şakaydı - en azından eğlenmeye çalışmalıydı.

Tamam, diye cevapladı. Saat kaçta?

* * *

Ilya kesinlikle Hollander'a mesaj atmayacaktı. Kesinlikle olmazdı.

Bunun yerine, görünüşe göre, otel odasında somurtup, hiçbir neden yokken oda arkadaşına ters davranacaktı.

"Hey!" Ryan Carmichael, Ilya'nın hak etmediği onca huysuz yorumdan sonra dedi. "Siktir git! Senin sorunun ne ki?"

Ilya içini çekti ve yatağının ucuna oturdu. "Hiçbir şey. Siktir et. Sevişmem lazım. Hadi dışarı çıkalım."

"Nereye?"

Ilya elini büyük pencereye doğru uzattı. "Montreal'deyiz lan! Bir kulüp bulalım! Hadi."

Carmichael ona göz kırptı, sonra gülümsedi. "Haklısın dostum! Victor ve Cliff'e mesaj atacağım."

* * *

Altı başarılı NHL sezonunun ardından Shane iki konuda ün kazanmıştı:

1. Doğal bir lider ve olağanüstü bir oyun kurucu olması ve
2. Hiç eğlenceli biri olmaması.

Shane bu ikinci suçlamanın haksız olduğunu düşünüyordu. O oldukça eğlenceli biriydi. Bir bira içip şakalaşarak rahatlayabilirdi. Sosyaldir. O...

Kulüpleri sevmiyordu. Bunu inkar edemezdi. Dans etmezdi, kalabalıkları sevmezdi ve kadınları tavlamak için baskı hissetmekten hoşlanmazdı. En azından bu gece sonuncusu için endişelenmesine gerek yoktu.

Rose ve arkadaşlarını kulübün VIP alanında buldu. Rose ayağa kalktı ve selamlamak için ona hızlıca bir öpücük verdi. Oradaki insanların çoğunu tanıdı. İkisi, *X-Squad* filmindeki rol arkadaşlarıydı: Miles ve Jiya. Miles, popüler bir televizyon dizisinde genç bir oyuncu olarak rol aldığı için büyük bir hayran kitlesine sahip genç bir aktördü. Açık kahverengi teni, mükemmel bakımlı sakalları ve Shane'in gördüğü en inanılmaz gözleriyle son derece çekiciydi. Gözleri griydi, o kadar soluktu ki neredeyse gümüş rengiydi. Uzun kollu siyah bir üst, dar kesim koyu gri pantolon ve siyah örgü şapka ile hiç çaba harcamadan muhteşem görünüyordu.

Shane ona garip bir şekilde başını salladı ve karşılığında yavaş, absürt derecede seksi bir gülümseme aldı. Shane hızla başka yere baktı ve Rose'un yanına oturdu.

"Bu gece iyi oynadın," dedi Rose.

"Oh, teşekkürler. İzledin mi?"

Özür dilercesine gülümsedi. "Keşke izleseydim. Birkaç saat önce günün çekimlerini bitirdik. Ama telefonumdan skoru kontrol ediyordum!"

Elini tutup sıktı, sonra kendi dizine koydu. Bu onun için muhtemelen çok doğal bir hareketti, ama Shane herkesin onların birleşmiş ellerine bakıyormuş gibi hissetti.

Neyim var benim?

Garson geldi ve Shane bir bira sipariş etti. Diğer herkes votka içiyor gibiydi. Bu gece kesinlikle *o* boka bulaşmayacaktı.

Kulüp dolarken bir saatten fazla oturup içtiler ve konuştular. Rose'un sesi, müziğin sesini bastırmak için bağırmaktan dolayı belirgin şekilde kısılmıştı. Shane on kelime bile konuşmamıştı; sadece diğerlerini dinlemekten ve biri şaka yaptığında gülmekten zevk alıyordu. Konuşmayı takip edemediğinde, ikinci birasını yudumlarken dans pistini izledi ve Miles'a birkaç kez bakış attı.

Bu aptalca bir hareketti çünkü Shane, *Rose Landry* ile birlikteydi. "Gel benimle dans et!" diye bağırdı Rose aniden. Ayağa kalktı ve Shane'i de kendisiyle birlikte çekmeye çalıştı.

"Oh," dedi Shane. "Hayır... Ben, uh..." "Hadi *ama*. Hiç dans edemiyorum!"

"Bu yalan," diye güldü Miles. "Ben
Shane ile dans etmek istiyorum."

Shane, Miles'ın "O zaman ikimiz varız" gibi bir şey söylediğini duydu, ama müzik yüzünden emin olamadı.

Shane pes etti ve bira şişesini masaya koydu. Ayağa kalktı ve Rose'un onu dans pistine götürmesine izin verdi.

Shane'in moda konusunda kendini gerçekten geliştirmesi gerekiyordu. Rose ve arkadaşlarıyla takılmak onu pasaklı hissettiriyordu ve dans pistinde olmak, gardırobunun ne kadar sıradan olduğunu daha da vurguluyordu. Bu gece çaba göstermişti, ama koyu erik rengi polosu ve lacivert pantolonu biraz basit görünüyordu.

Ancak spor ayakkabıları güzeldi.

Rose kollarını Shane'in boynuna doladı ve dans etmeye başladılar. En azından *Rose* dans ediyordu. Rose muhteşemdi ve müziğe çok neşeli ve kaygısız bir şekilde eşlik ediyordu. Shane büyülenmişti.

Dans pistindeki kızların çoğu daha çok... Rozanov'un tipine benziyordu. Ya da en azından, Shane'in internette tamamen tesadüfen gördüğü fotoğraflara dayanarak, Rozanov'un hoşlandığı tipte olduklarına emindi, çünkü bazen Ilya Rozanov'u aramak için resim araması yapmıyordu. Ilya'nın, koyu kirpikli ve parlak dudaklı sarışın, bronz tenli kızlardan herhangi biriyle (ya da ikisiyle) flört ettiğini kolayca hayal edebiliyordu.

Ilya'nın bu gece ne yaptığını merak etti. Onunla birlikte olmamış olmaktan... hayal kırıklığına uğramış mıydı?

Shane hayal kırıklığına uğramış mıydı?

Rose koyu renkli saçlarını salladı ve güldü. "Bu şarkıyı çok seviyorum!" diye bağırdı.

Shane gülümsedi. Şarkının ne olduğunu bilmiyordu. Rose gözlerini kapatıp elini göğsüne kaydırırken, Shane parmaklarını Rose'un belinde tuttu, ona zar zor dokunuyordu.

Shane burada ne olması gerektiğini anladı. O... işleri tırmandırmalıydı. Ona dokunmalı, onu kızdırmalıydı. Onu kendisini istemesini sağlamalıydı. Sonra öpüşecekler, birbirlerine daha da yaklaşacaklar ve...

Peki neden yapmıyordu?

* * *

Ilya, kulübe girer girmez doğruca dans pistine yöneldi. Saat geç olmuştu ve mekan doluydu. Mekanı hızlıca taradıktan sonra

birçok iyi seçenek olduğunu anladı. Shane aptal Hollandalı'yı aklından çıkarabilecek birçok güzel kız vardı.

Bekle.

Dans pistinde Rose Landry'yi fark etmemek imkansızdı. Bu kalabalıkta bile göze çarpıyordu.

Ve onun kollarını doladığı, *ellerini beline* koyan adamın Shane Hollander olduğunu anlaması sadece bir saniye sürdü.

Siktir et.

Ilya kararlı bir şekilde dans pistinin diğer tarafına geçti. Bir dakika içinde vücudunu ona yaslamaktan mutlu olan bir kız buldu. Bir sonraki şarkıda, kız dilini onun ağzına sokmuştu.

Hollander'ın onu görüp görmediğini merak etti.

* * *

Miles dans pistine katıldı ve Shane, Rose'un belinden ellerini çekti. Rose dönüp Miles'a gülümsedi ve bir süre onunla dans etti. Miles, Rose'un omzunun üzerinden Shane'e bakmaya devam etti. Gözlerinde neredeyse bir davet işareti vardı.

Shane rahatsız bir şekilde başka yere baktı. Dans pistinde duruyordu, hafifçe sallanıyor, kolları yanlarında sarkık bir şekilde duruyordu. Miles buradayken, muhtemelen kaçabilirdi. VIP alanına geri dönebilirdi. Hatta eve bile gidebilirdi.

Gözleri, Boston'da oynayan Victor St-Simon olduğundan emin olduğu bir adama takıldı. Dans ettiği kıza gülümsüyordu. Shane kaşlarını çattı ve etrafına bakındı. Ryan Carmichael'ı gördü. Ve Cliff Marlow'u.

Ve Ilya Rozanov'u.

Ilya bir kızla dans ediyordu. Başı ve omuzları kalabalığın çoğundan daha uzundu. Shane, farkında bile olmadan dansçıların arasından ona doğru ilerledi.

Odaya yayılan sıcaklığın Ilya'nın nemli saçlarını her zamankinden daha da kıvırcık hale getirdiğini ve cildinin maç sırasında olduğu gibi parladığını görebilecek kadar yaklaştı. Ama maçlarda böyle bir ışıklandırma yoktu; maçlarda müzik bu kadar gürültülü değildi, Ilya'nın vücudu kıvrılmıyordu ve tüm oda *seks* kokmuyordu.

Ilya, koyu renk olmasına rağmen neredeyse şeffaf olan V yakalı bir tişört giyiyordu. Bazen ışık ona tam olarak vuruyordu ve Shane

ayı dövmesinin ana hatlarını ve altın zincirinin parıltısını görebiliyordu. Dans ettiği kız sırtını ona dönmüştü ve kalçasını onun kasıklarına sürtüyor gibiydi. Ilya, gözleri yarı kapalı, dudakları aralık bir şekilde onu izliyordu. Shane, Ilya'nın alt dudağını ısırıp gözlerini kapatmasını ve başını eğip kızın boynunu öpmesini izledi. Kız döndü, eğildi ve onu öptü. Vahşi, müstehcen bir öpücüktü. Kız, ellerini Ilya'nın gömleğinin önünden içeri sokmuştu.

Shane midesi bulandı. Oradan ayrılması gerekiyordu.

Bir rüyadan uyanır gibi, birdenbire dans pistinin ortasında tek başına durduğunu fark etti... dans etmiyordu. Sadece... Ilya'ya bakıyordu.

Ilya'nın onu fark etmesine izin veremezdi.

* * *

Ilya öpücükten çekildi ve istekli partnerine gülümsedi. İyi öpüşüyordu. Dil piercingi vardı. Bu hoşuna gitmişti.

Kulübü gözden geçirdi, en iyi karanlık köşenin nerede olduğunu merak ederek...

—

Kahretsin.

Bakışları Shane Hollander'a takıldığında, Shane'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Shane az önce *onu izliyor* muydu?

Ilya dayanamayıp onu kışkırttı. Ona en seksi gülümsemesini gösterdi ve eğilip kızın kulağına fısıldadı. "Başka bir yere geçelim mi?"

Gözlerini Shane'den hiç ayırmadı.

"Üzgünüm," dedi, onu şaşırtarak. "Bu gece olmaz, bebeğim. Erkek arkadaşımla buradayım. Beni izlemeyi seviyor. Bu onu tahrik ediyor. Ama onunla birlikte gidiyorum."

Ne? "Erkek arkadaşın mı?" Sinirli bir şekilde etrafına baktı.

Kız güldü. "Rahat ol. Sana vurmayacak. Dediğim gibi, hoşuna gidiyor." Onun yanağına bir öpücük kondurdu, arkasını döndü ve onu terk etti.

Ve Shane gitmişti.

Öfkeli ve otelden ayrılmadan önce olduğundan daha da çaresizce rahatlamaya ihtiyaç duyan Ilya, dans pistinden fırlayarak Victor'un kolunu tuttu. "Ben gidiyorum."

"O kızla mı? Tamam dostum." Ilya cevap vermedi.

* * *

Otele geri dönen Ilya, duşta mastürbasyon yaptıktan sonra öfkeyle yatağına atladı.

Uyuyamıyordu. Yanına kıvrıldı ve yatağın yanındaki alarm saatinde dakikaların geçmesini izledi.

Lanet olası Shane Hollander. Aptal Rose Landry.

Tanrım, onun nesi vardı? Neden umursuyordu ki? Ilya, sapık erkek arkadaşı olan o tuhaf kızın kendisiyle istediği her şeyi yapmasına izin vermeye hazırdı. Ilya ona ihtiyaç duymadığında Shane'in ne yaptığı ne önemi vardı ki?

Ama Shane *onun* o kızla öpüşmesini *izliyordu*. Ve Shane çok yakışıklı görünüyordu. Kıyafetleri açısından değil; Shane'in gardırobu da kendisi kadar sıkıcıydı. Ama Shane Hollander'ı o ortamda görmek... heyecan vericiydi.

Ya Ilya ona daha yakın olabilseydi? Shane, Montreal'deki o kalabalık gece kulübünde onunla dans eder miydi? Ilya'nın o aptal polo tişörtünü yukarı çekip, sert karın kaslarını elleriyle okşamasına izin verir miydi? Ilya boynunu öptüğünde başını geriye eğip nefesini keser miydi?

Hayır. Bu asla olmazdı. Shane artık Rose'la birlikteydi. O ve Ilya birbirlerine dostça davranamazlardı bile, bir kulüpte birbirlerine sürtünürken görülmeleri ise söz konusu bile olamazdı.

Boynunda asılı duran haçı parmağıyla sıkıştırdı ve başparmağıyla ovuştururken karanlık odaya somurtarak baktı. Hayatında hiç kimsenin başka biriyle yatmasına kızmamış, çoğu şeye büyük ölçüde kayıtsız kalmıştı.

Ilya sadece tehlikeli seks yapmayı seviyordu ve Shane ona her ikisini de sağlıyor muydu? Yoksa en sevdiği oyuncağını muhteşem bir film yıldızıyla paylaşmak zorunda kaldığı için çocukça davranıyor muydu?

Beyninin derinliklerinde, dikkat çekmek için çığlık atan üçüncü bir neden vardı.

Ilya bunu görmezden geldi.

On Beşinci Bölüm

Bir hafta sonra — Montreal

Shane, Rose Landry'yi seviyordu. Gerçekten seviyordu.

Konuşması kolay biriydi ve insanları kendine çeken bir sıcaklığı vardı. Ondan daha ünlüydü, ama bunu çok kolay bir şekilde idare ediyordu. Çok gülerdi ve insanlara soru sorduğunda — ki bunu sık sık yapardı — cevaplarını gerçekten önemsiyor gibi görünüyordu. Belki de aktris olduğu içindi, ama insanlara her zaman çok ilgi duyuyor gibiydi. Her zaman gözlemliyordu. Ve her ayrıntıyı hatırlıyordu.

Birkaç kez birlikte yatmışlardı. Fena değildi. Aslında, her zamankinden daha iyiydi. Shane, Rose'un onun şöhretinden o kadar etkilenip performansını görmezden gelemeyeceğini biliyordu ve bu onu tedirgin ediyordu. Bu da onun... performansını daha da zorlaştırıyordu.

Ama o sabırlı ve yardımseverdi ve Shane her iki seferde de görevi tamamlamıştı. Shane, bu görevin onun için çok zor bir iş gibi göründüğüne, özellikle de ikinci seferde, kadının şaşkınlığını fark etmiş olabilir. Shane, kadının buna alışkın olmadığına emindi.

Bu gece Shane, Old Montreal'deki bir şarap barında özel bir masada onunla baş başaydı. Oraya vardığında onu orada tek başına görünce gerçekten şaşırmıştı. Rose'un arkadaşları ve iş arkadaşlarının her zamanki kalabalığını bekliyordu.

"Biraz zaman geçirip... konuşmak güzel olur diye düşündüm," diye açıklamıştı. "Sadece ikimiz."

"Tabii." Shane başını salladı. "Evet. Haklısın. Çok güzel."

Şarap ve şarküteri eşliğinde uzun uzun konuştular. Bir ara Rose, Shane'in yaptığı aptalca bir şakaya güldü. "Çok tatlısın," dedi. "Ne kadar tatlı olduğunu sana söylemiş miydim?"

"Hayır," dedi Shane, biraz kızararak.

"Öylesin. Sana söyleyeceğim," dedi Rose, eğilerek, "Miles *çok* kıskanıyor."

"Beni mi?"

Rose güldü. "Hayır, aptal! *Benden*!"

"Oh." Shane bunu sindirdi. *"Oh!"*

Rose'un gözleri biraz fal taşı gibi açıldı. "Bekle... Miles'ın eşcinsel olduğunu fark etmedin mi?"

"Şey... Sanırım bunu hiç düşünmemiştim," diye yalan söyledi Shane. "Evet, öyle. Ve sana gizlice aşık."

"Oh." Shane kızardığını biliyordu. Loş ışığın bunu gizleyeceğini umuyordu.

"Genç bir aktörün eşcinsel olmasına şaşırdın mı, Shane?"

"Hayır... yani... hayır."

Koltukta geriye yaslandı. "Eşcinsel hokey oyuncuları var mı?" diye sordu. "Yani, tabii ki var, değil mi? Ama *açıkça* eşcinsel olduğunu açıklayan hokey oyuncuları var mı?"

"Hayır," dedi Shane. "Yani, evet. Eşcinsel oyuncular var. Biseksüel oyuncular var.

Her neyse. Eminim vardır, evet. Ama hiç kimse... açıkça eşcinsel olduğunu açıklamadı. Kamuoyuna." *Neden bana bunu soruyor?*

"Hm," dedi.

"Ne?"

Ona küçük bir gülümseme attı. Bunun ne anlama geldiğinden emin değildi.

"Üzgünüm.

Bu konuyu yanlış bir şekilde ele alıyorum."

"Neyi yanlış yapıyorum?" Ve aniden Shane, bir tokat atışına bakıyormuş gibi hissetti. Darbeye hazırlandı.

O uzandı ve elini onun elinin üzerine koydu. "Shane. Senden gerçekten hoşlanıyorum. Ama...

Belki de senin için yapmıyorum gibi bir hisse kapılıyorum.

Yapıyorsun! Yapıyorsun! Ben de seni çok seviyorum!

"Benimle konuşmayı seviyorsun." "Evet..."

"Beni *öpmekten* hoşlanıyor musun?" "Tabii."

O güldü. "Vay canına."

Tanrım. Shane her şeyi mahvediyordu. "Yani... evet, tabii ki seviyorum!" "Sorun değil, Shane. Sadece... belki de

örneğin... Miles'la öpüşmeyi tercih edersin diye bir hisse kapıldım."

Shane ne diyeceğini bilemedi. Daha önce hiç böyle doğrudan bir suçlamayla karşılaşmamıştı.

Ama bu aslında bir suçlama değildi. Rose onu yargılamıyordu. Sadece onu anlamaya çalışıyordu.

Şarap kadehine bakakaldı. Cevap vermek için çok uzun sürdüğünü biliyordu. Oyun bitti.

"Sorun değil," dedi yine, sesi yumuşak ve sıcaktı. Parmakları onun elini güven verici bir şekilde okşadı.

"Senden hoşlanıyorum," dedi Shane sessizce. "Seninle birlikte olmaktan hoşlanıyorum. Seninle konuşmaktan hoşlanıyorum. Ama seks kısmı... Biliyorum ki bu... bir sorun."

"Bu bir sorun değil," dedi. "Sorun, çözebileceğin bir şeydir. Biz... kare çivi ve yuvarlak delik gibiyiz." Burnunu kırıştırdı. "İğrenç. Hayır. İğrenç. Söylediğimi unut."

Shane güldü. "Anlıyorum."

"Biz... birbirimize uymamalıyız. Ve bu sorun değil. Ama denemeye devam edemeyiz."

Shane başını salladı. "Bilgin olsun, ben... Miles gibi olduğumdan emin değilim."

Gözlerine baktığında, kız gülümsedi. "Bugün bunu anlamana gerek yok." Şaraplarından bir yudum aldı, muhtemelen cesaretlenmek için, çünkü ağzından çıkan sonraki sözler şunlardı: "Hiç bir erkekle birlikte oldun mu?" Nedense Shane yalan söylemek istemedi. Buraya kadar gelmişti.

"Evet."

"Ve? Farklı mıydı?" "Tabii ki."

"Yani... daha mı iyiydi?"

Shane'in hafızası ona altın kahverengi bukleler, ışıltılı ela gözler, şakacı bir gülümseme, sert kaslar ve onu tutan güçlü ellerin görüntülerini getirdi.

"Evet," dedi Shane yumuşak bir sesle. "Evet. Daha iyiydi." Boğazını temizledi. "Mesele şu ki... Ben delik olmayı tercih ederim. Çivi olmaktansa."

"Ha!" Rose sevinçle başını geriye attı. Shane de güldü. Aniden kendini daha hafif hissetti.

Daha sonra, bardan ayrılmadan önce, Rose şarap kadehinin kenarından ona şakacı bir bakış attı ve "Peki... Miles'a numaranı vereyim mi?" dedi.

"Hayır. Teşekkürler, ama hayır. Bazı şeyleri... çözmem lazım." "Biliyorum. Sadece şaka yapıyordum. Çoğunlukla."

Dışarıda şoförünü beklerken, "Arkadaş olalım" dedi. Ve bunu "umarım hala arkadaş kalabiliriz" gibi saçma bir şekilde söylemedi. Ciddiydi.

Arkadaş olalım. *En iyi* arkadaş olalım. Çünkü seni gerçekten çok önemsiyorum

çok önemsiyorum, Shane. Ve bazı şeyleri konuşabileceğin başka kimsenin olmadığını hissediyorum."

“Bu hoşuma gider. Haklısın. Yok. Ben de seni önemsiyorum. Arkadaş olalım. Numaram sende var. Bana mesaj at. Sürekli mesaj at. Lütfen.”

"Aynı şehirde olduğumuzda, takılalım. Söz veriyorum."

Şoförü arabayı durdurduğunda ona sarıldı. O da ona sarıldı ve başının üstüne öptü. Gözlerinde yaşlar hissettiğine şaşırdı.

Aynı gece — Boston

Svetlana onun en sevdiği kadındı.

Ilya, yatağının ucunda çıplak bir şekilde oturmuş, Vancouver ile Colorado arasındaki hokey maçını bulmak için kanalları gezen Svetlana'yı izliyordu. Maçı bulduğunda, uzaktan kumandayı yatağın üzerine attı ve Ilya'nın yanına, başlığın kenarına kadar kaydı. Dudaklarının arasından sigarayı çekip bir nefes aldı.

"Bıraktığını sanıyordum," diye alay etti.

Canlı mavi gözleri ve neredeyse hiç rengi olmayan, çok açık sarı, uzun, düz saçları vardı. Daha az benzemesi imkansızdı...

"Matheson neden hala power play hattında?" diye televizyona Rusça şikayet etti. "Bu saçmalık. Bütün sezon berbat oynadı. Bogrov'u koymalılar."

"O zaman neden Colorado'yu çalıştırmıyorsun?" diye sordu Ilya, sigarasını geri alarak.

"Beni aldıkları için şanslı olurlar."

Ilya güldü. Svetlana ile ilk kez üç yıl önce, Boston'daki Lamborghini bayisinde çalışırken tanışmıştı. Onunla ilk kez yattıktan sonra, onun emekli bir Rus Boston Bears yıldız oyuncusunun kızı olduğunu öğrenince çok şaşırmıştı. Muhtemelen hokey hakkında Ilya'dan daha fazla şey biliyordu.

"*O* şut neydi öyle?" diye televizyona sordu. "Yüksekten atmalıydı!"

"Mm. Bunu gerçekten yapan kişi sen olduğunda biraz daha zor oluyor." Elini küçümseyerek salladı. "Sen ne bilirsin ki?" dedi.

Sonra gülümsedi ve ikisi de güldü.

Hokeyi çok sevmesine rağmen, Ilya'ya asla saygı göstermedi. Belki de eski bir süperstarın kızı olması, Ilya'yı bir kahraman olarak görmesini engelliyordu. Ilya'nın istediği şeyi tam olarak istiyor gibiydi: zaman zaman beklentisiz bir ilişki. Birlikte eğleniyorlardı ve kız inanılmaz derecede güzeldi. Ilya'nın onunla Rusça konuşabilmesi de bir artıydı.

"Of. Yine Matheson. O berbat!" "Neden

Colorado'yu umursuyorsun ki?"

"Tüm takımları önemsiyorum. İyi Rus oyuncuların ikinci sıraya alınarak yeteneksiz Kanadalıların ön plana çıkmasını sevmiyorum."

"Yeteneksiz mi?"

"Yeteneksiz! Hiç yetenekli değil! Onu bir dahaki sefere

gördüğünde ona söyleyebilirsin." "Söylerim."

"Güzel. Ona Svetlana Vetrova'nın onun berbat olduğunu

söylediğini söyle." "Onu gelecek hafta All-Star maçında

göreceğim."

"Matheson'ın all-star olduğuna inanamıyorum. Hiç mantıklı

değil." "O çok sevilen biridir."

"O berbat."

Ilya gözlerini devirdi ve gülümsedi.

"Bu yıl Shane Hollander ile oynuyorsun, değil mi? All-Star maçında?" Svetlana, cevabı bilmiyormuş gibi sordu.

"Evet. O da berbat mı?"

"Hayır! Hayır, Hollander harika. Shane Hollander'ı *seviyorum*." Son birkaç kelimeyi adeta mırıldanarak söyledi.

"Hain."

"O harika bir patenci. Çok yetenekli elleri var. Ve çok tatlı."

"Şimdi beni kızdırmaya çalışıyorsun."

"Bu gerçekleri inkar edemezsin, Ilya."

"Hayır," dedi Ilya, sigarasının izmaritini, geçici kül tablası olarak kullandığı küçük bir tabağa bastırarak. "İtiraz edemem. O çok iyi."

"Ve sevimli."

"Sen öyle diyorsan."

Dizlerini göğsüne çekti. "Yine sevişecek miyiz, yoksa giyinmeli miyim? Üşüyorum."

Ilya onun sorusunu düşündü, sonra omuz silkti. "Acıktım. Giyinmelisin."

Bir an şaşırmış gibi göründü, sonra yüz hatları onun soğukkanlı kayıtsızlığına uyum sağladı. "Tamam."

Ayağa kalktı ve yerden kıyafetlerini toplamaya başladı. Ilya onu izledi, ama zihni onun ince, mükemmel vücudunda değildi.

Shane ona tekrar sevişeceklerini sorsaydı omuz silkip geçecek miydi? Onun vücudunun tadını olabildiğince çok kez çıkarma fırsatını geri çevirecek miydi? *Sakın giysilerini giyme, Hollander. Seninle işim henüz bitmedi.*

Gerçek, görmezden gelmek için çok uğraştığı gerçek, Shane Hollander kadar onu ateşleyen *başka kimse* olmadığıydı. Bütün bu kadınlar... hepsi muhteşemdi. Eğlenceliydi. Çok seksiydiler. Ama gittikten sonra onları düşünmüyordu. Onları özlemiyordu. Onlarla birlikte doyuma ulaşabiliyordu.

Svetlana gömleğini giyerken kendine yüzünü buruşturdu. Shane Hollander bir seçenek değildi. Aslında hiç bir zaman bir seçenek olmamıştı. Aralarındaki bu şeyin sona ermesi gerekiyordu. İkisi için de kötüydü ve Ilya bunun sona ermesi gerektiğini biliyordu.

Ilya'yı korkutan şey, bunun *devam* etmesini ne kadar çok istediğiydi.

Ama kendini utandırmayacak kadar. Bu yüzden geçen hafta Montreal'de takımları birbirleriyle oynadığında Shane'e mesaj bile atmamıştı. Shane Hollander tarafından reddedilmek istemiyordu.

Shane Hollander'ın bir gece kulübünde Rose Landry'ye dokunduğunu görmek de istemiyordu, ama kader Hollander'ı gözüne sokmaya kararlı gibiydi. Lanet olası bir *gece kulübü*! Orada Hollander'dan korunamıyorsa, nerede korunabilirdi ki?

Ilya, Rose Landry'nin All-Star Maçı için Shane'e Florida'da eşlik edip etmeyeceğini merak etti. Rose Landry'nin bundan sonra Shane'e her yerde eşlik edip etmeyeceğini merak etti. Belki evlenirlerdi.

Ilya, ilk kez All-Star maçını iple çekmiyordu.

On Altıncı Bölüm

Ocak 2017 — Tampa Bay

Shane gergindi. Altı buçuk sezonun ardından, Rozanov ile olan berbat ilişkisine alışmıştı, ama şimdi bir şeyler farklıydı. Belki de sonunda birine... olası tercihini yüksek sesle söylemiş olmasıydı. Ya da belki de Rozanov ile en son Ilya'nın dairesinde bir araya geldiklerinde işlerin tuhaf bir şekilde kalmış olmasıydı. Ya da belki de Shane, neredeyse mükemmel olan bir ilişkiden uzaklaştıktan sonra, artık ne istediğinden daha emin hissediyordu.

Neredeyse.

Bu hafta sonu Rozanov'u görmek *istiyordu*. Onunla yalnız kalmak, kapalı kapılar ardında olmak istiyordu; bu konuda kendine yalan söylemekten bıkmıştı.

Bu yıl, Shane nihayet Ilya Rozanov *ile* oynamak nasıl bir his olduğunu öğrenecekti. Altı All-Star maçı ve bu, ilk kez aynı takımda yer aldıkları zamandı. Ligin sürekli ortaya attığı sakatlıklar ve tuhaf, aldatıcı takım düzenlemeleri, bunun daha önce gerçekleşmesini engellemişti.

Ilya'nın takım arkadaşı olacağı için heyecanlanan tek kişi o değildi. Basın, Shane ve Ilya'nın sözde düşmanlıklarını bir kenara bırakıp birlikte çalışmayı öğrenecekleri bu tarihi olayı yazmakla meşguldü. Bunun *mümkün* olup olmadığını merak ediyorlardı.

Shane, otel odasındaki dolaba takım elbisesini asarken kendi kendine gülümsedi. *Keşke bilselerdi*.

Ama aslında, Ilya'nın bu günlerde ne düşündüğünü bilseydi keşke. Ilya'nın ilişkiyi bitirmek mi istediğini, yoksa daha da ileri gitmek mi istediğini bilmiyordu. Bu hafta sonu geçici takım arkadaşından ne bekleyeceğini gerçekten bilmiyordu.

Saatine baktı. Takım toplantısı birkaç dakika sonra başlayacaktı.

Shane derin bir nefes aldı, sonra aynada kendine bir baktı.

Hadi yapalım şunu.

* * *

Ilya, Hollander'a iki aydan fazla süredir mesaj atmamıştı.

Daha önce düzenli olarak iletişim kurdukları söylenemezdi, ama bu sessizlik özellikle kulakları sağır ediyordu. Son birkaç hafta, Ilya'nın Shane'e mesaj atarsa cevap vermeyeceğinden emin olduğu ilk haftalardı.

Shane muhtemelen mesajı film yıldızı kız arkadaşına gösterir ve Ilya'nın ne kadar acınası bir durumda olduğunu gülerek konuşurlardı.

Hayır. Böyle bir şey olmazdı. Elbette Shane böyle bir şey yapmazdı. Belki.

Ilya cebinden nikotin sakızı paketini çıkardı ve bir parça ağzına attı. Shane kız arkadaşını All-Star hafta sonu etkinliğine getirmiş miydi? Onu Ilya ile *tanıştıracak* mıydı?

Tanrım.

Ilya endişelenmek için zamanı kalmamıştı, çünkü o anda Hollander bara girdi. Herkes başını çevirdi. Bazıları ayağa bile kalktı, lanet olsun.

Ilya bara yaslandı ve Shane'in erkeklerle tokalaşıp sırtlarını sıvazlamasını izledi. Herkesle gülümsediğini ve güldüğünü izledi. Hayatını düzene sokmuş bir adam gibi rahat ve kendinden emin görünüyordu. Artık kendini sorgulamayan bir adam gibi. O...

Tanrım, çok iyi görünüyor.

Belki Rose onu alışverişe falan götürmüştü. Birdenbire milyoner gibi giyinmeye başlamıştı. Beyaz, düğmeli keten gömlek giymişti, yakası açıktı ve kolları sıyrılmıştı. Ne de olsa Florida'daydılar. Gömlek, ona tam uyan mavi pantolonun içine sokulmuştu. Kıyafet, dokuma bir kemer ve çorapsız şık gri spor ayakkabılarla tamamlanmıştı.

Ilya, komik olacağını düşündüğü için palmiye ağaçlarıyla kaplı bir gömlek ve şort giyiyordu. Şimdi kendini aptal gibi hissediyordu.

Shane'e bakmayı bırakmak için bir içki daha sipariş etti.

Bu kadar karamsar hissettiği için kendine lanet etti. Eğlenceli bir hafta sonu olmalıydı; otel lanet olası bir sahil beldesiydi.

Barda yanındaki yere biri oturdu. Bakmadan, Ilya bunun Hollander olduğunu biliyordu.

"Selam, takım arkadaşım," dedi Shane.

"Merhaba, *Kaptan*," dedi Ilya, çünkü Shane, All-Star takımının kaptanı seçilmişti. Elbette.

Shane barmeni çağırdı ve Ilya, bileğinde pahalı bir saat olduğunu fark etti. Rose'un hediyesi olabilir miydi?

"Bu eğlenceli olacak, değil mi?" dedi Shane. "Aynı takımda oynamak nasıl bir şey olurdu hep merak etmişimdir."

"Öyle mi?"

"Bu yıl Florida'da olması güzel, değil mi?"

"Mm."

Shane'in birası geldi ve Ilya onun şişeden uzun bir yudum almasını izledi. Yutkunurken boğazının hareketlerini izledi.

Artık dayanamadı.

"Sen... kimseyi getirdin mi? Yanında?" diye sordu Ilya.

Shane başını salladı. "Hayır. Yani... ailem bunu düşündü, ama bu tür etkinliklere çok katıldılar ve önümüzdeki ay Meksika'ya gidecekler, o yüzden..."

"Ah." Rose Landry bir yerlerde çekimlerle meşgul olmalı.

Shane dilini çıkarıp üst dudağını yaladı. Ilya bunun yavaş çekimde olduğunu yemin edebilirdi.

"Güzel gömlek," dedi Shane gülümseyerek.

"Ruhuna gireyim dedim. Bilirsin."

"Sana yakışmış." Gözlerini Ilya'nın vücudunda gezdirdi ve Ilya'nın kalbi hızlandı. "Güzel görünüyor."

Ilya muhtemelen benzer bir şey söyleyebilirdi, ama Shane'in boğazındaki çukuru izlemekle meşguldü.

"Tanrım, şuna bak! Çok güzel!" Bir çift dev kol, Ilya ve Shane'in omuzlarına ağır bir şekilde indi. Davetsiz misafir, Mike Brophy —New Jersey'nin devasa savunma oyuncusu—Ilya ve Shane'in kafalarını birbirine yaklaştırdı. "İşte mesele bu! Hollander ve Rozanov birlikte çalışıyor! Bayıldım!"

Shane, Brophy'nin pazıdan kafasını çekmeyi başardı ve iri adama temkinli bir gülümseme attı. "Eğlenceli olmalı, evet," dedi.

"Ama bu pisliğin söylediği tek kelimeyi bile dinleme," dedi Brophy, Ilya'ya sertçe dirsek attı. "Bu pisliğe güvenemezsin. Ne derse desin, muhtemelen seninle dalga geçiyordur."

"Aklımda tutacağım," dedi Shane.

Brophy, ikisine de veda edercesine yumruk atarak ayrıldı.

"Bu hafta sonu bu tür şeylerin çok olacağını tahmin ediyorum," dedi Shane. Döndü ve dirsekleriyle bara yaslandı.

"Bize birbirimizi tanıma fırsatı vermeliler," dedi Ilya. Eğilip sesini alçaltarak, "Hatta ortak bir yanımız bile olabilir," diye ekledi.

Shane yere gülümsedi, yanakları kızardı.

"Sen de iyi görünüyorsun," dedi Ilya. "Biri seni alışverişe mi götürdü?"

Shane ona baktı. "Sana bir şey söylersem, kimseye söylemeyeceğine söz verir misin? Ya da benimle dalga geçmeyeceğine?"

Ilya midesinde buz gibi bir korku hissetti. Kendini hazırladı ve "Tabii" dedi.

"Ben, şey..." Ilya kelimeleri bekledi. *Biriyle görüşüyorum. Nişanlandım. Artık sana ihtiyacım yok.* "Kişisel stilist tuttum."

Bir an sessizlik oldu. Sonra Ilya kahkahayı patlattı. "Siktir git!" dedi, sevinçle.

"Sana söylememeliydim."

"Hayır! Bayıldım! Berbat görünmekten bıktın mı?"

"Ben..." Shane kızgın görünmeye çalışıyordu, ama Ilya onun gülümsemeyle mücadele ettiğini anlayabilirdi. "Çoğunlukla spor kıyafetleri giyiyordum. Sanırım. Eşofman altı, tişört falan. Ligdeki bazı oyuncular çok şık giyiniyorlar ve ben de... biraz yardıma ihtiyacım olduğunu düşündüm."

"Bunun Rose Landry ile bir ilgisi yok, değil mi?"

"Ne? Hayır. Yani... evet, arkadaşları her zaman çok şık giyinirlerdi. Sanırım birlikte dışarı çıktığımızda kendimi pasaklı hissediyordum. Giysilere hiç önem vermemiştim ve düşündüm ki... Bilmiyorum. Sadece kendimi daha iyi göstermek istiyorum. Her zaman spor salonuna gidiyormuş gibi giyinmek istemiyorum."

Ilya, Shane'in Rose ile çıkmasıyla ilgili söylediklerinin geçmiş zaman kipini, kusurlu İngilizcesine rağmen kaçırmadı. "Sen ve o artık..."

Shane başını salladı. "Hayır, değiliz. Hayır. Kısa süreli bir ilişkiydi. O harika birisi. Sadece biz... uyumlu değildik."

Sonra Ilya'ya ciddi bir şekilde baktı. Ilya onu öpmek istedi.

"Neyse," dedi Shane, bira şişesiyle odayı işaret ederek, "Herkese merhaba demeliyim." Bardan uzaklaştı.

"Haklısın."

Ilya, saçma sapan gülümsemesini saklamak için elini ağzına götürdü.

* * *

Eğlenceli bir hafta sonuydu. Cumartesi günü, o geceki Beceri Yarışması öncesinde herkesin bolca boş zamanı vardı. Birçok kişi havuz başında uzanıp Florida güneşinin tadını çıkardı ya da plaja gitti. Shane öğleden sonrasının bir kısmını havuz başında geçirdi.

Lig, taraftarlardan bu yıl All-Star takımının kaptanlarını seçmelerini istemişti ve onlar da onu seçmişti. Shane bu durumdan biraz utanmıştı çünkü, iki buçuk sezondur Voyageurs'un kaptanı olmasına ve bu onun altıncı All-Star Maçı olmasına rağmen, All-Star takımının kaptanı olma onuru normalde takımın en kıdemli oyuncularından birine veriliyordu. Shane sadece yirmi beş yaşındaydı.

Ancak Rozanov'un yerine kaptan seçilmek oldukça hoş bir duyguydu.

Rozanov, diğer birkaç oyuncu ve çocuklarıyla birlikte havuzdaydı gürültü yapıp şakalaşıyorlardı. Shane, bir şişe suyla şezlongda oturmuş, Rozanov'un çocuklara yüzme yarışı yapmayı teklif etmesini izlerken başını sallayıp gülümsüyordu. Rozanov her seferinde "kaybeder" ve sonra öfkelenir, çocukları hile yapmakla suçlardı. Çocuklar o kadar çok gülüyorlardı ki Shane boğulacaklarından endişelendi.

"Son yarış!" diye duyurdu Ilya. "Şampiyonluk maçı. Kazanan hepsini alır! Diğer yarışlar sayılmaz!"

"Olmaz!" diye bağırdı çocuklardan biri.

"Hadi ama. Bir yarış daha. Kaybedersem... makineden size çikolata alırım."

Bu, çocukların havuzun bir ucunda sıraya girmeleri için yeterliydi. "Hey! Hollander!" Ilya aniden seslendi. Shane ona başını salladı.

"Sen izle, tamam mı?" dedi Ilya. "Bu hilebazların hile yapmadığından emin ol."

"Tamam."

"Çocuklar, o adamın kim olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu Ilya. "Shane Hollander!"

diye cevapladılar çoğu aynı anda.

"Gerçekten mi?" diye şok olmuş gibi yapan Ilya. "O adamı duydunuz mu?"

Çocuklar güldü. Cesur olanlardan biri, "O ligin en iyi oyuncusu!" dedi.

"Tamam, yarıştan elendiniz. Havuzdan elendiniz. Florida'dan elendiniz. Hoşça kalın. Babanız nerede?"

Çocuklar daha çok güldü. Shane de güldü. Ilya'nın hiç çocuk sahibi olmayı düşündüğünü merak etti. Çocuklarla arası iyiydi.

Sonunda yarış başladı. Ilya erken bir liderlik aldı, sonra bir köpekbalığı tarafından saldırıya uğramış gibi yaptı.

"Bize çikolata almalısın!" dedi çocuklardan biri. "Hay

aksi. Hey, Hollander! On dolar lazım bana!"

Shane neredeyse ona orta parmak gösterip küfür edecekti, ama sonra çocukları hatırladı. "Boston sana ödemeyi mi kesti ne?" Diye sırıttı.

"Cüzdanımı unuttum!"

"Tabii ki

unutmuşsundur."

Ilya havuzdan çıktı. Shane, onun sandalyesine doğru yürürken nefesini tuttu. Islak mayosu uyluklarına ve kasıklarına yapışmıştı ve göğsünden küçük su damlaları akıyordu. Shane'in sandalyesine ulaştığında, şiddetle başını salladı ve su Shane'in kuru giysilerinin üzerine sıçradı.

"Ah! Lanet..." Shane kendini durdurdu. "Kes şunu!"

Bunun yerine, Ilya üzerine atladı ve kollarını ona doladı. Shane'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Çekil! Ne yapıyorsun..." Ilya'nın böyle bir şeyi... *herkesin önünde* yapmasına şok oldu. Şok oldu ve biraz da heyecanlandı.

Ama izleyenler için bu, Rozanov'un her zamanki şakacı pisliği yapmasıydı. Shane kendini kurtarmak için yarı yürekli bir çaba gösterirken herkes gülüyordu.

Sonunda bırakınca, Shane onu itti ve sinirli görünmeye çalıştı, ama yüzünün kızardığını ve gülümsemeden duramadığını biliyordu. Ilya tam boyuna uzandı, arkasında güneşle Shane'in üzerinde yükseldi. Her santimi altın rengi parlıyordu.

Shane, ona uzanmamak için tüm iradesini kullanmak zorunda kaldı. Muhteşem görünüyordu.

Islak saçları gözlerine düşmüş halde Shane'e bakıyordu ve Shane onun bakışını takip ederek kendi göğsüne indirdi. Gömleği ıslaktı ve vücuduna yapışmıştı. Beyaz ve mavi kareli gömleğin bazı kısımları artık şeffaflaşmıştı.

"Gömleğimi mahvettin," dedi Shane.

"Üzgünüm," dedi Ilya. Sesi üzgün

gelmiyordu. Shane alt dudağını yaladı.

Ilya hızla ondan uzaklaştı. "Hey! Brophy! On dolara ihtiyacım var! Hollander cimri."

* * *

Ilya, All-Star Maçı için merkezden sağ kanada geçti, böylece Hollander ile aynı hatta oynayabilecekti. Bunu yapmaktan mutluydu; Shane ile oynama fırsatını uzun zamandır bekliyordu.

Ve onunla oynamak, hayal ettiği her şeydi.

Aslında sol kanat takım arkadaşları Carson için üzülüyordu, çünkü Ilya'ya göre buz üzerinde başka kimse yoktu. Hollander, Ilya'ya *ayak uydurabiliyordu* ve puck'ı pasladıklarında sanki birbirlerinin zihinlerini okuyormuş gibiydiler. Birlikte antrenman yapacak zamanları neredeyse hiç olmamıştı; ama Ilya'nın başka hiçbir oyuncuyla yaşamadığı bir uyum yakalamışlardı. Bu çok heyecan vericiydi.

Ilya, savunma oyuncularından birinden pas aldı ve hızla ilerlemeye başladı. Soluna baktığında, Shane'in hemen yanında olduğunu gördü. Mavi çizgiyi geçti, puck'ı Shane'e attı, Shane ona geri attı ve Ilya son saniyede geri döndürdü. Shane, maçtaki dördüncü golünü ağın üst köşesine temiz bir vuruşla attı.

Shane kutlama için kollarını kaldırdı ve çok *mutlu* görünüyordu. Yüzü ışıl ışıl parlıyordu, gözleri kırışmış ve yanakları kızarmıştı. Ilya ona sarıldı ve Shane iki kolunu da sıkıca ona doladı. Ilya, Shane'in sıcak nefesini boynunda hissetti ve cildinde terin parladığını gördü ve Ilya onu yanağından sertçe öptü. Seyircilere göre, bu Ilya'nın her zamanki iğrenç şakalarından biri gibi görünüyordu, öpücük Hollander'ı kızdırmanın başka bir yoluydu. Ama gerçekte, kendini tutamamıştı. Bir fırsat görmüş ve onu değerlendirmişti.

"Ne oluyor lan?" Shane güldü.

Ilya kendi yanaklarının kızardığını hissetti, bu nadir ve rahatsız edici bir duyguydu.

"Güzel gol," dedi.

"Güzel asist," dedi Shane, ona tuhaf bir bakış atarak.

Ilya sırıttı ve omuz silkti. Shane'in sırtına aşırı maço bir şekilde vurdu ve bankın yanına doğru kaydı.

* * *

Pazar gecesi, maçtan sonra, bir grup oyuncu Tampa Bay oyuncularından birinin kasabanın en iyi yemeklerini sunduğunu iddia ettiği bir Meksika restoranına gitti.

diye iddia ettiği Meksika restoranına gitti. Birkaç kişi ise otelin barında içki içti. Birkaç oda partisi de vardı.

Shane sahilde tek başına oturuyordu. Hava kararmıştı ama ay ışığında yürüyüş yapan pek çok insan vardı. Florida'ya gelmenin sebebi tam da bu olmalıydı.

Sadece bir saat kadar kendine zaman ayırması gerekiyordu. Hafta sonu birçok nedenden dolayı zorlu geçmişti. Ilya ile arasına biraz mesafe koymaya çalışmıştı, hem kendisine güvenemediği için ona dokunmayacağından emin olamadığı için, hem de medya ikisinin birbirinden "nefret" etmesine rağmen birlikte oynamalarına o kadar takıntılıydı ki, onlara daha fazla malzeme vermek istemiyordu. Ve sanırım, hikayenin gidişatını da değiştirmek istemiyordu. Rekabet lig için iyiydi, kariyerleri için iyiydi ve en önemlisi, gerçeği çok iyi gizliyordu.

Ayak parmaklarını serin kuma gömdü. Karanlıkta zar zor görebildiği dalgaların sesini dinledi. Bu çok hoştu. Hayatının büyük bir kısmını kapalı mekanlarda geçirmişti. Spor salonları, spor salonları, otel odaları, havaalanları ve uçaklar.

Birisi birkaç santim uzağında, yanına oturdu. Bakmasına bile gerek yoktu.

"Seni buldum," dedi Ilya.

"Beni mi arıyordun?" "Tabii ki

hayır."

Bir süre sessizce oturdular. Ilya ellerini arkasına, Shane'in ellerinin yanına kuma koydu ve uzun bacaklarını uzattı. Ayakları Shane'inki gibi çıplaktı. "Bu kelimeyi araştırdım," dedi Ilya. *"Uyumlu."*

"Ne?"

"Anlamını bildiğimi sanıyordum. Ama yine de kontrol etmek istedim."

Shane bir an düşündü, sonra Ilya'nın neyi kastettiğini anladı. "Oh."

"Sen ve Rose Landry..."

"Evet. Uyumlu değiliz. En azından o anlamda değil."

Ilya sessiz kaldı. Shane, etrafta onları duyabilecek kadar yakınında kimse olup olmadığını kontrol etti. Yalnız görünüyorlardı.

Ortalık çok karanlıktı.

"Ne zaman uçuyorsun?"

"Sabahın erken

saatlerinde," dedi Ilya.

"Ben de. Columbus'a."

"Toronto." Ilya bunu söylerken, "r" harfini hafifçe yuvarladı ve ikinci "t" harfini telaffuz etti. Shane gülümsedi.

Ilya, hiç uyarmadan elini Shane'in elinin yanına getirdi ve başparmaklarını birbirine kenetledi. Shane'in ilk içgüdüsü elini çekmekti, ama direndi. Bunun yerine gözlerini kapattı ve imkansız şeyler ummamaya çalıştı. Ayrıca başını Ilya'nın omzuna yaslama isteğine de direndi.

"Hangi odadasın?" Shane fısıldadı. "On iki on
yedi."

"Konuşmak istiyorum. Özel bir yerde."

Ilya başparmağını çekti. Shane onu geri almak istedi.

Ilya ayağa kalktı ve "Görüşürüz" diyerek otele doğru yürümeye başladı.

On Yedinci Bölüm

Ilya otel odasının ortasında duruyordu. Shane gerçekten onunla konuşmak mı istiyordu? "Konuşmak" her zamanki gibi başka bir şeyin şifresi miydi? Shane, son görüşmelerinde Ilya'nın hissettiği gibi ilişkilerindeki değişimi hissetmiş miydi? Eğer öyleyse, ilişkiyi bitirip kaçmak mı istiyordu... yoksa bu değişime uyum sağlamak mı? Ya da belki ne istediğini bilmiyordu, çünkü Ilya kesinlikle ne istediğini bilmiyordu.

Ayrıca, ikisinin de istediği şeyin muhtemelen önemi olmadığını da biliyordu.

Ilya, yürüyüşe çıkmak ya da ay ışığında sahilde gezintiye çıkmak gibi bir şey yapabilmeyi diledi. Otel odalarından bıkmıştı.

Telefonu çaldı. *Geldim*.

Hemen kapıyı açtı.

Shane içeri girdi. Giysileri kırışmış ve sahilden biraz kumluydu. Saçları okyanus esintisiyle dağınıktı.

Konuşmadan odayı geçip yatağın ucuna oturdu. Ellerini birleştirip yere baktı.

"Vay canına," dedi Ilya. "Bu ciddi görünüyor."

"Öyle değil... Yani... bir nevi. Sadece... bir saniye susar mısın, tamam mı?"

Ilya, yatağın ucunun tam karşısındaki şifonyerin üzerine oturdu ve bekledi.

"Bu..." Shane yüzünü buruşturdu. "Sadece ben değilim,

değil mi?" "Sadece sen değil misin?"

"Yani... sen de hissediyorsun, değil mi?"

"Neyi hissediyorum?"

"Tanrım, siktir git. Ne demek istediğimi biliyorsun! En son... birlikte... olduğumuzda... farklıydı."

Ilya omuz silkti ve başka yere baktı. Bunun yanlış bir tepki olduğunu biliyordu, ama Shane'in görmesine izin veremeyeceği korkunç bir duygu dalgası hissetti.

"Ne dediğimi bilmiyormuş gibi davranma," dedi Shane öfkeyle. "Sen pislik gibi davranmasan da bu yeterince zor zaten."

Ilya ona döndü, yüzünde hissettiklerini dikkatlice gizliyordu. "Ne istiyorsun, Hollander?"

"Ben..." Shane ne diyeceğini bilemiyor gibiydi.

"Bir araya geliyoruz ve sevişiyoruz. Bu kadar basit," dedi
Ilya. "Basit," diye homurdandı Shane. "Tabii."
Ilya yine omuz silkti. "Benim için basit."
"Saçmalık."
Ilya gözlerini devirdi. Hollander neden bunları söylüyordu? Neden şimdi?
"Sanırım ben geyim," diye patladı Shane.
Ilya bir anlığına şaşkınlıkla ona baktı. Sonra güldü. "Öyle mi?
Bu fikre nereden kapıldın?"
Shane ona sert bir bakış attı, bu da Ilya'yı daha çok güldürdü.
"En son sikim ağzındayken, biraz eşcinsel olabileceğini düşündüm," diye alay etti Ilya.
"Siktir git. *Sen* eşcinsel değilsin."
"Hayır," dedi Ilya, yine ciddi bir şekilde. "Tamamen
değil." "Şey... Sanırım ben öyleyim. Tamamen."
Ilya onu bir an inceledi, sonra "Tamam. Eşcinselsin. Ne olmuş yani?" dedi.
"Şey, bu önemli bir şey! En azından benim için. Seni sıkıyorsam özür dilerim!"
Ilya şifonyerden kayarak indi ve mini buzdolabına gitti. Bir kutu kola ve bir kutu zencefilli gazoz çıkardı. Shane'in yanına yatakta otururken zencefilli gazozu ona uzattı.
"Neden bana eşcinsel olduğunu söylüyorsun?" diye sordu Ilya
sessizce. Shane gülmeden güldü. "Başka kime söyleyeceğim ki?"
Ilya kolasından bir yudum aldı. "NHL'de eşcinsel olan tek oyuncu sen değilsin. Muhtemelen.
"
"Biliyoru
m."
"Ee?"
Shane içini çekti. "Sadece... eşcinsel olmak değil," dedi, sanki bu kelimeye hala alışmaya çalışıyormuş gibi, biraz garip bir şekilde. "Sen ve ben. Eşcinsel olmak bir şey. En büyük rakibinle yatmak başka bir şey."
"Bu yüzden sır olarak saklıyoruz."
"Biliyorum, ama..." Shane sinirli bir şekilde elini saçlarında gezdirdi. "En son birlikte olduğumuzda... güzeldi," dedi sessizce.
Ilya bir an sessiz kaldı, sonra "Öyleydi" diye itiraf
etti. "Sanki biz... daha fazlasıydık gibi hissettim."
"Daha fazlası olamayız, Hollander."
Shane başını keskin bir hareketle Ilya'ya çevirdi. "Olmak ister miydin? Eğer yapabilseydik?"
"Yapamayız."

"Benim sorduğum bu değildi."

Ilya ayağa kalktı ve kola kutusunu sertçe komodinin üzerine koydu. "Hiç *önemi* yok!"

Shane irkildi ve henüz açmadığı zencefilli gazoz kutusuyla oynadı. "Senden hoşlanmıyormuş gibi davranmaya devam edemem," dedi sonunda.

"Benden hoşlanmıyorsun," diye itiraz etti Ilya.

"Seviyorum. Ben... Belki de seni çok seviyorum."

Ilya'nın kalbi sıkıştı. "Yapma," diye inledi. "Bunu yapma lan, Hollander. Ben..."

"Buna değer miyim?"

Ilya ona sert bir bakış attı. "*Eşcinsel*. Ben eşcinsel değilim. Ve olamam da... ona yakın bir şey bile, tamam mı?"

Shane güldü. "Eh, bu konuda berbat bir iş çıkarıyorsun!"

"Halka açık yerlerde değil. Yapamam... Eve gidemem."

"Ailen mi?"

"*Rusya.* Rusya'ya, evime gidemem."

Shane dehşete kapılmış görünüyordu. "Sana ne olurdu?"

"Öğrenmek istemiyorum."

Bunu düşünmüş gibi görünüyordu. "Ailen... yardım eder miydi?"

Ilya başını salladı ve duvara yaslanarak yere oturdu. "Babam polis."

"Oh," dedi Shane. "Tanrım."

"*Kardeşim* polis." "Annen ne
durumda?" "Öldü."

"Üzgünüm."

"Ben gençtim," dedi Ilya, sanki annesinin ölümü onun için hiç önemli değilmiş gibi elini sallayarak, ki bu gerçeklerden çok uzaktı. "Üvey annem var. O... babam için çok genç." Burun kıvırdı. "*Annem* de babam için çok gençti."

"Oh."

Ilya yavaşça nefes verdi. "Babamla yaşamak hiç kolay değildi. O çok... eski kafalıdır. Çok katıdır. Kardeşim Andrei de ona çok benzer. Ama şimdi... babam hasta."

"Hasta mı? Mesela... kanser mi?"

Ilya başını salladı. "Hayır. Alzheimer."

"Oh. Kahretsin. Üzgünüm."

Ilya başını salladı. İşte. Artık biri biliyordu.

"Yine de seninle gurur duyuyordur, değil mi? Sen bir süperstarsın!"

Ilya buna neredeyse gülecekti. "O benim gitmemi istemedi. Rusya'da kalmamı istedi."

İkisi de bir süre hiçbir şey söylemedi.

"Ülkemi seviyorum," dedi Ilya. "Ama orada kalamadım."

"Hayatımı çok daha kolaylaştırırdı," diye şaka yaptı Shane.

İkisi de güldü. Shane başını salladı ve tavana baktı. Ilya ise sadece... ona baktı. Bu tuhaf bir şekilde güvensiz, çok güzel, tatlı ve *burada* olan süperstara.

"Gerçekten çok iyi görünüyorsun," dedi Ilya.

Shane ayağa kalktı ve zencefilli gazozunu Ilya'nın bıraktığı kolanın yanındaki komodinin üzerine koydu. Yere çöktü ve Ilya'nın uzattığı bacaklarının üzerine oturdu.

"Hey," dedi Shane yumuşak bir sesle.

Ilya pes etti ve ona uzandı. Shane'i kollarına alır almaz, işi bitmişti. Öne eğildi ve dudaklarını öptü. Bu sefer farklıydı, çünkü Shane'in sırtını kollarıyla sardı ve onu vücuduna yakınlaştırdı. Shane, neredeyse yüksek sesle söyleyecekleri her şeyin gücüyle onu öperken, elleriyle Ilya'nın yüzünü okşadı.

* * *

Saat geç olmuştu ve Shane kendi odasına dönmesi gerektiğini biliyordu, ama Ilya ile yataktaydı. Sadece yatakta değil, *birbirlerine sarılıp* yatıyorlardı ve Ilya nazikçe Shane'in saçlarını okşuyordu. Shane, Ilya'nın haçını başparmağı ve parmağı arasında çeviriyordu.

"Dindar mısın?" diye sordu Shane. "Yoksa bunu sadece takıyor musun?" "Artık kiliseye gitmiyorum."

"Ama Tanrı'ya inanıyor musun?" "Evet. Sanırım."

Shane cevap vermedi. Sadece bu bilgiyi düşündü. "Sence bu aptalca mı?" diye sordu Ilya.

"Hayır! Hayır, sadece şaşırdım, sanırım."

Ilya hafifçe güldü.

"Ne?" diye sordu Shane.

"Tanrıya inanmıyorsun, ama sağ pateni soldan önce giyersen kötü bir maç oynayacağına inanıyorsun."

Shane başını salladı ve gülümsedi. "O farklı. O bilim." Ilya burnunu çekip
Shane'in başının üstüne öpücük kondurdu. "Annemin sözüydü." "Oh."
Shane haçı çevirmeyi bıraktı ve onu nazikçe Ilya'nın göğsüne koydu göğsüne yasladı. "Konuşmak ister misin... herhangi bir şey hakkında?
Ailen hakkında?" "Hayır," dedi Ilya. "Bu gece değil."
"Ama konuşabilirsin, biliyorsun. Benimle konuş."
Bir an için Ilya çok sessiz kaldı. "Teşekkür ederim," dedi.
Shane, Ilya'nın da aynı şeyi hissedip hissetmediğini merak etti. Karşılaşmalarının ardından gelen ağırlık. Her şeyin imkansızlığı. Shane her seferinde bunu hissediyordu. Birlikte olmalarının tek amacı rahatlamakti, ama Shane her seferinde kendini daha da karışık hissediyordu.
"Gitmeliyim," dedi Shane.
Ilya cevap vermedi, bu yüzden Shane yataktan kalkmak için hareket etti. Ilya onu geri çekti ve Shane kendini onun üstünde buldu, sonra onun tarafından öpüldü ve sonra onun altında kaldı.
"Kal," dedi Ilya.
"Kalamam." Ama Ilya'nın bunu istemesini sevdi.
"Kimse farkına bile varmayacak. Bu hafta sonu tam bir kaos."
"Çok riskli."
Ilya başını salladı. "Seni istediğim kadar ne zaman sahip olacağım?" Shane'in
kalbi hızla attı. "Bilmiyorum. Mümkün olduğunca çabuk mu?"
"Evet." Ilya eğilip onu öptü. "Bu yıl Stanley Kupası'nı kazandıktan sonra bir yere gitmeliyiz."
Shane homurdandı. "O kupayı kazanamayacaksın. Hem nereye gideceğiz ki?"
"Bilmiyorum. Kimsenin bizi tanımadığı bir yere."
"Ne, ay gibi mi?"
"Hayır, mesela... Fiji gibi."
"Hayır. Tek gereken iPhone'u olan bir Kanadalı turist." "Dağa
tırmanırız. Bir mağara buluruz."
Shane hüzünle gülümsedi. Birlikte hiçbir yere gitmeyeceklerini ikisi de biliyordu. "Bu yaz Rusya'ya geri dönüyor musun?"
"Evet." "Peki
o zaman."
"Sen nereye gideceksin?"
"Çoğunlukla kulübeme," dedi Shane.
"Kulağa hoş geliyor."

"Öyle. Dünyada en sevdiğim yer." Gerçi bu yatak da ona güçlü bir rakip oluyordu. Son bir öpücüğe kendini kaptırdı, Ilya'nın vücudunu kendi vücuduyla kaplayacak şekilde hareket etti ve onu içini içini içini

On sekizinci bölüm

Şubat 2017 — Montreal

All-Star hafta sonundan iki hafta sonra, Shane "Lily"den bir mesaj aldı.

Zullo'nun yaptığına inanabiliyor musun?

Frank Zullo, New York Admirals takımının savunma oyuncusuydu ve başı belada olan birisi olarak biliniyordu. Önceki gece bir barda kavga ettiği için tutuklanmış ve artık takımdan atılmıştı.

Shane: Evet. Çok çılgınca. Onu serbest bıraktıklarına inanamıyorum.

Lily: O adamdan nefret ediyorum.

Shane: Her zaman pisliğin teki gibi görünüyordu, evet.

Zullo'nun kendisine veya takım arkadaşlarına birkaç kez homofobik hakaretler yağdırdığını hatırlıyordu.

Lily: Siktir et onu. Scott Hunter mutlu olmalı.

Shane: Evet, onu her zaman nefret ettiği belliydi. Lily: Ligde

bir homofobik azaldı.

Shane: Evet, ama bir milyon tane daha var.

Koşudan sonra içeceği smoothie'yi hazırlıyordu. Blender'ı çalıştırdı ve telefonuna gelen yeni mesajı bekledi.

Bu yeni bir şeydi. Neden daha önce bunu yapmayı düşünmediklerini merak etti: çoğunlukla dedikodu olsa da, birbirleriyle hokey hakkında konuşmak. Geçmişte, sadece gizlice buluşmalarını ayarlamak için birbirlerine mesaj atarlardı.

Ilya'nın bu sefer onu bu konuya dahil etmeye neyin ilham verdiğini merak etti.

Lily: Neredesin? Evde mi?

Shane: Evet. Koşudan yeni döndüm. Lily:

Güzel. Terlemiş misin? :p

Shane güldü. Duş almaya gidiyorum.

Lily: Sen bunu yaparken Skype'ta görüşelim. Görüntülü telefon.

Shane: Telefonum ıslanabilir.

Lily: Neden daha önce hiç Skype'ta konuşmadık?

Shane buna şaşırdı. İster misin?

Lily: Belki. Sen ister misin?

Ilya'nın telefon seksi gibi bir şeyden bahsettiğini sandı. Ya da video seksi. Ya da her neyse. Shane daha önce kimseyle böyle bir şey yapmamıştı. Ama bu onlar için bir olasılıktı. İkisi de görüşmeyi kaydetmezse, sorun olmazdı, değil mi?

Shane konuyu değiştirdi. Dün geceki golün güzeldi.

Lily: Evet, şey. Bilirsin.

Sonra

Lily: Hammersmith'in dün gece bize anlattığı hikayeyi sana anlatmalıyım...

Bir saat boyunca mesajlaşmaya devam ettiler. Sonunda Shane kanepesine uzandı, parmakları telefonunun klavyesinde uçuyordu ve sık sık boş odaya gülüyordu. Sonunda Ilya'ya gerçekten duş alması gerektiğini hatırlattı. Konuşmalarını bitirmenin bu kadar zor olmasına şaşırdı.

"Keşke burada olsaydın" ya da benzeri bir şey yazma isteği duydu. Buna direndi. Bunun yerine "Görüşürüz" yazdı ve güneş gözlüğü takmış gülen yüz emojisiyle noktaladı. Ilya öpücük emojisiyle veda etti.

Boston

Ilya, Shane'e tek elle mesaj atıyordu.

Dün geceki maçta dirseğini incittiğini Shane'e söylememişti. Dirseği tahtaya garip bir şekilde çarpmıştı ve şimdi düzeltmek acı veriyordu.

Dinlenmesini emredilmişti ve sıkılmıştı. Shane'e mesaj atmasının *tek* nedeninin sıkılmak olduğunu kendine söyledi.

Yaralanması ve saatin sabah dokuz olması nedeniyle, telefon seksi önerisinde çoğunlukla şaka yapıyordu. Ama Shane'in bir gün bunu gerçekten yapıp yapmayacağını merak ediyordu. Hayal edemiyordu...

Ya da belki hayal *edebiliyordu*. Çünkü birdenbire hayal etmeye başladı.

Oldukça canlı bir şekilde.

Gözünde canlandırabiliyordu. Shane, kararlı küçük yüzüyle, korkmuş gibi davranmıyordu. Nerede olacaktı? Yatağında mı? *Gerçek* yatağında mı? Ilya'nın Shane'in gerçek evine hiç gitmediği için hiç paylaşmadığı yatakta mı?

Ilya gözlerini kapattı ve kendi yatağındaki yastıklara gömüldü.

Shane'in odası nasıldı? Muhtemelen sıkıcıydı. Beyaz duvarlar. Muhtemelen komodinin üzerinde çerçeveli bir fotoğrafı vardı. Ilya hızla onu kendi çerçeveli fotoğrafıyla değiştirdi. İmzalı bir fotoğraf.

Shane'in muhtemelen ev bitkileri vardı. Yatak odası muhtemelen bolca doğal ışık alıyordu. Muhtemelen sıkıcı motivasyon kitapları ve sporcu biyografileriyle dolu küçük bir kitaplık vardı. Yatak çarşafları muhtemelen maviydi.

Muhtemelen yatarken tam pijama giyiyordu. Düğmeli olanlardan.

Ama belki de her zaman düğmelerini iliklemiyordu. Belki de pijama gömleği açık ve pantolonu biraz aşağıda, yatakta uzanıyordu. Sıkıcı kitabını okuyabilmek için başucu lambası açıktı.

Sonra okumaktan yorulduğunda, kitabı başucundaki komodinin üzerine düzgünce koyar, esner ve uzanırdı. Gömleği biraz daha açılırdı.

Ve belki Shane'in gözleri kapanır, elini göğsünden karın kaslarına doğru tembelce gezdirirdi. Uyluklarını okşar ve pijama pantolonundaki şişkinlik büyüdükçe iç geçirirdi.

Ilya dinlenmede pek başarılı değildi.

Aptal dirsek yaralanması. Neden sağ kolu olmak zorundaydı ki?

Bu Skype olayı gerçekleşmeliydi. Shane'in o güzel ağzından biraz müstehcen sözler koparacaktı. Shane'i rahatlık alanından çıkmaya zorlayacaktı. Bunu bir meydan okuma haline getirebilirdi. Shane meydan okumalara karşı koyamazdı.

Sol eliyle kendini garip bir şekilde kavradı ve yavaşça okşadı.

Shane ile bütün bir gün geçirmek istiyordu. Bir hafta sonu. Bir hafta. Kimsenin onları rahatsız edemeyeceği bir yerde olmak istiyordu. Belki de tek ihtiyacı olan buydu. Shane Hollander'ı kafasından atmak için bir fırsat. Doyasıya içip uzaklaşması gerekiyordu.

Çünkü uzaklaşmak zorunda kal*acaktı*. Bu iş zaten çok karmaşık hale gelmişti.

Mart 2017 — Boston

Artık tam gaz ilerliyordu.

Boston ve Montreal, kendi bölümlerinde birinci olmak için başa baş bir mücadele veriyordu ve playofflara sadece bir ay kalmıştı.

Shane, Ilya'nın ikinci şampiyonluğunu istediği kadar üçüncü şampiyonluk yüzüğünü istiyordu. Son iki sezonda Stanley Kupası'nı kazanmak, onun azmini hiç azaltmamıştı. Her zaman ulaşılması gereken daha büyük bir hedef vardı.

Tek bir oyuncunun en fazla Stanley Kupası kazandığı rekor on birdi. Shane, bu rekorun ligde çok daha az takımın olduğu bir dönemde kırılmış olduğunu bildiği için bu sayının biraz yüksek olabileceğini biliyordu. Ancak altı kez şampiyon olmak onu 90'ların tekrar şampiyonları arasına sokacaktı, bu yüzden bu onun gizli hedefi olmuştu.

Hayır. Asıl gizli hedefi yedi idi.

Shane odaklanmıştı. Tüm sezon boyunca çok iyi oynamıştı ve Rozanov'u az farkla geçerek ligin en skorer oyuncusu olmuştu. Bunun Ilya'yı çok rahatsız ettiğini biliyordu.

Shane, Rozanov'u fazla düşünmemeye çalışıyordu. Genellikle sezonun bu aşamasında bu, aralarında sözsüz bir anlaşmaydı. Mart ayına kadar aynı şehirde olduklarında birbirleriyle dalga geçerlerdi, sonra da bir sonraki sezona kadar birbirlerinden nefret etmeye odaklanırlardı.

Bu yüzden Shane, o sabah Ilya'dan bir mesaj aldığında şaşırmıştı.

Lily: Yarın saat kaçta uçuyorsun?

Shane, şaşkın bir şekilde telefonuna baktı. Bu akşamki maçtan önce veya sonra Ilya'yı göreceğini hiç beklemiyordu.

Shane: Sabah erken. Neden?

Cevap gelmedi. Shane, "neden" sorusunu sorduğu için kendini kötü hissetti. Gereksiz yere huysuzluk etmişti. Nedenini biliyordu.

Birkaç dakika sonra Ilya cevap yazdı. Şu anda ne yapıyorsun?

Şimdi mi? Şimdi, maç günü öğleden sonra saat birdi. Boston'a karşı *Boston'a karşı.*

Shane: Hiçbir şey. Otel odamdayım.

Yine "neden" yazmaktan vazgeçti.

Lily: Gelir misin?

Shane'in kalbi durdu. Gel? *Gel?* Şimdi mi?

Shane: Gelemem! Aptal olma.

Lily: Gel. Uzun sürmez. Bir saat?

Shane şaşkınlıkla güldü.

Shane: Hayır. Hadi ama. İkimiz de bunun kötü bir fikir

olduğunu biliyoruz. Lily: Yaptığımız her şey kötü bir fikir. Gel.

Shane cevap vermediğinde, Ilya ekledi: Buna değecek. Söz veriyorum. ;)

Shane başını salladı. Oraya gitmesi mümkün değildi. Oraya gidemeyeceği için milyonlarca neden sayabilirdi ve ceketini alıp otel odasından çıkarken bunları kafasında tek tek saydı.

* * *

"Gelmeyeceğini sanmıştım," dedi Ilya sinir bozucu bir sırıtışla. "Evet, şey..."

Ilya'nın sırıtışı gerçek, sıcak bir gülümsemeye dönüştü. Shane'in kalbi hızla çarptı. Sonra öpüşmeye başladılar, kıyafetlerini çıkardılar ve yatak odasına doğru sendeleyerek yürüdüler, birbirlerinden ayrılmadan.

Çabuk olmaları gerekiyordu. Shane'in sadece yakında ayrılması gerekmiyordu, aslında orada olmaması bile gerekiyordu. Ilya onu yatağa itti ve ağzıyla onu tatmin etmeye başladı.

Shane, Ilya'nın *oyun öncesinde* buna bu kadar çaresizce ihtiyaç duymasını merak ederek, onun sikini yalayıp emmesini izledi. Neden Shane'e bu kadar açtı ki, kutsal kuralını çiğnedi?

Tanrım, ağzıyla çok iyiydi.

Ilya'da bir sorun var. Bu düşünce Shane'in aklına aniden geldi.

Ona bunu sormalıydı.

Sonra.

Şimdilik Shane elini uzattı ve Ilya'nın yüzünü okşadı. Parmaklarını yumuşak saçlarına daldırdı. Nazikçe saçlarıyla oynadı ve Ilya ona baktı. Gözleri karanlıktı, ama orada şehvetten daha fazlası vardı. Shane ona başını salladı ve Ilya bakışlarını aşağı çevirip Shane'i tatmin etmeye odaklandı.

Shane çabucak boşaldı ve Ilya cesaret verici bir mırıldanmayla hepsini yuttu. İşini bitirdiğinde, Shane'in vücudunu öperek ağzına ulaştı. Shane onu açgözlülükle öptü, sonra ikisini de ters çevirdi ve aşağı kayarak iyiliğin karşılığını verdi.

Kendi boşalmasının ardından Shane paniğe kapılmaya başladığını hissetti. Bu tuhaf, kötü ve *garipti*. Bunu yapmamaları gereken bin yüzde bir kesindi.

Bu, normalde *yapmamaları* gereken *şeyin* yüzde bir fazlası gibiydi*!*

Ancak Ilya, Shane'in adını - *ilk* adını - bir dua gibi mırıldanıyor ve Shane'in gerçekten utanç verici, aptalca ve kesin bir şey söylemek üzereymiş gibi ona bakıyordu.

Shane, Ilya'nın sert kaslı uyluklarına parmaklarını batırırken, onun ağzına daha derin bir şekilde giriyordu. Ağzını meşgul tutarsa, her şeyi mahvetmek için kullanamazdı.

Ilya onu uyardı, çünkü Shane'in her zaman ağzına almayı sevmediğini biliyordu. Ama bu sefer Shane bunu istiyordu ve Ilya Rusça ve İngilizce karışımı bir çığlık atıp Shane'in boğazına boşalana kadar daha sert emdi.

Shane, Ilya'nın yanına yatağa uzandı. Ilya gülmeye başladı. "Ne?"

diye sordu Shane.

"Siktir."

Shane cevap vermedi, ama o da aynı şekilde hissediyordu. "Gitmem gerek," dedi, bir dakika sessiz kaldıktan sonra. "Evet."

Shane oturdu ve yataktan kalkmak için hareket etti, ama sonra hatırladı. "Hey, şey. Sen... iyi misin?"

"Hm?"

"İyi misin? Yani... Aslında pek konuşmadığımızı biliyorum. Ama ihtiyacın olursa

—

"İyiyim," dedi Ilya. Sakin ve rahat bir şekilde söyledi. Shane buna inanmadı. "Senin baban..."

Ilya derin bir nefes aldı ve elini yüzüne sürdü. "Babam ölüyor. Ama sorun bu değil."

"Oh."

"Polina. Üvey annem. O..." Elini havada çevirerek, doğru kelimeyi aradı.

"Üzgün mü?" diye tahmin etti Shane.

Ilya karanlık bir kahkaha attı. "Hayır. O... plan yapıyor. Geleceği için. Babamın hiç parası kalmadı."

"Oh."

"Beni arıyor." "Ah." Shane şimdi anladı.

"Para istiyor. Hepsi para istiyor. Kardeşim. Babam da ölmeden önce..."

Shane uzanıp Ilya'nın elini tuttu. "Onlara para verecek misin?"

"Zaten verdim. Bolca verdim. Daha fazlasını istiyorlar." Yine güldü. "Beni ya da kariyerimi umursamıyorlar. Sadece çok para kazandığımı biliyorlar."

"Üzgünüm." Shane, Ilya'nın parmak eklemlerini başparmağıyla okşadı.

"Babamla en son birkaç hafta önce telefonda konuştum. Eve gelirken ekmek alabilir miyim diye sordu."

Shane ne söyleyeceğini bilemedi. Bu gerçekten yürek parçalayıcıydı.

"En kötüsü de..." dedi Ilya sessizce, "Onunla konuşmayı daha çok seviyorum. Böyle. Kendisiyken gerçek bir pislikti."

"Bu yaz Rusya'ya geri dönecek misin?" Ilya omuz silkti. "Evet."

"Gitmek...zorunda mısın?"

"Gitmelisin," dedi Ilya aniden. Sesinde sinirli ya da kızgın bir ton yoktu. Sadece yorgun ve belki biraz da üzgün. Parmaklarını Shane'in parmaklarından çekti.

"Biliyorum. Ama..."

"Git. Konuşmak için gelmeni istemedim."

"Şey... gelebilirsin. Eğer istersen. Yani, beni arayabilirsin. Ya da mesaj atabilirsin. Ya da aynı şehirdeysek ve sadece konuşmak istersen..."

Ilya buna çarpık bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Onun yerine mi?" "Onun yanı sıra mı?"

"Bunu daha çok beğendim."

Öne eğildi ve Shane'i öptü. Shane'in şimdiye kadar kimseden almadığı kadar yumuşak ve tatlı bir öpücüktü.

"Bu gece için şimdiden özür dilerim," diye mırıldandı Shane. "Sizi mahvedeceğiz."

"Hayal kurmaya devam et, Hollander."

* * *

Ilya, Boston'ın maçı kazanmasını sağladı. Ezici bir galibiyet değildi, ama maçın son düdüğü çaldığında iki gol farkla saygın bir üstünlük vardı. Ilya iki gol attı, Shane bir gol attı. Ilya'nın en sevdiği türden bir maçtı.

Öğleden sonra bir saatlik bir buluşma yaşamış olsalar da, bu gece Hollander ile buluşmaya niyetliydi. Shane ile olan bu ilişkinin sona ermesi gerektiğini, bunun seksten öteye geçemeyeceğini hala içten içe biliyordu. Ama bir şekilde bu ilişki kendiliğinden gelişmişti ve birdenbire fazla istekli görünmekten endişe duymaz olmuştu. Shane'i mümkün olduğunca çok görmek istediğini kendine itiraf edebiliyordu ve artık Shane'in bunu bilmesinden endişe duymadığını fark etti. En azından şimdilik.

Bunu sona erdirmek zorunda kalacakları gün gelecekti, ama şimdilik Ilya mümkün olduğunca çok anı çalmakla mutluydu.

Kalan takım arkadaşlarına iyi geceler diledi ve arenadan ayrıldı. Oyuncuların girişinden çıkarken telefonuna bakıyor ve Hollander'a ne tür bir iğneleyici mesaj atacağına karar vermeye çalışıyordu ki, telefon çalmaya başladı.

Arayan kardeşi idi.

Ilya neredeyse cevap vermeyecekti, ama kardeşinin para ile ilgisi olmayan bir nedenden dolayı aradığını düşünebiliyordu.

Cevap verdi.

* * *

Shane, Ilya'dan bir mesaj bekliyordu. Otel odasında tek başına oturuyordu — Hayden karısını aramak için odadan çıkmıştı — o geceki maçtaki hataların aklından çıkmaması için çabalıyordu.

Mesaj atmayacak, diye düşündü. *Onu bugün zaten gördün. Neden tekrar görmek isteyesin ki?*

Ama belki Ilya da onların... şey, *ilişkisi* değil de... anlaşması hakkında aynı şekilde hissediyordu? Belki Ilya Shane ile vakit geçirmekten *hoşlanıyordu*. Bunu sadece karmaşık bir şekilde uygun olduğu için yapmıyorlardı. Ya da kirli, ya da yanlış, ya da dayanılmaz derecede seksi olduğu için. Belki de Ilya'nın da takımları karşılaşacak her seferinde heyecandan karnı ağzına geliyordu. Belki de Ilya da bazen rastgele bir alaycı söz, bir gülümseme ya da saçlarını okşayan nazik parmakların anısı aklına geliyor ve küçük, sersemlemiş gülümsemesini saklamak zorunda kalıyordu.

Belki Shane'in maçlarını izliyor ve Shane iyi oynadığında gizlice gurur duyuyordu. Çünkü Ilya iyi bir gece geçirdiğinde Shane de öyle hissediyordu. Bu çok saçmaydı.

Shane gece yarısına kadar bekledi ama Ilya hala mesaj atmamıştı. Kendisi iletişime geçmeyi düşündü ama vazgeçti. Bir günde iki kez Ilya ile buluşmak istemek delilikti. Zaten gece çok geç olmuştu. Sabah Detroit'e uçacaklardı.

Shane bir süre uyanık kaldı, karanlığa bakarak, Ilya'nın onu bir daha görmek istemediğini mi, yoksa Ilya'nın mesaj atmasını engelleyen bir şey mi olduğunu merak etti.

Boşuna endişelendiğine karar verdi ve sonunda uykuya daldı.

On Dokuzuncu Bölüm

Ertesi gün — Detroit

"Rozanov'u duydun mu?"

Shane patenini bağlamayı bıraktı ve karşısında Gilbert Comeau ile J.J.'nin Fransızca sohbet ettikleri bankı baktı.

"Rozanov'un nesi?" diye sordu Shane, yine Fransızca.

İkisi de ona baktı, şüphesiz sesindeki hafif paniğe şaşırmışlardı. Comeau omuz silkti. "Bugün takımının geri kalanıyla birlikte Nashville'e uçmadı."

"Ayrı mı uçtu?" diye sordu Shane aptalca.

"Hayır," dedi Comeau, Shane'e biraz aptalmış gibi bakarak. "O Nashville'de değil."

"Dün gece yaralanmadı," dedi J.J. "Kimse fark etmedi, değil mi?"

"Sanmıyorum," dedi Shane, maçın son birkaç dakikasını hızla tekrar oynatarak . Ilya iyi görünüyordu. Maç boyunca hiçbir zaman acı çekerek buz pistini terk etmemişti.

"Belki hastadır," dedi Comeau. "Eminim öğreniriz. Şu anda ESPN sadece Nashville'e gitmediğini söylüyor."

"Doğru," dedi Shane sessizce.

Kafasında bir dizi endişe verici senaryo canlandırdıktan sonra nihayet ayağa kalktı ve başının üzerindeki raftan telefonunu aldı.

"İyi misin?" diye mesaj attı.

Cevap gelmedi. Takım soyunma odasından çıkıp ısınmaya gittiğinde hala cevap gelmemişti. Daha sonra soyunma odasına döndüğünde, hızla telefonunu kontrol etti. Hala bir şey yoktu.

Boş ver, diye emretti kendine. *Maç zamanı.*

Muhtemelen maçtan sonra ne olduğunu öğrenecekti. Boston ile Nashville arasındaki maçın yayınında bundan bahsedileceğinden emindi.

Shane hayatının en iyi maçını oynamadı. Muhtemelen onun için sezonun en kötü maçlarından biriydi, ama takımı yine de kazanmayı başardı. Shane

bir maçın bitmesini hiç bu kadar iple çekmediğini hatırlamıyordu. Soyunma odasına döndüklerinde, eldivenlerini çıkardı ve hemen telefonunu kontrol etti.

Hiçbir şey yoktu.

Shane, telefonuna bakarak sert bir şekilde bankta oturdu. Web tarayıcısını açtı ve "Ilya Rozanov Nashville" diye arama yaptı, daha fazla bilgi yayınlanmış mı diye bakmak için. Sosyal medyada spekülasyon yapan hayranlar buldu ve ESPN'nin resmi haberinde sadece "açıklanmayan nedenler" yazdığını ve Rozanov'un iki gün sonra Tampa Bay'de oynanacak maçta takımına katılıp katılmayacağına dair hiçbir bilgi olmadığını gördü.

Tüm bu olay çok garipti. Shane, hokey siteleri onun ölümcül bir hastalığa yakalandığını ve bunun spor bahislerini nasıl etkileyeceğini haber yapmadan, kamuya açık bir yerde *hapşırmak* bile yapamıyordu. Ligin en büyük yıldızlarından biri olan Ilya Rozanov, hiçbir açıklama yapmadan ortadan kaybolmuştu ve hiçbir muhabir bu konuyu çok fazla araştırmıyor gibiydi. Ya da olası nedenler sunmuyordu.

Bu da demek oluyordu ki... nedenini *biliyorlardı*. Ve Boston'un muhtemel gizlilik talebine saygı gösteriyorlardı.

Bu da demek oluyordu ki... Shane'in aklına gelen hiçbir iyi şey yoktu.

Shane hayatında hiç olmadığı kadar hızlı bir şekilde duş alıp giyindi. Soyunma odasının dışındaki koridorda özel bir köşe buldu ve daha önce hiç yapmadığı bir şey yaptı: Ilya Rozanov'u aradı.

Cevap vermesini beklemiyordu, ama en azından Ilya'nın telefonunda cevapsız arama kaydı olsun istiyordu. Ilya'nın endişelendiğini bilmesini istiyordu.

Ama Ilya cevap
verdi. "Hollander?"
"Evet. Merhaba."
Uzun bir sessizlik oldu.
"İyi misin?" diye sordu Shane sonunda.
Ilya'nın gülmeden içini çektiğini duydu. "Bilmiyorum."
"Neredesin?"
"Evde."
"Boston'da mı? Hasta mısın?"
"Hayır. Evde. Moskova'da."
Shane *bunu* beklemiyordu.
"*Moskova mı?* Bir şey mi oldu? Oh, kahretsin. Baban mı?" "Evet.
Öldü."

"Ilya, ben..."
"İnsanlar benim hakkımda ne diyor?"
"Hiçbir şey! Medya bu konuda çok gizli davranıyor. Bears takımı..."
"İyi. Hafta sonuna kadar döneceğim," dedi sert bir şekilde.
"Daha fazla zaman ayırmalısın."
Ilya burnunu çektirdi. "Sen bunu isterdin, değil
mi?" "Dur. Ben ciddiyim."
Yine sessizlik.
"Çok üzgünüm, Ilya." Başka ne söyleyeceğini bilmiyordu.
Ilya cevap vermedi, ama Shane keskin bir burun çekme sesi ve ardından boğazından gelen sıkı bir ses duydu.
"Ilya..."
"Birkaç gün sonra döneceğim. Gitmeliyim."
"Tamam."
"Hoşça kal, Hollander."
"Bekle," dedi Shane, çok yüksek sesle.
Ilya bekledi.
"Sadece... beni ara, tamam mı? Konuşmak istersen. Ya da mesaj at. Ne olursa olsun. Ama...
Seni dinleyeceğim. Elimden gelirse yardım etmek isterim."
Ilya bir an sessiz kaldı. "Yardım ettin. Teşekkürler."
Telefonu kapattı.
Shane duvara yaslandı ve derin bir nefes aldı.

İki gün sonra — Buffalo

Shane, Ilya'dan tekrar haber alacağını pek beklemiyordu. Buffalo'daki maçından sonra bir mesaj aldığında şaşırdı.

Lily: Yalnız mısın?

Shane ayağa kalktı, Hayden'a aceleyle bir bahane uydurdu ve merdiven boşluğuna çıktı.

Shane: Evet.

Lily: Seni arayabilir
miyim?

Shane: Evet.

Telefonu çaldı ve Shane hemen cevap verdi. Merdiven boşluğu sessiz ve boştu. Katının altındaki sahanlığın duvarına yaslandı. "Nasılsın?" diye sordu, merhaba bile demeden.

"Nasıl olduğunu sordu. "Nasıl olduğunu sordu.

Ilya karanlık bir kahkaha attı. "Burada olmamam gerektiğini düşünüyorlar." "Bu saçmalık. O senin baban."

"Evet, öyle." Bir duraklama oldu ve Shane bekledi. "Her şeyin parasını ben ödüyorum, bu da beni... yararlı kılıyor."

"Senin... yani, onun karısı nasıl?"

"Üzgün. Ama babam yüzünden değil. Herkes öyle düşünüyor ama hayır. Kendisi için korkuyor."

"Para yok diye mi?" "Evet. O yüzden."

"Peki ya sen? Sen... üzgün müsün?"

Ilya iç geçirdi. "Bilmiyorum. Belki de yanlış şeyden dolayı."

"Keşke işler farklı olsaydı mı istiyorsun?" Shane tahmin etti.

"Keşke... Onun... Bilmiyorum." Yine iç geçirdi. "Bugün İngilizce çok zor."

"Üzgünüm. Keşke Rusça bilseydim."

"Muhtemelen bir haftada öğrenebilirsin," diye mırıldandı Ilya. "Mükemmel. Aksansız."

Shane güldü. "Sanmıyorum." Ilya'nın Moskova'da konuşabileceği biri olup olmadığını sormak üzereydi, ama olmadığı oldukça açıktı. Yoksa neden Shane'i arasın ki?

"Şu anda neredesin?" diye sordu onun yerine.

"Yürüyorum. Parkta. Dışarı çıkmam gerekiyordu." "Soğuk mu?"

"Kahrolasıca soğuk."

Shane'in aklına birdenbire saçma bir fikir geldi. Ya da belki de bu harika bir fikirdi. Beyninin hangisi olduğuna karar vermeden önce bu fikri paylaşmaya karar verdi.

"Söylemek istediğin her şeyi söyle," dedi. "Rusça. Anlamayacağım ama... belki yardımcı olur?"

Shane'in fiziksel olarak kendinden utanmasına yetecek kadar uzun bir sessizlik oldu. Sözünü geri almak üzereyken, Ilya'nın sessizce "Tamam" dediğini duydu.

Sonraki birkaç dakika, Shane'in daha önce hiç duymadığı kadar canlı ve telaşlı bir sesle Ilya'nın konuşmasıyla geçti. Shane, Ilya'nın gerçek kelimelerden çok alaycı bir gülümseme veya hesaplayıcı bir bakışla daha çok şey söylediğine alışmıştı. Ama şimdi sanki bir baraj patlamış gibiydi ve Shane merdivenlere oturup kendini bu akışa bıraktı.

Hiçbirini çeviremeyen Shane, artık zar zor tanıdığı Ilya'nın sesinin tadını çıkarabilirdi. Sözler çok hızlı ve kendinden emindi, Ilya'nın İngilizce konuşurken olduğu gibi cümlelerini dikkatlice bir araya getirmek zorunda kalmadığı için kısıtlanmamıştı. Bu, sanki birlikte yattıklarından daha büyük bir sırrı paylaşıyorlarmış gibi samimi bir his uyandırıyordu.

Ilya'nın ana dilinde bu kadar akıcı konuşmasını dinlemek, inkar edilemez bir şekilde seksi bir şeydi.

Konuşmasını bitirdiğinde, Ilya utanmış gibi küçük bir kahkaha attı ve "Bitirdim" dedi.

Aniden İngilizceye geçmesi biraz rahatsız ediciydi. Shane, sanki bir rüyadan uyanmış gibi kafasının berraklaştığını hissetti.

"Daha iyi hissediyor

musun?" diye sordu.

"Evet. Teşekkür ederim."

Shane sesini alçaltarak, "Belki bir gün bana Rusça öğretirsin" dedi.

"Sadece kullanışlı cümleleri," dedi Ilya. Shane, onun çarpık gülümsemesini neredeyse *duyabiliyordu*. Sonra Ilya Rusça bir şeyler mırıldandı.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Shane.

"Dizlerinin üzerine çök."

"Oh." Shane, hala yalnız olduğundan emin olmak için merdiven boşluğunu hızla bir kez daha gözden geçirdi. Ilya'nın içini döktüğünü dinledikten sonra, zaten olması gerekenden daha fazla tahrik olmuştu. "Bana başka ne gibi yararlı ifadeler öğretebilirsin?"

Ilya güldü. "Aklıma bir sürü geliyor, Hollander."

Shane merdivenlerde yer değiştirdi. "Keşke şimdi burada olsaydın."

Shane, bunu gerçekten yüksek sesle söylediğine inanamıyordu. Birlikte olmak *istemiyorlardı*. Aynı şehirde olduklarında, yapacak başka bir şey olmadığı için isteksizce bir araya geliyorlardı.

Ilya alçak sesle "Ben de" dediğinde, Shane'in utancı eridi.

Moskova

Ilya, Shane ile görüşmesini bitirdikten sonra bir şey fark etti: Shane bu görüşmeyi kaydetmiş ve daha sonra bir tür çeviri uygulaması ile çevirmeye çalışacaktı.

Ama Shane bunu yapmazdı, değil mi?

Ilya bir kafeye girip bir cappuccino sipariş etti. Siparişini beklerken, Shane'in az önce söylediği her kelimeyi bir şekilde çevireceği senaryoları hayal etmemeye çalıştı.

Çoğunlukla ailesinden şikayet ediyordu, ama babasıyla ilişkilerinin farklı olmasını dilediğini de itiraf etmişti. Aptalca bir şekilde, babasının ona gurur duyduğunu söylemesini umduğunu da eklemişti.

Bu itiraf yeterince utanç vericiydi, ama Ilya bir de *"ve her şeyin üstüne, sana aşık olduğumdan eminim ve ne yapacağımı bilmiyorum"* diye eklemişti.

Ailesine olan öfkesini dışa vurmaktan daha çok, bu sözleri yüksek sesle söylemek Ilya'yı gerçekten rahatlatmıştı. Bu, çok uzun zamandır içinde sakladığı, o kadar derine gömdüğü bir sırdı ki, kendisinden bile saklıyordu. Ama bunu kabul edip, şimdi de dile getirir getirmez, rahatlamış hissetti. Bu duygularla ilgili bir şey yapabileceği için değil, en azından onları kabul etmesine izin verdiği için. Ve mümkün olan en korkakça şekilde, bunları Shane'e yüksek sesle söylemişti.

Shane hiçbir şeyi tercüme etmeyecekti. Ilya'dan Rusça olarak içini dökmesini istemesinin nedeni bu değildi. O bir arkadaş gibi davranıyordu.

Arkadaş mı?

Elbette, Ilya, Shane ile artık arkadaş olduklarını kabul edebilirdi. Bugün biriyle konuşması gerektiğine karar verdiğinde, aklına gelen tek kişi kesinlikle Shane'di.

Cappuccinoyla dükkandan çıktı ve isteksizce babasının evine doğru yola koyuldu. Cenaze töreni ertesi sabah olacaktı. Ondan sonra, lanet olası ailesinden geriye kalanları geride bırakabilecekti.

Ertesi gün — Montreal

Shane, dairesinin kapısından içeri girer girmez Ilya'ya mesaj attı. Bütün gün onu düşünmüştü.

Shane: Nasılsın?

Ilya'nın cevap vereceğinden emin değildi. Meşgul olabilirdi. Babasının cenazesi o sabah yapılmıştı. Moskova'da saat gece ondan sonra geç olmuştu.

Lily: Harika.

Shane bekledi.

Lily: Aslında biraz sarhoşum.

Shane: Seni arayabilir miyim?

Lily: Evet.

Shane, Ilya'nın sesini duyduğunda, sarhoş olmaktan çok yorgun olduğunu fark etti. "Hollander."

"Nasılsın, Ilya?"

"Harika. Muhteşem." Shane onun iç çektiğini duydu. "Burası çok sessiz." "Yalnız mısın? Neredesin?"

"Benim dairem. Burada bir tane var. Moskova'da. Yazlar için, bilirsin."

"Tamam." Shane, Ilya'nın şu anda yalnız kalması fikrini beğenmedi.

"Montreal'deki maçımıza zamanında yetişip yetişemeyeceğimi merak ediyorsan —

"Bu umurumda değil, Ilya. Aradığımın sebebi bu olmadığını biliyorsun."

Bir iç çekiş daha.

"Şu anda gerçekten yalnız kalman doğru mu?" diye sordu Shane. "Yalnız değilim," dedi Ilya. "Şu anda buradasın, değil mi?"

Shane, kalbinin hala attığından emin olmak için elini göğsüne götürdü; kalbinin eriyip yapışkan bir su birikintisine dönüştüğüne yemin edebilirdi. Moskova'ya ışınlanabilmeyi diledi. Anında Ilya'nın dairesinde belirip ona sarılmak ve babasının ölümüyle ilgili çelişkili duygular içinde olmasının normal olduğunu söylemek istedi.

Ailesine hiçbir borcu olmadığını. Onları geride bırakması gerektiğini, çünkü onu mutsuz ettiklerini ve zaten onlara ihtiyacı olmadığını.

Bunun yerine, "Evet, buradayım" dedi.

"Başka nerede olabilirsin ki?" diye sordu

Ilya. "Şu anda evimdeyim. Montreal'de."

Shane, Ilya'nın muhtemelen yatağına uzandığını gösteren yatak yaylarının gıcırdamasını duydu. "Bana evinden bahset, Hollander," dedi yorgun bir sesle. "Nasıl bir yer? Hayal etmeye çalışıyorum..."

"Öyle mi?"

"Sen bana görmeme izin vermiyorsun."

"Bu..." Shane yüzünü buruşturdu. "Seni burada istemediğim için değil. Bunu biliyorsun."

"Hiçbir şey bilmiyorum. Nasıl bir yer?"

"Bilmiyorum... Büyük pencereleri var."

"Pencerelerden ne görünüyor?" "Çoğunlukla

binalar. Biraz da su." "Mutfağı lüks mü?"

Shane güldü. "Evet. Muhtemelen fazla lüks. Neredeyse hiç kullanmıyorum. Muhtemelen bir tost makinesi ve bir blender ile idare edebilirim."

"Evinizin en sevdiğiniz yanı nedir?" "Bilmiyorum.

Antrenman pistine yakın olması mı?"

Ilya burnunu çektirdi. "Tahmin etmiştim."

"Özel bir yer. Güvenliği iyi. Hey, Kanada Alzheimer Derneği'ne bağış yaptım. Baban için."

Ilya bir an sessiz kaldı. "Çok naziksin. Benim için iyi olabilir. Bu... nasıl denir... aktarılabilir mi?" "Kalıtsal mı?"

"Evet. Kalıtsal."

İkisi de bir süre hiçbir şey söylemedi. "Dinle,

Ilya..."

"Yatak odan ne durumda? Nasıl bir yer?"

Shane aptal yatak odasından bahsetmek istemiyordu, ama Ilya'nın ne yapmaya çalıştığını anlıyordu. Oturma odasından çıkıp yatak odasına yöneldi.

"Güzel. Oldukça sade. Yani, çok büyük. Büyük pencereleri var. Ama içinde pek bir şey yok."

"Yatağının rengi ne? Battaniyenin?" "Mavi.

Lacivert gibi."

"Biliyordum."

Shane gülümsedi ve yatağa oturdu.

"Kitapların var mı? Odanda?" "Birkaç tane."

"Ne okuyorsun? Yatağının yanında duran kitap hangisi?"

"Aslında, 1972 Kanada/Rusya serisi hakkında bir kitap."

Ilya güldü. "Hokeyle ilgili olmayan kitaplar da okur musun?" "Bazen," dedi Shane. "Yani, hayır. Çok sık değil."

"Sen takıntılısın."

"Tabii ki takıntılıyım. Sen değil misin?" "Belki. Ama farklı bir şekilde."

Shane kitabı eline aldı ve parmağıyla yer iminin ucunu hafifçe vurdu. Yer imi bir aydan fazladır kırk bir ile kırk iki sayfa arasında duruyordu. "Hokey benim için her zaman her şeydi. Kendimi bildim bileli."

"Benim için de öyleydi. Ama... daha çok... bir kaçış gibi. Böyle söylemek doğru mu? Beynim şu anda pek iyi çalışmıyor."

"Evet," dedi Shane sessizce. "Bir kaçış. Doğru. Benim için hiçbir zaman bir kaçış olmadı. Sadece sevdiğim bir şeydi."

"Ben de seviyorum," dedi Ilya. "Hokey... eğlencelidir. Ve ben bu oyunda çok iyiyim." Shane güldü. Ilya da güldü.

"Bu oyunu oynamam için bana ne kadar para ödüyorlar, inanılmaz," dedi Ilya. "Bana mı söylüyorsun," diye karşılık verdi Shane.

"Buraya geri dönmek istemiyorum."

Shane, ani konu değişikliği karşısında şaşırdı. "Rusya'ya mı demek istiyorsun?"

"*Da*. Amerikalı olmak istiyorum. Ya da Kanadalı. Ama ben Amerika'dayım, yani..."

O anda Shane, Ilya'nın bir Kanada takımında oynamasını deli gibi diledi.

"Oynamalısın," dedi Shane. "Araştırdın mı...?"

"Evlenmeliyiz," dedi Ilya.

"Ne?" Shane ayak parmaklarına kadar kızardı.

"Birbirinize değil," dedi Ilya. Sonra gülmeye başladı ve durduramadı.

"Birbirinize demek istemediğini *biliyordum*," diye yalan söyledi Shane.

Ilya sonunda gülmeyi bıraktığında, "Ben bir Amerikalı kızla evlenebilirim. Sen de evlenmelisin, Hollander. Çocuk istiyorsun, değil mi?" dedi.

"Sana zaten söyledim... Kimseyle evlenmek istemiyorum."

"Boston'da hoş bir Rus kız var. Yani Amerikalı. Ama Rusya'dan. Svetlana. Ondan hoşlanıyorum. Onunla evlenebilirim, sanırım."

"Oh."

"O... nasıl denir... mantıklı biri. Evlilik iş anlaşması gibi olur, değil mi? Sadece vatandaş olana kadar."

"O zaman onu sevmiyorsun?"

"Hayır," dedi Ilya sessizce. Sanki uykuya dalıyormuş gibi ses tonu vardı. "O değil.

Hayır."

Shane, telefonu kapatıp Ilya'nın biraz uyumasını sağlaması gerektiğini biliyordu. Ama bunun yerine, "Bu yaz kulübeye gelmelisin," diye patladı.

"Kır evi mi? Neden bahsediyorsun, Hollander?"

"Benim yazlığım. Ontario'da. Rusya'ya dönmeyeceksin, o yüzden... benimle yazlığıma gel. Sessiz, güzel ve... mahrem bir yer."

Ilya bir an hiçbir şey söylemedi ve Shane onun gerçekten uykuya daldığını düşündü.

"Bunu düşüneceğim," dedi Ilya sonunda.

"Tamam."

"Yorgunum."

"Evet, anlıyorum. Biraz uyu, tamam mı?" "Evet. İyi geceler, Hollander."

Telefon görüşmesini bitirdikten sonra Shane bir süre yatakta hareketsiz oturdu. Aklı başına geldi: Az önce seksle ilgili olmayan, hokeyle de pek alakası olmayan bir konuşma yapmışlardı.

Ayrıca, kalbi koşu yapıyormuş gibi atıyor ve ağzı kurumuştu. *Aslında* Ilya'yı kulübesine davet etmişti! Bunu yapmış olması bile absürt bir durumdu, ama ya Ilya kabul ederse?

Ya Ilya, Shane'in dünyadaki en sevdiği yerde, sadece ona ait olsaydı? Onları rahatsız edecek kimse, saklanacak kimse, birbirlerini istememeleri için tüm nedenleri hatırlatacak kimse olmasaydı...

Bu çok fazla olurdu. Shane, hissetmediğini iddia etmeye çalıştığı her şeyi asla saklayamazdı. Asla geri alamayacağı bir şey söyleyecekti.

O asla senin erkek arkadaşın olmayacak, Shane.

Tanrım. Shane'in istediği *buydu*, değil mi? O sadece Ilya'nın kirli sırrı olmak istemiyordu. İlişkilerinin sadece seksten ibaret olmasını istemiyordu. Ilya üzgün olduğunda onu teselli etmek, telefonda onunla konuşmak

telefonda konuşmak, kanepede birbirlerine sarılıp film izlemek istiyordu. Az önce yaptıkları kısa telefon görüşmesini, cinsel ilişkilerinin herhangi birinden daha çok tercih ederdi.

Şey, *neredeyse* tüm cinsel ilişkilerini.

Shane inleyerek yatağa geri düştü ve yüzünü elleriyle kapattı.

Başı *çok* kötü durumdaydı.

Yirminci Bölüm

Ertesi gün — Moskova

Ilya yarın Boston'a geri dönecekti.

Andrei, babalarının mirasının, ne kadar az olursa olsun, vasiyetini yerine getiriyordu ve Ilya bir evlat olarak görevini yerine getirmişti. İşini bitirmişti.

Son birkaç gün içinde, Rusya'ya dönmek için gerçekten hiçbir nedeni olmadığını fark etmişti. Muhtemelen bir gün dönecekti, ama burada bir yaz daha geçireceğini düşünemiyordu. Hissettiği tüm yükümlülükler babasının ölümüyle sona ermişti.

Moskova'daki dairesini kardeşine vermek için ani bir karar vermişti. Andrei daireyi satabilir ya da orada metresleriyle buluşabilirdi. Ilya'nın umurunda değildi; sadece satmakla uğraşmak istemiyordu. Dairede istediği hiçbir şey yoktu.

O dairedeki yatağına oturdu. Orada geçireceği son geceydi.

Bu anı anmak için yapmak istediği bir şey aklına geldi.

Ilya: Evde misin?

Cevap hemen geldi.

Jane: Evet.

Ilya gülümsedi ve "Skype?" diye yazdı.

Bekledi ve Shane'in Ilya'nın önerisini anladığını merak etti.

Tamam, Shane mesajla cevap verdi. Bir saniye.

Ilya, Shane'in anlamaması ihtimaline karşı durumu biraz daha netleştirmeye karar verdi. Tişörtünü çıkarıp yere attı, sonra başlığın önüne birkaç yastık dizdi ve kendini yatağa uzattı. Shane'e video görüşme isteği gönderdi.

Shane kabul etti ve sonra Ilya'nın iPad'inin ekranını dolduran Shane belirdi. Kapüşonlu bir sweatshirt giyiyordu ve... *gözlük mü* takıyordu?

"Vay canına, Hollander! Gözlük mü takıyorsun?"

"Oh!" Shane, Ilya'ya inanmamış gibi gözlüğünün çerçevesine dokundu. "Sadece okurken takıyorum. Bu, şey... yeni." Gözlüğünü çıkardı.

"Hayır!" dedi Ilya, sırıtarak. "Beğendim."

"Şey..." Shane dedi ve lanet olsun, yüzü kızarmıştı bile. "Gözlüğü takarsam seni daha iyi görebiliyorum." Kalın siyah çerçeveyi yerine taktı. "Ne?" diye sordu, çünkü Ilya gülümsemeyi kesemiyordu.

"Ne okuyordun? Sıkıcı hokey kitabını mı?"

Shane gözlüklerinin arkasından gözlerini kısarak baktı. "Sadece benimle dalga geçmek için mi aradın?"

"Hayır. Sadece o değil."

Shane'in alt dudağını ısırdığını izledi. *Tanrım, ne kadar tatlı.*

"Acaba biz, şey yapabilir miyiz diye düşünüyordun?" Shane gergin bir şekilde sordu.

"Evet. Ama önce bana yatak odanı göster. Görmek için can atıyorum."

"Gerçekten mi? Tamam." Shane ekrana dokundu ve kamerayı çevirdi. Aniden, Ilya lacivert yorganlı kral boy bir yatak gördü.

"Yatak bu," diye Shane'in kamera dışında
söylediğini duydu. "Öyle mi?"

"Siktir git. Sen istedin. Şurada şifonyer var. Banyo şurada. Dolap da şurada. Manzara da şurada..."

Ilya, manzara ya da yatak odası artık umurunda olmadığını karar verdi. Beklediği kadar sıkıcıydı. Bir otel odası da olabilirdi.

"Neden yatağa uzanmıyorsun?" diye önerdi.

"Sohbet buraya kadarmış, sanırım."

"Ve gömleğini çıkar." "Emir
veriyorsun."

Ilya, Shane tabletini ya da her neyse onu bırakıp ekranı karartırken bekledi. Hışırtı sesleri duydu ve sonra Shane'in yatağının ucuna baktı.

"Daha iyi mi?" diye sordu Shane.

"Hayır. Kamerayı çevir."

"Oh, lanet olsun. Al." Ve şimdi gömleksiz Shane Hollander'ın yüzü ve omuzları (ve gözlükleri) ekranı doldurdu.

"Daha iyi."

"Nasılsın? Seni... düşünüyordum."

Ilya'nın kalbi hızla çarptı. Yüzüne yansımamış olmasını umdu. "Ben iyiyim. Bugünden sonra buraya bir daha gelmeyebilirim."

"Bu korkutucu mu?"

Ilya omuz silkti. "Şu anda... iyi hissediyorum. Sanki,

şey..." "Bir yük kalkmış gibi mi?"

"Evet. Belki öyle. Seni daha fazla görebilmemin bir yolu var mı?"

"Oh. Evet... belki yapabilirim... bir saniye."

Ilya kendi iPad'ini komodinin üzerine koydu ve ellerini başının arkasına koyarak uzandı. Shane ekrana geri döndüğünde, o da benzer bir şey yapmış gibi görünüyordu, çünkü artık Ilya onun başının üstünden eşofmanının beline kadar her şeyi görebiliyordu.

Ilya, her şeyden çok, Shane'in vücudunu kendi vücuduyla örtmek istiyordu. Göğsünden karnına kadar öperek inmek istiyordu.

Shane gülümsedi. "Seni tekrar görmek güzel."

"Sadece o gözlükleri takmış halini görmek isterim," dedi Ilya.

"Sanırım kameram bir seferde o kadarını gösteremez."

"O zaman bir dahaki sefere birlikte

olduğumuzda." "Evet. Bir dahaki sefere."

Ilya başını yastıklara gömdü. Kameraya dönük olarak başını çevirdi. "Hatırlıyor musun, NHL Ödülleri'nden sonra... hangi yıldı?"

"İki bin on dört," dedi Shane hemen. "Evet. Hatırlıyorum. O geceyi çok düşünüyorum."

"Öyle mi?"

"Unutulmazdı."

"Öyleydi," diye onayladı Ilya. "Benim için bir gösteri

yaptın." "Beni buna ikna ettiğine inanamıyorum."

"Bence sana ne yapman gerektiğini söylemelerini

seviyorsun, Hollander." Shane nefesini çekti. "Belki.

Biraz."

"Ve biraz da gösteriş meraklısı."

"Değilim."

"Öylesin. Övülmeyi seviyorsun. Herkesin ne kadar iyi olduğunu görmesini

istiyorsun." "Evet, öyle. Sen de öyle."

"Hayır. Ben iyi olduğumu biliyorum. İnsanların ne dediği umurumda değil."

Shane öne eğildi ve kameraya suçlayıcı bir şekilde parmağını doğrulttu. "Saçmalık. Ödülleri seviyorsun. İyi basını. Hayranları. Beni yenmeyi seviyorsun."

"Herkesi yenmeyi seviyorum, ama evet. En çok seni."

"Neden?"

Ilya omuz silkti. "Çünkü sen en iyisin."

"Değilim. Scott Hunter ne olacak? Onu da yenmeyi seviyorsun. O adam hakkında sürekli kötü konuşuyorsun."

Ilya elini küçümseyerek salladı. "Hunter milyon yaşında ve bu yıl berbat oynuyor."

"O bizden üç yaş büyük ve son zamanlarda çok formda." "Her neyse. Scott Hunter hakkında konuşmak istemiyorum."

"Bence sen sadece iyi çocuklara fetişin var." Ilya güldü. "Sen öyle misin?"

"*Sen* öyle diyorsun," dedi Shane. "Herkes öyle diyor."

"Mm. Ama senin hakkındaki gerçeği biliyorum. Vegas'taki o otel odasında seninle birlikte olan bendim, değil mi? Başka kimse yoktu."

"Evet," diye nefes nefese söyledi Shane.

"Sadece sen." "Şu anda sert misin, Hollander?" "Sence?"

Ilya sırıttı. "Göster bana. Dizlerinin üzerine çök. Kameraya bak. Göster bana."

Shane hemen itaat etti, bu da Ilya'yı inanılmaz derecede tahrik etti. Kafası kadrajın dışına çıktı, ama Ilya onun karın kaslarını ve Shane yatakta dizlerini genişçe açtığında terli pantolonunun belirgin şişkinliğine sıkıca yapıştığını görebiliyordu.

"Sen de," dedi Shane, kamera dışında. "Görmek istiyorum."

Ilya, Shane'in pozisyonunu taklit ederek, Shane'e ne kadar tahrik olduğunu gösterdi. Kahretsin, keşke bir yerde birlikte olsalardı.

"Keşke burada olsaydın," dedi Shane, Ilya söylemeden önce.

"Evet. Ne yapardın?"

"O pantolonu çıkarırdım."

Ilya gülümsedi, ancak Shane bunu göremiyordu. Başparmaklarını eşofmanının bel kısmına soktu ve kalçalarından aşağı doğru kaydırdı. Başını kaldırdığında, Shane'in eşofmanının kumaşı üzerinden kendini okşadığını gördü.

"İç çamaşırı giymemişsin," dedi Shane. "Bunu planlamış mıydın?" "Belki."

Elini penisine doladı ve yavaşça okşadı. "Pantolonumu çıkardım. Şimdi ne yapacaksın?"

Shane çerçeveye eğildi. Başı yana eğilmişti ve saçları yana düşmüştü. Çok sevimliydi. Ilya'ya gülümsedi. "Bunca yıldan sonra ne yapacağımı çok iyi biliyorsun."

"Yine de duymak istiyorum."

Shane'in yüzü ekrandan kayboldu. Eşofmanının içinden kendini daha sert bir şekilde kavradı ve inledi. "Seni ağzıma alırdım. Sonuna kadar emerdim. Lanet olsun, keşke yapabilsem. Hemen şimdi."

"Mm. Ben de. Ağzını seviyorum, Hollander."

Onun hakkında birçok şeyi seviyordu.

"Ağzını sikmemi ister misin? Yoksa sadece hareketsiz kalıp işi sana mı bırakayım?"

"Kıpırdama. Ben yaparım. Seni çok iyi
hissettiririm." Ve şimdi Ilya inledi.

Shane pantolonunu ve külotunu aşağı çekti, böylece genişçe açılmış bacaklarının üzerinde gerildi. Kendini okşadı, başparmağını yarık üzerinde kaydırdı. Ilya ıslak olduğunu biliyordu; Shane her zaman bir çeşme gibi sızardı.

İkisi de bir iki dakika konuşmadan kendilerini okşadılar, sonra Ilya Shane'in elinin durakladığını ve yanına düştüğünü gördü.

"Hey, şey, Ilya?"

"Evet."

Shane'in elinin kadrajdan çıktığını izledi, muhtemelen Shane sinirli bir şekilde saçlarını okşamak için. Ilya kendi elini sabit tuttu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu.

"Hayır. Ama... Sanırım senin yüzünü görmek istiyorum."

Ilya, Shane'in o anda yüzünü görememesine minnettardı, çünkü yüzünde dünyanın en duygusal ifadesi olduğundan emindi.

"Tabii, Hollander," dedi nazikçe.

Shane başını yastıklardan birine yaslayarak yatağa uzandı. Tabletini yüzüne yaklaştırdı ve utangaç bir gülümsemeyle baktı. Ilya biraz daha eridi ve yatakta aynı pozisyonu alarak kendi iPad'ini kendine yaklaştırdı.

"Gözlükleri unutmuşum," dedi Ilya. "Şimdiden." "Onları
gerçekten seviyorsun, değil mi?"

"Evet."

Shane ona gülümsedi. Ilya da gülümsemeden duramadı. Sanki gerçekten yatakta yan yana yatıyorlardı. Uzun bir günün sonunda sohbet ediyorlardı.

Shane'in gözleri kapandı ve Ilya onun yine kendine dokunduğunu anladı. Shane haklıydı, bu daha iyiydi. Shane'in kendini tatmin ederken yüzünü bu kadar yakından izlemek, Ilya'nın

Elini sikinde izliyordu. Shane'in kendini inlemesi ve inlemesi için ne yaptığını görememek son derece tahrik ediciydi.

"Çok güzelsin," dedi Ilya.

Shane gözlerini açmadan gülümsedi. "Hadi ama."

"Bu doğru. Çillerin." Ilya parmak ucuyla kendi yanağını okşadı. "Onlara bayılıyorum."

"Nedenini bilmiyorum. Onlardan nefret ediyorum."

"Hayır..." diye inledi Ilya. "Hollander. Onlar muhteşem."

"Muhteşem mi?"

"Evet. Bu kelimeyi yanlış mı kullanıyorum? Çok güzel. Şey... nefesimi kesiyor mu?"

"Vay canına. Tamam." Shane'in çillerinin altındaki cilt çok, çok pembeye döndü. "Seninle ilk tanıştığımda. O çiller..."

"İlk kez mi? Dünya Gençler Şampiyonası'nda mı demek istiyorsun? Saskatchewan'da mı?" "Evet."

Shane şaşkın bir kahkaha attı. "Bana çok kötü davrandın." "Mm. Seni sevmedim. Sadece çillerini sevmedim."

Shane yastıkta başını hafifçe salladı. "Teşekkürler, sanırım." "Sana söylemiştim..." Ilya sırıttı. "Övgüleri seviyorsun."

Shane cevap vermediğinde, Ilya, "Ve hepsini kendine saklamayı seviyorsun. Seni pislik." dedi.

Shane güldü ve burnu kırıştı. Çilleri gözlüğünün altında bir araya toplandı ve Ilya neredeyse ölecekti.

"*Çok çekicisin*, Ilya," dedi Shane, abartılı, yatıştırıcı bir tonla.

"Yeterli değil. Ayrıntıları istiyorum."

Shane gözlerini açtı ve gözlerini devirdi. Ama şöyle dedi: "Senin o lanet olası çarpık gülümsemen. Sana anlatamam bile... o gülümseme beni rahat bırakmıyor."

"Takip ediyor mu? Hayalet gibi mi? Bu pek iyi bir şey gibi gelmiyor."

"Öyle. Ve gözlerin. Gözlerini seviyorum."

"Çok romantiksin, Hollander."

"Siktir git. Sen övgü istediniz. Orada bir şey yapıyorlar mı, yoksa sadece ben mi çalışıyorum?"

Ilya güldü. "Tek çalışan sen değilsin." "İyi."

Kamera dışında, Ilya pantolonunu tamamen indirip çıkardı. "Bekle," dedi Shane. "Yağ almam lazım."

Ilya da bu fırsatı değerlendirip aynısını yaptı. "Buna ihtiyacın olmasına şaşırdım," dedi. "Sen çok ıslanıyorsun."

Shane burun kıvırdı. "Sanki."

Bir dakika boyunca sessiz kaldılar, sadece birbirlerine bakarak kaygan parmaklarıyla kendilerini okşadılar.

"Beni hiç düşünür müsün?" diye sordu Shane. "Bunu yaparken? Yalnızken?" Bunu söyler söylemez yüzü kızardı. Çok tatlıydı. "Evet."

"Ben de. Çok. Her zaman. Belki... her seferinde, dürüst olmak gerekirse." Ilya kaşlarını kaldırdı. "Her seferinde mi?"

Shane'in omzunun hafifçe kalktığını gördü. "Hiç... böyle bir şey yaşamadım. Böyle. Başka kimseyle."

"Başka bir erkekle birlikte olmadın mı?" Ilya, cevabı beklerken nefesini tutmuş olabilir.

"Oldum."

Ilya nefes verdi. Elbette olmuştu.

"Kim?" Bunu söylemek istememişti, ama geri almak için çok geçti.

Shane dudaklarını sıktı. "Kimseyle. Dikkatimi dağıtmayı bırak."

Ama şimdi Ilya meraklanmıştı. Shane çok dikkatli biriydi. Kimle seks yapma riskini göze alırdı ki?

"Söyle bana. Başka bir oyuncu muydu?" "Hayır."

Ilya, Shane'den bu bilgiyi almanın tek yolunun onu seksi hale getirmek olduğuna karar verdi.

"Bara gittin mi? Dayanamayacağın biri gördün mü?"

"Ben... *lanet* olsun... Hayden ve birkaç arkadaşla Meksika'ya gittim. Birkaç... *ah, tanrım*... yıl önce. Bir gece dışarı çıktık ve evet, çok korkmuştum ama... lanet olsun, çok uzun zaman olmuştu."

"Kendini yeterince rahatlatmıyorsun, Hollander. Nasıl yapıyorsun bilmiyorum."

Shane biraz karanlık bir şekilde güldü. "Seni son gördüğümden beri gelmedim, biliyorsun değil mi?"

Ilya keskin bir nefes aldı ve elini hızlandırdı. Kendisinin de birkaç gündür orgazm olmadığını fark etti, bu onun için epik bir kuraklık sayılırdı.

"Bana Meksika'daki bu adamdan bahset."

"Anlatacak pek bir şey yok. İriydi. Tam da aradığım gibi görünüyordu."

"Büyük, güçlü bir üst?" Shane o kadar utanmış görünüyordu ki, Ilya ona acıdı. "Öyle miydi? İhtiyacın olan şey miydi?"

"Hayır. Yani, bir nevi.

Ama..." "Sana zarar verdi

mi?"

"Hayır. Sadece... değildi."

Ilya bunu duymaya ihtiyaç duyuyordu. "Ne değildi?"

Shane gözlerini sıkıca kapattı ve "Sen. O sen değildin" dedi.

Ilya neredeyse kendini kaybediyordu. Shane böyle şeyler söyleyerek onu mahvedecekti.

"Tek kişi o muydu?" Ilya artık soruların ağzından dökülmesini engelleyemiyordu.

"Los Angeles'ta bir kulüpte bir adam vardı. Tek başıma gitmiştim. Çaresizdim."

"Ve?"

"Birbirimizin aletini yaladık. Ben bütün zaman boyunca

gergindim." "Ah."

"Hepsi bu kadar. İki adam. Ve sen."

Tanrım. "Meksika'nın en iyisi. Hollywood'un oral seks ustası. Ve

ben." Shane güldü. "Evet. Ve bir sürü hayal kırıklığına uğramış

kadın." "Bir sürü mü?"

"Birkaç tane. *Neyse*, ben burada mastürbasyon yapmaya

çalışıyorum, o yüzden..." Ilya güldü. İkisi de ellerindeki

işe geri döndüler.

"Hey," dedi Ilya. Şakacı bir şekilde kaşlarını oynattı. "Beni yenebileceğini düşünüyor musun?"

Shane bir saniye düşündü. Sonra güldü. "*Yarışmak* mı istiyorsun?"

"Hadi, Hollander. Ne yapabileceğini görelim."

Shane başını salladı, ama gülümsüyordu. "Sen bir aptalsın," dedi sevgiyle. "Tamam. Hadi bakalım."

Ve bu meydan okuma sözleri, Ilya'nın içinde bir arzu patlamasına neden oldu. Bu savaşı kazanmakta hiçbir sorunu olmamalıydı.

"Bence..." Shane, sesi zaten gergin bir şekilde, "Bence kazanan, en uzun süre dayanan kişi olmalı. Daha etkileyici olur."

"Olmaz. Hile yaparsın."

"*Yapmam*! Nasıl hile

yapayım?"

"Elini göremiyorum. İstediğin zaman durabilirsin."

"Durmam."

Ilya omuz silkti. "Peki. Zaten her zaman çok hızlı ateş edersin. Benim için kolay bir galibiyet olacak."

Shane ona kaşlarını çattı, ama sonra bir şey gözlerini kapatmasına neden oldu ve sessizce küçük bir çığlık attı.

Ilya güldü. "Umutsuz vaka," dedi.

Sonra Shane gözlerini açtı ve gözlerinde kesinlikle tehlikeli bir şey vardı. "Draft gecesi, o otel spor salonunda olanları hatırlıyor musun?"

Ilya inledi. *Kahretsin.* "Seni yere yapıştırmak istedim," itiraf etti. "Ağzına bakmaktan kendimi alamadım. Fark edeceğini düşündüm."

"Fark etmedim. Sana binmekten kendimi alıkoymakla meşguldüm. Seni öpmekten."

"Siktir, Shane."

"Bunu ne kadar istediğime inanamıyordum. Bu beni korkuttu. Hiç..." "Hiç bir erkeği istemedin mi?" diye sordu Ilya.

"Hayır. En azından, istediğimi sanmıyordum. Ama sen... Tanrım, Ilya. Odama geri döndüm ve seni düşünerek mastürbasyon yaptım."

Şimdi Ilya gözlerini sıkıca kapattı. Kendini daha sert, daha hızlı okşadı. Aniden bu aptal yarışmayı kazanmayı umursamadı. "Ben de" diye nefes nefese söyledi.

Shane inledi ve ikisi de odayı nefeslerinin sesleriyle doldururken kendilerini sertçe tatmin ettiler.

"Sana tekrar dokunmak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı Shane. Sonra nefesini çekti ve yüksek, çılgın bir ses çıkardı. Ilya, bir dakika daha dayanırsa kazanacağını biliyordu çünkü Shane kesinlikle boşalmak üzereydi.

"Ah, lanet olsun. Çok yaklaştım," diye inledi Shane.

Ilya cevap bile veremedi. Gözlerini zorla açarak Shane'in gözlerine bakmaya çalıştı.

"Oh, lanet olsun," dedi Shane sessizce. "Geliyorum."

Normalde Ilya bunu görmek isterdi, ama o anda Shane Hollander'ın boşalırkenki yüzünden daha seksi bir şey hayal edemiyordu. Ilya, sert bir şekilde doruğa ulaşırken zevkin her yerini kapladığını hissetti, yumruğunu ve karnını boşalmasıyla kapladı.

"Siktir," diye nefes nefese Shane. "Bu çok büyüktü. Berbat durumdayım." Ilya sırt üstü yere yığıldı ve tavana bakakaldı.

"Mahvoldum," diye Rusça mırıldandı. "Çok aşığım ve bu korkunç."

Ekrana geri baktığında, Shane'in seksin sarhoşluğuyla gözlüklerinin arkasından ona özlemle bakan gözlerini görebiliyordu. "Rusça konuştuğunda çok seksi oluyorsun. Biliyor musun?"

"Çünkü saçma sapan konuşmuyorum? Aksanımla gibi mi?"

"Sana bir sır vereyim mi? Aksanın gülünç gelmiyor. Hiç de bile." "Öyle mi? Beğendin mi?"

"Evet. Ve Rusça öğrenmek istiyorum. Bu konuda şaka yapmıyordum."

"Sana öğretirim."

Shane o kadar geniş ve parlak bir gülümsemeyle gülümsedi ki, Ilya neredeyse başka yere bakmak zorunda kaldı. "Seni uyumana bırakmalıyım," dedi Shane.

"*Da*. Evet.

Tamam." Ve

sonra...

Shane iki parmağının ucunu öptü, uzandı ve ekrana dokundu.

Ve Ilya'nın kalbi *durdu*. "İyi

geceler, Ilya."

Ilya boğazında korkunç bir yumru hissetti. Dün babasını gömmüştü, ama ağlamamıştı. On yıldan fazla bir süredir ağlamamıştı. Ama o anda, Shane ile olan ilişkisini bitirmesi gerektiğini biliyordu. Asla bu noktaya gelmemeliydi. Shane Hollander'a *aşık olmamalıydı*. Çok daha önce bitirmeliydi, çünkü şimdi çok acı verecekti.

Başka ne yapabilirlerdi ki? Böyle devam ederlerse, yakalanmaları an meselesi olacaktı ve bu tam bir felaket olurdu. Ilya, NHL'nin rakip oyuncularla romantik ilişki kurmaya dair resmi bir kuralı olduğunu düşünmüyordu, ama bunun tek nedeni ligin böyle bir kuralın gerekli olabileceğini hayal bile edememesiydi. Ilya ve Shane'in ilişkisi ortaya çıkarsa, bu ne kadar şok edici bir haber olurdu. Ilya'nın en büyük korkusu, NHL'den atılmak ya da en azından hiçbir takımdan teklif almamak ve sonra Rusya'ya geri dönmek zorunda kalmaktı. O zaman başına ne geleceğini düşünmek bile istemiyordu.

Ilya'nın riski daha büyüktü, ama ilişkilerinin Shane'in kariyerine de olumsuz etki edeceğini biliyordu. Ve hokey dünyasının inandığının aksine, Ilya bunu istemiyordu.

"İyi geceler Shane," dedi, sesini olabildiğince sabit tutmaya çalışarak. Pencereyi kapattığı anda, yüzünü elleriyle kapattı ve tüm ıstırabını, hayal kırıklığını ve korkusunu yalnız dairesine bıraktı.

Yirmi Birinci Bölüm

Nisan 2017—Montreal

Shane, sezonun son maçı öncesinde iki takım ısınırken Ilya'nın orta çizginin yakınında durduğunu görebiliyordu. Kaskını çıkarmış, yüzünün etrafındaki saçları hala yumuşak ve kuru haldeyken takım arkadaşlarından biriyle konuşuyordu.

Shane, Ilya'nın takımı Montreal'e geldiğinden beri onu görmemiş, onunla konuşmamıştı. Ilya Moskova'dan döndükten sonra birkaç kez mesajlaşmışlardı, ama unutulmaz Skype görüşmelerinden sonra onu yüz yüze görmemişti, tabii bu da sayılırsa.

Şimdi buz üzerindeydi, ısınma sırasında takımlar arasında bariyer görevi gören orta çizginin kenarında duruyordu. Shane, Ilya'nın pateninin burnunun buz üzerindeki geniş kırmızı çizgiye doğru döndüğünü izledi. Bu bir meydan okuma ya da davet gibi görünüyordu.

Shane, Montreal'in buz pistinin yarısını dolaştı ve Ilya'nın önünde yavaşça durdu. "Merhaba."

Ilya ona bir bakış attı ve başını salladı. "Hollander."

Shane, bıçağındaki bandı inceliyormuş gibi yapmak için sopasını çevirdi. "Bu gece için hala geçerli mi? Sonrasında?"

Ilya tekrar başını salladı, bakışları arenanın köşesine sabitlenmişti. "Aynı yerde mi?"

"Evet."

Shane, Ilya'nın çenesinin gerildiğini görebiliyordu. "Hey," dedi, olabildiğince sessizce. "İyi misin?"

Ilya dönüp Shane'in gözlerine baktı ve Shane kalbinde bir özlem hissetti. Birbirlerine çok yakındılar, ama şu anda olduğundan daha fazla mercek altında olamazlardı.

"Sonra konuşuruz," diye söz verdi

Shane. "Evet. Sonra."

Ilya uzaklaştı. Shane onu izledi ve sonra Hayden'ın dirseğinin koluna çarptığını hissetti. "Rozanov ne istiyordu?"

"Hiçbir şey," dedi Shane, gözlerini kırpıştırarak Hayden'a döndü. "Sadece... başsağlığı dileklerimi iletiyordum. Bilirsin."

Rozanov'un babasının öldüğü haberi yayılmıştı. Shane, basının Ilya'ya bu konuda çok fazla soru sormamasını umuyordu.

"Oh. Evet. Çok naziksin," dedi Hayden. "Bunu yapmayı düşünmeliydim. Sadece... Rozanov, bilirsin?"

"O kötü bir adam değil," dedi Shane, biraz cüretkar bir şekilde. "Çoğunlukla rol yapıyor." "Oldukça ikna edici bir rol."

"Evet, şey..." Shane, *hepimizin sırları olduğunu* söylemek üzereydi, ama kendini durdurdu. Bunun yerine, "Bu maçı kazanalım, tamam mı?" dedi.

"Tabii ki."

* * *

Ilya, Hollander'a karşı oynamayı, onunla sevişmeyi sevdiği kadar seviyordu.

Şu anda onunla köşedeydi, puck için mücadele ediyordu ve bu, her maçta en sevdiği kısımdı.

Hollander kazandı ve ödülünü alarak uzaklaştı. Ilya kendi kendine gülümsedi ve onun peşinden koştu. Shane daha iyi bir sopa kullanıcısıydı, ancak Ilya daha hızlı bir patenciydi ve onu yakaladı ve arkadan sopasıyla puck'ı onun sopasından itti.

Ilya, Shane onu bariyere doğru itip puck'ı geri çalana kadar sadece üç saniye boyunca puck'ı elinde tutabildi. Sonra tekrar uzaklaşırken, Ilya'ya meydan okuyan (ve biraz da flört eden) bir bakış attı. Ilya sırıttı ve onun peşinden koştu, ama bu sefer Shane *uçuyordu* ve Ilya aradaki mesafeyi kapatmak için çabalıyordu ve sonra...

Aman Tanrım. Hayır.

Her şey o kadar hızlı oldu ki, Ilya olanları zar zor kavrayabildi. Bir saniye önce Shane buz üzerinde hızla kayıyordu, bir saniye sonra ise Cliff Marlow ile sert bir şekilde çarpıştıktan sonra bariyere çarptı.

Sonra buz üzerinde hareketsiz bir şekilde yığıldı ve Ilya ne yapacağını bilemedi.

* * *

"Shane?"

Bulanık, parlak şekiller ve çığlık gibi bir ses.

"Kıpırdama, tamam mı? Hareket etme. Seni buzdan çıkaracağız."

Buzdan mı?

"Hollander?"

Farklı bir ses.

"Ilya?" *Bunu ben mi söyledim?* Shane kendi sesini duydu, ama dudaklarını hareket ettirmiş miydi? Gözlerini odaklamak için gözlerini kırptı.

"O iyi mi?" Bu kesinlikle Ilya'nın sesiydi. Ama farklı geliyordu. Ses... titriyordu. Panik içindeydi.

"Mmokay," diye mırıldandı Shane. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyordu, ama Ilya'nın sesindeki endişeyi artık duymak istemiyordu.

"Seni omurga tahtasına taşıyacağız, Shane. Lütfen başını sabit tut."

Omurga tahtası mı?

"Ilya, lütfen geri çekil," dedi otoriter ses. Ve Shane'in üzerinde beliren karanlık bulanıklık kayboldu.

"Yalnız değiliz," diye mırıldandı Shane. "Ilya. Bizi görebiliyorlar."

Kollarında ve bacaklarında eller hissetti. Kendisini tahtaya sabitleyen kayışlar hissetti. "O iyi mi?" Ilya'nın sesi yine duyuldu.

Kimse cevap vermedi.

"Ona söyle," dedi Shane. "Ona iyi olduğumu söyle."

Başını çevirip Ilya'ya bakmak istedi, ama şu anda yapamıyordu.

Aniden, havada buldu kendini. Buzdan taşınırken, ışıkları, kirişleri ve onlardan sarkan afişleri gözlerinin önünden geçip giderken izledi. Alkış sesleri duydu.

Tanrım. Ya iyi değilsem? Ya bir

daha yürüyemezsem? "Ne oldu?"

diye dişlerini sıkarak sordu.

"Kafana darbe aldın. Tahtalara çarptın."

Siktir.

"Ambulans bekliyor."

Shane dudaklarını sıktı. Gözleri yanıyordu. *Korkmuştu*. "Ailem," dedi. "Maçı izliyorlar."

Sağlık görevlilerinin birbirlerine baktıklarını gördü, sonra içlerinden biri başını salladı. "Seni nereye götürdüğümüzü onlara haber vereceğiz."

Shane gözlerini kapattı çünkü açık tutmak çok zordu. "Uyanık kalman gerekiyor Shane. Tamam mı?"

"Evet, tabii," dedi Shane. Kafasındaki karışıklık dağılmaya başlayınca, vücudunu saran acıya odaklanabildi.

Biri patenlerini çıkarırken ayaklarında serin bir hava hissetti. "Ayak parmaklarını hareket ettirebiliyor musun?"

Siktir. Gerçekten öyle olmasını umuyordu. Soğuk havayı hissetmesi iyiye işaretti, değil mi?

"Güzel," dedi sağlık görevlisi, çünkü görünüşe göre Shane ayak parmaklarını başarılı bir şekilde hareket ettirebilmişti.

Tanrıya şükür. Tanrıya şükür. Tanrıya şükür.

Paramedikler etrafında bir şeyler yapıp birbirleriyle konuşuyorlardı ve Shane'in göz kapakları her kapandığında uyanık kalmasını hatırlatıyorlardı.

Shane anne babasını düşündü. *Çok endişelenmiş olmalılar.*

Ilya'yı düşündü. Ona mesaj atabilmeyi diledi. Ona ayak parmaklarını kıpırdatabildiğini söyleyebilmeyi diledi.

Onu kimin vurduğunu merak etti. Hiçbir şey hatırlamıyordu.

Televizyonda vuruşun görüntülerini defalarca gösteriyor olmalılar.

Shane'in başına daha önce böyle bir şey gelmemişti. Onca yıllık futbol kariyerinde hiç bayılmamıştı.

Tek seferde yeter.

Görüşü yine bulanıklaşmıştı, ama bu sefer gözlerinde biriken yaşlar yüzündendi.

Maç neredeyse bitmişti, değil mi? Shane hatırlayamıyordu, ama üçüncü periyotta olduğundan emindi. Montreal kazanıyordu.

Ya playofflarda oynayamazsam?

Normal sezonun bitmesine bir hafta kala, gol sıralamasında Ilya'nın iki gol önünde idi. Bu avantajı kaybedebilirdi.

"Shane? Gözlerini açık tutman gerekiyor, tamam mı?"

"Üzgünüm."

* * *

Ilya, hastaneye gidebilmek için sabaha kadar beklemek zorundaydı. Takımı iki saat sonra havaalanına gidecekti.

O takım kaptanıydı. Rakip takım kaptanının, takım arkadaşının devre dışı bıraktığı oyuncunun iyi olup olmadığını kontrol etmesi alışılmadık bir durum değildi.

Lanet olası Marlow. Cliff'in kendini kötü hissettiğini biliyordu. Shane'e o kadar sert vurmak ya da o kadar garip bir açıyla vurmak istememişti. Ama Ilya yine de onu öldürmek istiyordu.

Hastanenin resepsiyonunda çalışan aşırı ilgilenen bir kadın ona Shane'in oda numarasını verdi. Ilya'nın sporcu ruhunu sergilemesinden etkilenmiş görünüyordu.

Kapı aralık kalmıştı, Ilya onu nazikçe itti. Hollander, hastane yatağıyla biraz yükseltilmiş, neredeyse oturur pozisyondaydı. Ilya'nın rahatlamasına neden olan bir şekilde, oda boşdu.

"Ilya!" diye bağırdı Shane. Sol kolu askıdaydı. "Merhaba,"

dedi Ilya garip bir şekilde. "Sadece ihtiyacım olan şey...

Sen...?"

"İyiyim," dedi Shane. Utangaç bir gülümsemeyle, Ilya'yı gördüğüne sevindiğini belli etti. "Yani, beyin sarsıntısı ve köprücük kemiği kırığı var. Playoff'lara çıkamayacağım. Ama..."

"Daha kötüsü de olabilirdi."

"Evet."

"Marlow... kendini kötü hissediyor," dedi Ilya aptalca. "Kendine çok... kızgındı. Ben de ona kızgınım."

Shane burnunu çektirdi. "Bu oyunun bir parçası. Onun kötü niyetli bir oyuncu

olmadığını biliyorum.

Hepimiz eninde sonunda dersimizi alırız, değil mi?"

Shane *iyi* bir ilaç almış olmalıydı. Aslında sırıtıyordu. "Ama muhtemelen

karanlık bir sokakta annemle karşılaşmak istemez,"

şaka yaptı. "O intikam

peşinde." "Onu uyarırım."

Ilya ona dokunmak ve onun gerçekten iyi olduğunu bilmek istedi. Dün gece neredeyse hiç uyumamıştı. Bütün gece endişeyle uyanık kalmış ve Shane'in yaralanmalarıyla ilgili haberleri bulmak için spor sitelerini yenilemişti. Gözlerini kapatamıyordu, çünkü gözlerinin önüne Shane'in buz üzerinde hareketsiz yatan bedeni geliyordu.

Ilya'nın gözlerinden anlaşılmış olmalı ki, Shane sağlam elini uzattı ve yumuşak bir sesle "Hey" dedi.

Ilya kapıyı hafifçe kapattı ve Shane'in yatağının yanına kadar odayı geçti. Shane ona bakıp gülümserken, Ilya parmaklarını Shane'in yüzünde nazikçe gezdirdi.

"Beni korkuttun," diye itiraf etti

Ilya. "Kendimi korkuttum."

"Ama iyi olacaksın, değil mi?"

"Evet, iyi olacağım. Dün gece sana söylemek istedim. Keşke sana mesaj atabilseydim. Ben..."

"Şşş."

Ilya'nın parmakları Shane'in saçlarına dokunduğunda Shane'in gözleri kapandı. "Dün geceyi iple çekiyordum," diye mırıldandı Shane.

"Evet."

"*Bunu* mahvettiği için en çok Marlow'a kızgınım." Ilya

güldü.

"Bir daha ne zaman böyle bir fırsatımız olacak?" diye sordu Shane.

Ve o anda Ilya, ona onunla kalacağını söylemek istedi. Onun dairesine taşınacağını, iyileşmesine yardım edeceğini, ona sandviçler yapacağını, playoff maçlarını birlikte izleyeceğini ve ona sıkıcı hokey kitabını okuyacağını söylemek istedi.

Ama elbette bunu yapamazdı.

"Meşgul olacağım. Stanley Kupası'nı kazanmakla," dedi Ilya zoraki bir

gülümsemeyle. Shane yüzünü buruşturdu.

"Üzgünüm," dedi Ilya, ve içtenlikle

söylüyordu. Shane gözlerini tekrar kapattı.

"Berbat bir durum." "Biliyorum."

"Dün gece, bu olaydan önce seninle konuşmak istedim."

Ilya da konuşmak istemişti. Ama Shane'in söylemek istediklerini beğenmeyeceğinden emindi. Aralarındaki ilişkiyi tamamen bitirmenin tek mantıklı şey olduğuna kendini ikna etmişti. Bundan iyi bir şey çıkmayacaktı. Ilya'nın kalbi bu işe karışmıştı ve bu her şeyi değiştirmişti. Artık heyecan verici ya da eğlenceli değildi, işkence gibiydi. Dün gece Shane'e bunu söyleyecekti, ama şimdi...

"Shane," diye iç geçirdi.

Shane elini uzattı ve Ilya'nın elini tuttu, parmaklarını birbirine doladı ve sıkıca tuttu. "Kır evine gelir misin?"

"Ben... bilmiyorum." Hayır. Hayır, Ilya'nın bunu yapması imkansızdı. Shane ile o kadar uzun süre yalnız kalamazdı. Bundan kurtulmak istiyorsa, bunu yapamazdı.

"Bir iki hafta kalabiliriz, Ilya," dedi Shane. "Daha fazla zaman geçirmek istemedin mi hiç?"

Ilya'nın midesi düğümlendi. Hayır demeliydi. Shane'in, her sezon birkaç kez çaldıkları bir iki saatten fazlasını ondan istemediğine inanmasına izin vermeliyd

Ama bunun yerine, başparmağını Shane'in elinin arkasına sürterek, "Tabii ki" dedi.

"O zaman kulübeye gel. Lütfen. İki kişi olacağız, istediğin kadar tamamen yalnız kalacağız."

Ve tanrım, bu kulağa çok mükemmel geliyordu. Shane, Ilya hayır derse kalbi parçalanacakmış gibi ona bakıyordu.

Bu yüzden Ilya korkakça bir karar verdi.

"Belki."

Shane, ciddi yaralarla hastane yatağında yatan bir adam değilmiş gibi ona gülümsedi.

Kapı kolu döndü ve Shane hızla elini çekti. Ilya geri atladı ve odaya giren hemşireye döndü.

"Uh-oh," dedi gülümseyerek. "Onu yastıkla boğmaya çalışmıyorsunuz, değil mi Bay Rozanov?"

"Hayır," dedi Ilya, ona titrek bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Aslında... ben tam çıkmak üzereydim."

"Geldiğiniz için teşekkürler," dedi Shane, tamamen iş odaklı bir tavırla.

"Çok teşekkür ederim." Ilya başını salladı. "Çabuk iyileş, Hollander."

Sevdiği adamın hastane odasından hızla çıktı ve kendini Stanley Kupası'nı kazanmaya odaklamaya zorladı.

Yirmi İkinci Bölüm

Mayıs 2017—Ottawa

"Rozanov yaralandı."

Shane, kanepede uzanmış olduğu yerden başını çevirip annesine baktı. "Neden böyle söylüyorsun?" diye sordu.

"Kaburgalarını koruyor. Vücudunun açısına bakarak bunu anlayabilirsin. Bak," dedi annesi, televizyondaki yavaş çekim tekrarını işaret ederek. "İşte burada. Darbeyi almamak için yönünü değiştiriyor. Orada Hunter'ı puck'tan uzaklaştırabilirdi, ama korkaklık etti."

Annem elbette haklıydı. Shane, Ilya'nın gizlice kaburgaları incinmiş halde playoffların ikinci turunu oynadığını zaten biliyordu.

Montreal, ilk turda Detroit tarafından elenmişti ve Shane bu durumdan dolayı çok kötü hissediyordu. Detroit, playofflara zar zor girmişti ve Montreal için kolay bir tur olması gerekirdi. Ancak Shane oynayamamıştı ve kalecileri bir tür grip geçirmişti, bu yüzden takım zorlanmıştı ve sonunda kaybetmişti.

Shane orada olup takımına yardım etmeliydi, ama bunun yerine Ottawa'daki ailesinin evinde iyileşmeye çalışıyordu. Baş ağrıları azalmıştı, ama hala çok yorgundu. Köprücük kemiği neredeyse tamamen iyileşmişti.

Ilya'dan istediği sıklıkta haber almamıştı, ama onun meşgul olduğunu biliyordu. Odaklanmıştı.

"Bence New York Kupayı kazanacak," dedi annesi. "New York, ha?"

"Evet. Scott Hunter kararlı. Bunu görebilirsin. Dokuz sezon boyunca kupa kazanamadı! Bu sefer kazanacağından emin ol. Yuna Hollander bu konularda nadiren yanılırdı.

"En azından Rozanov'un kupayı kaldırışını izlemek zorunda kalmayacağız," dedi babası neşeyle.

Shane yüzünü buruşturdu. Aslında Rozanov'un kupayı kaldırmasını çok isterdi.

"Yine de Shane'i hastanede ziyaret etmesi çok hoştu," dedi annesi. "Bunun için puan kazanır." Babası onaylayarak ses çıkardı.

Shane, o hastane ziyaretinin ayrıntılarını hatırlayabilmeyi diledi. Beyni yaralanma nedeniyle bulanıklaşmıştı, ilaçlar da bunu daha da kötüleştirmişti. Ilya'nın yüzüne ve saçlarına dokunan nazik parmaklarını hatırlıyordu. Onu gördüğüne çok sevindiğini hatırlıyordu. Şimdi bile, Ilya'nın hastaneye geldiğini bilmek Shane'i içten içe sıcak bir duygu ile dolduruyordu.

Shane ona tamamen aşıktı. O dikkatli parmaklar ve endişeli gözlerle o sessiz hastane odasında yalnız kalmak için kafasını tekrar vururdu.

Ona aşıktı ve bunu ona asla söyleyemezdi.

Ama belki... belki en azından ailesine... gerçeğin bir kısmını söyleyebilirdi?

Tanrım, ama nasıl? Öylece... ağzından kaçırarak mı? İnsanlar bunu nasıl yapıyordu?

Hokey izlerken değil, elbette.

"Son zamanlarda Rose Landry'den haber aldın mı?" diye sordu annesi, tamamen ansızın. Bu lanet bir işaret değil miydi?

"Evet, hastanedeyken bana mesaj attı. Yaralandığımı görmüş." Annesi buna memnun olmuş gibiydi.

Şu an tam zamanıydı. "Biz... biz sadece arkadaşız anne." "Biliyorum.

Programlarınız bir ilişkiyi çok zorlaştırır. Ama
Diğer oyuncular da yapıyor. Carter Vaughan'a ve televizyondaki Gloria bilmem neye bakın.

"Hayır, sorun..." Shane biraz doğruldu ve başındaki ağrıdan yüzünü buruşturdu. "Sorun programlarımız değil. Yani, evet, bu zorlaştırır, ama sorun bu değil."

Annesi ona şefkatle baktı. "Doğru kişi geldiğinde, bunu anlayacaksın," dedi.

Ve Shane korkup vazgeçti. Çünkü onlara doğru kişinin geldiğini ve onun şu anda televizyonda ceza sahasına doğru giden sinirli Rus adam olduğunu söyleyemedi.

"Evet," dedi, "biliyorum."

Ilya'ya sadece *"Seni seviyorum"* yazan bir mesaj göndermek için çok saçma bir dürtü duyuyordu. Bu kelimeler içinde sıkışıp kalmış, her yerini doldurmuştu ve onları dışarıya sızdırmamak için gösterdiği çaba giderek daha zor hale geliyordu.

Bunun yerine Rose'a mesaj attı.

Shane: Annem ne zaman tekrar bir araya geleceğimizi merak ediyor.

Birkaç dakika sonra cevap verdi. Ha!
Sonra

Rose: Üzgünüm. Bu pek komik değil. Nasılsın? Kafan nasıl? Shane: Daha

iyi. Artık güneş gözlüğü takmadan televizyon izleyebiliyorum.

Rose: Ama güneş gözlüğüyle televizyon izlemek çok havalı!

Shane güneş gözlüğü yüzü emojisiyle cevap verdi.

Rose: Sana bakan yakışıklı bir erkek hemşire var mı?

Shane güldü, bu da anne babasının ona bakmasına neden oldu.

Shane: Hayır. Ailemin evindeyim. Rose:

Çok yazık.

Shane: Belki onlara seksi bir erkek hemşire tutmalarını isteyebilirim? Bu, eşcinsel olduğumu açıklamak için iyi bir yol mu?

Rose: Gerçekten güldüm Shane.

Shane de güldü.
"Kime mesaj atıyorsun?" diye sordu annesi.
"Kimseye," dedi Shane çabucak. "Hayden." *Yalan üstüne yalan.*
"Bebek nasıl?"
Bebek mi? Oh! "Harika! Bilirsin, Hayden ve Jackie ona deli gibi aşıklar." *Muhtemelen.*
"Telefonuna bu kadar çok bakmamalısın. Beyin sarsıntın için iyi değil."
"*Biliyorum* anne!" diye bağırdı Shane.
Annesi dramatik bir şekilde ellerini havaya kaldırdı. "Beyninin sağlığını önemsediğim için özür dilerim!"
Gözlerini devirdi. "İnan bana. Birçok insan beynimin sağlığı konusunda endişeli."
Hastaneden çıktıktan sonra ailesinin yanında kalıyordu ve bu durum onu yıpratmaya başlamıştı. Onlara sahip olduğu için şanslıydı ve bu iyileşme sürecini tek başına geçirmek zorunda kalmayı hayal bile edemiyordu, ama bağımsızlığını özlüyordu.

Yine de, yanında olmasını sorun etmeyeceği *bir* kişi vardı. Ama o kişi televizyonda çok sinirli görünüyordu.

Ama aynı zamanda çok da seksi. Ilya'nın kalın bir playoff sakalı vardı, Shane'in her zaman kıskandığı türden. Shane, Stanley Cup finallerine kadar oynamış olsa bile, en fazla yüzünde adacıklar gibi dağılmış birkaç zavallı kıl çıkarmayı başarabilmişti. Ilya'nın dolgun dudaklarını çevreleyen gür, koyu renkli bir sakalı vardı ve aman Tanrım. Shane'in tek düşünebildiği, o sakalın uyluklarına sürtünmesini hissetmekti.

Durumu yeterince iç karartıcı olduğu için fazla endişelenmemeye çalıştığı şey, Ilya'nın bir daha kendisine sürtündüğünü hissedebileceğ*inden* tam olarak emin olmamasıydı. Ve bu, dünyanın en üzücü şakası olmaz mıydı? Shane sonunda Ilya ile birlikte olmak *istediğini* kendine itiraf eder etmez, tuhaf anlaşmaları kalıcı olarak ortadan kalkabilirdi.

İkisinden biri de ilişkiyi bitirmekle ilgili kesin bir şey söylememişti. Ilya, Shane'in hastane odasından ayrıldığından beri birbirlerine pek bir şey söylememişlerdi. Shane, belki de tüm bu durumun artık çok fazla geldiğini hissediyordu. Durumu kontrol altında tutmak ya da hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi davranmak gittikçe zorlaşmıştı. Tek güvenli seçenek uzaklaşmaktı.

Shane, playofflar biter bitmez Ilya'nın ona bunu söyleyeceğini bekliyordu. Ve maçın son dakikaları geçerken, playofflar Ilya için bu gece bitecek gibi görünüyordu.

Shane'in aptal tarafı Ilya için savaşmak istiyordu. *Onlar* için. Mantıklı tarafı ise — Shane'in hayatındaki çoğu şeyi kontrol eden taraf — Ilya ile bir gelecek olamayacağını biliyordu. Ilya ile bir *şimdiki zaman* olamazdı. Her şeyi hızlı ve temiz bir şekilde bitirmeleri ve asla geriye bakmamaları gerekiyordu. Diğer yol ise sadece kalp kırıklığı, skandal, sefalet ve... Shane'in tenine fısıldanan yumuşak Rusça sözcüklerle sonuçlanacaktı. Güçlü kolların onu sardığı bir uykuya dalmakla, tembel, çarpık bir gülümseme ve şakacı öpücüklerle uyanmakla sonuçlanacaktı. Ev yapımı ton balıklı sandviçler ve Ilya'nın Shane'e genellikle özenle sakladığı küçük parçalarını sunduğu değerli anlarla sonuçlanacaktı.

Oyun bitti. Ilya'nın sezonu sona erdi. Her şeyin sona ermesi sadece an meselesiydi. Ve Shane bunu önlemek için ne yapabileceğini bilmiyordu.

Ama bunu istediğini biliyordu.

Haziran 2017 — Boston

Jane: New York'un sonunda kupayı kazanacağına inanamıyorum.

Ilya da inanamıyordu. Lanet olası Scott Hunter, yaklaşık kırk saniye sonra Stanley Kupası şampiyonu olacaktı.

Ilya: Hunter'dan nefret

ediyorum. Jane: Hayır,

etmiyorsun. Ilya:

Ediyorum.

Jane: Kes şunu. Böyle konuşmaya devam edersen kıskanacağım.

Ilya güldü. Boston'daki penthouse dairesinde, tek başına güldü.

Playoffların final serisinin son maçının son saniyeleri geçip gitti ve maç sona erdi. Buz, mavi formalı heyecanlı adamlarla doldu ve Ilya, kıskançlığın acısını çok keskin hissetmemek için tüm dikkatini telefonuna verdi.

Sıkılmıştı. Playofflar onun için haftalar önce bitmişti. Ne yapacağını, nereye gideceğini bilemeyen Ilya, Boston'da saklanmıştı. Şu anda tek evi orasıydı, ancak şehirde gerçek bir arkadaşı yoktu. Yazları orada kalan takım arkadaşları vardı, ama yakın olduğu kimse yoktu.

Ama araba koleksiyonu buradaydı ve bu da hiç de azımsanacak bir şey değildi.

Üç gün önce garajını son kez ziyaret ettiğinde, sanki hiçbir şey yokmuş gibi hissetmişti.

Svetlana'yı artık davet etmiyordu çünkü... sırf öyle.

Bu yüzden tek başına hokey izliyor ve yazını birlikte geçirmek için can attığı adama mesaj atıyordu.

Ilya: Sence Hunter fincandan çay içecek mi? Jane: Kafein mi? İmkanı

yok. Hunter o kadar da sert değildir.

Ilya tekrar güldü.

Ilya: O zaman süt.

Jane: Ilık süt. Ve sonra doğruca yatağa!

Ilya televizyona baktı ve Stanley Kupası'nın gülümseyen Scott Hunter'a verildiği gördü.

Jane: Onun adına

sevindim. Ilya: Tabii ki

sevinirsin.

Shane ile ilişkisini bitirme niyetindeydi. Ama bunu yapamamıştı. Henüz yapamamıştı. Şimdilik birbirlerine mesaj atıp, birbirleriyle dalga geçip, sadece arkadaşmış gibi davranabilirlerdi.

Shane'in Ilya'yı kulübesine davet etmesi hâlâ geçerliydi. Shane bunu zorlamıyordu ve Ilya da bunu kabul etmiyordu, ama davet hâlâ geçerliydi. Eğer bu dünyanın en kötü fikri olmasaydı, Ilya çoktan Ontario'nun Wherever-the-Fuck kasabasına doğru yola çıkmış olurdu.

Televizyondaki oyuncular eşlerini öpüyor ve çocuklarını kucaklıyorlardı. Ilya, Kupayı kazandıktan sonra öpebileceği birinin olması güzel olurdu diye düşündü.

Belki de gelecek yılki hedefi bu olmalıydı: Shane'i unutmak ve playoffların sonuna kadar yanında kalacak kadar sevebileceği bir kadın bulmak.

Ilya uzaktan kumandayı aldı ve televizyonu kapatmak üzereydi ki...

Vay canına.

Vay. Siktir.

Scott Hunter bir *adamı öpüyordu*. Takım arkadaşlarından birini "Seni seviyorum dostum" diye yanağından öpmüş gibi değil. Scott Hunter, sokak kıyafetleri giymiş bir adamı *ağzından* öpüyordu. Dil de işin içinde gibiydi.

Ilya'nın telefonu çaldı.

Jane: Vay canına.

Jane: Bunu görüyor musun?

Jane: Ne oluyor lan?!!!? O onun erkek arkadaşı mı???!!!!!

Ilya televizyona, Scott Hunter'a ve muhtemelen erkek arkadaşına bakakaldı. Ya da Scott Hunter'a ve kalabalığın içinden seçtiği rastgele sevimli adama. Ilya gördüklerini sindiremiyordu. Bu nasıl gerçek olabilirdi?

Ama Hunter oradaydı, bu gizemli adama sanki dünyada önemli olan tek şey oymuş gibi gülümsüyordu. Ve ona tekrar öpüşmek için eğilirken yüzünü tutuyordu. Ilya, hayatındaki en kötü şeylerin bir kasırga tarafından emildiğini izliyormuş gibi hissetti.

Sonra kameralar kapandı ve Ilya telefonuna baktı.

Jane: Ne oluyor??!!! Gerçekten bunu mu yaptı???!!!

Ilya arama düğmesine bastı.

Sadece bir kez çaldı, "Vay canına, Ilya! İnanabiliyor musun..." "Kır evine geliyorum."

Dördüncü Bölüm

Yirmi Üçüncü Bölüm

Temmuz 2017—Ottawa

Shane endişeyle parmaklarını direksiyon simidinde tambur gibi çaldı.

Ilya'yı havaalanında düzgün bir şekilde karşılamak için havaalanına girebilmeyi diledi, ama ikisinden *biri* havaalanında tek başına olsa bile yeterince dikkat çekecekti; ikisi birlikte olsaydı ortalık karışırdı.

Beyzbol şapkasını daha aşağı çekip dikiz aynasına baktı.

Ilya'nın davetini kabul etmiş olmasına hala şaşkındı, ancak bunun için Scott Hunter'a teşekkür etmesi gerektiğini düşünüyordu. Hunter, Stanley Kupası'nı kazandığı gece, herkesin önünde eşcinsel olduğunu açıklamıştı. O gece verdiği röportajlarda da bu konuyu açıkça konuşmuş, geçen hafta NHL Ödülleri'nde yaptığı konuşmada ise daha da açık bir şekilde dile getirmişti. Shane o konuşmayı birkaç kez izlemişti. Ödül törenine gidip bunu bizzat görmek isterdi, ancak Las Vegas'a uçmak, yeni iyileşmiş vücudu için gereksiz bir yük gibi görünüyordu.

Yine de Hunter'ın elini sıkmak isterdi.

Bunun yerine, ona bir e-posta göndermişti. E-postanın birkaç taslağını yazmış, sonunda Hunter'ın cesaretini takdir eden bir e-posta göndermişti. Kelimelerini dikkatlice seçmişti, çünkü Hunter'ın cesaretine sahip değildi. En azından henüz değil.

Ama belki Hunter, Shane'in aslında ne demek istediğini anlayacaktı.

Bir NHL oyuncusunun ilk kez eşcinsel olduğunu açıklaması heyecan vericiydi, ancak ligdeki her takımdan bir oyuncu eşcinsel olduğunu açıklasa bile bu Shane'in durumuna bir fayda sağlamazdı. Eşcinsel olmak - ya da her neyse - aslında bir skandal yaratacak bir şey değildi. *NHL kariyerin* boyunca *en* büyük rakibinle yatmak, kimsenin anlayamayacağı bir şeydi. Hiç kimse. Shane, NHL'nin kabul ve hoşgörü konusunda yeni poster çocuğu olan Scott Hunter'ın bile, Ilya ile ne yaptığını bilse paniğe kapılacağını düşünüyordu.

Onlar bir şaka haline gelirdi. Dünya bunu öğrenirse, tek olacakları şey bu olurdu: gizlice birbirleriyle yatan ahlaksız hokey oyuncuları. Ve Shane böyle olmak istemiyordu. Hiç istemiyordu. Dünyanın en iyi hokey oyuncusu olmak istiyordu ve sonunda aşık olduğunu itiraf edebileceği adamla utanç veya korku duymadan bir ilişki yaşamak istiyordu.

Ama yapamıyordu. Tek yapabileceği, Ilya ile kimseye yakalanmayacakları bir yerde saklanarak geçireceği bu iki haftaydı.

Aynada Ilya'yı park garajını geçerken görmeden önce, tekerlekli spor çantasının sesini duydu.

Shane arabadan inmeyi düşündü, ama olduğu yerde kalmaya karar verdi. Kulübeye vardıklarında güvende olacaklardı, ama şimdi her şeyi mahvetmenin bir anlamı yoktu. Shane Hollander ve Ilya Rozanov'un Temmuz ayında birlikte takıldıklarını kimse fark etmeden Ottawa'dan çıkması gerekiyordu.

Ilya yaklaşırken, Shane onun da şapkasını gözlerine kadar indirmiş olduğunu ve büyük pilot güneş gözlüğü taktığını gördü. Shane, havaalanında onu tanıyan biri olup olmadığını merak etti.

Ilya'nın çantasını yükleyebilmesi için SUV'nin arkasını açtı. Ilya yolcu koltuğuna oturana kadar birbirlerine tek kelime etmediler. "Ne sürüyorsun sen, Hollander?"

"Jeep Cherokee." Ilya

burun kıvırdı.

"Ne? Pratik bir araba!"

"Sen milyonersin."

"Cherokee'nin nesi var?" Shane motoru çalıştırırken sordu. "Karda iyi gider. Çok eşya alır. İyi bir arabadır."

"Eğer banliyöde yaşayan bir babaysan iyidir."

"Dizlerim kafamın üstüne çıkıyor aptal spor arabalardan daha iyidir." "Hm."

Shane otoparktan çıkana kadar tekrar konuşmadılar. "Uçuşun iyi geçti mi?" diye sordu.

"Tabii."

"Kır evine varmak yaklaşık iki saat sürer."

"Tamam."

"Acıktın mı? Durup birimiz..." Ilya omuz silkti.

"Kır evini seveceksin bence," dedi Shane. "Gerçekten çok rahatlatıcı bir yer."

"Yapacağımız şey bu mu?" diye sordu Ilya. "Rahatlamak mı?"

Shane yutkundu. Otoyol giriş rampasına döndü.

"Umarım öyle olur," dedi sonunda. "Seninle rahatlamak isterim. Bir kez olsun."

Bir saniye yanına baktı. Ilya yolcu tarafındaki pencereden dışarı bakıyordu.

"Dün market alışverişi yaptım," dedi Shane. "Çok sık... dışarı çıkmamıza gerek kalmaz."

Birkaç dakika sessizce sürdüler. Shane, Ilya'nın da kendisi gibi paniğe kapılıp kapılmadığını merak etti. İki hafta. Yalnız başlarına. Muhtemelen sürekli yalnız başlarına.

Bunu önerirken ne düşünmüştü ki? "Teşekkür ederim," dedi Ilya aniden. "Beni davet ettiğin için."

Shane paniğinin azaldığını hissetti. "Burada olduğun için mutluyum." "Ben de mutluyum. Ama... çok korkuyorsun, değil mi?"

Shane rahatlamış bir şekilde güldü. "Evet. Ben de."

İkisi de bunun geri dönüşü olmayan bir nokta olduğunu biliyordu. İlk öpüştükleri veya seviştikleri zamankinden bile daha fazla. Bu yeni bir sınır, yeni bir yakınlık düzeyiydi.

"Havaalanında seni tanıyan oldu mu?" "Hayır, sanmıyorum."

Shane başını salladı. "Kır evi özel bir yolun sonunda. Orada tamamen yalnız olacağız."

"Ailen seni ziyarete gelmeyecek mi?"

"Hayır, ben, şey, onlara birkaç hafta yalnız kalmam gerektiğini söyledim. Onlara bunun, bilmiyorum, psikolojik bir şey olduğunu söyledim. Zihinsel bir eğitim meditasyonu gibi bir şey."

"Ne sinsi."

"Rahatsız edilmeyeceğiz."

Ilya'nın tırnağını ısırdığını fark etti.

"Ben, şey, bunu sabırsızlıkla bekliyordum," dedi Shane.

"Evet. Ben de."

Shane gülümsedi ve bir elini direksiyondan çekti. Elini uzattı ve Ilya hızla parmaklarını birbirine doladı ve sıktı.

İki hafta. İki hafta boyunca durumlarının imkansız olmadığını varsayabilirlerdi.

* * *

Shane, Ilya'nın televizyonda gördüğü büyük göl evinin önüne arabayı park ettiğinde, Ilya'yı "vay canına, bu gerçekten oluyor" şeklinde ani bir duygu dalgası sardı.

Ilya, bir kulübenin genellikle bu devasa, taş cepheli evden çok daha küçük olduğundan emindi, ama Shane'in söz verdiği gibi, burası kesinlikle uzak bir yerdi. Daha önce hiç böyle bir yerde bulunmadığını düşünüyordu; gerçekten gardını indirebileceği ve tanınmaktan endişe duymayacağı bir yerde.

Hollander'ın burayı sevmesine şaşmamalı.

Hollander'ın, Ilya'nın çantasını bagajdan çıkardığını ve sanki Ilya onun ziyarete gelen teyzesiymiş gibi eve doğru taşıdığını fark etti.

"Çantamı kendim taşıyabilirim."

Shane yürümeye devam etti. "Kaburgaların nasıl?" diye

sordu. "Kaburgalarım iyi. Çantayı kendim taşıyabilirim."

"O incinmiş kaburgalarınla oynadığını inanamıyorum."

"İnanamıyor musun?"

Shane omzunun üzerinden ona gülümsedi. "Sanırım yapabilirim."

Kapıyı açtı ve içeri girdiler. Gerçekten muhteşem bir evdi. Yüksek tavanlı ve çıplak kirişli, tamamen açık ve ferah bir evdi. Karşı duvar, göle bakan tavandan tabana pencerelerle kaplıydı. Ilya, havuz ve jakuzili devasa bir teras görebiliyordu. Onun ötesinde bir iskele ve bir kayıkhane vardı.

"Kendini evinde hisset," dedi Shane.

Ilya oturma odasına doğru yavaşça yürüdü. Güneş gözlüklerini çıkardı ve tişörtünün önüne astı. Ve televizyon programında gördüğü her şey oradaydı: deri koltuk takımı, muhteşem manzara ve gülünç derecede Kanadalı görünümlü ekose desenli yastıklar ve battaniyeler.

Tanrım. Shane Hollander'ın *ev*indeydi.

"İstersen sana etrafı gezdirebilirim," dedi Shane. "Ya da, eğer açsan... dediğim gibi, yiyecek stokladım. Bilardo masasının yanındaki oyun odasında bir bira buzdolabı var..."

Shane, Ilya'nın yaklaşık iki metre arkasında duruyordu. Ilya, göl manzarasından dönüp ona baktı.

"Buradaki musluk suyu gerçekten çok iyi," diye devam etti Shane. Çok gergin olduğu belliydi. "Yakınlarda doğal bir kaynak var ve..."

Ilya, yavaş ve kararlı adımlarla aralarındaki mesafeyi kapattı. Shane başını kaldırıp ona baktı ve Ilya onun yutkunduğunu görebiliyordu.

Bir an sessizce birbirlerine bakarak, sonra ne olacağını beklediler. Sonunda Ilya elini uzattı ve parmaklarının arkasını Shane'in yanağına dokundurdu. Shane bilinçsizce dudağını yaladı ve Ilya ona öpücük vermek için yaklaştı.

Shane'in ağzı onun ağzının altında açıldığı anda, her şey anlam kazandı. Ilya'nın tüm gerginliği kayboldu ve Shane'in tişörtünü tutup onu kendine çekti. Shane hafifçe inledi ve parmaklarını Ilya'nın beyzbol şapkasının altına sokarak onu yere düşürdü. Parmaklarını Ilya'nın saçlarına doladı ve onu deri kanepeye doğru geriye doğru yürümeye başladı.

Aylardır birlikte olmamışlardı. Komik olan şey, Ilya'nın o kadar zamandır *kimseyle* birlikte olmamış olmasıydı. Hayatında ilk kez, başka kimseyle birlikte olmak *istememişti*.

Ama şimdi, Shane onu durmadan düşündüğü şekilde dokunmazsa patlayacakmış gibi hissediyordu.

Shane onu ittiğinde isteyerek kanepeye uzandı. Shane'in tişörtünü sıkıca tuttu, böylece diğer adam hemen üstüne yuvarlandı. Ilya, güneş gözlüğü göğsüne bastırıldığında yüzünü buruşturdu, sonra onu çıkarıp yere attı.

Ilya, Shane'i çılgınca öptü, kalçalarını yukarı kaldırarak penisine daha fazla sürtünme sağladı ve Shane'in de kendisi kadar sert olduğunu hissedince çok sevindi.

Shane'in tişörtünü başından çıkardı ve ellerini aşağı kaydırarak Shane'in fermuarını açtı.

"Siktir," diye inledi Shane. "Ben... uzun zamandır yapmadım... Uzun süre dayanamayabilirim."

"Evet. Aynı. Ama iki haftamız var, değil mi?"

Shane güldü. "Doğru." Sonra, "Bekle... aynı mı?"

"Hm?"

"Aynı" dedin. Son zamanlarda kimseyle birlikte olmadın mı? Ilya yüzünü buruşturdu. Muhtemelen bunu itiraf etmemeliydi. Ama...

"Hayır."

"Yani, o zamandan beri...?"

"Hayır. O zamandan beri yok. Lütfen konuya dönebilir miyiz...?"

"Gerçekten mi?" Shane geri çekildi, böylece Ilya'nın gözlerinin içine doğrudan bakabilirdi.

Şaşkın ve çok, çok mutlu görünüyordu.

"Önemli bir şey değil, Hollander. Rahatla."

"Aylardır..."

"Aylar oldu. Evet. Bu yüzden gerçekten..."

"Ben de yapmadım," dedi Shane çabucak. "Son kez birlikte olduğumuzdan beri. Boston'da."

"Öyleyse..." dedi Ilya, elini Shane'in pantolonuna doğru ilerleterek. Ama Shane kalçalarını sürtmeye ya da Ilya'nın ağzını kirli, çaresiz öpücüklerle saldırmaya geri dönmedi. Bunun yerine, elini uzattı ve Ilya'nın yüzündeki bir tutam saçı nazikçe kenara çekti. Ilya, Shane'in ona o kadar... şefkatle bakan yüzüne sadece büyülenmiş bir şekilde bakakaldı.

"Bir fikrim var," dedi Shane. Bunu söylerken başparmağıyla Ilya'nın alt dudağını okşuyordu.

"Ne?" diye sordu Ilya, hissettiğinden daha cesur bir şekilde.

"Birbirimize karşı dürüst olalım. Bu iki hafta boyunca, sadece... gerçekte ne düşündüğümüzü söyleyelim. Belki... gerçekte ne hissettiğimizi söyleyelim."

Yapamam, demek istedi Ilya. *Yapamam çünkü yaparsam beni zavallı bulursun ya da daha kötüsü, sen de aynısını söylersin ve o zaman ne yapacağız?*

"Deneyeceğim," dedi onun yerine.

"Denerecek misin?" diye şüpheyle sordu Shane.

"Evet! Şu anda sikime dokunmanı sağlayacaksa her şeyi yaparım!"

Shane güldü ve başını salladı. Ama sonra Ilya'nın vücudunda aşağı kaydı ve Ilya'nın şortunu indirdi, *Tanrıya şükür*.

Shane onu ağzına aldı ve her şey yeniden basitleşti. Ilya, bir dalga zevk ile bir dalga rahatlamanın karıştığını hissetti ve rahatlayıp Shane'in onu emmeye her zaman kararlı bir şekilde yaklaşmasından zevk alabildi.

Ilya hile yaptı ve Rusça "Eğer yapabilseydim, sonsuza kadar burada kalırdım" diye mırıldandı. Shane'in etrafında iç çektiğini hissetti, ama bu ses sinirli olmaktan çok rüya gibi geliyordu. Belki de ne demek istediğini anlamıştı. Belki de bazı duygular yabancı kelimelerin arkasına saklanamazdı.

Beklendiği gibi, Ilya uzun süre dayanamadı. Shane de öyle, Ilya hemen iyiliğine karşılık verdiğinde. Ama şaşırtıcı olan, oral seksin öğleden sonranın en iyi kısmı olmamasıydı. Sonrasında, artık gerginlikleri geçtikten sonra, kanepede birbirlerine yaslanarak rahatladılar. Vücutlarında kalan giysiler buruşmuş ve açılmıştı; saçları dağınıktı. Bir saatten fazla bir süre boyunca —bunun için başka bir kelime yoktu— birbirlerine *sarılarak* sessizce konuştular. Shane, Ilya'nın saçlarını parmaklarının etrafında doluyor ve nazikçe bırakıyordu; Ilya ise onun

Shane'in çillerinin üzerinde parmak uçları. Arada sırada, Ilya Shane'in çenesini, boğazını ya da bir keresinde burnunun ucunu öperdi.

Ilya, bu hale geldiğine inanamıyordu. O... *aşık* olmuştu. Bu iğrençti.

Ama Shane üstüne uzanmış, pürüzsüz göğsü ve karnı Ilya'nın vücudunun her santimetresine değiyorken, bunu umursamak zordu. Saçları Ilya'nın burnuna değecek kadar uzundu. Koyu renkli gözleri, çilleri ve *gülümsemesi*.
Shane çok mutlu görünüyordu. Bir şekilde, Ilya onu mutlu ediyordu.

Ilya onu her zaman mutlu etmek istiyordu.

* * *

Ilya, Shane'in kulübesinde tam donanımlı bir kapalı hokey antrenman tesisi olduğunu öğrenince hiç şaşırmadı.

Shane heyecanla onu ana kulübenin yanındaki tek katlı binaya götürdü ve kapıyı açarak büyük bir sentetik plastik buz pisti, atış hedefleri, pas hedefleri ve bir sürü egzersiz ekipmanı içeren bir ağ ortaya çıkardı. Gölün karşısındaki duvar tamamen pencerelerden oluşuyordu.

Şimdi spor ayakkabılarla "buz" üzerindeydiler ve birbirlerine puck paslaşıyorlardı.

"Sana NHL Ödülleri'nden sonra olanları anlatmadım," dedi Ilya.

"Sonra mı?"

"Evet. Dışarı çıktım. Scott Hunter'la."

Shane bir sonraki pası kaçırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Scott Hunter gecesi düzenleyen bir kulüp vardı, bu ne anlama geliyorsa artık."

"Bir kulüp mü? Mesela..."

"Eşcinsel kulübü. Evet. Ben de gitmeye karar verdim."

"Üzgünüm. *Scott* Hunter'la *Las* Vegas'ta bir *eşcinsel kulübüne* mi gittin?" "Ve erkek arkadaşıyla. Evet. İyi adam."

Shane kaşlarını çattı. "Neden bana bunu daha önce söylemedin?"

Ilya omuz silkti. "Unuttum." Bu hiç de doğru değildi. Sadece Shane'in yüzündeki *bu* ifadeyi görmek istemişti. Ilya içinden bunun "büzülmüş şaşkınlık" ifadesi olduğunu düşündü.

"Nasıl... nasıldı?"

"İyiydi. Biraz sıkıcıydı ama, bilirsin, Scott Hunter. Ne bekleyebilirsin ki?" Ilya, sopasıyla yanındaki yığından yeni bir pak aldı.

bıçağı aldı ve Shane'e gönderdi. Bu sefer Shane sopasıyla kolayca yakaladı.

"Peki, Hunter senin... olduğunu biliyor mu?"

"Hiçbir şey söylemedim. Bir şeyler tahmin etmiş olabilir." Gülümsedi. "Orada çok seksi erkekler vardı."

Ve şimdi Shane'in yüzü, Ilya'nın "sıkı bir onaylamama" olarak adlandırdığı ifadeye dönüştü.

"İyi vakit geçirdiğine sevindim," dedi Shane kısaca.

"Mesele şu ki, NHL oyuncularıyla bir gey bara gittim ve bu... heyecan vericiydi, anlarsın ya?"

Shane başını salladı ve puck'ı Ilya'ya geri verdi. "Eminim öyledir."

"Hunter'a laf ediyorum ama yaptığı şey cesurcaydı. Televizyonda erkek arkadaşını öyle öpmek. Ve ödül törenindeki konuşma."

"Öyleydi. Bu beni gerçekten umutlandırdı. Her şeyin değişebileceğini düşündüm." Ilya, Shane'e puck'ı geri attı. "Bu beni kıskandırdı," diye itiraf etti. Shane güldü. "Televizyonda beni öpmek mi istiyorsun?"

"Evet. Stanley Kupası'nı kazandıktan sonra."

Shane kollarını açtı. "Oh, yani bu romantik senaryoda beni yenmiş oldun?"

"Evet. Üzgünüm."

"Stanley Kupası'nı kaybetmiş olursam, seni öpmek için havamda olmayacağım, Rozanov."

"Ama benimle gurur duyarsın!"

Shane gözlerini devirdi. "Sen dünyadaki en sinir bozucu insansın. Neden ben..." Tam zamanında kendini durdurdu. "...neden sana katlanıyorum bilmiyorum."

Ilya spor ayakkabılarıyla buzu itti ve Shane'in yanına kaydı.
Ona ulaştığında, yanağına yüksek sesle bir öpücük kondurdu.

"Acıktım," diye homurdandı Shane. "Hadi. Buzdolabında ne var bir bakalım."

* * *

"Bana odamı gösterecek misin, yoksa...?"

Ilya, oturma odasının ortasındaki bir sütuna yaslanmış, Shane'i her zaman çıldırtan o lanet olası çarpık gülümsemesini takınmıştı.

"Dört misafir odam var," dedi Shane, oyuna ayak uydurarak. "Manzaralı bir oda ister misin?"

"Kral boy yataklı bir oda istiyorum."

Shane, Ilya'ya doğru yürüdü ve sırıttı. "Hepsinde kral boy yatak var." "Ve özel banyo."

"Oh," dedi Shane, taklit bir endişeyle. "Korkarım banyosu olan sadece bir oda var."

"Çok özel ihtiyaçlarım var."

"Elimden geleni yapmaya çalışacağım."

Son sözleri Ilya'nın dudaklarına fısıldadı ve sonra onu öptü. Yavaş ve harikaydı.

"Senin yatağında uyumak istiyorum, Shane Hollander," diye mırıldandı Ilya. "Yatağımda birçok şey yapmak istiyorum."

"Göster bana. Beni yatağa götür."

Shane onu ikinci katın yarısını kaplayan odaya götürdü. Güneş batmıştı, ama sabahleyin iki duvarı çevreleyen pencerelerden gölün manzarasını görebileceklerdi.

Ilya'nın odayı incelemesini izledi; duvarlardaki resimleri ve komodinin üzerindeki eşyaları incelediğini izledi.

"Burası senin odan," dedi Ilya, belki Shane'den çok kendine. "Evet. Muhtemelen Montreal'deki odamdan bile daha fazla. Burası burası... evim gibi."

"Bunlar ailen," dedi Ilya, komodinin üzerinde duran çerçeveli bir fotoğrafı işaret ederek.

"Evet."

Ilya, şakacı bir gülümsemeyle fotoğrafı ters çevirdi. "Onları şok etmek istemem," dedi. Shane güldü.

Ilya yatağa doğru ilerledi ve yatağın ucuna oturdu. Shane onun yanına oturdu. "Bu biraz gerçeküstü. Senin burada olman."

"Evet. Kötü mü, iyi mi?"

"İyi," dedi Shane hemen. Ilya'nın elini tutup sıktı. "Gerçekten iyi."

"İyi." Sonra, hiç uyarı yapmadan, Ilya döndü ve üzerine atladı, onu sırt üstü yatak üzerine itti. Shane şaşırmaya vakit bulamadan, Ilya'nın ağzı onun ağzına yapıştı.

Shane çaresizce inledi ve vücudunu Ilya'nın vücuduna doğru eğdi. Bacağını Ilya'nın uyluklarına doladı ve onu kendine çekti.

Öpücük tuhaf gelmişti ve Shane bunun nedeninin ikisinin de gülümsemeyi kesememesi olduğunu fark etti.

"Buradasın," diye mırıldandı. "Evet.

Şimdi kıyafetlerini çıkar."

Shane güldü ve hızla kıyafetlerini çıkardı. Her bir giysiyi çamaşır sepetinin olduğu yere fırlattı, sonra sırt üstü uzandı ve Ilya'nın kendi gömleğini çıkarmasını izledi.

Ilya, striptizci gibi çıplak göğsünü eliyle okşadı. Şortunun düğmesinde durakladı ve Shane'e kaşlarını kaldırdı.

"Bu Magic Mike saçmalığı da ne?" diye sordu Shane, sırıtarak.

Ilya, iki elini saçlarına sokup başını dramatik bir şekilde geriye eğerek cevap verdi. Kalçasını öne doğru çıkardı ve Shane kahkahayı bastı.

"Dur, sana yardım edeyim." Ilya'nın karnına ağzını bastırabilmek için dizlerinin üzerinde yatakta süründü. Ilya'nın kaslarının hatlarını yaladı ve Ilya'nın titrek bir nefes aldığını duydu.

"Beni kızdırma," dedi Ilya. "Bunun için çok uzun süre bekledim."

"Mm." Shane, Ilya'nın şortunun önünü açtı ve şakacı bir şekilde göğsünü ısırdı. "Aylarca."

"Yıllar," diye iç geçirdi Ilya. "Yıllardır seni gerçek yatağında istiyorum." Shane donakaldı. "Yıllardır mı?"

Ilya uzun parmaklarını Shane'in çenesine doladı ve başını kaldırıp onun bakışlarına karşılık verdi.

"Evet."

Shane yutkundu. "Şu şortu çıkar," diye çıkardı ağzından.

Ilya son giysisini de çıkarmışken Shane ona uzandı. Onun ağırlığını üzerinde hissetmesi gerekiyordu. Onu öpmesi, dokunması ve kendisine karşı sertleştiğini hissetmesi gerekiyordu (bunun için biraz geç kalmış gibi görünse de).

Ilya buradaydı ve Shane sonunda, istedikleri kadar zamanları olduğunda onunla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu anlayacaktı. Ilya ona iki hafta söz vermişti ve Shane, önünde uzanan bu uzun zaman dilimi karşısında başı dönüyordu.

Ilya onu yavaşça ve açgözlülükle öptü. Ereksiyonu Shane'in karnına değdi ve Shane, Ilya'ya mümkün olduğunca fazla sürtünme sağlamak için ona karşı kıvrıldı. Ilya, Shane'in iki bileğini de tutup yatağa sabitleyerek karşılık verdi.

"Oh," diye inledi Shane. Ilya'nın boğazına daha iyi ulaşabilmesi için utanmadan başını geriye attı. Ilya, Shane'in çenesinin hemen altındaki hassas noktayı emerek onun cömert teklifinden yararlandı.

Ilya, Shane'in boynunu emmeye devam ederse bir iz, bir *öpücük izi* bırakacaktı, ama Shane bunun önemli olmadığını fark etti. İlk kez, kanıtlar hakkında endişelenmeleri gerekmiyordu. Hiçbir şey hakkında. Burada olanları kimse bilmeyecekti.

"Daha sert," dedi Shane. "Sonra görmek istiyorum."

Ilya homurdandı ve ağzını Shane'in cildine daha sert bastırdı. O kadar sert emdi ki, Shane bir an için onun gerçekten bir vampir olup olmadığını merak etti.

Rus vampirleri var mı?

Hayır, aptal. Vampirler gerçek değil.

Acı rahatsız edici bir hale gelmek üzereyken, Ilya geri çekildi. Shane rahatlamanın ve Ilya'nın iz bıraktığı yerden yayılan hoş bir yanmanın etkisiyle doldu.

Ilya o noktayı nazikçe yaladı ve Shane mutlu bir şekilde kıvrandı.

"Benim." Ilya bu tek kelimeyi söylerken nefesi Shane'in cildini gıdıkladı.

"Senin," dedi Shane rüya gibi.

"Bütün bunlar. İki hafta boyunca. Benim."

Sonsuza kadar, demek istedi Shane. *İstersen sonsuza kadar*.

Bunun imkansız olduğunu biliyordu, ama o anda bunun işe yaraması için her şeyi yapardı. Sorunlarına bir çözüm olmalıydı.

Ama şimdilik sadece "Siktir et beni. Lütfen." dedi.

Ilya oturdu ve Shane'i karnının üstüne çevirdi. Shane'in omuz bıçaklarının arasına hafif bir öpücük kondurdu.

Tanrım, Shane bunu istiyordu. Kıçını havaya kaldırıp Ilya'ya acele etmesini söylemek istiyordu, ama Ilya Shane'in vücudunda yavaşça aşağı doğru ilerliyor, omurgasının her bir çıkıntısına yumuşak bir öpücük konduruyordu. Hiç acelesi yoktu.

"Muhteşem," diye iç geçirdi Ilya öpücükler arasında. Onun aksanıyla bu kelime karanlık ve bereketliydi. Shane'in teninde kaydı ve o anda Shane *kendini* muhteşem *hissetti*.

Ilya, Shane'in omurganın tabanına ulaştı ve Shane onun geri çekilmesini, belki de kayganlaştırıcıyı almasını bekledi. Ancak Ilya, daha önce hiç yapmadığı bir şey yaptı: devam etti.

Büyük elleri Shane'in kalçalarını ayırırken, dili Shane'in kıçının kıvrımına kaydı. Shane nefesini tuttu. Ilya'nın gerçekten bunu yapacağına inanamıyordu...

"Oh, tanrım. *Ilya.*"

Shane, Ilya'nın dilinin ıslak sıcaklığını deliğinde hissetti ve *daha önce hiç* böyle bir şey yaşamamıştı. İnanılmaz derecede samimi bir şeydi. Çok cesur, korkusuz ve çok... *Ilya'ya* özgüydü.

Dili bir an durdu ve Ilya, "İyi mi?" dedi. "*Harika.*"

Arkasında Ilya'nın kıkırdamasını duydu ve sonra yalama devam etti. Shane'in gözleri geriye devrildi ve inledi. Bir şey nasıl aynı anda hem bu kadar rahatlatıcı hem de bu kadar heyecan verici olabilirdi? Ilya'nın bunca zamandır bunu ondan sakladığı için neredeyse kızgındı. Ama bu adil olmazdı; Shane bunu bir hediye olarak takdir ediyordu.

İhtiyacı o kadar büyüktü ki çılgına dönmüştü. Penisi yatağa sertçe baskı yapıyordu ve yatağa sürtünmeye başlamamak için tüm iradesini kullanması gerekiyordu. Ilya'nın durmasına neden olabileceği için hiç hareket etmek istemiyordu. Shane, Ilya'nın bunu daha ne kadar sürdürebileceğinden emin değildi ama...

Oh.

Ilya'nın dili *onun içinde*ydi.

Sıcak, kaygan ve müdahaleci. Kesinlikle *olmaması gereken* bir yerdeydi ama çok, çok, çok, çok iyi hissettiriyordu.

"Siktir. *Siktir*. Ilya... Tanrım. Bu harika. Teşekkürler. Siktir."

Teşekkür etmek utanç vericiydi, ama Shane bunun üzerinde durmadı. Tıpkı Ilya'nın *dilini kullanarak kıçını sikerek* ondan çıkardığı çaresiz seslerden utanmayı reddettiği gibi.

Shane boşalmak üzereydi. Bu farkındalık aniden onu vurdu ve panik içinde, ağrıyan sikine sürtünmeyi ortadan kaldırmak için kalçalarını yataktan kaldırdı. Ne yazık ki, bu hareket aynı zamanda Ilya'nın yüzüne kıçıyla vurmasına da neden oldu.

"Aah! Ne oluyor lan, Hollander?"

"Üzgünüm!"

Omzunun üzerinden bakmak için döndü ve Ilya çenesini ovuşturup somurtuyordu.

"Üzgünüm!" Shane tekrar söyledi. "Ben sadece... Henüz boşalmak istemiyordum." Ilya gözlerini devirdi, ama dudakları seğirdi. "Sanırım bu bir iltifattır."

"Öyle," diye Shane hemen onayladı. Sırt üstü döndü. "Bu inanılmazdı."

"İyi."

"Sen... bunu yapmaktan hoşlandın mı?"

Ilya başını salladı. "Evet, öyle yaptım. Ta ki sen yüzüme yumruk atana kadar."

Shane gülümsememek için dudağını ısırdı, ama Ilya bunu fark etti. Pek de kızgın gibi gelmeyen bir homurtuyla Ilya, yüzleri birbirine birkaç santim kalana kadar eğildi.

Shane, Ilya'nın ağzının az önce nerede olduğunu hatırlamadan önce, öpücük için çenesini yukarı kaldırdı. Umursuyor muydu?

Hayır.

O eğilip onu öptü, ama pek bir tat almadı. Sadece Ilya'nın ağzının tanıdık sıcaklığını hissetti. Ilya'nın sert penisinin kalçasına bastırdığını hissetti ve Shane'in içinde onu hissetme arzusu yeniden alevlendi.

"Lütfen."

Ilya etrafına baktı ve Shane yatağın sağındaki komodini işaret etti. Ilya çekmeceyi açtı ve bir şişe kayganlaştırıcı ve bir prezervatif çıkardı, ama çekmeceyi hemen kapatmadı.

"Ne?" diye sordu Shane.

"Oyuncaklar olmasını umuyordum."

"Burada oyuncak tutmuyorum."

"Montreal'de büyük bir zulân mı var?"

Shane kızardı. "Hayır!"

"Hayır mı? Hala tek bir dildo mu var?"

Evet.

Shane başını yastığa geri attı. Bu noktada sızlanmaktan çekinmiyordu. "Lütfen sus ve beni sik."

Ilya hiç vakit kaybetmeden Shane'in bacaklarının arasına yerleşti ve ona girdi. Shane, onun *"dilediğine dikkat et*" demek istediğinden emin değildi, ama Shane hiç pişmanlık duymuyordu.

Shane odaya doğru bağırdı. Her zaman istediği kadar yüksek sesle bağırdı, çünkü bunu *yapabilirdi*.

"Oh, Shane. Evet. Bunu duymak istiyorum."

Ilya ona defalarca çarptı, başlık duvara çarptı. Shane elini uzatıp onu sabitlemek istedi, ama Ilya elini kendi eliyle kapattı, kendini duvara dayadı ve onu daha da sert sikmeye başladı.

Shane bacaklarını kaldırdı ve ayak bileklerini Ilya'nın omuzlarına dayadı. Ilya homurdandı ve öne doğru atıldı, Shane'i ikiye katlayarak içine daha da derinlemesine girdi.

Ilya'nın yüzü terden kaygandı ve gözleri çılgındı. "Shane. Siktir...
...lanet olsun. Sen harikasın Shane. Çok iyisin."

Shane sadece yüksek, inleyen sesler çıkararak cevap verebildi. Boşalmak üzereydi. Penisine dokunan hiçbir şey yoktu, ama boşalacaktı.
Her an olabilirdi.

"Sen... boşalacak mısın, Hollander?" "Evet," diye nefes
nefese cevap verdi Shane.

"Oh, lanet olsun. Evet. Hadi."

Ilya, Shane'in penisine gözlerini dikerek daha hızlı itti ve sonra Shane patladı. Çığlık attı, sırtını kavisledi ve penisinin karnını ve göğsünü kaplamasını Ilya ile birlikte izledi.

"Shane..." Ilya, hareketsiz kalıp onun içine boşalmadan önce çıkardığı tek kelime buydu.

Uzun bir süre ikisi de kıpırdamadı. İkisi de nefes nefese birbirlerine baktılar ve Shane'in söylemeye çok yakın olduğu sözler vardı. Onları hissedebiliyordu, içinde çırpınıyorlardı, dışarı çıkmak için çaresizce çabalıyorlardı, ama o onları bastırdı.

Sonra Ilya, Shane'in yüzünün yanına elini koydu ve ona *baktı*. Shane, bir an için *Ilya'nın* o yasak kelimeleri söyleyeceğini düşündü.

Ama söylemedi. Bunun yerine, içinden çıktı ve yanındaki yatağa düştü. Shane yanına döndü ve Ilya da aynısını yaptı, ona dönerek. Shane gülümsedi çünkü en son bu manzarayı gördüğünde, Ilya Moskova'daydı ve Shane Montreal'deydi.

"Bu yatakta iki hafta kalabiliriz," diye önerdi Shane.

Ilya başını salladı. "Hayır. Bu evin her odasında seninle sevişmek istiyorum."

Shane kıvrandı ve kızardı. "Biliyorsun, benim jakuzim var."

Ilya yüzünü buruşturdu. "Jakuziler seks için berbat. Denedin mi hiç?"

"Hayır."

"Korkunç. Çok sıcak. Rahatsız." "Havuzum
da var."

Ilya eğilip Shane'in çenesinin altına burnunu sürttü. Shane başını geriye eğdi, böylece Ilya kızarmış tenine öpücükler yağdırabildi.

"Ve bilardo *masası*," diye mırıldandı Ilya.

Aman Tanrım.

"Keçe çok hassas," diye ciyakladı Shane. Ilya burnunu çektirdi. "Hiç rahatlayamıyor musun?"

Shane, ona sert bir bakış atmak için geri çekildi. "Şimdi gerçekten benimle dalga geçecek misin? Hem de benim evimde, benim *yatağımda* misafirimken?"

Shane, tembel ve çarpık bir gülümsemeyle karşılaştı. "Hayır," dedi Ilya. "Seni seviyorum, Hollander."

Bu dünyayı sarsan bir itiraf değildi, ama bu sözler Shane'i yine de çok etkiledi.

"Ben de seni seviyorum, Rozanov."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Ertesi akşam, Ilya güverte korkuluğuna yaslanıp Shane'in barbeküde hamburgerleri çevirmesini izledi. Shane hamburgerler konusunda çok heyecanlı görünüyordu. İnternette bulduğu bir tarifi uygulamıştı.

Ilya bir yudum bira içti. "Neden sekiz hamburger yapıyorsun?" diye sordu.

"Tarifin miktarı buydu!" "Matematik

bilmiyor musun? Yarıya bölemez misin?"

"Beni rahat bırak."

Bunun yerine, Ilya Shane'in hemen arkasına dikildi ve kolunu onun göğsüne doladı. Kulağının arkasına öpücük kondurdu. "Hayır," diye mırıldandı.

Shane başını geriye eğdi ve Ilya, Shane'in yanaklarına yayılan kızarıklığı görebildi.

Böyle açık havada olmak ve istedikleri gibi birbirlerine dokunabilmek çok heyecan vericiydi.

Tanrım. Henüz iki gün bile olmamıştı ve şimdiden gerçek dünyaya nasıl geri dönebileceğini bilmiyordu.

"Bazı hamburgerleri ailemin yazlığına götürürdüm, ama bu onlara söylediğim 'rahatsız edilemem, meditasyon yapıyorum' yalanını mahvederdi."

Ilya boynunu öptü. "Daha önce anne babana yalan söyledin mi?" Shane

titredi. "Muhtemelen. Yani... Söylemiş olmalıyım. Ama sık sık değil,

hayır." "Anne babanı seviyorsun. Sen iyi bir evlatsın."

"Olmaya çalışıyorum."

"Senin ne kadar kötü olabileceğini bilmiyorlar."

"Kes şunu."

"Annenin adı ne?"

Shane geri çekildi ve ona döndü. "Ne yapıyorsun? Neden bu kadar soru soruyorsun?" Ilya'nın kendisiyle dalga geçtiğinden şüpheleniyormuş gibi kaşlarını çatmıştı.

"Ne? Ailen hakkında bilgi istiyorum! Tek bildiğim annenin Japon ya da ona benzer bir şey olduğu. Muhtemelen görünüşünü ondan almışsındır."

"Yarısı, evet."

"Peki baban... sıkıcı mı? Sıkıcılığını ondan mı aldın?"

Shane başını salladı, ama biraz gülümsüyordu. "Babam sıkıcı *değil*." "Heyecan verici mi?"

"O... normal. Kanada Hazine Kurulu'nda çalışıyor." "Süper heyecan verici."

"McGill'de hokey oynadı."

"Vay canına. McGill bir kasaba mı? McGill ne lan?"

"Bir okul! Montreal'de bir üniversite! Çok ünlü bir üniversite." Ilya omuz silkti ve bir yudum bira içti.

"Ailem harika," dedi Shane, dikkatini tekrar ızgaraya çevirerek. "Cidden, onlar en iyiler."

"Belki bir gün onlarla tanışırım."

Shane donakaldı. Ilya, sırtında ve omuzlarında gerginlik hissetti.

"Rahatla," dedi Ilya. "Şaka yapıyordum. Tanışmayacağımı biliyorum..."

"Tanışmak isterdim," dedi Shane sessizce. "Yani... Keşke tanışabilseydik. Bilirsin. Eğer durumlar... farklı olsaydı."

Ilya elini uzattı ve Shane'in dirseğine dokundu. Shane ona döndü. "Onlar biliyor mu?"

"Senin hakkında mı?"

"Hayır," dedi Ilya. "*Senin* hakkında."

Shane başını eğdi ve hayır anlamında başını salladı. "Hayır." "Onlar... iyi tepki vermezler mi? Eğer onlara söylersen?" "Bilmiyorum."

"Onların en iyisi olduğunu söylemiştin."

Shane başını kaldırdı. "Öyle. Yani... Bence onlar bunu sorun etmezler. Eminim ki etmezler. Beni seviyorlar. Her zaman beni desteklediler. Hiç homofobik değiller, bence. Sadece bu konuyu hiç konuşmadık."

"Belki de konuşmalısın."

Shane dönüp bir tabak aldı ve üzerine hamburger köftelerini dizmeye başladı. "Bazen şimdiye kadar onlara söylemiş olurdum diye düşünüyorum. Eğer... olmasaydı."

Ilya, Shane'in göremediği bir kaşını kaldırdı. "Bu benim hatam mı?"

"Hayır. Evet. Bir nevi. Sadece düşünüyorum da... *normal* bir aşk hayatım olsaydı ya da her neyse. Yani, hala erkeklerle çıkıyor olsaydım, ama... bizim yaptığımız şeyi yapmasaydım. *Seninle*, *bilirsin.*"

"Ailene Ilya Rozanov ile yattığını söylemek istemiyor musun?"

Shane kahkaha attı. "Hayır. Onlara *bunu* açıklamak istemem."

"Neden söylemek istemeyesin
ki?" "Ne demek istiyorsun?"

"Bence anne babana eşcinsel olduğunu söyleyebilirsin, yattığın erkeklerin isimlerini söylemeden. Bundan oldukça eminim."

"Biliyorum! Biliyorum. Ama..." Shane iç geçirdi. "Boş ver. Önemli değil. Soğumadan bu hamburgerleri yiyelim."

Ilya onu daha fazla konuşmaya zorlamak istedi, ama bunun yerine Shane'i masaya kadar takip etti.

* * *

Gerçek şu ki, Shane, Ilya'nın ailesiyle tanışmasını *çok* düşünüyordu.

Bu fikirle takıntılı hale gelmişti.

Bunun kendisi için neden bu kadar önemli olduğunu bile net bir şekilde düşünemiyordu. Birincisi, bu saçma ve korkunç bir fikirdi ve bunun gerçekleşmesini istemek için hiçbir neden yoktu.

Hatta, bir etkinlikte, belki NHL Ödülleri'nde, Shane'in rahat bir şekilde "Anne, baba, Ilya Rozanov ile tanıştınız mı?" dediği ve onların tanıştığı, el sıkıştığı, Ilya'nın onlara kibarca başını salladığı ve tanıştığına memnun olduğunu söylediği iyi niyetli senaryolar bile hayal etmişti. Sonra her şey bitecek ve ebeveynleri yanlarına yaklaşan bir sonraki kişinin elini sıkacaklardı ve Shane'in bu basit teması görmesinin ne kadar rahatlatıcı olacağını *hiç* bilmeyeceklerdi. En çok sevdiği iki kişinin Ilya Rozanov'un cildine dokunduğunu, bir saniye de olsa gözlerine baktığını ve Shane'in artık üçünün de aynı dünyada yaşadıklarına dair somut bir kanıtı olduğunu bilmek.

Shane'i geceleri uykusuz bırakan düşünceler bunlardı. Tamamen ve tamamen delilik. En derin, en gizli arzusu, anne babasının yedi yıldır gizlice seviştiği adamla temas kurmasıydı. Bir parçası, bu gerçekleşirse *bir şeylerin* netleşeceğini hissediyordu. *Bir şeylerin* sonunda anlam kazanacağını.

Gerçek gerçek, Shane'in dikkatini çekmeye çalıştığı her seferinde zihinsel olarak ezdiği gerçek, Ilya'nın ailesiyle tanışmasını istemesinin nedeni, herkesin erkek arkadaşının ailesiyle tanışmasını istemesinin nedeni ile aynıydı: onu seviyordu ve ailesinin de onu sevmesini istiyordu.

Ancak Ilya, Shane'in erkek arkadaşı *değildi*. Ve öyle olsaydı bile, Shane Ilya'yı erkek arkadaşı olarak tanıtsa, onlar çok şaşırırlardı. Birincisi, Shane'in Ilya Rozanov'dan nefret ettiği sanılıyordu. Ve *onlar da* Ilya Rozanov'dan nefret ediyorlardı. Ve hokey dünyasındaki herkes Shane Hollander'ın Ilya Rozanov'dan nefret ettiğini biliyordu. Bu yüzden, NHL Ödülleri'nde onları resmi olarak tanıtmak bile tuhaf olurdu.

En büyük kabusu, Ilya ile bir şekilde birlikte yakalanmalarıydı. Paparazziler ya da her neyse. O zaman tüm dünya öğrenirdi, ama daha da önemlisi, *ailesi* öğrenirdi. Oğullarının eşcinsel olduğunu ve Ilya Rozanov ile *birlikte olduğunu* öğrenirlerdi.

Ilya Rozanov, o anda Shane'in terasındaki masada Shane'in hazırladığı yemeği yiyordu. Dudaklarının köşesinde hardal vardı.

Shane, ilişkilerindeki tüm karmaşıklıkları ortadan kaldırsaydı — rekabet, ikisi için de beklentiler, Ilya'nın biraz pislik olması gibi — o adamın *gerçekten* çok seksi olduğu gerçeğiyle gurur duyabilirdi. Shane kesinlikle kendine bir on numara kapmıştı.

O sabah Shane, önceki gece perdeleri kapatmadığı için erken uyanmıştı. Güneş ışığı odaya dolmuş, beyaz çarşaflara ve onlara sarılmış olan yakışıklı adama yansımıştı.

Shane, Ilya hala uyurken bu anı, onu doya doya içmek için bir fırsat olarak değerlendirmişti. Ilya sırt üstü yatıyordu, kolu alnının üzerindeydi, uzun parmakları yastığa kıvrılmıştı. Shane, kendini tutamayıp parmağının ucuyla o kolu, Ilya'nın şişkin pazı kasını okşadı. Sabah ışığı her şeyi güzelleştiriyordu ve Shane aşıktı, bu yüzden eğilip Ilya'nın bileğine hafifçe öptü.

Ilya'nın gözleri açıldığında, Shane'in yüzü ondan birkaç santim uzaktaydı. Ilya'nın yüzündeki ilk şaşkınlığı gördü, sonra yüzü utangaç bir gülümsemeye dönüştü.

Mükemmel bir sabahtı.

Gerçekten mükemmel bir gündü. Shane'in spor salonunda *çok* rekabetçi bir şekilde çalışmışlar, sonra havuz başında dinlenmişler ve sonunda kayıkhaneye gitmişlerdi. Shane kano ile gezintiye çıkmayı önermişti, ama Ilya jet ski'leri görür görmez bu fikir rafa kaldırılmıştı. Öğleden sonranın geri kalanı

göl çevresinde yarışarak, gülerek ve birbirlerini ıslatarak geçirdiler. Ilya, yüksek hızlı bir aracı kontrol ederken hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

Gerçi, daha sonra Shane onu kayıkhanenin içinde duvara sıkıştırıp mayolarını çıkardıklarında ve birbirlerini elleriyle okşadıklarında da oldukça mutlu olmuştu...

Gerçekten çok güzel bir gün olmuştu.

Şimdi ise Shane'in mükemmel bir şekilde pişirdiği hamburgerleri yiyor, güneş batarken güvertede bira içiyorlardı ve bu, onun her zaman istediği her şeydi. Yazları birlikte kulübede geçirecekleri bir hayat hayal etti. Emekli olduktan sonra burayı kalıcı evi yapmayı planlıyordu. Ilya'nın burada yaşamayı isteyip istemeyeceğini merak etti...

Ne oluyor, Hollander? Biraz aceleci davranmıyor musun? Ama bu günlerde onu meşgul eden düşünceler şunlardı: Ilya'nın ailesiyle tanışması, Ilya'nın yazları onunla geçirmesi, Ilya'nın onunla bir yuva kurması

.

Her şeyi, ilk günlerin sadeliğine geri dönmek için feda ederdi, o günlerde onu tüketen tek şey, Ilya'nın sikini ağzına almak için duyduğu kafa karıştırıcı arzuydu.

Yedi yıldır bu şekilde idare ediyorlardı. Şansları bir gün bitecekti, değil mi?

* * *

Ilya ateşe bakıyordu çünkü başka ne yapması gerektiğini tam olarak bilmiyordu. Ateşin sağladığı eğlencenin sınırı bu gibi görünüyordu: ateş yanıyordu ve sen ona bakıyordun.

Kamp ateşi elbette Shane'in fikriydi. Ilya, odunların küle dönüşmesini izlemekten daha iyi şeyler yapabileceklerini düşünüyordu, ama Shane bu konuda çok heyecanlıydı.

Ama güzel bir geceydi — hava biraz serindi, ateş sıcaktı ve Ilya, bir ağaç parçasından yapılmış küçük bir bankta Shane'e yaslanmıştı.

O kadar da kötü değildi.

"Başın nasıl?" diye sordu Ilya. Shane o öğleden sonra baş ağrısından şikayet etmişti. Yaralanmasından beri sık sık baş ağrısı çektiğini söylemişti.

"Şimdi daha iyiyim. Teşekkürler."

Bu iyi bir haberdi, çünkü Ilya daha sonra seks yapmak istiyordu.

Shane'in telefonu aniden aydınlandı, ekran onları çevreleyen karanlıkta şaşırtıcı derecede parlak görünüyordu. Shane ekrana baktığında, yüzü neredeyse aynı parlaklıkta aydınlandı.

"Ne?" diye sordu Ilya. Kendini tutamadı.

"Oh," dedi Shane dalgın bir şekilde bir şeyler yazarken. "Hiçbir şey. Sadece Rose'dan bir mesaj."

Ilya burnunu çektirdi. *Rose*. "*Rose* ne istiyor?"

"Sadece kontrol ediyor. O... Hey. *Kıskanmıyorsun*, değil mi?" "Hayır."

Bu, şimdiye kadar duyduğum en inandırıcı olmayan yalandı.

"Ilya. Ben *eşcinselim.*"

"Rose Landry'yi becermek için fazla eşcinsel değilsin."

Shane telefonu kapattı ve ona sert bir bakış attı. "Aman Tanrım. *Onunla* sadece birkaç kez *yattım* ve ikisi de felaketti. İnan bana, o tekrarlamak istemiyor."

Ilya gülümsemesini bastırdı. "Felaket mi?"

"Sana detayları anlatmayacağım, o yüzden kes sesini," diye homurdandı Shane. Yüzüncü kez ateşi karıştırdı. Ilya bunun gerçekten bir işe yaradığından emin değildi, ama Shane bunu yapmaktan zevk alıyor gibiydi.

Tamamen karanlığın ortasında bu küçük ışık havuzunda oturmak biraz ürkütücüydü. Ortam ürkütücü bir sessizlik içindeydi — sadece ateşin çıtırtıları, ara sıra gölden gelen su sesleri ve —

Lanet olası bir kurt. Bu lanet olası bir kurt ulumasıydı.

"Bu da neydi böyle?" dedi Ilya. Sesindeki dehşeti gizleyemedi. Ama kimin umurundaydı ki, etrafları aç kurtlarla çevriliydi!

Shane güldü. "Bu bir loon."

"Ne?"

"Bir loon!" Shane şimdi gerçekten gülüyordu. "Bu bir kuş. Ördek gibi bir şey. Aman Tanrım, sen onun bir kurt olduğunu sandın!"

"Hangi kuş böyle bir ses çıkarır?"

"Bir loon!" Shane tekrar söyledi. Sonra histerik bir şekilde ikiye katlandı. Ilya onu ateşe itmek istedi.

"Siktir git sen ve loonun!" dedi Ilya. "Aptal Kanadalı kurt kuşu." Shane ona baktı, hala gülüyordu. Yüzü tamamen buruşmuştu:

gözler, burun, çiller. Ilya, bu sevimli, kırışık, mutlu yüze bakmaya dayanamadığı için ateşten közleri alıp kendi gözlerine vurmak istedi.

"Bak," dedi Shane. Ellerini tünel şeklinde birleştirdi, ağzına götürdü ve...

Kurt kuşu sesi çıkardı.

Hiçbir insan bu sesi çıkaramazdı. "Artık kuş dili de

mi konuşuyorsun?" diye sordu Ilya düz bir sesle.

Shane yine kahkahaya boğuldu ve onu itti. Ilya gülmemek için elinden geleni yaptı, ama o da gülmeye başladı.

"Kuş dilini akıcı bir şekilde konuşuyorum.

Aksansız!" Shane nefes nefese kaldı. "Senden nefret

ediyorum."

Shane ona yaslandı. "Hayır, nefret etmiyorsun."

Ilya iç geçirdi. Hayır. Nefret etmiyordu.

Bankın yanındaki ağaç kütüğünden yapılmış masanın üzerinde duran kola kutusunu aldı ve bir yudum içti. Shane'e zencefilli gazozunu uzattı.

Uzun bir süre rahat bir sessizlik içinde oturdular.

"Rusya'daki ailenle hiç konuştun mu?"

Soru birdenbire ortaya çıktı, bu da Shane'in bir süredir aklında olan bir şey olduğu anlamına geliyordu. Ayrıca, muhtemelen Shane'in sormak istediği *gerçek* soru da bu değildi.

"Hayır. Şu anda orada sadece kardeşim var. Ve o berbat

biridir." "Oh. Anladım."

Aralarında çok daha rahatsız edici bir sessizlik oldu.

"Üzgünüm," dedi Shane, hiçbir neden yokken.

"Neden?"

"Ailen. Benim ailem çok harika. Keşke senin de öyle bir ailen olsaydı."

Ilya omuz silkti. "Annem harikaydı."

Bunu söylememesi gerektiğini biliyordu, çünkü bu sadece

—

"Nasıl öldü?"

Neredeyse on dört yıl olmuştu, ama Ilya'nın boğazında yine de bir yumru oluştu.

"Bir kaza," dedi alaycı bir şekilde. Bunu söyledi, çünkü babası herkese böyle söylemişti. Ilya'ya da çok sert bir şekilde böyle söylenmişti, ancak on iki yaşında bile bunun doğru olmadığını biliyordu. *Bir kaza geçirdi, Ilya. Anlıyorsun, değil mi?*

"Kaza mı?" diye sordu Shane. Eli şimdi Ilya'nın kolundaydı, kapüşonlu sweatshirt'ünün kolundan onu sıkıyordu.

"Evet," dedi Ilya, gergin, gülüşsüz bir gülümsemeyle. "Yanlışlıkla bir şişe hapı yuttu. Oops."

Shane'in vücudunun gerildiğini hissetti. Shane'in böyle bir şeyi hayal bile edemeyeceğinden emindi. Onun mükemmel küçük ailesinde böyle bir şey olamazdı.

"Ilya," dedi yumuşak bir sesle. "Çok üzgünüm."

Ilya dudaklarını büzdü ve başını salladı. Ateş artık çok bulanık görünüyordu.

"Kaç yaşındaydın?" diye sordu Shane.

"On iki." Ve sonra, bir şekilde, Ilya'nın boğazından daha önce kimseyle paylaşmadığı sözler döküldü. "Onu ben buldum."

Son kelimede sesi kırıldı ve Shane ayağa kalkarak Ilya'yı da kendisiyle birlikte kaldırdı. Shane onu kollarına aldı ve sıkıca sarıldı, Ilya'nın yüzünü omzuna gömmesine izin verdi.

"Onun zayıf olduğunu düşünmeni istemiyorum," dedi Ilya. "Öyle değildi. O... muhteşemdi. Ama çok üzgündü. Babam ona çok sert davranıyordu ve..."

Ilya ağlamadı. Aslında ağlamadı. Gözlerindeki yaşları hızla sildi ve Shane'i içine çekti. Etraflarındaki her şey odun dumanı koktuğu için Shane de odun dumanı kokuyordu ve bu Ilya'nın sigara içmek istemesine neden oldu.

Ama çoğunlukla, kimsenin onları bulamayacağı bu yerde Shane'i kendine yakın tutmak istiyordu. Sonsuz yıldızların altında kamp ateşinin ışığında durmak, Shane'in parmaklarının saçlarını okşadığını hissetmek ve korkunç babasını ya da harika, çaresizce üzgün annesini düşünmemek istiyordu. Hokeyi, rekabeti ya da bu iki hafta bittiğinde ne olacağını düşünmek istemiyordu.

"Sen çok güçlüsün," diye Shane kulağına fısıldadı. Şakağına öptü. "Sen inanılmazsın. Ben..."

Ilya nefesini tuttu.

Ve sonra başka bir deli kafalarının üzerinde çığlık attı. Ve iki adam da tamamen kendilerini kaybettiler. Kahkahalarla titreyerek birbirlerine sarıldılar. Bütün bunlardan sonra gülmek harika bir rahatlamaydı.

Yeniden oturdular, ama bu sefer Shane bacaklarını bankın üzerine çekerek Ilya'ya sarıldı. Ilya kolunu onun omzuna doladı ve başının üstüne öptü.

"Ateş için daha odun var mı?" diye sordu Ilya.

"Evet. Çok var."

"İyi."

Yirmi Beşinci Bölüm

"Ne oluyor lan? Montreal'i seçemezsin!"

"Seçtim işte," dedi Ilya, PlayStation kumandasını televizyona doğru uzatarak.

"Peki o zaman... Boston'ı seçiyorum."

"İyi seçim."

"Seni mahvedeceğim." "Ben senim."

"Sen bir hiçsin," diye homurdandı Shane.

Ilya güldü ve ona sertçe dirsek attı. "Oyunun kapağında ben varım." Shane onu kanepenin koluna itti. "Ne var bunda?"

İlk puck atışı daha yeni yapılmıştı ki Shane'in telefonu çaldı. Shane telefona baktı ve kaşlarını çattı. "Hayden arıyor. Cevap vermem gerek."

Ilya gözlerini devirdi ve duraklat düğmesine bastı.

Hayden.

Aslında Hayden Pike'ı hiç tanımıyordu. Onun ortalama bir forvet olduğunu, görünüş olarak son derece sıradan olduğunu ve Shane'in en iyi arkadaşı olduğunu biliyordu.

Shane kanepenin birkaç adım arkasına geçerek oturma odası ile mutfak arasında durdu. "Selam Hayden. Nasıl... bebek nasıl?"

Ilya kendi kendine sırıttı. Shane, Hayden'ın bebeğinin adını unutmuştu.

"Amber. Doğru. O... iyi mi?"

Hayden bu soruya çok uzun bir cevap vermiş olmalıydı, çünkü Shane bir süre sessiz kaldı. Ilya, Shane'in yaklaşık beş dakika boyunca "Öyle mi?", "Bu harika" ve "Doğru" dışında hiçbir şey söylememesine katlandıktan sonra ayağa kalktı ve Shane'e bir *bakış* attı.

Shane omuz silkti. *Ne yapmamı istiyorsun?*

Ilya'nın bir fikri vardı.

Odayı geçerek Shane'in tam karşısına geldi. Ona hafifçe gülümsedi ve Shane kaşlarını çattı.

Ilya'nın bakışları Shane'in kasıklarına kaydı, sonra tekrar yukarı çıktı. Shane sessizce başını salladı.

"Jackie nasıl?" Shane telefona sordu. "Yorgun mu?"

Ilya, Shane'in şortunun düğmesini açtı. Shane yine başını salladı, bu sefer daha şiddetli bir şekilde.

Ama *onu durdur*muyordu.

Ilya yavaşça fermuarı indirdi ve Shane'in keskin bir nefes almasıyla ödüllendirildi.

Shane'in şortu yere düştü ve Ilya dizlerinin üzerine çöktü.

Yukarı baktı ve Shane'in *"Yapma"* diye ağzını açtığını gördü, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Ilya abartılı bir şaşkınlık ifadesi takındı. *Neyi yapma?*

Shane'in külotunu dikkatlice çıkardı ve onu şortuyla birlikte yere attı.

Adil olmak gerekirse, Shane'in penisi yumuşaktı, bu yüzden belki de Ilya'nın bunu yapmasını gerçekten istemiyordu. Ilya topuklarının üzerine oturdu ve Shane'in yüzüne bakarak bu oyuna ilgi duyup duymadığını anlamaya çalıştı.

Shane ona bakarken alt dudağını ısırdı ve Ilya oyunun başladığını anladı.

"Uh, bir saniye, Hayden. Annem arıyor. Bir saniye."

Telefonunun sessiz tuşuna bastı ve Ilya'ya "Ne oluyor *lan*? Kes şunu!"

"Bence sen de istiyorsun." "Ben... Yani..."

"Hayır mı?"

"Bu çok ürkütücü."

"Ama seksi, değil mi?"

Shane homurdandı. "Sonra, tamam mı?" "Sonra istemeyebilirim." "Ilya..."

"Sana dokunmayacağım. Sertleşmezsen, hiçbir şey yapmayacağım. Anlaştık mı?" Shane'in ağzı açık kaldı. "Sertleşmeyeceğim."

"Tamam. O zaman sorun yok."

Shane ona somurtarak baktı, sonra tekrar görüşmesine döndü. "Kusura bakma Hayden. *Annem* bazen gerçekten *sinir bozucu* olabiliyor."

Ilya ona sırıttı. Ellerini arkasına koyarak gösteriş yaptı. Shane ona öfke dolu bakışlar attı, sonra gözlerini tavana çevirdi. "Başım çok daha iyi. Tamamen iyileşti sanırım. Hala bazen baş ağrım oluyor ama... evet, aynen... Spor yapıyorum, evet."

Ilya, Shane'in penisini dikkatle izledi. Shane'i tanıyordu. Açıkçası, bu, onun zavallı, cinsel açıdan yetersiz penisinin yumuşak olduğunu gördüğü tek zamandı. Genellikle

Ilya yakınında olduğunda sik, sik gibi dik olurdu.

Shane'in penisi, Shane'in geri kalanı gibi: düzenli ve pürüzsüzdü. Ve istekliydi. Testisleri neredeyse tüysüzdü ve Ilya, Shane'in göğsü gibi bunun da doğal olduğundan emindi. Görünüşte ilgisiz olan penisi, düzgün bir koyu renkli kıl yuvasına yerleşmiş, onların üzerine sarkmıştı.

Onu ağzına almak istiyordu. Shane'in diline karşı sertleştiğini hissetmek istiyordu.

Ama bir söz vermişti ve bekleyebilirdi.

Gözlerini Shane'in yüzüne çevirdi ve Shane'in ona baktığını fark etti. Ilya dudaklarını yaladı.

"Uh... oh, gerçekten mi? Bu harika. Ne zaman oldu bu?" Shane dudaklarını birbirine bastırdı ve yanakları kızardı.

Ilya gülümsedi, çünkü Shane'in penisi gerçekten de seğirmeye başlamış ve şişmeye başlamıştı.

Ilya bir dakika boyunca onu izledi ve bu nadir görülen samimi manzarayı keyifle seyretti. Shane'in eli yan tarafında yumruk haline geldi. Gözlerini sıkıca kapattı, sanki konsantre olarak ereksiyonunu engellemeye çalışıyormuş gibi.

Ama işe yaramıyordu. Hiç de.

Shane bir dakikadan kısa bir sürede tamamen sertleşti, penisinin başı Ilya'nın dudaklarının önünde heyecanla sallanıyordu.

"Vay canına," dedi Shane, sesi gerginleşmişti. "Sence o... oh. Tamam. Evet."

Ilya, Shane'in penisinin başını görmezden geldi ve başını daha aşağı eğdi. Shane'in testislerini nazikçe avuçladı ve dudaklarını onlara bastırdı.
Shane'in vücudu sarsıldı, ama uzaklaşmadı.

"Üzgünüm," dedi Shane Hayden'a, sesi oldukça sakindi, "Mark kız kardeşinin kocası mı? Oh. Tamam. Anladım."

Ilya, Shane'in testislerinden birini ağzına aldı ve ağırlığını zevkle hissetti. Shane çok hafif bir inilti çıkardı.

Bu harikaydı. Ilya böyle oynamayı seviyordu. Bu oyunun amacının ne olduğunu bile bilmiyordu, ama Shane'in telefonu kapatmamış olması, Ilya'ya onun sessiz kalma zorluğundan zevk aldığını düşündürdü. Shane'in inlemesi, Ilya testislerinin arkasına parmağını sokmaya başladığında neredeyse duyulmaz hale geldi.

Ilya onunla gurur duyuyordu. Ama yine de işini kolaylaştırmayacaktı.

Ilya, Shane'in penisinin tabanından başlayarak, penisin gövdesini geniş bir şerit halinde yaladı ve sonunda ucundaki parlak ön sıvıyı yaladı.

"Hurnnhh," dedi Shane ve sonra yüzünü buruşturdu.

Ilya, Shane'i derinlemesine içine alıp, Shane'in uyluk kaslarına parmaklarını batırırken başını sallayarak, hatırı sayılır oral seks becerilerini sergiledi.

"Oh... oh evet? Bu... bu harika," Shane telefona kekeledi.

Ilya ona baktı. Shane de ona bakıyordu, yanakları kızarmış ve gözleri meydan okurcasına. Ilya, Shane'in henüz telefonu kapatmadığına inanamıyordu. Shane, Ilya'nın onu telefonda konuşurken orgazm etmesini mi istiyordu?

Ilya devam etti ve Shane'in sesi gittikçe daha gergin hale geldi. Hayden bunu nasıl fark etmiyordu?

Shane'in uylukları Ilya'nın ellerinin altında titriyordu, karın kasları geriliyordu ve Ilya, Shane'in bu durumu nasıl idare edeceğini merakla izliyordu, çünkü Shane kesinlikle boşalmak üzereydi.

Shane telefonu kulağından uzaklaştırdı ve telaşla sessiz düğmesine bastı. "Aaagh. Siktir!" Serbest eliyle Ilya'nın omzunu tuttu, parmakları neredeyse acı verecek kadar sıkılaşırken, kasılmalarla Ilya'nın ağzına boşaldı.

Shane, orgazmı bittiğinde derin bir nefes aldı ve tekrar sessiz düğmesine bastı. "Orada mısın? Üzgünüm. Bazen burada bağlantı kötü oluyor."

Ilya, kahkahasını yastıkla bastırmak için kanepeye koştu.

Shane aramayı sonlandırmış olmalıydı, çünkü birdenbire kanepede Ilya'nın üstüne çıkıp başka bir yastıkla ona vurmaya başladı. "Siktir git, pislik! Bu çok kötüydü!"

Ilya, yüzüne tuttuğu yastığı çekti. "Öyle değildi." "Tanrım, siktir git. Neden bu kadar seksi oldu ki?"

"Çünkü sen kötü olmayı seviyorsun, Shane Hollander."

Ve, vay canına. Bu sözleri söylemek Ilya'nın içinde bir şeyleri değiştirdi. Shane'i sadece kızdırıyordu, ama bu sözlerin ne kadar doğru olduğunu merak etti. Belki de Shane için tüm bunlar isyandı? Shane için *o* sadece bu muydu?

Endişesi yüzüne yansımış olmalıydı, çünkü Shane yastıkla ona vurmayı bıraktı. Ilya'nın elini ağzına götürdü ve avucunu öptü.

"Bunu bu yüzden yapmıyorum. Seninle. Belki başladığımızda öyleydi, bilmiyorum, ama şimdi değil ve uzun zamandır da değil."

Ilya, Shane'in tuttuğu elini hareket ettirerek Shane'in gözlerinden saçlarını çekti. "Tamam."

Şimdi neden yapıyorsun? diye sormak istedi, ama cevaptan korktu. Bunun yerine Shane'i kendine çekip öptü.

"Peki," diye sordu Ilya, ayrıldıklarında, "Hayden nasıl?"

Shane göğsüne yığıldı ve Ilya onu tutarken ikisi de kahkahalarla titriyorlardı.

* * *

Ilya bir plan yapıyordu.

Henüz başlangıç aşamasındaydı ve muhtemelen kötü bir plandı, ama beyninin bu konuda çalışmasını engelleyemiyordu.

Kendisi ve Shane'in şu anki durumlarından daha fazlası olabilecekleri gerçekçi bir senaryo göremiyordu. Ne olmalarını istediğinden bile emin değildi. Hayal gücü, ikisinin birlikte, bir çift olarak yaşadıkları görüntüleri canlandırmaya yetecek kadar pervasız olduğunda - birlikte mi yaşıyorlardı? *Evli miydiler?* - lanet olsun, bu çok saçmaydı.

"İyi misin?"

Ilya, Shane'in sadece mayosuyla, Ilya'nın oturduğu Adirondack sandalyesinin önünde durduğunu fark etti. Elinde bir kitap ve yüzünde gözlük vardı ve endişeli bir cankurtaran/kütüphaneci gibi Ilya'ya kaşlarını çatarak bakıyordu.

"Evet," dedi Ilya, elini sallayarak. "Manzara güzel. Göl." "Ağır bir şey düşünüyormuşsun gibi görünüyordun."

Ilya omuz silkti. Shane yanındaki sandalyeye oturdu ve bekledi. "Keşke bir Kanada takımı tarafından seçilseydim," dedi Ilya.

"Ne? Neden?"

"İşler daha kolay olurdu."

"İşler mi? Ne gibi... Yani... Ne demek istiyorsun?"

Ilya derin bir nefes aldı. Tam olarak ne demek istiyordu? "Demek istediğim... Amerika şu anda Ruslar için pek iyi bir yer değil. Ve Rusya da benim gibi Ruslar için pek iyi bir yer değil."

Shane bir an sessiz kaldı. "Tehlikede misin?"

"Hayır. Sanmıyorum. Ama çok dikkatliyim. Keşke... dikkatli olmak zorunda olmasam."

Shane başını salladı. "Amerika'da işler düzelecek, değil mi? Belki Rusya'da da?"

"Belki."

"Hâlâ Amerikan vatandaşı olmak istiyor musun?"

"Bilmiyorum. Düşünüyorum da... belki başka bir yerde."

"Oh."

"Düşünüyordum da..." dedi Ilya. Bunları daha önce hiç yüksek sesle söylememişti. Belki de daha önce kafasında bile tam olarak şekillendirmemişti. "Gelecek sezonun ardından serbest oyuncu olacağım."

Şimdi Shane'in tüm dikkatini çekmişti. "Boston'dan ayrılacak mısın?"

"Sadece düşünüyordum. Belki... bir Kanada takımı."

"Vay canına,

gerçekten mi?" "Evet."

"Nereye?" Ilya, Shane'in yüzünde düşüncelerin bir film gibi canlandığını görebiliyordu: *Ya Montreal'de birlikte oynarsak? Hayır. Montreal ikimizi de karşılayamaz.*

"Montreal değil," dedi Ilya nazikçe.

"Hayır. Biliyorum."

Ama tanrım, şimdi Ilya bunu hayal ediyordu. Birlikte oynamak, birlikte yaşamak, birlikte *olmak*.

Bu asla gerçekleşmeyecekti. Ama

güzel bir düşünceydi.

* * *

"Svetlana ile evlenebilirim," dedi Ilya, birdenbire. Ertesi geceydiler ve bilardo oynuyorlardı.

Shane, yan cebe girmeyen üç numaralı topu görünce kaşlarını çattı. Ilya *ona en kötü kabusunu öylece anlatmasaydı*, o atışı yapardı.

"Öyle mi?" diye sordu Shane sakince.

"O Amerikalı, yani Amerikan vatandaşlığı anlamına gelir, ama o bunu yapar."

"Öyle mi?"

"Sanırım. Evet. O Sergei Vetrov'un kızı. Biliyor muydun?"

"Ne? Gerçekten mi?"

"Evet. O bana yardım ederdi."

Shane, Ilya'nın on iki topu deliğe sokmasını izledi. Sonra da on dört topu. Kendi ıstakasını dizinin üzerinde kırmak istedi.

"Sen... yani... o senin evlenmek isteyeceğin biri mi?"

Ilya duruşunu düzeltti ve ona baktı. "Svetlana'yı seviyorum, evet. Ama bu vatandaşlık için olur."

"Ama," dedi Shane. Bir sonraki kısmı söylemek zorundaydı. Bu konu çok uzun zamandır içini kemiriyordu. "Evlenmek istiyorsun, değil mi? Bir kadınla, yani. Sen benim gibi değilsin. Sen kadınları seviyorsun. Ve eminim... *Svetlana* çok güzel, eğlenceli ve... tüm o şeylerdir. Değil mi?"

"Evet," dedi Ilya. "Öyle. Öyle. Ama."

"Ama?"

Ilya omuz silkti ve muhtemelen *kızarıyor* gibi görünüyordu. "Bir sorunum var," diye mırıldandı.

Shane bekledi.

"Kadınları seviyorum. Her zaman evlenmenin güzel olacağını düşünmüşümdür. Çocuklar. Hepsi bu. Bir gün. Ama... bu sorun ortadan kalkmayacak."

Shane dudağını ısırdı. "Bana bu sorundan bahset."

"Çok sinir bozucu." Ilya iç geçirdi ve Shane onun gülümsemeyle mücadele ettiğini görebiliyordu. "Her zaman güzel kadınlarla birlikteyim. Harika kadınlar. Her yerde."

"Zor bir durum gibi."

"Evet. Dinle. Bu kadınlar çok seksi ve eğlenceliler, ama önemli değil. Bu aptal çiller ve zayıf backhand'i olan kısa boylu hokey oyuncusunu düşünmeden edemiyorum."

"Zayıf bir backhand mı?" Shane gülümsemeyi kesemedi.

"Evet. Ve o çok sıkıcı ve berbat bir araba sürüyor ve... benim sorunum bu. Bütün bu güzel kadınlar var ve ben hep onun olmasını diliyorum."

Ilya üçüncü atışını yapmak için eğildi. "Korkunç bir sorun."

Siktir. Shane oyun odasında ağlamaya başlayacaktı. Yutkundu ve kendini topladı. "Sorunun ortadan kalkmasını ister misin?"

"Hayır," dedi Ilya ciddi bir şekilde, Shane'in gözlerinin içine bakarak. "Bu sorunun ortadan kalkmasını istemiyorum."

"Svetlana ile evlenme," diye patladı Shane. Ilya

kaşlarını kaldırdı.

"Sadece... evlenme. Bunun aşk ya da başka bir şey için olmayacağını biliyorum. Ama evlenme. Ben yapamazdım... başka bir çözüm bulabiliriz, tamam mı?"

Ilya şaşırmış görünüyordu, ama başını salladı. "Tamam."

* * *

"Düşünüyordum da," dedi Ilya. Ertesi gün sabah geç saatlerdi ve terasta kahve içiyorlardı. "Boston dışında bir takımda oynasaydım. Belki batıda. Rekabet o kadar da büyük bir sorun olmazdı."

Shane bunu düşündü. "Doğru. Yılda sadece iki kez birbirimizle oynardık."

Kaşlarını çattı ve Ilya, onun da bu fikri kendisi kadar sevmediğini anladı. *Yılda sadece iki kez* görüş*üyorduk. "*Bu... bir tür fedakarlık gibi. Gelecekteki kazançlar için, değil mi?" Shane'in yüzü aydınlandı.

"Gelecekteki kazançlar mı?"

"Evet. Rekabetimiz çok büyük. Ama belki bunun... azalmasına yardımcı olabiliriz? Birazcık?"

"Evet..." dedi Shane. Heyecanlanmaya başlamıştı. "Evet! Senin bu kadar uzakta olman hoşuma gitmiyor, ama insanların bizi rakip olarak görmemelerini sağlayabiliriz ve belki bir gün kimse bizi umursamayacak."

"Bir gün. Evet."

Shane ona utangaç bir şekilde gülümsedi, Ilya da ona gülümsedi ve ikisi de orada oturup, *bir günün* olasılığını düşünürken birbirlerine aptalca gülümsediler.

* * *

"Başka bir fikrim var," dedi Shane. Bütün gün Ilya'nın önerisini düşünmüş ve kendi planını yapmıştı. Dirsekleriyle kendini kaldırdı ve uykulu Rus'un omzuna dokundu.

Ilya yuvarlandı. "Ne fikri? Ne hakkında?" "Ottawa için oynarsan nasıl olur?"

"Ottawa mı? Boston'da oynamak kadar kötü. Yine de rakip oluruz."

"Evet, ama dinle. Öncelikle, Ottawa'nın acilen bir yıldız orta saha oyuncusuna ihtiyacı var, yani orada bir boşluk var. Peki ya orada oynarsan ve biz... hikayeyi biraz değiştirirsek?"

"Ne? Bu laflar da ne, Hollander? Yorgunum." "Üzgünüm. Demek istediğim...
buz üzerinde yine rakip olurduk, ama biz...
düşmanmış gibi davranmak zorundayız. Yani, birçok oyuncunun ligin her yerinde arkadaşları var. Ama biz, birbirimizi hiç sevmeyen ve takımlarımız her karşılaştığında birbirimizi yok etmekten başka bir şey düşünmeyen, etrafında bu hikaye inşa edilmiş tek oyuncularız.

"Bu hikaye uzun süre boyunca bir bakıma doğruydu, Hollander."

Shane hafifçe gülümsedi. "Evet, ama artık doğru değil. Bunu söylemek güvenli, değil mi?"

"Tabii."

"Yeni oyuncular olacak, daha genç oyuncular, ve yeni rekabetler oluşacak. İkimiz de emekli olana kadar bu dansı sürdürmemiz gerçekten gerekli mi?"

Ilya kaşlarını çattı. "Çok geç oldu, Hollander. Bu çok fazla İngilizce. Fikrin nedir?"

"Sen Ottawa için oynuyorsun, ben Montreal için oynuyorum. Bu şehirler birbirinden iki saat uzaklıkta. Sen ve ben birlikte bir hayır kurumu kuruyoruz. Her iki şehre de fayda sağlayacak bir şey. Böylece insanlar bizim birlikte bir şey üzerinde çalıştığımızı görecek. Bu fikri sana nasıl sunduğumla ilgili bir hikaye uydururuz ve..."

"Ya da ben sana yaklaştım."

"Her neyse. Önemli olan, basına, hayranlara, herkese, ikimiz için de çok önemli olan bu amaç için birlikte çalışarak birbirimize karşılıklı saygı geliştirdiğimizi söylememiz..."

"Evet. Ve ayrıca birbirimizle yatıyoruz. Sorusu olan var mı?"

"Siktir *git*! Bu harika bir fikir, Rozanov!"

Ilya güldü. Shane ona yastıkla vurdu.

"Fena değil," diye kabul etti Ilya sonunda. "Öyleyse bu hayır işini başlatalım..." "Ve bu da saçmalık olmaz. Zaten bir tane başlatmak istiyordum
. İkimiz için de çok önemli olan bir şey yapacağız." "Evet. Tamam."

"Tabii ki buz üzerinde birbirimize karşı hala sert oynuyoruz. Yani, seni yenmekten zevk almayı asla bırakmayacağım."

Ilya burnunu çektirdi. "Tabii."

"Ve... dediğim gibi. Birbirimizden iki saat uzaklıktayız. Bütün yıl boyunca."

Ilya'nın bu vizyonu olabildiğince net bir şekilde görmesini istiyordu. Bu, cazip bir şekilde mümkün görünüyordu. Hatta kolay bile.

"Ve sen Kanada'da olacaksın. Ve sonunda vatandaşlık başvurusunda bulunabilirsin."

"Evet. O kısmı anlıyorum."

"Ve belki... bir gün. İkimiz de emekli olduğumuzda. Birlikte olabiliriz. Gerçekten."

Ilya bu kısma şaşırmış görünüyordu. "Gerçekten o kadar ileriyi mi düşünüyorsun, Hollander?"

"Bu konuda öyle."

"Bunu mu istiyorsun? Birlikte
olmak mı?" "Evet. O kadar çok
istiyorum ki, bu beni korkutuyor."

Ilya yüzünü Shane'den çevirdi ve sessiz kaldı. Shane'in midesini soğuk bir korku kapladı; çok fazla itiraf etmişti.

Ama Ilya geri döndü ve hızla Shane'in üzerine yuvarlandı, onu öpüp öpüp durdu ve geri çekilip tercüme edene kadar Rusça aynı şeyi tekrar tekrar mırıldandı:

"Seni seviyorum."

Shane donakaldı. Sonra Ilya da donakaldı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Shane. Böyle tepki vermeyi istememişti. "Ben..."

Ilya'nın gözleri çok geniş ve çok korkmuş görünüyordu.

"Ben de seni seviyorum," dedi Shane.

Ilya titrek bir gülümsemeyle nefes verdi. "Tanrıya
şükür." "Sen de... sen de acı çekiyor musun?"

Ilya başını sallamaya başladı, sonra durdu. Bunun yerine yavaşça başını salladı. "Artık değil."

* * *

Ilya, gülümsemesi yüzünü ikiye bölecekmiş gibi hissediyordu. Aşırı derecede mutluydu.

Shane ona parıldayan gözlerle, çilli yüzü kırışmış halde gülümsüyordu ve Ilya onu seviyordu. Shane de *onu* seviyordu.

Vay anasını.

Shane Hollander bana aşık.

Onu öpmek istedi, ama ona bakmaktan kendini alamıyordu.

"Bunun olmasına nasıl izin verdik?" diye sordu Ilya, sesi istediğinden daha titriyordu.

"Bilmiyorum. Çok aptal ve sorumsuzuz."

"Çok aptal, evet. Tanrım, Hollander." Ve sonra onu öptü. Nasıl öpmezdi ki?

Ilya, sanki onu sıkıca tutmazsa ortadan kaybolacakmış gibi, onu yere yatırma dürtüsü hissetti. Parmaklarını Shane'in bileklerine doladı ve Shane'in başının iki yanındaki yastığa bastırdı.

"Bu gerçek, değil mi?" diye sordu Ilya. Emin olmak zorundaydı.

"Gerçek," dedi Shane. Sesi alçak ve sevimli bir şekilde kısık çıkıyordu. "Sanki... rüya görüyor gibiyim?"

"Hayır. Seni seviyorum."

Ilya, kalbinin buna daha fazla dayanabileceğinden emin değildi. Sanki ciğerlerine baskı yapıyormuş gibi hissediyordu, nefes almayı zorlaştırıyordu. Düşünmeyi zorlaştırıyordu. Shane'i tutmak ve onu tekrar tekrar öpmek dışında hiçbir şey yapmayı zorlaştırıyordu.

Shane'in sırtı yatağa yaslandı ve sertleşmiş penisini Ilya'nın uyluğuna bastırdı. "Sana olabildiğince yakın olmak istiyorum," dedi nefes nefese.

"Öylesin zaten."

"Hayır. Ben..."

"Söyle bana."

"Sen beni sikerken kucağında olmak istiyorum. Sana dönük. Seni tutarak. Ben... ahh. Lanet olsun, evet..."

Ilya ikisinin de sikini eline aldığında sesi kesildi. "Ben de bunu istiyorum," dedi Ilya. "Seni seviyorum."

Hızla hareket ettiler, Ilya sırtını başlığa dayayarak oturdu ve Shane onun kucağına oturdu. Ilya penislerini birlikte okşamaya devam ederken, uzun süre öylece öpüştüler.

"Tanrım," Shane titredi. "Ben... sen durmalısın. İçimde olmanı istiyorum."

"Mm. Henüz değil. Benim için kendini okşa."

"Yapamam. Ilya, boşalacağım. Yemin ederim..."

"Kendini okşa. Biraz. Bence bunu yapabilirsin ve boşalmazsın."

Ilya, Shane'i üzmekten neden bu kadar zevk aldığını bilmiyordu, ama alıyordu. Onun heyecanlanıp kontrolünü kaybetmemek için çabaladığını görmekten hoşlanıyordu.

"Eğer beni seviyorsan..." diye ekledi Ilya iğrenç bir şekilde.

Shane'in gözleri kısıldı. "Bunu sorgulamaya başlıyorum."

Ilya başını salladı ve sırıttı. "Beni seviyorsun. Ne kadar sevdiğini göster bana. Kendini okşa, belki seni sikerim."

Sanki Ilya'nın bunu yapmayacağı bir ihtimal varmış gibi.

Shane titrek parmaklarını penisinin etrafına doladı ve çok dikkatli bir şekilde penisinin uzunluğu boyunca yukarı doğru sürükledi. Ilya bu itaatkar tavır karşısında nefesini tuttu. Shane'in ne kadar tehlikeli bir noktaya geldiği konusunda yalan söylemediğini biliyordu. Penisinin ucundan ön sıvı damlıyordu.

"Bu kadar ıslanmana bayılıyorum Shane."

"K-kapa çeneni." Shane'in tüm vücudu titriyordu. "Konsantre olmaya çalışıyorum."

Ilya kıkırdadı. "Sikinin daha hızlı olmanı istiyor." "Daha

hızlı olamam," diye dişlerini sıkarak söyledi Shane.

Ilya, Shane'in testislerini hafifçe avuçladı, Shane ise bir nefes ve bir dizi küfürle tepki verdi. "Çok sıkı, Hollander. Devam et."

Shane inledi. "Seni piç kurusu. Beni sikmelisin." "Yakında."

"Şimdi."

Yeni bir damla ön sıvı fışkırdı ve Ilya parmak ucuyla onu yakaladı.
Shane, Ilya parmağını ağzına alırken gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde

izledi. "Tanrım, Ilya. Sen... *Lanet olsun*. *Lütfen* beni sikebilir misin?" Shane

nefes nefeseydi.

Tamam. Yeter artık. Ilya, komodinden kayganlaştırıcı ve prezervatifi aldı ve kendini hazırladı.

Ve, oh, tanrım, Shane onun üzerine çöktüğünde, tüm vücudu arzuyla titriyordu, bu Ilya'nın şimdiye kadar hissettiği en inanılmaz şeydi. Shane, Ilya'nın yüzünü tutup onu öperken, Shane'in vücuduna doğru sallandı.

Shane'i *her yerinde* hissetti.

Shane bir elini başlığa, diğer elini Ilya'nın omzuna koyarak kendini destekledi ve tüm gücünü kullanarak Ilya'nın sikini deli gibi sikti. Ilya'nın kalçalarını sağlam uylukları arasında sıkıştırdı ve o mükemmel kıçı Ilya'nın kucağına defalarca vurup *sikti*.

Shane başını geriye attı ve Ilya, aralarındaki boşlukta Shane'in penisinin zıplamasını izledi. Ilya, Shane'e dokunursa hemen boşalacak mı diye merak etti.

Shane'in parıldayan penisine dokunmadan da boşalacağını merak etti.

"Çok iyi, Ilya. Lanet olsun. *Siktir*. Çok yaklaştım."

Ve aniden Ilya da *kendisinin* de çok yakın olduğunu fark etti. Çoğu partneriyle bir aygırın dayanıklılığına sahipti, ama Shane'le birlikteyken vücudunu kontrol edemiyor gibiydi.

"Yap şunu, sik beni. Ver onu bana, Hollander. Geliyorum."

"Seni seviyorum. Seni seviyorum. Oh, lanet olsun. Geliyor..."

Shane'in boşalması Ilya'nın göğsüne sıçradığında ikisi de çığlık attı. Vücudu Ilya'nın penisi etrafında kasılmaya başladı ve Ilya da doruğa ulaşarak, bozuk bir "Seni seviyorum" diye bağırarak sertçe boşaldı.

"Aman Tanrım," diye Shane hırıltıyla konuştu. Alnı Ilya'nın omzuna değdi. "Bu mükemmeldi."

"Evet. Mükemmel." Ilya kollarını Shane'in omuzlarına doladı ve onu sıkıca sarıldı. *Mümkün olduğunca yakın*.

Sonunda Shane ondan uzaklaştı ve Ilya prezervatifi attı. Yatakta birbirlerine sarıldılar, ikisi de sessiz, uykulu ve çılgınca mutluydu.

"Annenin adı neydi?" Shane aniden sordu. Parmakları Ilya'nın boynundaki zinciri okşuyordu.

"Irina." Ilya o kadar uzun zamandır annesinin adını söylememişti ki, ağzında garip geldi. "Neden?"

"Düşünüyordum da." Dirsekleriyle kendini destekledi. "Kurduğumuz hayır kurumunda bir hokey okulu açmalıyız bence. Ottawa ve Montreal'de yaz hokey kampları düzenleyebiliriz."

"Ve parayı bağışlayalım mı?"

"Evet. Parayı ruh sağlığı kuruluşlarına bağışlamalıyız.
Belki... intihar önleme kuruluşlarına?"

Shane utanmış gibi başka yere bakıyordu, ama Ilya onun çenesini tutup yüzünü kendine doğru çevirdi.

"Sadece bir fikirdi," dedi Shane sessizce. Ve

Ilya şu anda ağlamayacaktı. "Shane," dedi,

"bu fikri çok sevdim." "Öyle mi?" Shane

gülümsedi.

"Evet. Bu çok..." Kahretsin. Doğru kelime neydi? Ilya'nın o anda hissettiği her şey için doğru bir kelime var mıydı? Aklıma bir tane gelmedi, bunun yerine "O seni çok severdi" dedim.

"Keşke onunla tanışabilseydim."

"Evet. Ben de."

Shane esnedi ve Ilya'nın göğsüne sokuldu. "Üzgünüm. Çok yorgunum."

"Sanırım benim hatam."

"Kesinlikle senin hatan. Ama seni affediyorum," dedi Shane, bir kez daha esneyerek.

"İyi geceler, Hollander."

"Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Mm. Bunu Rusça tekrar söyleyebilir misin?"

Ilya, Shane'in elini dudaklarına götürdü ve parmaklarını öptü. *"Ya lyublyu tebya."*

"Ya-loo-blue-tee-baa," diye mırıldandı Shane. Ilya

güldü ve lambayı kapattı.

Yirmi Altıncı Bölüm

Ilya ayak parmaklarının ucunda zıpladı ve altındaki iskelenin suda sallandığını hissetti.

"Yoga yaptığın iskele bu mu?" diye sordu.

"Hayır, burada yoga yapmıyorum. Burası sadece kamera ekibinin benden beklememi istediği yerdi... Sen o şeyi *izledin* mi?"

"Evet. Harikaydı. Uyumak için yardıma

ihtiyacım vardı." "Sen bir pisliksin."

Birkaç ördek yüzerek geçerken sessizce izlediler. Burası ıssız bir yerdi ve eğlence diye buna bakılıyordu.

Sabah geç saatlerdi ve hava çoktan ısınmıştı. Shane, Ilya gibi, sadece şort giyiyordu. Gece boyunca birbirlerini uyandırarak geç saatlere kadar uyumuşlardı.

Güneş Shane'in her santimetresine parlıyordu: cildine, saçlarına, *çillerine*. O kadar güzel ve mutlu görünüyordu ki, insanın içi acıyordu.

Ilya'nın bunu mahvedecek olması çok yazık. Yazık, ama başka seçenek yoktu: Shane Hollander iskelenin kenarında duruyordu ve şimdi Ilya'ya sırtını dönmüştü. Aptal gibi.

"Su nasıl?" diye sordu Ilya.

"Ne?"

Ilya onu iki eliyle rıhtımdan itmeden önce Shane'e verilen tek uyarı buydu. Shane, kafası karanlık suyun altına dalmadan önce "orospu çocuğu" diye bağırdı.

Su yüzüne çıktığında, Ilya gülmekten iki büklüm olurken, Shane hâlâ küfürler savurmaya devam ediyordu.

"Siktir git!" diye bağırdı Shane ve kolunu güçlü bir hareketle sallayarak Ilya'ya bir dalga su gönderdi. Su çoğunlukla Ilya'nın baldırlarına çarptı.

"Göt herif!" diye bağırdı Shane.

Ilya iskelenin ucundan koşarak Shane'in yanına mükemmel bir bomba atlayışı yaptı. Kafası tekrar suyun üstüne çıkar çıkmaz, Shane'in yüzüne su sıçrattı.

Shane omzuna yumruk atmaya çalıştı, ama Ilya bileğini yakaladı ve onu kendine çekti. Hızlıca öptü ve Shane onu göğsünden sertçe itti.

"Ya telefonum cebimde olsaydı?" Shane şikayet etti. "Değildi. Masada bırakmışsın. Terasta."

"Şey..."

Ilya onu tekrar öptü. İkisi de suda dururken bunu yapmak biraz garipti. Shane'in tadı serin, taze su gibiydi.

Hala tamamen güvenli ve çalışır durumda olduğunu kanıtlamak istercesine, Shane'in telefonu uzaktan çalmaya başladı.

"Uh-oh." Ilya sırıttı.

"Sorun değil. Cevap vermem gerekmiyor."

"Hayır." Shane'i tekrar öptü ve bu sefer Shane'in sırtını iskelenin ucuna dayayacak şekilde döndürdü. Shane için muhtemelen çok rahatsız edici bir durumdu, ama umursamıyor gibiydi. Hevesle öpüştüler ve Ilya, Shane'in omuzlarının iki yanındaki iskelenin ahşap kısmına ellerini dayadı. Shane, Ilya'nın sürprizine, bacaklarını Ilya'nın beline doladı ve onu kendine daha sıkı çekti.

Ilya, Shane'in kafasından çıkıp kendini bırakabildiği bu nadir anları seviyordu. Shane'i bunu yapmaya ikna edebilmesini seviyordu.

Shane'i seviyordu. Tanrım, Shane'i seviyordu.

Bir süre böyle öpüştüler, sonra Shane iki eliyle geriye uzandı ve kendini sudan çıkardı. Ilya hemen onu takip etti.

Shane'e bastırarak onu öptü ve sırt üstü yatırdı. Islak şortunun üzerinden Shane'in ereksiyonunu kavradı.

"Biri görebilir. Tekneden," diye nefes nefese söyledi Shane.

"O zaman gözünü dört aç." Ilya elini Shane'in şortunun beline soktu ve karşılığında lezzetli bir inilti duydu.

Shane'in telefonu tekrar çaldı.

Shane başını geriye eğip telefonun yönüne baktı. "Siktir git," diye bağırdı.

Ilya güldü ve Shane'in penisini okşamaya devam etti. Shane'in uyluğuna hafifçe sürtünüyordu. Rıhtım, altlarında suda şiddetle sallanıyordu.

Shane'in çene hattını ısırdı ve gülümsemesini öptü. Shane'in tekneleri izlediğini hiç sanmıyordu.

"Hoşuna gitti mi, Hollander?"

"Evet. Evet, ben... Bunu çok uzun zamandır istiyordum." "Neyi istiyordun? Söyle bana."

"Seni. Burada. Böyle dışarıda."

Ilya derin bir nefes aldı. "Sana ne yapmamı istiyorsun?" "Her şeyi.

Bilmiyorum. Her şeyi."

"Bana bir şey söyle." Ilya, Shane'in sert kaslı bacağına daha sert ve daha hızlı bir şekilde sallandı.

"Ben... senin beni sikmeni düşündüm. Dışarıda. Güvertede. Ya da... bir ağaca yaslanarak." Yüzü kıpkırmızı oldu, ama Ilya gülümsedi.

"Siktir, Hollander. Sadece sormak yeterdi."

Shane nefesini tuttu ve sırtını kavisledi. Ilya onu daha hızlı okşadı.

"Belki kano falan yapabiliriz. Bu küçük adalardan birine gideriz," dedi Ilya, dudakları Shane'in kulağına değiyordu. "Tamamen yalnız kalırız ve ben de seni orada, kimsenin görmeyeceği açık bir yerde sikerim."

"Oh, lanet olsun. Lanet olsun. Ilya."

"Belki biri seni duyar. Teknelerinden." "Ahh."

Shane'in boşalmasının ısısı, şortunun soğuk ve nemli kumaşıyla karışmıştı. Ilya, Shane'in bacağına birkaç kez daha itti ve kendi penisi zonklayarak şortuna fışkırırken haykırdı.

Nefes nefese Shane'in üzerine yığıldı.

Shane nefes nefese güldü. "Vay canına. Ne oluyor lan?"

Ilya gülümsedi ve Shane'in boynuna burnunu sürttü. "Bilmiyorum. Elimde değildi." "Neden rıhtıma geldiğimizi bile hatırlamıyorum."

"

"Önemli mi?"

Shane başını çevirip onu hızlıca öptü. "Hayır."

* * *

Bir dakika sonra, Ilya Shane'in üzerinde şınav pozisyonuna geçti, sonra hızla onu öptü ve suya geri kaydı. Shane onu takip etti, en azından şortunu biraz temizleyeceğini düşündü.

Bir süre daha yüzdükten sonra ikisi de acıktıklarına karar verdiler ve eve doğru yola çıktılar. Shane sürgülü cam kapıdan içeri girmek üzereyken Ilya bileğini tutup onu kendine doğru çekti.

"Sana tekrar seni seviyorum desem olur mu?" diye sordu Ilya. Eğri büğrü gülümsemesi sevimli bir utangaçlık taşıyordu.

Shane de gülümsedi. Hatta, muhtemelen yüzü ışıl ışıl *parladı*. "Sorun değil."

Ilya sözler yerine onu öptü. Yavaş ve bilinçli bir öpücüktü, dili Shane'in diline bastırıyordu, parmakları Shane'in beline nazikçe dokunuyordu. Shane bacaklarının tutmayacağını hissetti. Memnuniyetle küçük bir ses çıkardı ve daha da yaklaşarak Ilya'nın her santimini hissedebildi. Elleri Ilya'nın sırtındaki göl serinliğinde cildinde kaydı ve sonunda nemli saçlarına ulaştı.

Ilya homurdandı ve Shane'in başını geriye eğdi, onu daha derin ve daha sahiplenici bir şekilde öptü. Shane mutluluktan başı dönüyordu. Sevdiği adam tarafından, onu seven adam tarafından, dünyada en çok sevdiği yerde böyle tutulmak ve böyle öpülmek...

İkisi de bir ses duydu.

İkisi de başlarını çevirdiler.

İkisi de Shane'in babasının evin içinde durduğunu gördü, donmuş bir şekilde, terasta birbirlerine sarılmış hallerine bakıyordu.

Bir an için kimse kıpırdamadı. Kimse ses çıkarmadı. Herkes. Sadece. Bakakaldı.

Sonra, Shane'in babası hızla arkasını döndü ve evin ön kapısına doğru yürüdü. Shane, Ilya'yı bıraktı ve "Kahretsin!" dedi.

"Baban, değil mi?"

"Evet! Siktir. Kahretsin. Tamam..."

Shane iki eliyle başını tuttu. *"Siktir!"*

"Sen...?"

"Evet. Tamam. Ben... sen burada bekle."

Shane evin içinden hızla geçerek ön kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açtığında, babasının arabasının ormanlık yolda kaybolduğunu gördü.

Birkaç dakika orada durdu, üzerinde sadece az önce boşaldığı ıslak şort ve saf panik dolu bir ifade vardı.

"Shane?"

Ilya'nın onu çağırdığını duydu, ama cevap verecek sesi çıkmadı. "Hollander?"

Dirseğinde bir el hissetti. "Gitmiş miydi?" "Evet."

İkisi de sessizce orada durdular. Shane, Ilya'nın da bu anın büyüklüğünün etkisini hissettiğini düşündü.

"Bu çok kötü," dedi Shane sonunda.

"Gitmelisin. Onunla konuş."

"Evet. Kahretsin. Evet, yapmalıyım. Muhtemelen şimdi
yapmak en iyisi." Arkasında Ilya'nın burnunu çekişini duydu.

"Komik *değil*!" Shane ona sertçe çıkıştı.

"Biraz komik."

Shane arkasını döndü, ona sert bir bakış atmaya hazırdı, ama Ilya'nın yüzünü görünce o da gülmeye başladı.

"Tanrım," dedi. "Onları yavaş yavaş hazırlamaya çalışmak neye yaradı." Ilya daha da çok güldü. "Belki fark etmemiştir?"

İkisi de kahkahalara boğuldu. Tamamen sinirlerden kaynaklanıyordu, ama Shane gözleri yaşarana kadar güldü. Planı, yakında ailesine eşcinsel olduğunu söylemekti. Onlara bunu sindirmeleri için zaman tanımayı planlamıştı, sonra da onlara sonunda bir ilişkisi olduğunu söyleyecekti. *Aşık* olduğunu.

Ve sonra, tüm bunlar onlar için oturunca, asıl bombayı patlatacaktı.

Şimdi her şey tam tersi bir sırayla gerçekleşiyordu.

"Onlara ne diyeceğim ben? *Muhtemelen neden Ilya Rozanov ile öpüştüğümü merak ediyorsunuzdur...*"

"Seninle gelmemi ister misin?"

Shane bu teklif karşısında şaşırdı. Bunu istiyor muydu? Bu durum işleri daha da garip hale getirmez miydi? Kesinlikle desteğe ihtiyacı olduğunu hissediyordu.

"Bilmiyorum. Gerçekten bunu yapar mısın?"

Ilya elini tutup sıktı. "Evet. Eğer yardımı olacaksa."

Shane başını salladı. "Yardımı olabilir. Çok garip olacak ama... Senin orada olmanı isterim, sanırım."

"Tamam."

"Önce giyinsek iyi olur." "Evet."

Hızlıca giyindiler. Shane, geçen yaz koçluk yaptığı bir hayır kurumu hokey kampından aldığı tişörtü giydi, sadece ailesine iyi ve normal bir insan olduğunu hatırlatmak için.

Ilya ise Boston Bears tişörtü giyiyordu. Shane yüzünü buruşturdu. "*Bu* işine yaramayacak."

"Oh, Boston için oynadığımı bilmiyorlar mı?"

Shane gözlerini devirdi. "Hadi. Şu işi bitirelim."

Shane'in ailesinin yazlığına gitmek yaklaşık on dakika sürdü, ama bu sefer çok daha uzun geldi.

"Tamam," dedi Shane, babasının arabasının arkasına park ederken. "Sadece... konuşmayı bana bırak."

"Sorun değil."

"Siktir, belki de arabada beklemelisin." Ilya ona
kaşlarını kaldırdı.
"Hayır," dedi Shane. "Hayır, boş ver. Hadi."
Arabadan indi ve Ilya onu takip etti. Shane, anne babasının pencereden onları izleyip izlemediğini merak etti.
Kapıyı çalma zahmetine girmedi. Onlara karşı hiç kapı çalmazdı. Kapıyı açtı ve olabildiğince sakin bir sesle, "Merhaba? Benim. Ben... Shane," dedi.
Ailesi, ikisi de kanepede oturdukları yerden kalktı. Babasının annesine gördüklerini anlattığı belliydi.
"Shane?" dedi annesi. Bu kelimeyi daha önce hiç duymamış gibi söyledi.
"Anne. Baba. Ben... Sanırım konuşmalıyız."
"Bulaşık makinesi tableti almayı unuttuk," dedi babam. Sesi şok olmuş gibiydi. "Sadece biraz ödünç alabilir miyim diye bakmak istedim. Misafiriniz olduğunu bilmiyordum."
"Baba, sorun değil. Özür dilerim. Bunu bu şekilde öğrenmemen gerekirdi."
"Ne öğrendim tam olarak?" diye sordu annem. Gözleri, Shane'in omzunun
üzerinden Ilya'ya kilitlenmişti.
bakıyordu.
"Şey, ben... Ben eşcinselim. Size söyleyecektim. Yakında. Sadece... üzgünüm. Keşke size söyleseydim."
Ailesi hiçbir şey söylemedi. İkisi de Ilya'ya saldırmak üzere olan bir dağ aslanıymış gibi bakıyordu.
"Bu da... Ilya. Rozanov. Muhtemelen biliyorsunuzdur."
"Merhaba," dedi Ilya.
"Ve o... ziyaret ediyor. O... biz, şey..."
Tam olarak *neydiler*? Shane, Ilya ile kendilerini hangi tanımlamanın rahat hissettirdiğini henüz belirlemediklerini fark etti.
"Sevgililer," dedi Ilya.
Kahretsin, mümkün olan en iğrenç kelimeyi seçtin, Ilya.
Artık *bu* kelimeden geri dönüş yoktu. Shane sadece sonuçlarını bekleyebilirdi.
"Ama... ondan nefret ediyorsun," dedi annem.
"Hayır, ben... nefret etmiyorum. Yani, bazen biraz nefret ediyorum. Ama
çoğunlukla... onu seviyorum.
Aslında." "Sen... *ne*?"
Shane'in kalbi hızla atıyordu. "Sadece... oturup konuşabilir miyiz? Üzgünüm. Biliyorum, bu bir anda çok fazla geldi. Sana bunu bu şekilde söylemek istemedim. Hiç istemedim."

Bir an kimse bir şey söylemedi, sonra babası başını salladı ve oturma odasındaki mobilyaları işaret etti. Anne ve babası kanepede yan yana oturdular. Shane ve Ilya, onlara karşı ayrı sandalyelere oturdular.

"Shane..." Annesi söze başladı. "Sanırım ikimiz de... senin... eşcinsel olabileceğinden... şüpheleniyorduk."

"Öyle mi?" Shane bunu beklemiyordu.

"Evet, tabii. Kesin olarak bilmiyorduk elbette. Sadece bir olasılık olabileceğini düşündük."

"Vay canına. Böyle düşündüğünüzü bilmiyordum."

"Seni oldukça iyi tanıyoruz," dedi annesi. Ona küçük bir gülümseme attı ve bu küçük jest Shane'in rahatlamaktan ağlamak istemesine neden oldu.

"Şüphelenmediğimiz şey," diye ekledi babası, "burada Bay Rozanov ile... *arkadaş* olduğundu."

"Ilya," dedi Ilya.

"Ilya, o zaman."

"Bu... uzun bir hikaye. Ve bizim için bile mantıklı gelmiyor," dedi Shane. "Hiç mantıklı değil," diye onayladı Ilya.

"Bu ne zaman oldu?" diye sordu annem. "Bir dakika, All-Star maçı sırasında mıydı?

Aynı takımdaydınız..."

"Hayır," dedi Shane. "O zaman... zaten devam ediyordu."

Babası derin bir nefes aldı. "Bizi gerçekten kandırdın. Ve... herkesi." "Peki ne zaman?" diye sordu annem. Bu olayın zaman çizelgesini anlamaya çalışırken çaresiz görünüyordu

Shane, annesinin zihninde son birkaç sezonu tekrar tekrar oynattığını görebiliyordu.

"Şey, bizim çaylak yılımızdan beri," diye mırıldandı Shane.

Ailesi zaten yeterince şok olmuş gibi görünüyordu, ama bu haberle *daha da* şok olmuşlardı.

"Olamaz... *çaylak sezonundan* beri mi?" annesi şaşkınlıkla sordu. "Hayır," dedi Ilya. "Öyle değil. Ondan önceydi."

Yardımcı olmuyorsun, Ilya.

"Ondan *önce mi*?" diye sordu annesi.

"Biraz önce," diye açıkladı Ilya. "Önceki yaz." "Bunca zamandır... *aşık* mıydın?"

"Hayır!" dedi Shane.

"Tanrım, hayır," diye aynı anda Ilya da dedi.

"Ama sonra..." diye başladı annem. "Oh," dedi. Ve kızardı. "Anlıyorum."

"Her neyse," dedi Shane. Annesi kadar kızarmıştı. "Mesele şu ki, biz... birlikteyiz. Bir nevi. Ya da birlikte olmak istiyoruz. Eğer bu imkansız olmasaydı."

İlk kez, şok ifadesi anne babasının yüzünden kayboldu ve yerini sempatiye bıraktı.

"Anlamıyorum," dedi annesi. "Bu nasıl oldu? Montreal'de hiç iyi erkek yok muydu, Shane?"

"Muhtemelen," diye mırıldandı Shane.

"Takım arkadaşların bunu biliyor mu?" diye sordu babası.

"Hayır! Hayır, kimse bilmiyor. *Kimse*. Bu çok gizli bir bilgi, tamam mı?"

Babası ayağa kalktı. "Bira isteyen var mı? Ben bir bira içmek istiyorum."

"Evet," dedi Ilya.

"Kesinlikle," dedi Shane.

"Elimizde en sert içki bu mu?" diye sordu annesi.

Shane, konuşmanın kesilmesini Ilya'ya bakmak için bir fırsat olarak değerlendirdi. Ilya, Shane'in gözlerinin üzerinde olduğunu hissetmiş gibi görünüyordu ve hemen ona dönerek sorgulayan bir bakış attı.

Sence şimdiye kadar nasıl gidiyor? Fena

değil, değil mi?

Fena değil.

Babası sessizce her birine birer kutu Sleeman bira uzattı. Ilya'nın önünde bir süre durdu, ama hiçbir şey söylemeden kanepedeki yerine geri döndü.

"Ben sadece..." dedi annesi. "Bunun gerçek olduğuna

inanamıyorum." "Biliyorum," dedi Shane.

"Bunca zaman," dedi babam sessizce, neredeyse kendi kendine. "Bu sırrı içinde saklıyordun. Bütün bu zaman boyunca."

"Sen hiç..." Annesi birden dehşete kapılmış gibiydi. "Onu hiç *kazanmasına izin* vermedin, değil mi Shane?"

"Tanrım, anne! Hayır!"

Ilya güldü. "Beni kazanmama *izin* vermesi gerekmiyor."

"Asla yapmazdım," dedi Shane çabucak. "Takım her zaman önce gelir. Ayrıca, onu yenmeyi seviyorum."

Annesi ona kaşlarını çatarak, sözlerine pek inanmamış gibi bakıyordu.

"Sen ve babam Yahtzee oynarken, *ona* kazanmasına izin veriyor musun?" diye sordu Shane çaresizce.

"Asla," dedi annem gülümseyerek, belki de onu anladığından. Rahatlamış

görünüyordu.

"Planın bunu yapmaya devam etmek mi? Bunu sır olarak saklamak mı? Emekli olana kadar mı? Sonsuza kadar mı?" diye sordu babam.

"Belki. Yani, evet. Muhtemelen."

"Ah, Shane." Annesi çok üzgün görünüyordu.

Babam başını salladı. "Dürüst olmak gerekirse? Başka bir yol göremiyorum.

Keşke olsaydı." "Biliyorum," dedi Shane üzgün bir şekilde. "Biliyoruz. Bu,

duyurabileceğimiz bir şey değil

duyurabileceğimiz bir şey değil."

"Söylemeliyim ki," dedi babam, "senin hakkında şaşırdım, Ilya. Her zaman, bilirsin, *kadınların* sevgilisi olarak bir ünün vardı."

"Bu yanlış değil," dedi Ilya.

"Ilya ikisini de sever," dedi

Shane.

"Oh," dedi annem. Anne babası endişeli bir bakış değiştirdiler. Shane konuyu değiştirmek üzereydi - çünkü bu çok rahatsız ediciydi - ama Ilya konuştu.

"Birçok kadınla birlikte oldum. Bu... sahte değildi. Ama..." Shane'e baktı ve Shane nefesini tuttu. "Sadece bir kişiye aşık oldum."

Ve aniden Ilya, Shane'in gözünde çok bulanık göründü. Shane ağlama isteğini bastırdı ve "Ben de. Sadece bir kişi," dedi.

Shane'in annesi eliyle ağzını kapattı. Parmak uçlarıyla üst dudağına dokundu ve Shane, annesinin bu durumda Yuna Hollander gibi davranmaya hazırlandığını anladı.

Nitekim, bir dakika sonra ellerini çırptı ve sandalyesinden fırladı. "Pekala, planımız ne?" dedi. "Bir sorunumuz var, hadi çözelim."

Shane şaşkın görünen Ilya'ya bir bakış attı. Ona küçük bir gülümseme attı.

Artık Yuna onların tarafındaydı ve Shane daha iyi bir müttefik hayal edemiyordu. "Öncelikle," dedi Yuna, "Scott Hunter ile konuştun mu?" Bu ismi söylerken

adını, sevgili oğlunun Olimpiyat altın madalyasını çalan kötü adamdan bahsetmek ona fiziksel acı veriyor gibi söyledi.

"Konuştum," dedi Ilya. "Ama... bizim hakkımızda değil."

"Ona e-posta attım," diye ekledi Shane. "Sadece, bilirsin, cesaretini takdir ettiğimi falan söyledim. Kendimden bahsetmedim. Ya da Ilya'dan."

Yuna yine dudağını ısırıyordu. "Muhtemelen yardım edemezdi. Bu durumda olmaz."

"Muhtemelen bizim hakkımızda çok kafası karışık olurdu," dedi Ilya.

"Kafası karışık, doğru kelime bu," dedi babam. Şoku tamamen geçmişti, yerine eğlenceye benzeyen bir duygu gelmişti.

"Scott'ın erkek arkadaşını öptüğünde yaptığı şey mi?" Shane bunu söylediğine inanamıyordu. Bunu *Ilya'ya* bile söylememişti. "Bu içimde bir şeyleri değiştirdi. Çok... büyük bir şeydi. Beni... denemek istememi sağladı. Daha cesur olmak ve kendimi mutlu olmaya çalışmak istememi sağladı."

Artık dayanamayana kadar yere baktı, sonra Ilya'ya göz attı. Ilya'nın gözleri hiç bu kadar yumuşak olmamıştı.

"Evet," dedi Ilya. "Ben de."

Shane boğazını temizledi. "Bir fikrimiz var." Dün gece Ilya'ya anlattığı Ottawa/Montreal planını anne babasına anlattı.

“Bu,” dedi babası düşünerek, “fena değil.”

"Boston'dan ayrılacak mısın?" diye sordu annesi şaşkınlıkla. "Shane için mi?" Ilya tereddüt etmedi. "Evet."

O, Shane'in söylediklerinin gerçek olduğuna inanamıyormuş gibi kaşlarını çattı.

"Aman Tanrım!" Shane haykırdı. "Sen gerçekten çelişki içindesin, değil mi anne?
anne?"

"Neden bahsediyorsun?"

"Onun takımına sadakatinin olmaması seni rahatsız ediyor!"

"Peki!" dedi annem, sanki Ilya'nın oğluna deli gibi aşık olması ve tüm hayatını altüst etmeye hazır olması gerçeğine tepki vermek için bu tamamen makul bir yolmuş gibi.

Shane, Ilya'ya döndü. "Bu arada, annem hokeyi *biraz fazla* önemsiyor."

Ilya burnunu çektirdi. "Şimdi nereden aldığını anladım."

Shane ona orta parmak göstermeye kalktı, ama sonra ailesini hatırladı. Ve o anda her şey kafasına dank etti: ailesi buradaydı. Ilya ile birlikte. Sır ortaya çıkmıştı ve herkes Shane ile Ilya'nın bir *çift* olduğunu konuşuyordu.

Ve Shane aniden başı dönmeye başladı.

Her şey çok hızlı gelişiyordu: aşk itirafları, ailesinin onları keşfetmesi, gelecek planları...

Tanrım, tanrım, tanrım.

"Shane?" Ilya'nın endişeli sesi duyuldu. Shane omzunda bir el hissetti ve başını dizlerinin arasına gömdüğünü fark etti. "İyi misin?"

Shane başını eğik tutarak yavaşça nefes alıp verdi.

Ilya, Shane'in yanına çömeldi ve gözlerine bakarak elini Shane'in dizine koydu. "Shane?"

"İyiyim," dedi Shane zayıf bir sesle. "Sadece... çıldırmak üzereyim. Benim için endişelenme."

Ilya ellerini tuttu ve başparmaklarıyla sırtlarını yatıştırıcı bir şekilde ovuşturdu. "Burada iyiyiz, değil mi?" dedi. "Ailen burada. Ve erkek arkadaşın. Ve biz buradayız."

Shane başını hafifçe kaldırdı. "Erkek arkadaşım mı?"

Ne kadar saçma bir kelime. Ne kadar saçma, ne kadar harika bir kelime. Ilya omuz silkti ve gülümsedi. "Sanırım, evet?"

"Evet."

Onların Shane'in ailesinin oturma odasında olmaları ve Shane'in ailesi kesinlikle onlara bakıyor olmaları gerçekten çok kötüydü, çünkü Shane Ilya'nın kucağına atlayıp onu yere yapıştıracak kadar öpmek istiyordu.

"Çaylak sezonlarından beri," diye annesinin söylediğini duydu Shane. "İnanamıyorum."

"Şimdi onlara bakınca, ben inanabiliyorum," dedi babası.

Yirmi Yedinci Bölüm

Shane'in ailesinin yazlığından, ertesi akşam yemeğe gelme sözü vererek ayrıldılar.

Ilya, Shane'in az önce olanlar hakkında ne hissettiğinden emin değildi, ama her şeyin şaşırtıcı derecede iyi gittiğini düşünüyordu.

"Vay canına," dedi Shane. Motoru çalıştırmamıştı bile; sadece sürücü koltuğunda oturmuş, alnını direksiyona dayamıştı.

"Sorun yoktu, değil mi?" diye sordu Ilya.

"Bilmiyorum. Sence iyi miydi? Kahretsin. Bu gerçekten çok garipti." "Eh, artık biliyorlar."

Shane derin bir nefes aldı. "Evet."

"Eve gitmeliyiz."

Shane direksiyona başını dayayarak onayladı, sonra doğrulup kontak düğmesine bastı.

Ilya, Shane'in kulübesine dönen kısa yolculuk boyunca, Shane'in kulübesini *evim olarak* adlandırmasının tuhaf olup olmadığını düşündü. İngilizceye hakimiyetinin zayıf olduğunu biliyordu, ama iki hafta kaldığı bir yeri "ev" olarak adlandırmak tuhaf değildi, değil mi?

Garip bir durum *olsa* da, Shane bu konuda hiçbir şey söylemedi.

Shane, dönüş yolunda birkaç küfür dışında hiçbir şey söylemedi. Elleri direksiyonu sıkıca tutuyordu. Kulübeye döndüklerinde, anahtarlarını bir kaseye attı ve elini saçlarına götürerek oturma odasına doğru yürüdü.

"Biraz hava almam lazım," dedi ve Ilya'yı evde yalnız bırakarak verandaya çıktı.

Neyse ki Ilya, bu durum için tam da uygun bir şey hazırlamıştı.

Dondurucuya gitti ve geldiği gün oraya sakladığı votka şişesini çıkardı. Bu, küçük partiler halinde damıtılmış ve Rusya dışında satın alınması imkansız olan kaliteli bir içkiydi. İki bardak aldı ve onları ve şişeyi dışarıya taşıdı.

"Belki de bunun için iyi bir zaman," dedi, şişeyi kaldırarak.

Shane dikkatle döndü ve votkayı görünce burnunu çektirdi. "En son Las Vegas'ta içmiştim. Hatırladın mı?"

"Evet," dedi Ilya, her bardağa dikkatlice birkaç santim kadar doldurarak. "Ama sen bunu hiç içmedin. Bu votka özel bir şey." Shane'e bardaklardan birini uzattı.

Ilya ilk yudumu alırken gözlerini kapattı ve sıvının soğukluğu ile boğazından aşağı kayarken alkolün ateşinin yarattığı kontrastın tadını çıkardı. Mükemmel.

Shane'in öksürdüğünü ve boğulduğunu duyunca gözlerini açtı. "Vay canına," dedi Shane. "Bu *çok sert*. Biraz kızılcık suyu meyve suyu falan içmem gerekebilir."

"Bunu kızılcık suyu ile karıştırırsan seni gölde boğarım."

Ama Shane, hiç konsantre olamıyormuş gibi görünüyordu ve çoktan ikinci yudumunu alıyordu. "Bu hayatımın en tuhaf günüydü."

Ilya, Shane'e bunun hayatının *en güzel* günlerinden biri olduğunu söylemek istedi. Elbette biraz garipti, ama Ilya, henüz tam olarak kabul edilmemiş olsa da, Shane'in ailesine kabul edileceğini hissediyordu ve bu hiç de küçük bir şey değildi. Aslında, *kendi* ailesinde bile pek kabul görmeyen Ilya için bu çok büyük bir şeydi.

Shane'e, kendini en çok evinde hissettiği anların onunla birlikte olduğu anlar olduğunu söylemek istedi. Otel odasında, Ilya'nın dairesinde, Shane'in Montreal'de satın aldığı tuhaf sığınak binasında ya da Shane'in kulübesinde olması fark etmezdi; Shane'in yanındayken kendisi olabiliyordu. Rusya'yı terk etmişti, Amerika'da kendini rahatsız hissediyordu ve tüm yetişkin hayatını kıtalar ve sevgililer arasında gidip gelerek geçirmişti.

Ama şimdi bu sinir bozucu Kanadalı tarafından kandırılmıştı ve tek bildiği, kalmak istediğiydi. Shane'e bağlanmak ve sadece... kalmak istiyordu.

Bunu *söyleyemiyordu* — kelimenin tam anlamıyla, o anda hissettiği şeyleri ifade edecek İngilizce kelimeleri bulamıyordu. Bunun yerine, Shane'in elinden votka bardağını aldı ve kendi bardağının yanındaki masaya koydu. Belki de Shane'in şu anda ihtiyacı olan şey alkol *değildi*.

Shane'i kollarına aldı ve ona sarıldı. Shane'in saçlarına burnunu gömdü ve kokusunu içine çekti.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı, çünkü *bunu* söyleyebilirdi. O kadar uzun zaman sonra nihayet bunu söyleyebilirdi.

Shane başını kaldırdı ve Ilya'nın yüzünü sorgulayan gözlerle inceledi. "Ben de seni seviyorum," dedi. "İyi misin?"

Ilya başını salladı ve ona öpüşmek için eğildi.

Ilya, Shane'i gizlice hep böyle öpmek istemişti: utanmazca hayranlık ve şefkat gösterisi. Ilya, Shane'in yüzünü ellerinde tutarken ve parmak uçlarıyla saçlarını okşarken, dilleri yavaşça birbirini okşadı.

Kalbi göğsünde çaresizce çarpıp duruyordu. Bundan geri dönüş yoktu. Hiçbir şeyden geri dönüş yoktu.

"Lojistik konusunda düşünmeye devam ediyorum," dedi Shane ayrıldıklarında, sanki Ilya o öpücüğe tüm kalbini koymamış gibi. "Yani, Ottawa'ya en erken gelecek sezon, Boston'la olan sözleşmen bittiğinde, değil mi?"

Ilya şu anda bunların hiçbirini konuşmak istemiyordu.

"Evet. Muhtemelen." Shane'in dikkatini dağıtmak için kulağının arkasını ısırdı. "Yani bir yıldan biraz fazla bir süre sonra Ottawa'da olacaksın ve sonra ne kadar bekleyeceğiz,
bir sezon daha bekleyip hayırseverlik projesini açıklayacağız, değil mi? O kadar uzun sürer, değil mi?"

"Mm," dedi Ilya. Gerçekten umursamıyordu.

"Yani hayır kurumunu duyurmamız için bir buçuk yıl kadar beklememiz gerekecek.
Bu, arkadaşlığımızı ilan etmekle aynı şey," dedi Shane, Ilya ellerini şortunun arkasına sokup onu kendine doğru çektiğinde.

"Peki sonra ne olacak?" diye devam etti Shane. "Sence daha kaç yıl oynayacaksın?"

"Siktir, Hollander," diye inledi Ilya. "Bilmiyorum lan."

"Sadece ne kadar süre birlikte olacağımızı anlamaya çalışıyorum... Ne yapıyorsun?"

Ilya dizlerinin üzerine çökmüştü ve ne yaptığının oldukça açık olduğunu hissetti.

"Kutluyorum," dedi Ilya. Shane'in şortunu, güverte tahtalarına değene kadar aşağı çekti. "Sen de bana katılmalısın."

"*Şimdi mi?* Kafam çok karışık! Nasıl şu anda seks düşünebilirsin ki?"

"Çünkü bugün güzel bir gün. Ve yalnızız. Ve senin ailenle tanıştım.
Ve senin sakinleşmeni istiyorum. Ve seni seviyorum." "Oh."

Ilya eğildi ve onu ağzına aldı, dilinin üzerinde yatan yumuşak etin verdiği yeni hissin tadını çıkardı.

"Oh, lanet olsun, Ilya," diye inledi Shane.

İşte böyle.

Shane'i sikmek istiyordu. Tam burada, güvertede. Ama bunun için durup içeri girip kayganlaştırıcı ve prezervatif alması gerekiyordu. Durmak hiç de cazip gelmiyordu.

Şimdilik, tüm çabasını Shane'i parçalamaya verdi. "Bu konuda çok iyisin," diye iç geçirdi Shane.

Ilya onaylayarak mırıldandı.

Bu, onun seks hayatının bundan sonra böyle olacağı düşüncesi aklına geldi. Artık anlamsız ama inkar edilemez derecede ateşli tek gecelik ilişkiler yoktu. Artık seyahat ederken seks için aradığı kişiler yoktu. Kalıcı bir şey için tüm bunları feda edecekti. Dünyadaki en önemli kelimeymiş gibi Ilya'nın adını söyleyen bu güzel adamın kalbini kazanma şansı için.

Ilya her şeyi bırakmakta hiçbir sorun görmüyordu. Gerekirse çok daha fazlasını da bırakabilirdi.

"Ilya. Tanrım, *Ilya*. Çok güzel. Durma. Seni seviyorum."

Buna karşılık, Ilya elini uzattı ve parmaklarını birbirine doladı. *Seni çok seviyorum. Beni terk etme.*

"Oh. *Evet*. Lanet olsun, evet. Ben... oh, lanet olsun, Ilya. Lanet olsun, *lanet olsun*..."

Shane titreyerek ağzına boşalırken Ilya elini sıktı. Ilya yuttu ve uzun, tembel dil hareketleriyle onu temizledi.

"Siktir. Buraya gel," diye nefes nefese söyledi Shane.

Ilya ayağa kalktı, Shane'in şortunu da beraberinde çekerek yukarı çıkardı ve Shane onu çok ıslak bir öpücük için kendine çekti.

Ayrıldıklarında, Shane seksin sarhoşluğuyla gözlerini ona dikti. "Vay canına," dedi. "Bunu gerçekten yapacağız, değil mi?"

Bu ifade belirsizdi, ama Ilya anladı. "Evet. Eğer bunu denemek istiyorsan, ben gerekeni yapacağım."

"Ben de yapacağım. Ne gerekiyorsa. Bunu istiyorum. *Bizi* istiyorum."

Ilya, Shane'in gözlerinden saçlarını çekip aldı. "O zaman Ottawa'ya taşınacağım galiba."

"Ve bir hayır kurumu kuracağız."

"Ve arkadaş olacağız."

"Ve birbirimizi sürekli göreceğiz. Mümkün olduğunca çok. Ve yazları birlikte geçireceğiz. Burada."

"Evet."

Tekrar öpüştüler. Ilya, bu imkansız sorunu çözdüklerine inanamıyordu. Belki de hayal ettikleri kadar sorunsuz gitmeyecekti, ama bu bir

bir plan vardı.

"Ve emekli olduğumda," dedi Ilya, "on iki Stanley Kupası ve on üç MVP ödülü kazandıktan sonra..."

"Hayatta olmaz."

"Sen ise hokeyde çok kötü olduğun için sekiz yıldır emekli oldun..."

Shane güldü. "Tamam."

"O zaman seni şuradaki rıhtıma götüreceğim. Her yerine yüzlerce mum yerleştireceğim..."

"Bu yangın tehlikesi gibi geliyor."

"Su üstünde, Hollander. Rahatla lan. Çok güzel olacak, bayılacaksın. Mumlar. Göl. Dolunay."

"Oh, hava açık mı?"

"Evet. Tabii ki. Ve ben diz çökeceğim..." "Ilya..."

"Ve ben de şöyle diyeceğim: 'Shane Hollander, lütfen benimle evlenir misin, böylece daha hızlı Kanada vatandaşı olabilirim?

Shane kahkahayı bastı ve onu itti. "Sen tam bir pisliksin." "Ve sen evet diyeceksin, çünkü sen iyi ve yardımsever birisin."

"Hayır," dedi Shane, ellerini tutarak. "Evet diyeceğim çünkü sana hala deli gibi aşık olacağım. Ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek isteyeceğim."

Ve, tanrım, Ilya onu hak etmiyordu, ama Shane umursamadı. O kadar bencil biriydi.

"Ciddiyim," dedi Shane yumuşak bir sesle. "Seninle bir hayat kurmak istiyorum. Biliyorum, bu garip olacak ve bir süre daha gizlice görüşmemiz gerekecek, ama ben uzun vadeli düşünüyorum. Yani, evet. Ne pahasına olursa olsun, ben varım."

Ilya, birleştirilmiş ellerini dudaklarına götürdü ve Shane'in parmak eklemlerini öptü. "Bu, Montreal'deki dairenizi görebileceğim anlamına mı geliyor? Gerçek dairenizi?"

"Orada diş fırçanı bile bırakabilirsin. Diğer evi satacağım.
Onu satın alırken paranoyak davranmıştım. Özür dilerim."

Ilya gülümsedi. "Gergin olduğun için bütün bir binayı satın almak tam sana göre."

Shane başını salladı. "Gerçekten üzgünüm. Sadece sahip olduğumuz şeyi korumak istedim. Seni gerçek daireme daha önce davet etmeliydim. Seni orada istiyorum. Seni hayatımda istiyorum. Her şeyini."

Tanrım, emekli olana kadar bunu gerçekten gizli tutabilecekler miydi? Artık ikisi de birbirlerine karşı dürüst olduklarına göre, Ilya ilişkilerini dünyadan gizlemenin imkansız olabileceğinden korkuyordu.

Özellikle Shane ona şu anda baktığı gibi baktığında — sanki Ilya tüm bu zahmete *değermiş gibi*. Sanki sevilmeye değermiş gibi.

"Herkese söylemek istiyorum," dedi Ilya. "Hemen şimdi."

Shane'in gözleri panikle büyüdü. "Hayır! Yapma. Plana sadık kalmalıyız."

Ilya dramatik bir şekilde iç geçirdi. "Sen ve planların. Ya bir sonraki All-Star maçında seni dudaklarından öpersem?"

"Seni yumruklardım. Yemin ederim."

"Öyle yapmazsın. Seni böyle öpersem yapmazsın." Ilya bir eliyle Shane'in yüzünü kavradı, başparmağıyla Shane'in elmacık kemiğini okşadı ve onu öptü. Acele etmedi ve Shane'in alt dudağını hafifçe ısırarak öpüşmeyi bitirdi. Oral seksten dolayı zaten güçsüz düşen Shane, Ilya'nın göğsüne ağır ağır yığıldı.

"Beni öyle öpersen, seni buza itip kıyafetlerini yırtmaya başlarım," diye Shane rüya gibi mırıldandı.

"Bu ilginç olurdu." Ilya'nın penisi birdenbire bu hayali senaryoya *çok* ilgi duymaya başladı.

"Arkadaşlarımıza söylesek nasıl olur?" diye önerdi Shane. "Ailem zaten biliyor. Geri kalanlara da... yavaş yavaş anlatabiliriz."

"Mm," dedi Ilya. "Peki en iyi arkadaşın Hayden Pike ne derdi?" "Muhtemelen şaka yaptığımı düşünürdü."

"Sen şakalarınla tanınırsın."

Shane güldü. "Ona söylemek istiyorum. Senin beni sevdiğini bilmesini istiyorum."

"Gerçekten mi?" Ilya bu kelimeyi olabildiğince imalı bir şekilde söyledi. "Sence o da bize katılmak ister mi? Çocuklardan uzak bir gece, mesela?"

Shane, muhtemelen kızardığını gizlemek için yüzünü Ilya'nın omzuna gömdü. "Kes şunu."

"Ya da Rose Landry seninle felaket olmayan bir cinsel deneyim yaşamak isterse..."

"Üçlü seks yok!" dedi Shane. "Bu benim katı kuralım." "Hiç denemedin ki," dedi Ilya alaycı bir şekilde. "Hoşuna gidebilir."

"Ne zaman nefret edeceğimi düşündüğüm bir şeyi sevdim ki?" dedi Shane kuru bir şekilde.

Ilya güldü ve Shane'in başının üstüne öpücük kondurdu. "Hadi yatmaya gidelim."

"Saat öğleden sonra dört."

"Evet, ama seninle işim bittiğinde yatma vakti olacak." "Söz ver."

Ilya elini tutup onu eve doğru çekti. Diğer eliyle Shane'in votka bardağını aldı. Boşa harcamaya gerek yoktu. "Yarın da seni bütün gün yatakta tutacağım."

"Bütün gün mü?"

"Evet, şişeyi de getir, tamam mı? Belki ertesi gün de." "İki hafta boyunca mı?"

Ilya omuz silkti. "Belki kalışımı uzatabilirim."

Shane votka şişesini mutfak tezgahına bıraktı. "Yapabilir misin?"

"Biraz. Evet. Eğer izin verirsen."

"Birkaç hafta sonra başka seksi Ruslar da benimle kalmaya gelecek..."

Ilya nefesini tuttu. "Shane Hollander! Daha önce bana hiç seksi olduğumu söylememiştin."

Shane kaşlarını çattı.

"Söylemedim mi?" "Hayır.

Hatırlardım."

"Şey, demek istediğim... tabii ki seksisin. Seni öpebildiğime inanamıyorum kadar seksisin."

"Yukarı gel. Beni öp ve Ottawa'yı anlat. Belki de beni tatmin edersin, çünkü ben ölmek üzereyim."

Shane onu geçip merdivenlere koştu. "Sadece beni

yenersen." Ilya güldü. "Oyun başladı, Hollander."

Epilog

On altı ay sonra — Montreal

"Beni çeldi! Hey, ne oluyor, hakem! Bu çelme takmaktı!"

Shane hakemlere, ardından Ottawa formasıyla üzerinde duran Ilya'ya öfkeyle baktı. "Sen düştün," dedi Ilya.

"*Düşmedim*. Bana *çelme* takıldı."

"Evet. Kendi patenlerine takıldın." "Siktir git,

Rozanov."

Ilya'nın dudakları kıvrıldı. "Ben de öyle düşünüyordum."

Şimdi Shane gülümsemesini zorla bastırmak zorunda kaldı. Dizlerinin üzerine çöktü, sonra ayağa kalktı, hâlâ çok kızgındı. Ilya onu tamamen çelmişti.

Kalabalık Ilya'nın adını yuhalıyor, küfrediyordu ve Shane onun yüzüne doğru yaklaştı. "Götlük yapmayı bırak."

"Düşmeyi bırak."

Shane eldivenli parmağıyla onun göğsüne dürttü. Kalabalığın onaylayan haykırışlarını duydu. "*Hile* yapmadan beni yenemezsin."

Ilya kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Biri Shane'in kolunu tutup onu uzaklaştırdı. "Tamam, kendinize hakim olun, ikiniz de. Tanrım."

"Merhaba Hayden," dedi Ilya gülümseyerek.

"Hâlâ senden hoşlanmıyorum, Rozanov," dedi Hayden.

"Oh hayır!" Ilya onunla alay etti. "Montreal'in on beşinci en iyi oyuncusunu nasıl etkileyebilirim?"

"Shane, ona yumruk atacağım."

"Atma."

"Ona yumruk atacağım."

"Hayır, değilsiniz," diye bağırdı hakem. "Üçünüz de banklarınıza dönün. Reklam arası var. Gidip sakinleşin."

Ilya, Shane'e göz kırptı ve sonra yedek kulübesine doğru kaydı. Shane yanaklarının yandığını hissedebiliyordu.

"Hala onun senin... şeyin olduğuna inanamıyorum," dedi Hayden, kendi banklarına doğru yürürken.

"Sessiz ol."

"Biliyorum. Biliyorum. Sadece... bunu düşünmek beni delirtiyor." "O zaman düşünme!"

"Yani, sen sadece... olsaydın, sana iyi bir erkek bulabilirdim." "Kapa çeneni."

Bankta oturmuşlardı ve Shane geçen sezon takım arkadaşlarına eşcinsel olduğunu açıklamış olsa da, Ilya'dan hiç bahsetmemişti. Hayden bir ay önce Boston'a yaptıkları deplasman yolculuğundan sonra hesaplamış ve gerçeği anlamıştı.

"Hey, sana bir şey sorabilir miyim?" diye sormuştu, deplasmandan eve döndükten sonra arabalarına doğru yürürken. "Boston'da oynadığımız her seferinde gizemli adamla buluşmaya gittiğini biliyorsun, değil mi? Ama şimdi gitmiyorsun?"

"Şey... Biz... ayrıldık," demişti Shane çabucak. Ve pek inandırıcı olmayan bir şekilde. "Hı hı. Ama bu ay Ottawa'ya çok sık gidip geliyorsun."

"Evet, ailem orada yaşıyor. Onları ziyaret ediyorum."

"Ailen her zaman orada yaşıyor ve onlar Montreal'e senin Ottawa'ya gittiğinden daha sık gidiyorlar. O yüzden başka bir teorim var. Bence gizemli adamın Ilya Rozanov."

Shane korku ve utançla dolmuştu, ama aynı zamanda rahatlamıştı da. Hayden'ın arabasına varana kadar hiçbir şey söylemedi, sonra derin bir nefes alıp başını salladı.

Hayden'ın yüzü bembeyaz olmuştu. "Hay sıçayım. Ben şaka yapıyordum. Sen gerçekten... Rozanov'la... bir şeyler mi yapıyorsun?"

"Evet."

"Dur, *cidden* mi? Ottawa ile *sana daha yakın* olmak için mi sözleşme imzaladı? Ne oluyor lan?"

"Evet, bu da bir neden."

Hayden dönüp iki elini arabasının tavanına koydu ve kramp girmiş gibi nefes almaya çalışır gibi öne eğildi. "Shane, bu hiç iyi değil dostum."

"İdeal değil, hayır. Ama... onu seviyorum."

Hayden, Shane bunu söyledikten sonra ona, sanki Shane'in kanatları ve kuyruğu çıkmış gibi baktı ve Shane en iyi arkadaşını kaybettiğinden emin oldu. Ama Hayden ona bağırmak ya da arabasına binip hızla uzaklaşmak yerine, sadece başını salladı ve "O zaman onunla düzgün bir şekilde tanışmam gerek galiba" dedi.

O zamandan beri bir kez düzgün bir şekilde görüşmüşlerdi, ama pek iyi geçmemişti. Hayden, Ilya'yı düşmanından başka bir şey olarak göremezdi ve Ilya da acımasız alaycı sözlerle karşılık vermişti. Yani tam olarak arkadaş sayılmazlardı.

"Yarın basın toplantısı yapmak istediğinden emin misin?" diye sordu Hayden. "Yani, şu anda sizin arkadaş olduğunuzu kimse bilmiyor. Böyle devam edebilirsin."

"Eminim." Shane kesinlikle emindi. O ve Ilya bir yıldan fazladır yarın için plan yapıyordu.

O, bağlantı binasını satmış, Ilya ise araba koleksiyonunun (çoğunu) satmıştı. Elde ettikleri gelirle Irina Vakfı'nı kurmuşlardı. Yarın, şehir merkezindeki bir otelin konferans salonunda, birlikte kurdukları vakfı duyuracak ve daha da önemlisi, açıklayacaklardı.

"Sanırım iyi bir amaç," dedi Hayden iç çekerek. "Rozanov basın toplantısında gözü morarmışsa şimdiden özür dilerim."

"Lütfen ona yumruk atma."

"Bir anlaşma yapalım: Eğer pislik gibi davranmayı bırakırsa, ona vurmam."

Shane yüzünü buruşturdu. Ilya'nın yarın gözü kesinlikle moraracaktı.

* * *

Ilya, Shane'i konferans odasının koridorundaki banyoda buldu. Shane, lavabonun kenarını sıkıca tutmuş, lavabonun içine bakıyordu.

"Sakin ol, Hollander," dedi Ilya. Aslında o da Shane kadar gergindi, ama Shane bunu gizlemekte çok daha kötüydü. Ilya ellerini Shane'in omuzlarına koydu ve açık gri takım elbisesini kırıştırmamaya dikkat ederek nazikçe ovuşturdu.

"Gerginim," dedi Shane gereksiz yere.

"Biliyorum."

"Bir yıldan fazladır bu günü planlıyoruz ve şimdi o gün geldi ve ben korkuyorum. Nedenini bile bilmiyorum!"

"Planımız şimdiye kadar mükemmel işledi," dedi Ilya.

"Çok mükemmel. Bir şeylerin ters gitmesini bekliyorum."

Şimdiye kadar her şey çok kolay görünüyordu. Ilya'nın Boston ile olan sözleşmesi sona erdiğinde, Ottawa onu seve seve kadrosuna kattı. Ilya, Ottawa Nehri'nin kıyısında dört arabalık garajı olan büyük bir özel ev satın aldı. Garajda şu anda iki spor araba ve çok makul bir Mercedes SUV bulunuyor.

("Karda iyi gider," diye açıklamıştı Ilya, Shane'e ilk kez gösterdiğinde utangaç bir şekilde. "Ottawa ile Montreal arasında gidip gelmek için.")

İkisi de apartman dairesinde yaşamazlarsa gizli kalmanın daha kolay olacağı konusunda anlaşmışlardı, bu yüzden Shane, takımın antrenman tesisine yakın olan Brossard'da bir ev satın almıştı.

Ilya şimdi kollarını erkek arkadaşının boynuna doladı ve onu göğsüne doğru çekti. Shane aynada onun gözlerine baktı. "Yanağın düşündüğümden daha iyi görünüyor."

"Hâlâ ağrıyor."

"Hak ettin. Hayden'a çok kötü davrandın." "Hayden *bana*
çok kötü davranıyor."

Shane iç geçirdi. "Erkekler konusunda çok kötü bir zevkim var. Arkadaşlar *ve* erkek arkadaşlar konusunda." Gözlerini kapattı ve başını Ilya'nın omzuna yasladı.

"Her şey yoluna girecek," dedi Ilya. Shane'in şakağına öpücük kondurdu ve saçlarına burnunu sürttü. "Saçımı bozma," diye mırıldandı Shane, ama gülümsüyordu. "Tanrım." Ilya başını çevirip kapının içinde duran Hayden'ı gördü

"Hâlâ buna alışamadım. Burasının *umumi* tuvalet gibi bir yer olduğunu biliyorsunuz, değil mi?"

Ilya kollarını indirdi ve Shane uzaklaştı. Hayden haklıydı. Shane ve Ilya, eşcinsel ve biseksüel olduklarını kamuoyuna açıklamamışlardı, çift olduklarını ise hiç açıklamamışlardı. Özel hayatlarının kendilerine ait olmasını istediklerini ve sadece o hayata dahil etmek istedikleri kişilere söyleyeceklerini kararlaştırmışlardı. Şu ana kadar, bu çok küçük bir çevreydi. Ilya'nın büyük üzüntüsüne, Hayden'ın da dahil olduğu küçük bir çevre.

"Neyse," dedi Hayden, onlara değil duvara bakarak, "Shane, annen seni aramamı istedi. Ses sorununu çözdüler, istediğin zaman başlayabilirsin."

"Tamam, teşekkürler. Hemen geliyoruz."

Hayden başını salladı. "Kapının dışında bekleyeceğim, ama en fazla iki dakikanız var, tamam mı? Sakın bir şey yapmayın."

Ilya, Shane'in gözlerini devirdiğini biliyordu. "Başlamayacağız. Haydi ama Hayd."

Kapı kapandığında Ilya güldü. "İki dakikada gelemeyeceğini mi düşünüyor?"

"Oh, kes sesini."

Ilya elini tutup onu kendine çekti. "Bunu yapmadan önce sana söylemek istiyorum ki, bugün çok mutluyum. Annem bunu çok severdi. Ve bugün benimle birlikte olduğunu düşünüyorum. Ve gurur duyuyor."

Oh, oops. Şimdi Shane'in gözleri parlıyordu. "Seninle gurur duyması için pek çok nedeni var, Ilya."

Ilya ona gülümsedi. "Seni burada öpmem lazım, yoksa dışarıda öpeceğim."

"Tamam."

Shane'in yüzünü ellerinin arasına aldı ve birkaç saniye ona baktıktan sonra eğilip onu deli gibi öptü.

"Seni seviyorum," dedi

Ilya. "Ben de seni

seviyorum."

Ilya başını salladı. "Dışarıda sana pislik gibi davrandığımda bunu hatırla."

Shane sırıttı ve onu tekrar öptü. "Merak etme, buna alıştım."

* * *

Oda, Shane Hollander ve Ilya Rozanov'un birlikte yapacakları açıklamayı görmek için can atan insanlarla doluydu. Shane, bu basın toplantısının hangi söylentileri uyandırdığından emin değildi, ama artık bu gerilimi sona erdirme zamanı gelmişti.

Shane'in konuşmanın çoğunu yapması konusunda anlaşmışlardı. Ilya utangaç biri değildi, ama Shane onun İngilizce uzun konuşmalar yapmaktan rahatsız olduğunu biliyordu. Ayrıca, Montreal ve Ottawa iki dilli şehirler olduğu için Shane her şeyin hem İngilizce hem de Fransızca söylenmesini istiyordu.

“Ilya ve ben sekiz sezondan fazla bir süredir birbirimizle rekabet ediyoruz. Rekabetimiz hakkında çok şey söylendi ve yazıldı. Oyuncular ve insanlar olarak bizi farklı kılan şeyler hakkında. Ama Ilya'ya ne kadar saygı duyduğumu yeterince ifade edemiyorum, sadece NHL'nin en iyi oyuncularından biri olarak değil, bir insan olarak da. O harika bir lider, şiddetli bir rakip ve muhteşem bir golcü. Ama yıllar içinde onu buz pistinin dışında da tanıma fırsatı buldum ve onu bir arkadaş olarak görüyorum."

Bu açıklama tek başına odada bir mırıldanma dalgası yarattı.

Shane sözlerini tekrar okudu, bu sefer Fransızca olarak, ve sonra devam etti. “Ilya Ottawa ile sözleşme imzaladığında, birlikte bir hayır kurumu kurmayı konuşmaya başladık. Bugün bu hayal gerçek oldu. Irina Vakfı, depresyon ve intihara yol açabilecek diğer akıl hastalıklarından muzdarip kişilere destek, danışmanlık ve yardım sağlayan kuruluşlar için para toplayacak ve farkındalık yaratacak. Bu, ikimiz için de önemli bir amaç ve Ilya ile birlikte, umarım birçok insana yardımcı olabilecek bir şey yaratmak için çalışmaktan çok mutlu ve gururluyum.”

Fransızca tercüme etti ve bitirdiğinde Ilya'nın boğazını temizlediğini duydu.

"Ah, benim kısmımı sadece İngilizce söyleyebilirim." Gülümsedi ve bu seyircileri güldürdü. “Bu notlarda yok, ama Irina Vakfı'nın adını annemden aldığını söylemek istiyorum. Annem yıllarca yardım almadan depresyonla mücadele etti. Hiçbir desteği, hiçbir tıbbi tedavisi yoktu. O...”

Shane düşünmedi. Sadece elini uzattı ve masanın üzerinde duran Ilya'nın ön koluna koydu. Ilya'nın bunları söyleyeceğini beklemiyordu, ama şimdi Ilya'ya bakarak, Shane bunu söylemesi gerektiğini biliyordu.

"Annem ben on iki yaşındayken öldü. Savaşı kaybetti. Bu vakıf onun için. Onun gibi insanlara yardım etmek için, böylece yalnız savaşmak zorunda kalmasınlar."

Ilya masaya baktı ve burnunu çekti. Shane koluna hafifçe vurdu, elini tutmak ya da saçını öpmek istediğini düşündü. Göğsü sıkışmış, gözleri yanıyordu.

Kalabalık odada iğne düşse duyulacak kadar uzun bir sessizlikten sonra Shane konuştu. "Teşekkürler, Ilya."

O yaz Montreal ve Ottawa'da düzenleyecekleri hokey kamplarını anlattı ve tüm gelirlerin doğrudan vakfa aktarılacağını söyledi. İlk bağışlarını yaparken odaklanmayı planladıkları bazı kuruluşların isimlerini verdi ve annesi Yuna'yı vakfın direktörü ve saymanı olarak tanıttı. Ne o ne de Ilya bu görev için daha uygun birini hayal edemiyordu.

Konuşmasının sonunda, insanların çevrimiçi bağış yapabilecekleri web sitelerinden bahsetti ve ardından soruları yanıtlamaya başladı.

Konuşma bittiğinde Shane, Ilya'yı odadan çıkardı. Hayden'a mesaj attı.

Yine kapıyı koruman gerekiyor.

Shane, Ilya'yı banyoya götürdü ve kapı kapanır kapanmaz onu kapıya doğru itti. Odanın boş olduğunu kontrol ettikten sonra, "Aman Tanrım. Buraya gel." dedi. Parmak uçlarına basarak ayağa kalktı ve onu öptü. "Bunları söyleyeceğini hiç düşünmemiştim."

"Ben de."

Yine öpüştüler, hiç acele etmeden, ve Shane, Hayden'ın mesajını aldığını umuyordu.

"Orada seni öpmek istedim," dedi Ilya.

“Orada *kuca*ğına oturmak istedim. Seninle gurur duyuyorum, Ilya. Seninle *birlikte* olmaktan gurur duyuyorum. Bunu bilmeni istiyorum, bunu sır olarak saklasak bile, seninle birlikte olmaktan gurur duyuyorum.”

"Biliyorum. Ben de. Zamanı geldiğinde, bunu sır olarak saklamayı bırakacağız."

Shane bunun ne zaman olacağından hala emin değildi. İkisi de emekli olana kadar beklemeyi konuşmuşlardı, ama bu çok uzun bir bekleyiş gibi görünüyordu. Shane en az on yıl daha rahatlıkla oynayabileceğini düşünüyordu.

"Bugün Ottawa'ya dönmen gerektiğinden emin misin?"

"Evet. Sen de bu gece Chicago'ya uçacaksın."

"Biliyorum," diye iç geçirdi Shane.

"Bu yüzden pilot lisansı almak istiyorum. Daha hızlı olur."

Shane inledi. "Lütfen pilot lisansı almayın. Bir dağa çarpıp ölürseniz çok kızarım."

"Ah, ne tatlı."

Kapı çalındı ve ardından Hayden'ın sesi duyuldu. "Hey, uh, bitirir misiniz acaba? Tuvalete gitmem gerekiyor da."

Ilya iç geçirdi ve kenara çekildi, Shane kapıyı açtı.

"İyi basın toplantısıydı, çocuklar," dedi Hayden, yanlarından geçip pisuarlara doğru yürürken. "Annen için üzüldüm, Ilya. Çok kötü."

Ilya, Shane'e "*Bu senin en iyi arkadaşın mı?"* der gibi bir bakış attı. Shane onu görmezden geldi.

"Sence iyi gitti mi?" Shane, Hayden'a sordu.

"Elbette. Çok etkileyici, değil mi? Rakipler daha büyük bir amaç için bir araya geliyorlar. Yani, o odadaki kimse sizin birbirinizi sevdiğinizi falan bilmiyor." İşini bitirip ellerini yıkamaya gitti. "Ama Ilya'ya bakışın, Shane, insanlar anlayacak sandım. Hatta, tüm dünyanın önünde öpüşmeye başlayacaksınız sandım.
Hunter gibi."

"Olmaz," dedi Shane.

"Scott Hunter'dan daha iyi kontrolümüz var."

Hayden ellerindeki suyu silkeledi, sonra pantolonuna sürdü. "Yine de unutulmaz olurdu."

"Bugün odaklanmak istediğimiz konu bu değildi," dedi Shane. "Tamam, ikizleri bir doğum günü partisine götürmem gerekiyor, bu yüzden ayrılmam lazım."
ayrılmam gerekiyor." Hayden öne çıktı ve Shane'e sarıldı. Sonra, biraz tereddüt ederek, elini Ilya'ya uzattı.

Ilya elini sıktı, sonra sırtını okşadı. "Teşekkürler, Hayden." "Evet, şey... yüzün için üzgünüm, sanırım. Hak etmediğinden değil
"

"Önemli değil. Benim yüzüm iyileşir. Ama *senin* yüzün..."

"Tamam," diye Shane sözünü kesti. "Yeter bu kadar. Hoşça kal, Hayden." Hayden'ı kapıdan dışarı itti ve sonra Ilya'ya döndü. "Annemi bulmaya gidiyorum. Biraz sonra beni bul, tamam

mı?" "Evet. Bulacağım."

* * *

Ilya, Shane'in daha önce bulunduğu konumun aynısını buldu kendini: Banyo tezgahına tutunmuş, lavaboya bakarak derin düşüncelere dalmıştı.

Hayatı, sakladığı sırlara rağmen, artık mükemmele çok yakındı. Balonlar gibi, tek tek bırakıp gittiği sırlar. Artık dünya, Shane ile arkadaş olduklarını biliyordu. Artık dünya, annesinin ölümünün gerçeğini biliyordu. Andrei'nin bu konuda kendisine bir şey söyleyeceğini tahmin ediyordu, ama gerçekten umursamıyordu. Kardeşi, babalarının cenazesinden bu yana sadece birkaç kez aramıştı ve sadece para istemek için, ama Ilya reddetmişti.

Andrei'yi siktir et. Ilya'nın artık daha iyi bir ailesi vardı.

Shane'in ailesi dün akşam Shane'in evine yemeğe gelmişti ve bir an vardı ki — Ilya yemek pişirme şarabını döktüğünde Shane sessizce ona bir bez uzattı — Ilya her şeyin ne kadar doğru hissettirdiğini fark etti. Sevdiği bu adamla birlikte evde olmak, Shane'in ailesi için birlikte yemek yapmak. İlk şok geçtikten sonra Ilya'ya çok sıcak ve misafirperver davranan aile.

Ilya onunla evlenmek istediği konusunda şaka yapmıyordu. Ve tabii ki vatandaşlık için değil. Shane'in kocası olmak, birlikte yaşamak ve belki de birlikte çocuk yetiştirmek istiyordu. Hayden'ın kadar çok çocuk değil, ama makul sayıda.

Ilya, Scott Hunter'ın kendini kontrol edememesini alaycı bir şekilde eleştirmişti, ama bazen o da aynı şeyi yapmak için can atıyordu. Maçın sonunda Shane'i yakalayıp, herkesin önünde, buz üzerinde onu öpmekle ilgili fanteziler kuruyordu. Sadece bunu yapıp bitirmek ve bunu sorun edenler de siktirip gitmek.

Küçük adımlar, diye hatırlattı Ilya kendine.

All-Star Maçı yaklaşıyordu ve o ve Shane yine aynı takımda olacaktı. Ilya, Shane'den pas alıp gol attığında onu bariyerlere yaslayıp öpmeyeceğinden sadece yüzde altmış emin olabilirdi.

Ilya aynadaki yansımasına gülümsedi ve kravatını düzeltti. Shane'i All-Star Maçı'nda öpülme ihtimaline karşı uyarmalıydı, sırf onu strese sokmak için.

Telefonunu çıkarıp saati kontrol ettiğinde bir mesaj geldi.

Hoşça kal demeden gitme.

Ilya hemen cevap yazdı. Asla.

Aslında Shane'e bir sürprizi vardı. Bu otelde bir oda ayırtmıştı. Ilya'nın yola çıkmasına iki saatten az bir süre kalmıştı, ama yılların tecrübesi sayesinde bir iki saatlik mahremiyeti en iyi şekilde değerlendirmeyi iyi biliyorlardı.

1126, diye mesaj attı ve Shane'in cevabını bekledi.

Shane: Ciddi misin?! Bu şimdiye kadarki en iyi haber. Görüşürüz.

Ilya güldü, telefonuna alarm kurdu ve erkek arkadaşıyla buluşmaya gitti.

* * * * *

Teşekkürler

Öncelikle, bu tuhaf hikayeyi çok daha iyi hale getiren editörüm Mackenzie Walton'a teşekkür etmek istiyorum. Ayrıca, tüm kitabı gergin bir şekilde yüksek sesle okuduğumda beni dinleyen ve sadece coşku ve destekle karşılık veren eşim Matt'e de teşekkür etmek istiyorum.

Yazar Hakkında

Rachel Reid, hayatı boyunca Kanada'nın Nova Scotia eyaletinde yaşamış ve muhtemelen yaşamaya da devam edecektir. İki sıkıcı diploması ve iki ilginç oğlu vardır. Çocukluğundan beri hokey hayranıdır, ancak ne yazık ki kendisi NHL'ye girebilmiş değildir. Seksi erkeklerin seksi şeyler yaptığı ve havalı kadınların harika olduğu kitapları sever.

Onu Instagram'da @RachelReidWrites adresinden takip edebilirsiniz. Web sitesi www.rachelreidwrites.com.

Hayden ile Akşam Yemeğim

Bu bonus hikaye, Heated Rivalry'nin *epilogundan üç hafta önce geçiyor, yani bir nevi... epilogun prologu mu? Ilya ve Shane, Hayden ve Jackie için bir akşam yemeği partisi düzenlemeye çalıştıklarında olanlar şöyle... Keyifli okumalar!*

Kasım 2018 — Montreal

Ilya, Hayden ve karısını (Jessica?) karşılamak için Shane'in evinin kapısını açtı. Shane'in mutfakta ellerini yıkamasını bekleyip kapıda ona katılabilirdi, ama bu daha eğlenceliydi.

Hayden, Ilya'yı görür görmez, "Tanrım," dedi, "Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Ilya gülümsedi ve kenara çekildi. "Lütfen içeri girin."

Hayden onun yanından geçti, karısı da hemen arkasından geldi. En azından karısı, getirdikleri şarap şişesini Ilya'ya uzatırken ona dostça ve muhtemelen özür dilercesine bir gülümseme attı.

"Shane!" diye seslendi Hayden. "Seni telaşlandırmak istemem ama Ilya Rozanov senin evinde."

Shane mutfaktan çıktı, ellerini bir mutfak havlusuyla kuruluyordu. Koyu renk pantolon ve yakası açık mavi düğmeli gömlek giyiyordu. Ilya, o gece ilk kez değil, onun ne kadar yakışıklı olduğunu ve tüm bunların ne kadar doğru hissettirdiğini fark etti. Shane ve Ilya, evde, arkadaşlarıyla akşam yemeği yiyorlardı.

Arkadaşlar biraz berbat olsa bile.

"Aptal gibi davranmayacağına söz vermiştin, Hayd," diye şikayet etti Shane.

"Doğru," diye onayladı Hayden'ın karısı. "Öyle söz vermiştin." Ilya'ya elini uzattı. "Bu arada, ben Jackie."

"Jackie," diye tekrarladı Ilya. "Tanıştığımıza memnun oldum. Kocan hakkında ise henüz emin değilim."

"O uslu durur." Jackie, uzun siyah saçları, parlak yeşil gözleri ve atletik vücudu olan güzel bir kadındı. Hayden için fazla iyiydi.

Shane hepsini geniş oturma odasına yönlendirdi. Ilya, hediye edilen şarabı bırakmak ve daha önce aldığı (daha iyi) şarabı almak için mutfağa gitti.

açıldı. Kesinlikle şaraba ihtiyacı vardı. Oturma odasına girdiğinde, durum zaten vahimdi; Jackie, Shane ile elektrikli şöminesi hakkında havadan sudan konuşurken, Hayden ellerini dizlerinin arasında sıkıştırmış, yere bakıyordu.

Ilya, sehpaya dört şarap kadehi koydu, sonra hemen birini alıp bolca doldurdu. Hayden'a sessizce uzattı, çünkü ona iyi gelebileceğini düşündü. Hayden, temkinli bir baş hareketiyle kabul etti ve hiç terbiyesi olmadığı için büyük bir yudum aldı. Yuttuktan sonra, elinin tersiyle ağzını sildi, kadehi masaya koymak için harekete geçti, sonra fikrini değiştirmiş gibi göründü ve bir yudum daha almak için kadehi dudaklarına götürdü.

"Shane'e bu evin ne kadar güzel olduğunu söylüyordum," dedi Jackie.

Ilya ona bir sonraki kadehi uzattı, Jackie teşekkür edip küçük, makul bir yudum aldı. "Evet," diye onayladı Ilya. "Sana evi gezdirmeliyiz. Ana banyoda çok iyi bir duş var." Hayden'a doğrudan bakıp göz kırptı. "İki kişi için yeterince büyük."

Hayden, az önce bıraktığı şarap kadehini almak için uzanırken çenesini sıktı.

"Çocuklar nasıl?" Shane hemen sordu. "Amber nasıl?"

"Harika!" Jackie neşeyle cevapladı. "Artık yürümeye başladığı için her şeye meraklı tabii."

Ilya nerede oturacağını düşündü. Shane ve Jackie şömineye en yakın iki koltuğu işgal etmişlerdi. Hayden ise onlara bakan kanepenin bir ucunda oturuyordu. Ilya kanepenin diğer ucuna oturabilirdi, ama Shane'in koltuğunun koluna tünemek gibi daha rahatsız edici bir seçeneği tercih etti. Shane'e şarabını vermek yerine, Ilya kolunu Shane'in omuzlarına doladı ve kadehi dudaklarının önüne tuttu. Shane başını geriye eğerek ona hayranlıktan çok rahatsızlık veren bir bakış attı, sonra şarap kadehini aldı.

"Çocuklarınızla tanışmak isterim," dedi Ilya. "Shane bana onlar hakkında birçok hikaye anlattı." Bu tam olarak doğru değildi. En azından hikaye kısmı. Ancak Ilya çocukları gerçekten seviyordu ve Pike'ların çocukları da fazlasıyla vardı. Jackie'ye sıcak bir gülümsemeyle baktı, Jackie de ona gülümsedi.

"Çok tatlısın," dedi Jackie. "Belki bir dahaki sefere şehre geldiğinde öğleden sonra sizi bize davet edebiliriz. Çocuklar Shane amcalarını çok seviyorlar."

Ilya erkek arkadaşına dirsek attı. *"Shane amca."*

"Son zamanlarda iyi bir amca olamadım," dedi Shane. "Çok meşguldüm."

"Benim hatam," diye itiraf etti
Ilya. "Tanrım," diye
mırıldandı Hayden.

Jackie kocasına keskin bir bakış attı ve Shane ayağa kalktı. "Belki de yemek yemeliyiz."

Hayden de hemen ayağa kalktı. "Evet. Kesinlikle. Hadi yiyelim."

Ilya yemek odasına doğru ilerlerken, Shane onu durdurmak için kolunu çekti. "Bunu yapmayı bırak," diye fısıldadı.

"Neyi?" diye sordu Ilya masumca. "Hayden'ı
kasten rahatsız ediyorsun."

"Hayır. Karısına onda ne bulduğunu bile sormadım! Çok uslu davranıyorum."

Shane'in yüzü sert ve sevimli bir ifadeye büründü. "Uslu dur," diye uyardı.

Ilya buna karşılık olarak Shane'in alnını öptü. "Her zaman, moy lyubovnik."

Ilya, Shane'in yanaklarında her zaman görülen kızarıklığın tadını çıkarmak için bir an durdu. Bu gece Shane'in şarap kadehini kesinlikle dolu tutması gerekecekti. Onun gevşemesini ve eğlenmesini, sonra da yatakta ona sıkıca sarılmasını istiyordu.

Shane, Hayden ve Jackie'yi yemek masasına oturmaya davet etti ve sonra mutfağa koştu. Ilya, misafirlerinin şarap kadehlerini doldurduktan sonra, "Sizi yalnız bıraktığım için üzgünüm, ama ona yardım etmeliyim," dedi.

"Tabii ki," dedi Jackie. Hayden ağzında şarapla başını salladı.

Ilya mutfağa gitti, ama bir an durup giriş kapısına yaslanarak Shane'in ocaktaki büyük tencereye kaşığı daldırıp tadına bakmak için dudaklarına götürmesini izledi. Kaşığı ağzına sokmadan önce birkaç kez hafifçe üfledi. En iyi arkadaşlarına servis yapmaya değer olup olmadığını belirlemek için yoğun bir şekilde düşünürken kaşları çatıldı. Bu çok sevimliydi ve Ilya onu çok seviyordu.

"Nasıl?" diye sordu Ilya, girişten uzaklaşarak geniş mutfakta Shane'in gereksiz yere yakınına geldi.

"Bence iyi," dedi Shane, ama sesinden emin olmadığı belliydi. "Sence çok tuzlu mu?"

Ilya onu öptü, dilinde coq au vin'in en ufak kalıntılarını tattı. "Tadı mükemmel," dedi ayrılırken.

"Aptal olma," dedi Shane titrek bir sesle. Boğazını temizledi ve "Düzgün bir şekilde tadına bak," dedi.

Ilya gözlerini devirdi ve yeni bir kaşık aldı. Kaşığı tencereye daldırdı, sonra dilini kullanarak numuneyi ağzına götürür gibi yaptı.

Kaşığı dudaklarının arasına soktu ve yanaklarını çukurlaştırarak, çorbayı emip zengin lezzetini tadarken şehvetle inledi. Güveç güzeldi. Shane'in yüzündeki açıkça görülen tahrik hali çok lezzetliydi.

"Güzel," dedi Ilya, kaşığı ıslak bir sesle ağzından çıkardıktan sonra. "Kıyılmış maydanoz nerede?"

Yemek pişirmek, Shane ile birlikte başladıkları bir şeydi. Tarifler bulmak ve yeni mutfak teknikleri öğrenmek keyifliydi.

Rekabet etmek yerine birlikte bir şey üzerinde çalışmak (aslında *hiç* rekabet olmadı değil). Ayrıca, işleri bittiğinde lezzetli yemekler yiyebiliyorlardı. Ve Ilya, başarı duygusunun Shane'i tahrik ettiğinden oldukça emindi. Herkes kazanıyordu.

Güveci beyaz kaselere koydular, Ilya kenarlarından damlayan damlaları havluyla sildi. Her birinin üzerine maydanozu ustaca serpti, sonra hızlıca bir öpücük çaldı ve yemeği bekleyen misafirlere götürdü.

"Vay canına!" Jackie, Ilya kaselerden birini önüne koyduğunda heyecanla bağırdı. "Bunu siz mi yaptınız?"

"Evet," dedi Ilya. Yemeğe bakarken, biraz gurur duyduğunu hissetti.

Shane kalan iki kaseyi dışarı çıkardı, sonra mutfağa koşarak o sabah fırından aldığı ekmeklerle dolu sepeti aldı.

"Bu ne?" Hayden, Ilya'nın içine jilet bıçakları koymuş olabileceğinden şüphelenircesine kaşığıyla güveci karıştırdı.

"Coq au vin," dedi Shane gururla (ve kusursuz bir şekilde) ekmeği getirirken.

"Bu Fransızca," diye ekledi Ilya yardımsever bir şekilde. Hayden ona sert bir bakış attı.

Hep birlikte birkaç kaşık yediler, kimse konuşmadı. Ilya, ilk kim konuşacak diye merak etti. Beklendiği gibi, ilk konuşan Shane oldu.

"McFarland'ın uzaklaştırılmasını duydun mu?"

Hayden'ın gözleri parladı ve Ilya gözlerinde rahatlamayı görebildi. "Evet! Vay canına, değil mi?"

Birbirlerine buz pistinin dışındaki son davranışları nedeniyle verilen cezalar hakkında dedikodu yaptılar ve Ilya bu fırsatı değerlendirerek Jackie'ye sempatik bir gülümseme attı. Jackie de gülümsedi ve gözlerini devirdi. Shane, savunma hattı değişiklikleriyle ilgili önerilen yeni kuralları gündeme getirdiğinde, Ilya öne çıkıp kahraman olmaya karar verdi.

"Bu gece hokey hakkında konuşmayalım," diye nazikçe önerdi.

"Teşekkürler," dedi Jackie.

Ne yazık ki, kimse başka bir konu bulamadı ve dördü de yine garip bir sessizliğe büründü.

"Bir dakika geçtikten sonra Shane, "*Bir şeyler* konuşmamız lazım," diye şikayet etti.

"Hayden'ın beş yaşındaki bir çocuk gibi mantarları yemesi hakkında konuşabiliriz," diye önerdi Ilya.

Hayden kaşığını yüksek bir sesle masaya bıraktı. "Shane'in sende ne bulduğunu konuşabiliriz."

"Hayden," diye azarladı Jackie.

"Ah." Ilya bilgece başını salladı. "Kıskanıyorsun."

"Ne? Hayır!" Hayden kekeledi. "Seni kıskanmıyorum. Ben... Shane, seni seviyorum. Bunu biliyorsun. Ama ben..." Şimdi keyfine bakmakta olan Ilya'ya döndü. "Tanrım, karım *burada*, seni lanet olası pislik. Ve benim demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun."

Ilya sadece omuz silkti. Aslında öyle demek istememişti, ama şimdi merak etmeye başlamıştı.

"Yemekler çok lezzetli," dedi Jackie, muhtemelen konuşmayı kocasının Shane'e aşık olup olmadığı konusundan uzaklaştırmak için. "Yemek yapabildiğini bile bilmiyordum, Shane."

"O sürprizlerle dolu bir adam," diye homurdandı Hayden.

Ilya, Shane'in çenesinde ve gözlerinde gerginliği görebiliyordu.

"Geçen yıl yemek yapmaya başladım," dedi Shane. Bir yudum su içti ve Ilya, bardağı masaya koyarken parmaklarının hafifçe titrediğini fark etti. "Fırsat buldukça birlikte yaptığımız bir şey."

"Ne kadar tatlı," dedi ve içtenlikle söylediği belliydi. "Bir ara birlikte yemek yapmalıyız, Hayden."

"Yemek yapmada berbatım."

"Hokeyde de berbatın," diye işaret etti Ilya. "Ama yine de oynuyorsun."

Hayden, Shane'e yalvarırcasına baktı. "Ciddi misin? *Bu* adam mı? Senin eşcinsel olmanla bir sorunum yok..."

"Ne kahraman ama," dedi Ilya düz bir sesle.

Hayden, Ilya'ya döndü. "Shane istediği tüm erkeklerle çıkabilir! Ama *sen* acımasız bir pisliksin ve seni hiç sevmedim."

"Tanrım, Hayden," diye mırıldandı Jackie.

Ilya kaşlarını kaldırdı. "Bunu bizim düğünümüz için saklamalısın." "Siktir, sakın..." Hayden başını salladı, sonra tekrar mantarları itmeye devam etti.

Kimse bir şey söylemediği gergin bir dakika geçti ve sonra Jackie, belirgin bir şekilde zoraki neşeyle, "Ee, Ilya. Yaz boyunca Rusya'ya döndün mü?" diye sordu.

Tanrım, bu bir kabustu. "Hayır," dedi Ilya. Ekleyecek başka bir şey bulamadığı için, eklemedi.

"Çoğunlukla benim kulübemdeydi," diye açıkladı Shane. "Sonra da Ottawa'ya taşınmakla uğraştı."

"Anladım," dedi Jackie. "Ottawa'yı nasıl buldun?" "İyi," dedi

Ilya. "Takım berbat, ama şehir fena değil."

"Boston gibi bir şampiyonluk adayı takımı bırakıp Ottawa'da oynamayı neden tercih ettiğini anlamıyorum," dedi Hayden.

"Eminim birçok şeyi anlamıyorsun." "Ilya," dedi

Shane yorgun bir sesle.

"Siz ayrıldığınızda ne olacak, Rozanov?" diye devam etti Hayden, Shane ve Ilya'nın arasına çatalını sokarak. "Anaheim'la falan mı sözleşme imzalayacaksın?"

Shane, Ilya'nın Hayden'ın şarap şişesini masaya vurup Ilya'nın yüzüne saplayacağına neredeyse kesin olan bir şey söylemek üzere olduğunu hissetmiş olmalı ki, elini Ilya'nın koluna koydu ve "Siz ikiniz biraz sakinleşebilir misiniz? Lütfen?" dedi.

"Evet, Hayden. Biraz olgunlaş artık," dedi Jackie. "Ayrıca..." Elini şarap kadehine koydu ve gözleri parlayarak eğildi. "İkinizin nasıl tanıştığını duymak istiyorum."

Ilya burnunu çektirdi. Elinde değildi.

"Yani," dedi Jackie elini küçümseyici bir hareketle sallayarak, "nasıl *tanıştığınızı* değil. Bunu hepimiz biliyoruz, tabii ki. Ama ilk kez ne zaman... kıvılcımlar hissettiniz?"

"Eminim Shane zil zurna sarhoştu," diye homurdandı Hayden.

"Herkesin bizimle yatması için alkol gerekmez," dedi Ilya.
Hayden kızardı, muhtemelen Shane'in Ilya'ya yıllar önce bir gece kulübünde Jackie ile nasıl tanıştığını anlattığını fark etti.

"Sarhoş değildim," dedi Shane sessizce. "Yasal olarak içki içecek yaşta bile değildim."

"Dur," dedi Hayden. "Bir saniye. Bana bunun bir süredir devam ettiğini söylemiştin. Bir iki sezon kadar olduğunu sanmıştım. Hayır, ilk kez ne kadar küçüktün... Yani, ilk kez... Lanet olsun, yapamıyorum. Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"On dokuz," dedi Ilya, Shane ise aynı anda "On sekiz" dedi.

Ilya ona meraklı bir bakış attı. "İlk kez yaptığımızda on dokuz yaşındaydık..."

"Oh," dedi Shane. "Sorunun ilk kez hissettiğimiz zaman olduğunu sanmıştım, şey,
kıvılcımları hissettiğimiz zamandı." Kulakları kıpkırmızıydı ve Ilya onları ısırmak istedi.

"Evet," dedi Ilya. Sesi yumuşamıştı, ama umursamadı. "O zaman on sekiz. Doğru."

Shane'in ona verdiği cevap o kadar ateşli ve hayranlık dolu bir bakıştı ki, Ilya şu anda Hayden ve sevimli karısını kapı dışarı etmek ne kadar kaba olurdu diye düşündü.

"Peki, neredeydiniz?" diye sordu Jackie, o anı bozarak. "İkiniz de on sekiz yaşındayken?"

"Şey, şey..." Shane başladı, ama sonra bu anı hatırlayarak utançtan boğulmuş gibi göründü.

"Bir otel spor salonunda," diye tamamladı Ilya. "İkimiz de seçildiğimiz gece." "*Halka açık* bir spor salonu mu?" Hayden bayılacak gibi görünüyordu. "Siz
yeni başlayanlar bile değildiniz? Dalga mı geçiyorsun?"

"Hiçbir şey olmadı!" Shane hemen açıkladı. "Öyle değildi. Ben sadece... bir şey hissettim."

"Şehvet," diye tamamladı Ilya.

"*Hayır*. Belki. Sus." Shane iç geçirdi. "Bu konuyu kapatabilir miyiz?" "Tabii ki," dedi Hayden.

Dördü de konuşmayı tamamen kesti. Birkaç dakika daha rahatsız edici bir sessizlik içinde yemek yediler, sonra Hayden kaşığını mantar kasesi yanına koydu ve "Yarın Ottawa'ya dönüyorsun, değil mi Rozanov?" dedi.

"Evet. Ama merak etme. İki hafta sonra geri döneceğim."

Bu ziyaret, tıpkı birkaç saat uzaklıkta yaşadıkları bu ilk sezonda çoğunun olacağını tahmin ettiği gibi, kısa sürdü. Dün gece Ottawa'daki maçından hemen sonra, izinli olduğu için Montreal'e arabayla gitti. Gece yarısından sonra vardı ve Shane'in antrenman için erken kalkması gerekmesine rağmen, saatlerce birbirlerini uyanık tuttular. Yarın öğleden sonra Ilya Vancouver'a uçacak ve bir hafta boyunca Ottawa'ya dönmeyecekti. Döndüğünde bir gün izinliydi, ama ne yazık ki Shane o sırada yolda olacaktı.

Kolay olmayacaktı, ama kesinlikle eskisinden daha iyiydi. Geçen sezon tam bir işkence olmuştu. Ilya hala Boston için oynuyordu ve Shane'in ona *aşık* olduğunu bilmek, sırlarını saklamayı

çok daha zor hale getirmişti. Birbirlerine olan duygularını itiraf etmeden önce, Ilya gizlice buluşmaktan her zaman zevk almıştı. Shane Hollander'ın onun seksi sırrı olmasını seviyordu. Ama son on beş ay hiç de eğlenceli geçmemişti.

Bu yüzden Shane, Hayden ve Jackie'yi akşam yemeğine davet etmeyi önerdiğinde Ilya pek hevesli olmamıştı. Birlikte geçirdikleri geceler o kadar az ve seyrek oluyordu ki, Ilya hiçbirini başkalarıyla paylaşmak istemiyordu. Özellikle de Hayden aptal Pike ile.

Hayden, bir hafta önce Shane'in Ilya ile gizlice çıktığını şaka yaparak istemeden gerçeği ortaya çıkarmıştı. Ilya'nın en iyi arkadaşına Ilya Rozanov'a aşık olduğunu söylemek için doğru anı kolladığını bildiği Shane, bu fırsatı değerlendirip gerçeği itiraf etmişti. Hayden, anlaşılır bir şekilde, şaşkına dönmüştü.

Bu akşam yemeği Shane için önemliydi ve Ilya, bu akşamın amacının Jackie'ye, özellikle de Hayden'a Shane'in onda ne bulduğunu anlamalarını sağlamak olduğunu biliyordu. Ilya'ya göre, Shane'in onu neden sevdiği kimseyi ilgilendirmezdi. Ilya, Shane'in sevgisine layık olduğunu kimseye kanıtlamak zorunda değildi. Siktir et onları. Onların ilişkilerini kimseye açıklamak ne onun ne de Shane'in işi değildi.

Akşam yemeğinden sonra oturma odasına geçtiler. Jackie'nin ara sıra bir mobilya parçası hakkında yaptığı yorumlar ve Shane'in ebeveynleri hakkında sorduğu sorular dışında, odada sessizlik hakimdi. Ilya, hastanenin bekleme salonunda gibi hissetmemek için arka planda biraz müzik çalmaya karar verdi. Post Malone'un müziği eşliğinde on beş dakika daha gergin bir sohbetin ardından, mutfağa gidip biraz daha şarap aldı.

Kısa bir süre votkayı düşündü, ancak ertesi gün sabah erken kalkacağı için bunun en iyi seçim olmayacağına karar verdi. Ya da daha sonra hasta bir Shane'e göre sevimli bir Shane'i tercih edeceği gerçeği.

Ilya geri döndüğünde, Shane ve Jackie merdivenlere çıkan koridorun yanında duruyorlardı. "Jackie'ye evi gezdireceğim," dedi Shane. Ilya, Shane'in sözlerinde söylenmemiş mesajı çok net bir şekilde anlayabilirdi: *Burada kal ve Hayden'la bağ kur.*

Siktir. Ilya votkayı almalıydı.

Hayden'ın şarap kadehini doldurdu, sonra kendininkini doldurdu ve Hayden'ın karşısındaki kanepenin ucuna oturdu.

"Ee," dedi Ilya.

"Onunla ne yapıyorsun?" diye sordu Hayden aniden. "Burada ne oyun oynuyorsun?"

"Oyun mu?"

Hayden ayağa kalktı ve muhtemelen tehditkar bir tavırla Ilya'nın üzerine eğildi. "Bu senin için bir şaka mı? Yoksa sadece onunla yatmaktan zevk mi alıyorsun?"

"Onunla sevişmekten zevk alıyorum. Evet."

Hayden'ın elleri yumruk haline geldi. "Demek istediğim o değil ve sen de bunu biliyorsun! Shane yasaklanmış biri gibi. Cazibesi bu mu?"

Ilya'nın kaşları yukarı kalktı. "En iyi arkadaşını pek önemsemiyorsun."

"*Seni* pek önemsemiyorum."

Ilya iç geçirdi ve kayıtsızca bacak bacak üstüne attı. "Peki Shane kiminle olmalı?"

"İyi biriyle! Biriyle... Bilmiyorum!" Hayden ellerini havaya kaldırdı. "Onu gerçekten önemseyen biriyle mi?"

Tamam. Bu kadarı yeterdi. Ilya ayağa kalktı, bu da onu Hayden'dan 18 santim daha uzun yaptı. Kanepe ile sehpa arasındaki dar alanda Hayden ona yukarıdan bakmak zorunda kaldı. "Onun için en iyisinin ne olduğunu bildiğini mi sanıyorsun?"

"Evet. Onu çaylak olduğumuzdan beri tanıyorum."

Ilya'nın dudakları kıvrıldı. "Belki akşam yemeğinde dinlemiyordun, ama ben de öyle."

"Sen bilemezsin ki! O senden hiç bahsetmedi." "Komik. Senden de pek bahsetmedi."

"Ben onun en iyi arkadaşıyım." "Ben onun erkek arkadaşıyım."

"Ayrıca binlerce kadınla yattın!"

Ilya burnunu kırıştırdı. "Muhtemelen bin değildir."

Kafasında kabaca hesaplamalar yapmaya başladı, ama Hayden, "Kimi kandırdığını sanıyorsun? Sen açıkça *eşcinsel* değilsin," diyerek sözünü kesti.

"Biseksüelleri duymadın mı?"

Hayden gözlerini kısarak, "Biseksüel, ha?" dedi.

Ilya aşırı heyecanlı, eğitici bir tona geçti. "Bazı insanlar elmayı sever. Bazı insanlar portakalı sever. *Bazı* insanlar elmayı *ve* portakalı sever..."

"Siktir git. Ne demek istediğini biliyorum."

"O zaman bir milyon kadınla yatıp yine de en iyi arkadaşın Shane'e aşık olabileceğimi biliyorsun."

Hayden başını salladı, her zamankinden daha fazla sinirli görünüyordu. "Bu sırrın ortaya çıkmasının ona ne yapacağını
Bu sır ortaya çıkarsa ona ne olacağını biliyor musun?" Ilya homurdandı. "Evet. Biraz düşündüm."
"Onu incitmene izin
vermeyeceğim." "Tamam."
"Ben ciddiyim." Sonra Hayden iki eliyle Ilya'nın göğsünü itti. "Siz benimle dalga mı geçiyorsunuz?" İki adam da başlarını çevirdi.
Shane'in giriş kapısında durduğunu gördü. "Ciddi misiniz siz?"
"O başlattı," dedi Ilya. Kendi kulağına bile aptalca geldi.
Shane, Ilya'yı işaret etti. "Bunu ne zamandır yapmak istediğimi biliyor musun? Seni arkadaşlarıma erkek arkadaşım olarak tanıtmak? Hayden ve Jackie *en iyi arkadaşlarım* ve sen bir pislik gibi davranıyorsun."
"Haklısın," dedi Hayden kendini beğenmiş bir şekilde.
"Ve sen!" dedi Shane, öfkesini Hayden'a yönelterek. "Sanki Ilya'yla dün tanışmışım gibi davranıyorsun. Sen bizim ilişkimizi yeni öğrenmiş olman, bizim ilişkimizin yeni olduğu anlamına gelmez. Sen inanmak istemesen de, bizim ilişkimiz oldukça sağlam. Neredeyse on yıldır bu ilişkiyi gizli tuttuğumuz gerçeğini kabul etmek istemesen de!"
"Shane," diye kekeledi Hayden. "Ben..."
"Bu zamana kadar ne kadar korktuğumu biliyor musun? *On sekiz* yaşındayken ezeli rakibine ilgi duymak ne kadar korkunç bir şey, hem de rakibin bir *erkekse*?"
Tamam, belki de Ilya Shane'in şarap kadehini bu kadar çok kez doldurmamalıydı.
"Çok uzun zamandır çok korkuyordum ve yalnızdım ve bu gece bunun bir kısmı sona erecekti ama siz çocuklar gibi davranıyorsunuz. İkinizi de siktir edin."
Odadaki sessizlik bir saat kadar sürdü, sonra Hayden çok sessizce, "Bana söyleyebilirdin, Shane," dedi.
"Ne?"
Bu sefer Hayden'ın sesi daha güçlüydü. "Bana söyleyebilirdin. Bunca zaman benden saklamandan nefret ediyorum. Bunu yapman gerektiğini düşündüğünden nefret ediyorum."
Bu beklenmedik bir şekilde tatlıydı.
"Acıyor, biliyor musun?" Hayden
sözlerini bitirdi.

Shane'in ağzı açık kalmıştı ve Ilya onun adına konuşmakla Shane'in ne diyeceğini beklemek arasında kararsız kalmıştı. Merak galip geldi.

"Yapamadım," dedi Shane sonunda. "*Birbirimize* bile söylememiştik. Birbirimiz için ne hissettiğimizi anlamamız yıllarımızı aldı. Benim eşcinsel olduğumu anlamam yıllarımı aldı. Ama her şeyi çözdükten sonra sana söylemek istedim. Ve söyledim.
Sonunda."

"Ve," diye ekledi Ilya, çünkü kendini tutamadı, "sen bunu çok iyi karşıladın."

Shane ona uyarıcı bir bakış attı. Ilya başka yere baktı.

"Onu nefret ettiğini sanıyordum," dedi Hayden. "Onu ne kadar nefret ettiğimizi sürekli konuşurduk. Yıllarca! Sonra senin onu nefret etmediğini, hatta... Yani, onu çok seviyor olmalısın, değil mi? Bütün bunları yaşamak için sevmek zorundasın."

Shane, Hayden'ın gözlerine kararlı bir şekilde bakarak basitçe "Evet, seviyorum" diye cevap verdiğinde, Ilya'nın nefesi kesildi.

"Vay canına," dedi Jackie, Ilya'ya odada kendisinin de olduğunu hatırlatarak. Şu anda dünyada Shane ve kendisinden başka insanlar da olduğunu.

"Evet," diye mırıldandı Ilya, Shane'in dik ve kararlı çenesinden gözlerini ayıramadan.

"Özür dilerim," dedi Hayden, tüm gücü tükenmiş gibi. "Bunu kendimle ilgili hale getiriyorum, ama öyle değil. Bu akşam yemeği senin için çok önemliydi ve ben her şeyi mahvettim."

Shane bunu beklemiyor gibiydi, çünkü ağzını birkaç kez açıp kapattıktan sonra nihayet başını salladı ve "Tamam. Teşekkürler" dedi.

"Ve," Hayden Ilya'ya döndü, "Shane seni seviyorsa ya da her neyse, o zaman o kadar da kötü bir adam olamazsın herhalde."

"Bence benim de iyi yanlarım var."

Hayden elini yüzüne sürdü. "Bunu nasıl gizli tutacaksın? Bir planın var mı ki?"

"Aslında," dedi Shane, "var. Sen otur, Ilya tatlı olarak aldığım kurabiyeleri getirecek." Gözlerini Ilya'ya dikti ve Ilya başını salladı. "Sonra sana Irina Vakfı'ndan bahsedeceğiz."

* * *

İki saat sonra, Shane Hayden ve Jackie'nin arkasından kapıyı kapattı. Ilya, Shane'in beline nazikçe elini koydu, ama Shane topuklarını döndürüp mutfağa doğru yürüdü.

Uh-oh.

"Shane?" diye seslendi, ama Shane'in geri dönmeyeceğini, hatta onu fark etmeyeceğini biliyordu. Bu yüzden kızgın erkek arkadaşının peşinden gitti ve onu öfkeyle bulaşık makinesini doldururken buldu.

"Hâlâ kızgınsın," dedi Ilya.

Shane, yanıt olarak bulaşık makinesinin alt rafını sertçe itti, böylece raf makinenin arkasına çarparak tabak ve çatal bıçakların gürültülü bir ses çıkarmasına neden oldu.

"Bana mı?" diye tahmin etti Ilya.

"Evet," diye yanıtladı Shane. "Hayır. Bilmiyorum." Kollarını göğsünde kavuşturdu ve pencereden dışarıya baktı. "Bundan nefret ediyorum."

"Pencereden mi?"

"Hayır. Bütün bunlardan." Kendisiyle Ilya'yı işaret etti.

Ilya'nın kalbi yerinden çıkacak gibiydi. "Bizden nefret mi ediyorsun?"

Shane gözlerini sıktı. Tekrar açtığında, bakışları öfkeden çok mutsuzdu. Ilya öfkeyi tercih ederdi. "Saklanmak zorunda olmamızdan nefret ediyorum. Seninle sadece bu çalınmış anları yaşayabilmekten nefret ediyorum. Bu lanet olası yıllar çok uzun sürdü ve ben yoruldum."

Ilya'nın kalbi göğsüne geri döndü. Shane'e doğru bir adım attı, ona dokunmak istiyordu ama onun tekrar uzaklaşmasını istemiyordu. "Biliyorum."

"Bu adil değil! Hayden ve Jackie sadece, bilirsin, *var* olabiliyorlar. İlk kez bir araya geldikleri gece, dans pistinde öpüşmelerini izledim."

"Sapık," diye alay etti Ilya.

"Yani onları *gördüm*. İzlemiyordum... Kes sesini. Mesele şu ki, o gece tanışmışlardı ve kimsenin onları görmesinden bir saniye bile endişelenmeden tüm dünyanın önünde öpüşüyorlardı."

"Ya da onları izleyen tuhaf arkadaşları."

Shane dudaklarını sıktı ve Ilya onun gülümsememeye çalıştığını anladı. Bunu bir zafer olarak saydı.

"Çıkmaya başladılar ve birkaç ay sonra nişanlandılar. Takımdaki herkes Hayden'ı tebrik ediyordu. Büyük bir düğün yaptılar ve kimse onların birlikte olmasına şaşırmadı ya da dehşete kapılmadı." Derin bir nefes aldı. "Bu ne demek oluyor ki?"

"Muhtemelen senin Rose Landry ile çıktığın zamanki gibi."

Shane inledi. "Aman Tanrım, Ilya. O iki yıl önceydi. Unut gitsin."

Ilya, Rose Landry konusunda onu kızdırmayı çok seviyordu, bu yüzden hayır. Bu konuyu unutmayacaktı. Rose, o zamandan beri Shane'in en yakın arkadaşlarından biri olmuştu ve Shane ile Ilya'nın ilişkisini bilen birkaç kişiden biriydi. Aslında Ilya, Rose'u çok seviyordu.

"Bu gece *normal* hissetmek istedim," diye iç geçirdi Shane.

"Normal bir ilişki mi istiyorsun?" Ilya, Shane'e bunu asla sunamayacağını bildiği için, ne kadar istese de, öyle olmamasını umuyordu.

"Bu adil değil. Hepsi bu. Hayden seni ve seninle olan ilişkimi, sanki hepsi saçma bir şaka gibi, acımasızca eleştiriyor. Ve sen de yardımcı olmak için *hiçbir şey* yapmıyorsun. Yani, insanların seni neden sevdiğimi anlamalarını istiyorum, ama sen bunu onlara gösterme konusunda çok kötüsün."

Oh.

"Farklı olmamı mı istiyorsun?" diye sordu Ilya.

Shane kollarını yanlarına indirdi. "Her zaman pislik gibi davranmamanı istiyorum."

"Üzgünüm," dedi Ilya ve sözlerinin, içtenlikle söylediği kadar samimi gelmesini umdu.

Shane burnunu çekip lavaboya döndü. Ilya elini koluna koyarak onu sakinleştirene kadar, meşgul gibi davranarak birkaç tencereyi çarptı.

"Bütün gece ne düşündüğümü biliyor musun?" diye sordu Ilya nazikçe. "Ben pislik gibi davrandığımda?"

Shane'in omuzları gerildi. "Ne?"

"Düşünüyordum," dedi Ilya, Shane'e yaklaşarak vücudunu onun vücuduna hizaladı. Göğsünü Shane'in sırtına sürttü. "Bunu ne kadar sevdiğimi. Seninle evde olmayı. Arkadaşlarımızı davet etmeyi. Bir çift olmayı."

Shane derin bir nefes vererek omuzlarını gevşetti. "Ben de seviyorum. Keşke daha fazlasını yaşayabilsek." Ilya'ya döndü ve gözleri çok hüzünlüydü.

Ilya, Shane'in yüzünün yan tarafına elini koydu ve başparmağıyla onun çillerini okşadı. "Belki de bunun adil olmadığını düşünmüyorum çünkü..." Bir an durakladı, İngilizce kelimelerini dikkatlice seçmeye çalışıyordu. "Kendimi şanslı hissediyorum. Bu, şimdiye kadar sahip olduğumdan daha fazlası."

Shane'in yüzü şaşkınlıkla buruştu. Kesinlikle Ilya'nın en sevdiği üç Shane Hollander ifadesi arasındaydı. "Daha fazlası ne?"

Ilya omuz silkti. "Aşk. Aile. Bütün o şeyler."

Shane'in yüzündeki buruşukluk kayboldu. Bir an için, Ilya onun dudağında bir titreme gördüğüne yemin edebilirdi, ama sonra Shane alnını Ilya'nın göğsüne dayadı.

"Neden böyle davranıyorsun?" Shane, Ilya'nın gömleğine doğru inledi. "Sana kızgın olmama izin veremez misin? Böyle romantik saçmalıklar söyleyerek her şeyi mahvetmek zorunda mısın?"

"Romantik mi? Bence daha çok acınası bir durum."

Shane, Ilya'nın göğsüne başını yasladı ve Ilya onu kollarıyla sardı.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı Shane.

Ilya onun başının üstüne öpücük kondurdu. Shane'in bunu söylemesi hiç eskimiyordu.

Hayatlarını değiştiren bu sözleri birbirlerine ilk kez söylemelerinin üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmesine rağmen, aralarındaki ilişki hiç eskimemişti. Belki de birlikte geçirdikleri zamanın her zaman kısa ve değerli olması nedeniyleydi. Belki bir gün, yaşlanıp emekli olduklarında ve milyonuncu kez birlikte akşam yemeği hazırlarken, Shane'in sesini duyduğunda Ilya'nın kanı kaynamayacaktı.

Ama o gün bugün değildi.

Ilya parmaklarını Shane'in saçlarına doladı ve hafifçe çekerek yüzünü Ilya'nın göğsünden uzaklaştırdı ve bakışlarını karşılamak için yukarı doğru eğdi.

"Bana söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye sordu Shane alaycı bir şekilde.

Ilya'nın dudakları kıvrıldı ve cevap vermek yerine eğilip onu yavaşça öptü. Hayranlıkla. Ilya'nın Shane'in uzun süre dayanamayacağını bildiği, telaşsız, dikkatli bir öpücük. Beklendiği gibi, bir dakika içinde Shane homurdandı ve kontrolü ele aldı. Ilya'yı açgözlülükle öptü, bir ayak bileğini Ilya'nın bacağının arkasına doladı ve vücutlarını birbirine sıkıca çekti.

Bu, Ilya'nın sevdiği adamdı. Tam burada. Seksi, meydan okuyan ve Ilya için utanmadan tutkuyla yanıp tutuşan adam. Önünde ne olduğunu bile bakmadan, Ilya Shane'i kaldırdı ve tezgahın üzerine oturttu. Bir şey lavaboya çarptı, başka bir şey de yere düştü, ama ikisi de tepki göstermedi. Öpüşmeye ve birbirlerinin gömleklerini pantolonlarından çıkarmaya devam ettiler. Shane, Ilya'nın gömleğini yukarı itip koltuk altlarının altına sıkıştırdı, sonra avuçlarını Ilya'nın göğsüne kaydırdı. Ilya'nın sol göğüs kasının çoğunu kaplayan boz ayı dövmesinin üzerine. Ilya artık dövmenin biraz abartılı olduğunu kabul edebilirdi, ama

onu yaptırdığı zaman on sekiz yaşındaydı ve Shane'e onunla dalga geçmesi için bir neden veriyordu, bu yüzden ondan nefret edemezdi.

Ilya öpüşmeyi kesip biraz geri çekildi, Shane'in hevesle ağzını kovalarken gülümsedi, Shane çok fazla öne eğildi ve tezgahtan düşmek üzereydi. Ilya onu bir eliyle dengeledi, ama Shane bacaklarını Ilya'nın beline sıkıca doladı ve onu kendine doğru çekti, Ilya'nın başının arkasını kavradı ve dudaklarını birbirine kilitledi. Ilya, Shane'i tezgahtan kaldırarak, ellerini sıkıca Shane'in poposunun altına koyarak karşılık verdi. Shane'in sırtı kapının yanındaki duvara yaslanana kadar onları döndürdü, sonra onu öpmeye devam etti.

Ilya boynunu öperken Shane duvara yaslanarak kıvrandı. "Yatak odası," diye nefes nefese söyledi Shane. "İçime girmeni istiyorum."

Ilya boynuna gülümsedi. Shane'in istediğini söylemesini çok seviyordu. "Seni burada sikebilirim, moy vozlyublenniy."

"Hayır. Belki *sikişebiliriz*," diye nefes nefese Shane. "Bu ne anlama geliyor?" "Benim azgın hayvanım," diye yalan söyledi Ilya.

"Siktir git." Shane bacaklarını açtı ve kendini yere bıraktı. "Yatak odası. Hadi."

Ilya'yı itip geçerek merdivenlere doğru koştu. Ilya merdivenlerin ortasında ona yetişti. Kolunu yakalayıp onu döndürdü ve Shane'in pazılarına ellerini koyarak onu duvara dayadı. Ilya'nın dudakları Shane'inkilerden bir nefes uzaklıktaydı.

"Ne olursa olsun, ben..." Ilya sinirden homurdandı, yine İngilizce konuşamadı.

"Ne?" Shane'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Ilya, Shane'in kollarını tutan ellerini gevşetip, ellerini aşağı kaydırarak Shane'in ellerini tuttu. "Eğer istediğin buysa, hemen şimdi tüm dünyaya söyleyeceğim."

Shane'in kaşları çatıldı. "Gerçekten mi?"

"Evet."

Shane, Ilya'nın ellerini sıktı. "Korkuyorum," itiraf etti. "Sadece... seninle olmak istiyorum. Ama aynı zamanda başa çıkmamız gereken her şeyle uğraşmak da istemiyorum. Ve seni kaybetmek istemiyorum."

"Beni kaybetmeyeceksin."

"Ya kimse bizi kabul etmezse? Ya *sınır dışı* edilirsen?" "O zaman kendi ölümümü sahte gösteririm. Dağlardaki bir kulübeye taşınırız."

."

Shane başını salladı. "Ben ciddiyim."

"Ben ciddiyim. Sonsuza kadar saklanmak ya da hemen dünyaya açıklamak, ben seninleyim. Hokeyi bırakırım ya da kalmak için savaşırım. Ne istersen."

"Bu sadece benim kararım olmamalı."

Ilya iç geçirdi. "Yani... Ben seninim, değil mi? Bunu korumak için her şeyi yaparım."

Shane'in gözleri sulandı. "Sen benimsin. Evet."

"O zaman..." Ilya, Shane'in kâkülleriyi kenara itti. "Sana göstereyim."

Yatak odasına vardıklarında, yatağın ayak ucunda durup uzun dakikalar boyunca öpüştüler. Sonunda, Ilya Shane'i yavaşça soymaya başladı. Her bir giysiyi dikkatlice çıkardı, yeni ortaya çıkan cildi yumuşak öpücükler ve nazik ısırıklarla kaplarken Shane titriyordu. Sabahleyin Ilya gitmiş olacaktı ve haftalarca birbirlerini görmeyeceklerdi, ama ayrıyken Shane'in Ilya'nın bağlılığından şüphe duymayacağından emin olacaktı. Bu gecenin geri kalanını ona tapınarak geçirecekti. Ilya lanet olası uçakta uyuyabilirdi.

"Senin," dedi Ilya tekrar dizlerinin üzerine çökerek. Shane'in göbek deliğinin etrafına ve karın kaslarının üzerine hafif öpücükler yağdırdı. Gözlerini Shane'inkilere dikip baktı ve onun gözlerinde parıldayan arzuyu gördü. Yatağın başucundaki lambanın yumuşak ışığıyla aydınlatılan Shane muhteşem görünüyordu. Gölgeler göğsünün ve karnının sert hatlarına düşerek kaslarını daha da belirgin hale getiriyordu.

"Senin," diye fısıldadı Shane.

Ilya yavaşça başını salladı, sonra Shane'in pantolonunu yere indirdi. Pantolon odanın bir köşesine atıldıktan sonra, Ilya ağzını Shane'in iç çamaşırındaki şişkinliğe bastırdı. Siyah kumaştan boxer şortunun üzerinden Shane'in penisine sıcak nefesini üfledi. Dilini kullanarak Shane'in ereksiyonunun hatlarını izledi, sonra başını eğip testislerini ağzına aldı.

"Siktir, bu çok iyi geliyor," diye inledi Shane. Parmaklarını Ilya'nın saçlarına geçirdi, sıkıca tuttu ama kontrol etmedi. Ilya hala kontrolü elinde tutuyordu. Ilya, Shane'i vücuduyla her şeyin yoluna gireceğine ikna edecekti. Onlar iyiydi. Her zaman iyi olacaklardı.

Shane'in iç çamaşırı tamamen ıslanıp ereksiyonuna yapıştığında, Ilya onu aşağı indirip çıkardı, sonra Shane'in pantolonuyla birlikte köşeye attı. Shane'in penisi Ilya'nın yüzünün önünde hevesle sallanıyordu, ama Ilya onu görmezden geldi ve dikkatini tekrar testislerine verdi. Shane'in testislerini *seviyordu*. Doğal olarak pürüzsüz ve mükemmel şekilliydiler. Onları ağzında hissetmeyi, Shane'in boşalma ihtiyacıyla ağırlaşan ağırlıklarını seviyordu.

"Tanrım, Ilya. Bir gece, sadece bununla beni boşaltacaksın, yemin ederim."

Ilya kaşlarını oynattı. "Bu gece olabilir."

Shane inledi, ama gülümsüyordu. "Olmaz. Bu gece beni sikmen lazım. Lütfen."

"Şey..." Ilya, Shane'in penisinin uzunluğu boyunca dilini gezdirdi. "Lütfen dedin."

"Ve kıyafetlerini çıkarabilir misin? Lütfen?"

Ilya ayağa kalktı, Shane'e hızlıca bir öpücük verdi ve sonra kendi buruşuk gömleğinin düğmelerini, başından geçirebilecek kadar açtı. "Yatağa uzan," diye talimat verdi. "Ve lanet çoraplarını çıkar."

Bir dakikadan az bir süre içinde Shane sırt üstü yatıyordu ve Ilya çıplak bir şekilde onun üzerine uzanmış, onu yatağa yapıştırarak öpüyordu.

Şu anda dünya onları görebilseydi, bunun çok kötü sonuçları olacağına dair pek çok neden vardı, ama dünya onları görebilseydi, bunu anlamak zorunda kalırlardı, değil mi? Onlar, Shane ile olan ilişkilerinin gerçek, *güzel* ve durdurulamaz olduğunu anlamak zorunda kalacaklardı. Planladıkları basın toplantısını yaptıklarında hokey dünyasının şok olacağını biliyordu. Sadece birlikte bir hayır kurumu kurduklarını ve arkadaş olduklarını açıklayacaklardı, ama bu basit gerçekler bile bazılarını şok edecekti.

O basın toplantısında Shane'i öpebilirdi. Onu kendine çekip kameraların ve gazetecilerin önünde öpebilirdi. O zaman her şey bitmiş olurdu.

Ilya komodinin çekmecesinden kayganlaştırıcıyı aldı. Oturarak Shane'in bacaklarının üzerine çöktü ve kayganlaştırıcıyı avucuna ve parmaklarına damlattı.

Ilya Rozanov ve erkek arkadaşı Shane Hollander.

Ilya bu sesin hoşuna gitti. Hokey yorumcularının bu kelimeleri söylemesi fikri.

Ilya Rozanov ve kocası *Shane Hollander.*

Oooh. Daha iyi.

Hollander, seksi kocası Ilya Rozanov'a pasını atıyor...

Tamam. Belki Ilya bu gece biraz fazla şarap içmişti.

Ilya, Shane'i açmak için acele etmedi, muhteşem erkek arkadaşının verdiği her nefes ve iniltiyi tadını çıkardı. Shane, Ilya'nın parmaklarını içinden kabul ederek ona güzelce açıldı. Ilya, Shane'in kendisine bu kadar kolay teslim olmasından, Ilya'nın ona tam olarak ihtiyacı olanı vereceğine bu kadar güvenmesinden her zaman çok etkilenirdi. Görünüşte düşman oldukları zamanlarda bile, Shane Ilya'nın kendisine zarar vermeyeceğine güvenmişti.

"Lütfen. Ilya." Shane'in sesi zayıflamıştı. Shane'i yeterince işkence ettiğine karar veren Ilya, yine komodinin çekmecesine uzandı.

Shane, elini Shane'in bileğine koyarak onu durdurdu. "Bu gece olmaz."

Ilya'nın nefesi kesildi. Geçen yıl birkaç kez prezervatif kullanmamışlardı, ama Shane dağınıklığa çok takıntılıydı ve genellikle korunmayı tercih ediyordu.

"Emin misin?" diye sordu Ilya.

Shane'in gözlerinde kesinliği belliydi, tıpkı Hayden'a Ilya'yı çok sevdiğini söylediği zamanki gibi. "Eminim."

Ilya kesinlikle tartışmayacaktı. Elini çekmeceden çekip Shane'in yanağına koydu. Shane ona yürek parçalayıcı derecede sevimli bir gülümseme attı ve Ilya onu deli gibi öptü.

Shane'e girmek mükemmeldi. Her zaman mükemmeldi, ama aralarında hiçbir şey olmadan bunu yapmak heyecan vericiydi. Ilya, Shane'den önce hiç korunmadan seks yapmamıştı ve her denedikleri zaman, bu heyecan Ilya'yı neredeyse anında bitiriyordu.

Shane'in yüzü gevşedi ve coşkuyla doldu. "Tanrım, bu çok iyi," diye mırıldandı. Bacaklarını daha da açtı, dizlerini daha da yaklaştırdı ve vücut diliyle Ilya'ya daha derine girmesini rica etti. Ilya, Shane'in uyluklarını kavradı ve mümkün olduğunca derine girebilmek için onları şaşırtıcı derecede geriye doğru itti.

Tanrım. Ilya, Shane'in yoga eğitmenine bir teşekkür hediyesi almalıydı. "İyi mi?" diye sordu Ilya, kontrol etmek için.

"Harika," diye onayladı Shane.

Ilya gülümsedi. Shane'in onu ilk kez emdiğini, hatta *herhangi birini* emdiğini hala sevgiyle hatırlıyordu. O zamanlar on dokuz yaşındaydılar ve Shane kendi arzularından korkuyordu. Ne yapacağını bilmiyordu ama bunu iyi yapmak için çok kararlıydı.

Gerçek şu ki, Ilya o zamanlar Shane kadar korkmuştu. Sadece bunu daha iyi saklamıştı.

Ilya, Shane'i ilk kez birkaç ay sonra sikmişti ve Ilya, bunun büyük bir olay değilmiş gibi görünmesi için aşırı derecede endişelenmişti. Sanki Shane'in içine girmek bir keşif değilmiş gibi. Bir dakika daha kalsaydı ne söyleyeceğinden veya ne yapacağından korktuğu için, olabildiğince çabuk otel odasından ayrılmıştı.

Artık istediği her şeyi söyleyebilir ve yapabilirdi. Artık kalbini saklamasına gerek yoktu.

"Bunu seviyorum Shane. Seni çok seviyorum. Çok güzelsin. Mükemmelsin." Başını çevirip Shane'in ayak bileğini öptü. "Mükemmel," diye tekrarladı.

"Seni seviyorum. İçimde olmanı seviyorum. Lanet olsun, bu çok iyi. Her zaman çok iyi, Ilya. İçime boşalmanı istiyorum."

Ilya yanıt olarak homurdandı ve Shane'e ihtiyacı olanı vermek için hızını artırdı. Onu doldurmak istiyordu. Shane kendini okşuyordu, Ilya bunu izlemekten her zaman zevk alırdı. Sırtı yataktan kalkarken güçlü parmakları penisi üzerinde uçuyordu. Tanrım, muhteşemdi.

Boşalırken göğsüne fışkıran spermleriyle, kıçı Ilya'nın penisi etrafında kasılırken çığlık attı. "Boşalacağım," diye uyardı Ilya, çünkü lanet olsun.

"Evet," diye boğuk bir sesle Shane. "Ver bana. Hadi."

İki kez daha itti ve Ilya kendini Shane'in içine boşalttı. Zevk onu sararken, konuşması imkansız hale geldiği için Shane'in gözlerine bakmaya devam etmeye çalıştı. Orgazmı sonunda dinince, Shane'i yukarı çekti ve onu öptü, ona sıkıca sarıldı.

"Siktir," dedi Shane nefes nefese. "Bunda gerçekten çok iyiyiz."

"En iyisi," diye onayladı Ilya.

Daha sonra, temizlendikten ve battaniyenin altında birbirlerine sarıldıktan sonra, Shane, "Peki. İki hafta mı?" dedi.

"İki hafta." Takımlarının Cumartesi gecesi maçı için karşılaşmasına iki hafta kalmıştı. Ertesi sabah basın toplantısı düzenlemeye karar vermişlerdi.

Aralarında ağır bir sessizlik hakim oldu. Hayatlarında ne kadar çok şey değişecekti? Gerçek ilişkilerini gizli tutmak ne kadar zor olacaktı? Arkadaş olarak ortalıkta dolaşmak daha kolay olur muydu? Yazlarını birlikte geçiren arkadaşlar? Sezon boyunca birbirlerini ziyaret eden arkadaşlar? Birlikte bir hayır kurumu kuran arkadaşlar?

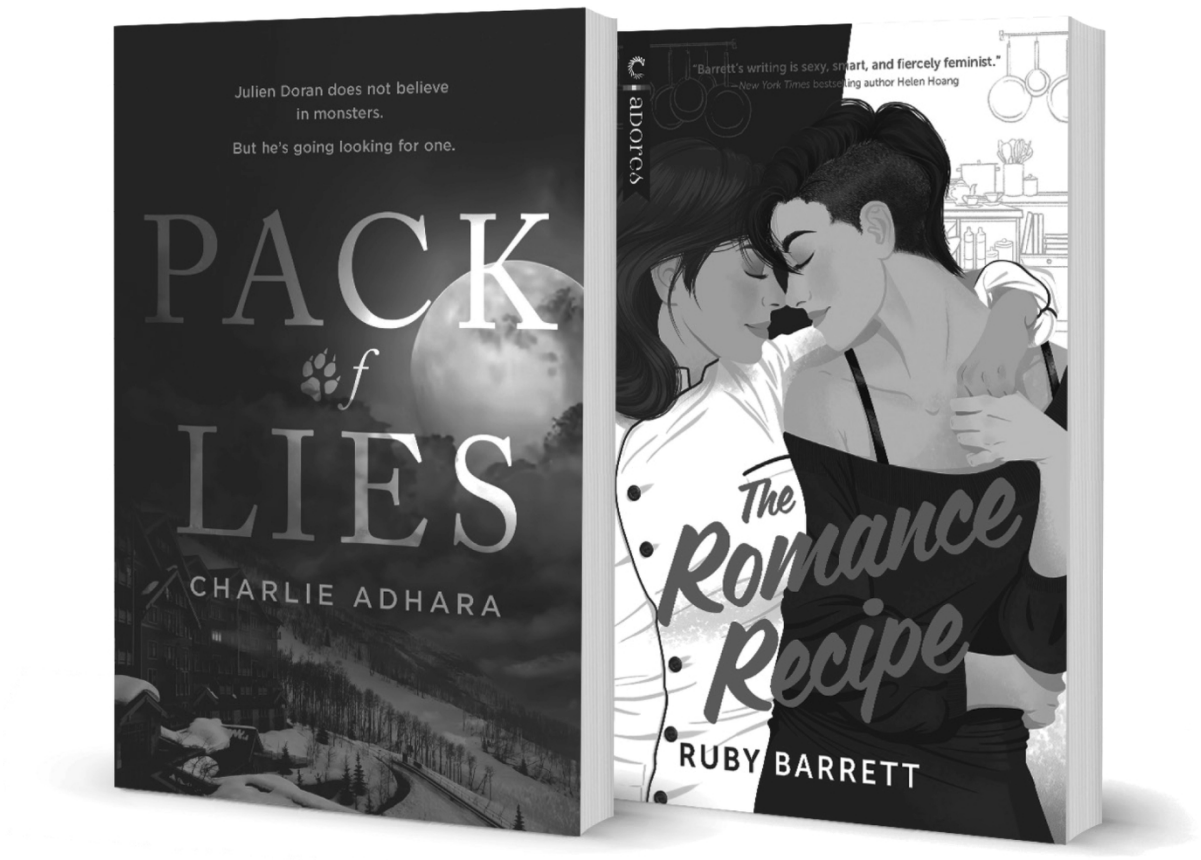
Ilya bunun önemli olmadığını düşündü. Bunu yapmaya karar vermişlerdi ve sonuçları ortaya çıktığında bununla başa çıkacaklardı.

"Hazırım," dedi Shane. Sesi net ve kararlıydı. "Evet," dedi

Ilya yumuşak bir sesle. "Ben de."

* * * * *

Carina Adores, LGBTQ+ karakterlerin sonsuza dek mutlu yaşadıkları modern, romantik aşk hikayelerine ev sahipliği yapmaktadır.

Daha fazla bilgi için CarinaAdores.com
adresini ziyaret edin.

ISBN-13: 9780369748898

Sıcak Rekabet

İlk olarak 2019'da yayınlanmıştır. Bu baskı, revize edilmiş metinle 2023'te

yayınlanmıştır. Telif hakkı © 2019 Rachel Goguen

Telif hakkı © 2023 Rachel Goguen, revize edilmiş metin baskısı

"Hayden ile Akşam Yemeğim" Telif hakkı © 2023 Rachel Goguen

Tüm hakları saklıdır. Eleştirel makale ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin olmadan hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, işletmeler, şirketler, olaylar veya yerlerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın kalitesiyle ilgili sorularınız ve yorumlarınız için lütfen CustomerService@Harlequin.com adresinden bize ulaşın.

Carina Press
22 Adelaide St. West, 41st Floor
Toronto, Ontario M5H 4E3, Kanada
www.CarinaPress.com

The Other Shelf Kitap Kanalı

The Other Shelf Sohbet Kanalı

İremucka Favorites Kanalı